மாதர் மஞ்சரி: மலர் - 3

புகழேந்திப்புலவர்

இயற்றிய

அல்லியரசாணிமாலை

சித்திரப்படப் பதிப்பு.

MADRAS
PRINTED AT THE VAIJAYANTI PRESS,
(Madras Times Printing & Publishing Co., Ltd)
BY
W. F. GRAHAME ESQ. I.C.S (RETIRED) AT 92 MOUNT ROAD

1913

All Rights Reserved] [ரிஜிஸ்தர் செய்தது.

முகவுரை

நூலாசிரியர் வரலாறு

பல்லியங்க ளார்ப்பரிக்கப் பல்லாண்டு வாழ்த்தெடுத்துச்
சொல்லியற் கவிவாணர் தோத்திரங்கள் செய்திருக்க
வில்லியலில் வல்லவளாய் வியன்மதுரை ஆண்டிருந்த
அல்லியின் கதைதன்னை அரிவையருந் தாம்படிக்க
நல்லியற் றமிழ்தன்னில் நயமாகச் செய்துவைத்த
வல்லியற் புலவர்வெண்பாத் தமிழ்வளத்தில் மிக்கவராம்

புகழேந்திப்புலவர் சரித்திரம் கர்ணபரம்பரையில் பலரால் பலவாறாக வழங்கப்பட்டு வருகிறது. அவர் காலம், நாடு, நகரம், சாதி இவைகளிவையெனத் துணிந்து சொல்ல முடியாது. ஆயினும் அவர் கம்பர் காலத்தில் இருந்தவரெனக் கூறுகிறார்கள். படிக்காசுப்புலவர் பாடிய தொண்டைமண்டலசதகம் என்னும் நூலில் புகழேந்திப்புலவர் தொண்டைநாட்டிற் செங்கற்பட்டுக் கருகிலுள்ள பொன்விளைந்தகளத்தூரிற் பிறந்தவரென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி, முன்னே சொல்லியபடி கர்ணபரம்பரையில் வழங்குகிற அவருடைய சரித்திரத்தைச் சுருக்கமாய்க் கூறுவோம்.

வரகுணபாண்டியன் என்னோர் அரசன் மதுரையில் அரசு செலுத்திவந்தான். புகழேந்திப்புலவர் அவனுடைய சமஸ்தான வித்துவானாக இருந்தார். அக்காலத்தில் உறையூரில் குலோத்துங்கசோழன் என்றொரு மன்னன் இருந்தான். இந்த மன்னனுக்கு வித்தியா குருவும், சமஸ்தான வித்துவானுமாக இருந்தவர் ஒட்டக்கூத்தர் என்பவர். இவரைச் சோழன், பாண்டியநாடு சென்று பாண்டியன் மகளைத் தனக்கு மணம்பேசி வரும்படி அனுப்பிவைத்தான்.

ஒட்டக்கூத்தரும் அவ்வாறே பாண்டியனிடம் சென்று சோழனுக்கு அவன் பெண்ணை விவாகம் செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று

கேட்டார். அப்பொழுது பாண்டியன் ஒட்டக்கூத்தரை நோக்கி “உமது சோழமன்னன் எமது பெண்ணைக் கொள்ளத்தக்கவனோ? எவ்வகையில் அவன் எங்களினும் ஏற்றமானவன்?” என்று பரி காசமாகக் கேட்டார். இதைக்கேட்ட கூத்தர், கவிஞராதலால் பாண்டியனை நோக்கி “உமது நாட்டு வைகையாறு, எங்கள் காவேரி நீர்த்தத்திற்குச் சமமாகுமா? உமது சந்திரகுலம் களங்கமற்ற எங்கள் சூரியகுலத்திற்குச் சமமாகுமா? உமது மீன்கொடி எங்கள் புலிக்கொடியாகுமா?” என்ற இதுபோன்ற இன்னுஞ் சில கருத்துக் களையமைத்து,

கோரத்துக் கொப்போ கனவட்ட மம்மானை
கூறுவதுங் காவிரிக்கு வைகையோ வம்மானை
ஆருக்கு வேம்புநிக ராகுமோ வம்மானை
ஆதித்த னுக்குநிக ரம்புலியோ வம்மானை
வீரர்க்குள் வீரனொரு மீனவனோ வம்மானை
வெற்றிப் புலிக்கொடிக்கு மீன்கொடியோ வம்மானை
ஊருக்கு உறந்தைநகர் கொற்கையோ வம்மானை
ஒக்குமோ சோழனுக்குப் பாண்டிநா டம்மானை

என்று பாடல் ஒன்றைச் சொன்னார்.

இந்தப் பாட்டைக் கேட்டார் புகழேந்திப்புலவர், ‘பாண்டியன் சமஸ்தான வித்துவானாக நாமிருக்க, நமக்கெதிரே நமது மன்னனைக் குறைவுபடுத்தி ஒரு புலவன் பேச நாம் சும்மாயிருப்பதா?’ என் றெண்ணி, ஒட்டக்கூத்தர் பாட்டுக்கு எதிர் பாட்டாக “சம்பந்தர் இட்ட ஏடு எதிரேறிப் போனது காவேரியிலா வைகையிலா? சிவன் முடியில் ஏறுவது சூரியனா சந்திரனா? திருமால் அவதாரங்களில் ஒன்று புலியா, மீனா?” என்ற இதுபோன்ற வேறுசில கருத்துக் களையும் அமைத்துப் பாண்டியனை உயர்த்தி,

ஒருமுனிவ னேரியிலோ வுரைதெளித்த தம்மானை
ஒப்பரிய திருவிளையாட் டுறந்தையிலோ வம்மானை
திருநெடுமா லவதாரஞ் சிறுபுலியோ வம்மானை
சிவன்முடியி லேறுவதுஞ் செங்கதிரோ வம்மானை

ரண்டு வருஷமாக மழையும் குன்றியது. குடிகள் வலசை வாங்கிப் போனார்கள்.

பாண்டியன் நாட்டில் தங்கியிருக்க மனமில்லாத சொக்கநாதர், மீனாக்ஷி சமேதராய்க் கானகஞ் சேர்ந்தார். அங்கே அருமையாய்த் தழைத்துப் பசேலென்றிருந்த தனி வில்வ மரத்தின்கீழ், இருவரும் தங்கி இளைப்பாறினார்கள். அப்போது அந்த மரத்தின்மீதிருந்த நீர்க்காக்கை ஒன்று ஆகாசத்திற் பறந்து தண்ணீர் தெளித்தது. அதனாற் குளிர்ந்த சொக்கநாதர், பட்சியேயாயினும் பக்தர்க்கு இரங்குபவர் ஆகையால், மனமகிழ்ந்து, அந்தப் பறவையை அழைத்து அது அந்த வில்வமரத்தைக் காத்துவந்த உத்தம கைங்கரியத்துக்காக மானுடஜன்மம் கொடுத்தருளினார். அதனால் அது ஒரு பெண்ணுருவடைந்து பாண்டியன் வீட்டு வெள்ளாட்டியாயிற்று. இவ்வெள்ளாட்டிக்கு நீன்முகன் என்னும் ஆண்பிள்ளை பிறந்தது. சித்திராங்கதபாண்டியன் உள்ளிட்ட ஆறாயிரம் பாண்டியரும் தவஞ் செய்து பிள்ளை வரம் பெறும் பொருட்டு ஆரணியத்திற்குச் சென்றார்கள். அப்பொழுது வெள்ளாட்டியின் புத்திரனாகிய நீன்முகன் பாண்டிய ராஜ்யத்தைத் தான் கைப்பற்றி ஆண்டுவந்தான். பாண்டியர் தவத்தால் அம்மையப்பர் இரங்கி இவர்களுக்குப் பொதுவில் ஒரு பெண்மகவு அளித்தனர். இக்குழந்தை, மீனாக்ஷியம்சமாய் அல்லியிலே அவதரித்தது. அக்காரணத்தால், அல்லி என்ற பெயர் பெற்றது. 'இது பெண்மகவானாலும் வீரதீரங்களில் ஆண் என இருந்து, எட்டாம் வயதில் நீன்முகனைக் கொன்று பட்டங் கட்டி அரசாளும்' என அம்மையப்பர் வரந் தந்திருந்தபடியால், பாண்டியர் இதனை நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக வளர்த்து வந்தார்கள்.

நீன்முகன், பாண்டியர்களை மதியாமல், அவர்களிடத்திற் பகுதி வாங்கிச் செருக்குற்றிருந்தான். ஆகையால் ஏழு பிராயத்தில் இதனை உணர்ந்த அல்லியம்மாள், நீன்முகனை எதிர்த்துச் சங்கரித்து, தானே பட்டங் கட்டிக்கொண்டு பெண்ணரசியாய் மதுரையை ஆண்டிருந்தனள்.

ஆனையும் பெண்ணானை
ஆட்டுகளும் பெண்ணாடுகள்
குதிரையும் பெண்குதிரை

கூட்டமெல்லாம் பெண்கூட்டம் ஆகித் தன்னைச் சூழ்ந்திருக்க, மங்கைப்பருவம் அடைந்து மாவீரதீர பராக்கிரமத்தோடு அல்லியம்மை அணிமதுரையை அரசாண்டு வாழ்ந்திருந்தாள்.

தீர்த்தயாத்திரை சென்ற அர்ச்சுனனும் கிருஷ்ணனும், வேட்டைமேற்சென்ற அல்லியை, மதுரையருகிய கானகத்திற் கண்டார்கள். அர்ச்சுனன் அல்லியை மணக்கவிரும்பிக் கண்ணனோடு யோசித்தான். கண்ணபிரான், அவளை அவன் மணப்பது அசாத்தியமென்கூறி, அவனுக்குக் காதல் அதிகரிக்கச்செய்தனர். அவர் அல்லிபோற் பட்டெழுதிக் குளத்தோரத்தில் மரத்திற் கட்டி வைத்துவிட்டு, அர்ச்சுனனை அங்கே தண்ணீர்கொண்டுவரச் சொன்னார். அவன் அந்தப் படத்தைப் பார்த்தபடியே, மையல் அதிகரித்து மயங்கி யிருந்துவிட்டான்.

‘பெண்மயக்கம் பொல்லாது பேய்பிடித்தாற் போலெவர்க்கும்
உண்மயக்கும் செல்வமொழி விக்கும்’

என்றபடி அல்லி மயக்கத்தால் அர்ச்சுனன் வாடினான். இதனை யுணர்ந்த கண்ணபிரான் தாமொரு வனக்குறத்தியாய் வடிவெடுத்து

தினதெந்தினு தினதெந்தினு தினதெந்தினு தினனு
தென்னுதி நாதினனு தினதெந்தினு தினனு.

எந்தனது திருநாடு கேட்கிறீரோ தம்பி
ஏற்றமுள்ள இந்திரனு மாளுமெங்கள் நாடு
சந்திரர்கள் சூரியர்கள் தவம்புரியும் நாடு
தவமுனிவர் ருஷிகளெல்லாம் வாழுமெங்கள் நாடு
கொச்சிமலை குடகுமலை எங்களது நாடு
குமரேசர் வாழுவதும் எங்களது நாடு
பச்சைமலை பவளமலை எங்களது நாடு
பரமசிவன் வாழுவதும் எங்களது நாடு
வங்காளஞ் சிங்காளம் மகதமெங்கள் நாடு
வளம்பாடிக் குறியுரைக்க வந்தேனடா தம்பி

பசிகால மானாலே பழங்கூறி வருவோம்
பரமசிவ னுமையவட்குக் கைபார்க்குங் குறத்தி
ராமக்காள் லட்சுமக்காள் பொம்மக்கா ளென்போ
நலமறிந்து குறியுரைப்போம் நட்டணையாய் நாங்கள்
உண்மையாகக் குறியுரைப்போம் உன்றனக்குத் தம்பி
என்றனை உன்றனை என்றவளுஞ் சிரித்தாள்

சிரித்துக்கொண்டே,

திங்களப்பதி பிறை நுதலே சிவனுடைய மகனே
திருத்தணிகை வாழ்முருகா சேவையருள வேண்டும்
வனக்குறத்தி வள்ளியம்மை வந்துதவ வேண்டும்
மலையாள பகவதியே வாக்கருள வேண்டும்
அலர்மேலு மங்கைபதே மலைமேலுஞ் சிந்தை
அனைவோரும் வந்துதவி அன்புதர வேண்டும்
ஆகாய வாணிதுர்க்கை ஐயனார் பிடாரி
அம்மைவல்லி யுமையவளும் அரியகுறி சொல்லும்
பொங்கல நாயினருகளும் பொற்கொடியே தெய்வம்
பூவாடைக் காரியம்மை புகழ்ந்துகுறி சொல்லும்
தெய்வங்களை நினைத்தாலே சிலிர்த்துக்கொள்ளுந் துடம்பு
தேகமெல்லா மயிர்க்கூச்சல் இடுகிறதே தம்பி

என்று அர்ச்சுனனுக்குக் குறிசொல்லி, அல்லியம்மையை வசப்படுத்த மருந்துகொடுத்தாள். அர்ச்சுனன் அப்பொய்மருந்தை மெய்மருந்தாக நம்பி, அல்லிக்குளத்தில், அல்லியின் பேரைச்சொல்லி, அவளுடைய தாதியர் அறியத் தண்ணீரில் உரைத்தான். அதனை அறிந்த அல்லி, அர்ச்சுனனுக்கு ஆக்கினையிட்டாள், வெப்ப வெயிலில் வெம்பாமணலில் அர்ச்சுனனை உருட்டுவித்தாள். கண்ணன் கிருபையினால் அர்ச்சுனனுக்குக் கேடுஇல்லை. அல்லியின் தாதியர்கள், தூக்குமரஞ் செய்ப்பணிட்டு அர்ச்சுனனை ஏணிமேலேற்றித் தூக்குக்கயிற்றில் மாட்டிக் கொள்ளத் தூண்டினார்கள். கிருஷ்ணமூர்த்தி பெருச்சாளி ரூபங் கொண்டுவந்து ஏணியைத் தள்ளிவிட்டார். அர்ச்சுனனுக்குப் பதிலாக ஏணிமேல் ஏறியிருந்த தாதி, செங்கமலம் என்பவள் தூக்கில் மாட்டிக்கொண்டு தொங்கி மடிந்தாள், அர்ச்சுனனைக் காளிக்குப் பலி

யிடக்கொண்டு சென்றார்கள். கண்ணன் கிருபையால் காளியம்மை, ஆண்பலி ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அதனால் அர்ச்சுனன் பிழைத்தான். பிறகு, தாதியர்கள், அவனைப் பூதக்கிடங்கில் போட்டடைத்தார்கள் கண்ணன் கிருபையால் அங்கேயும் அர்ச்சுனனுக்குக்கெடுதியில்லை.

தெய்வப் பெண்போல [1]ஸ்ரீராமா வடிவெடுத்தார்
செக்கச் செவேலெனவே தீவுக் கிளிபோல
மின்னுகிற காந்தியைப்போல வேரிற் பவளம்போல
காய்க்கும் பிராயம்போல கன்னிகட்டும் பிராயமுடன்
பூக்கும் பிராயமுடன் பிஞ்சுவிடுங் காலமதாய்
கொஞ்சம் வயதவட்டத்துக் கொழுந்தெல்லாம் பிஞ்சுவிடும்
பாதிப் பிராயமவள் பக்கமெல்லாம் பிஞ்சுவிடும்
இருண்டெழுந்த சோலையிலே சிவந்தெழுந்த சூரியன்போல
குன்றின்மேற் சந்திரன்தான் குதித்தெழுந்த பாவனைபோல
அழகு நடைக்குலுங்க ஆனந்தங் கொஞ்சிடவே
முத்து நடைக்குலுங்க முகமெங்கும் ஒளிவீச
மதுரைத் தெருவினிலே வந்தாளே தெய்வகன்னி.

வந்து அங்குள்ள பெண்களைநோக்கி,

அக்கைமாரே தங்கைமாரே அம்மைமாரே பாட்டிமாரே
எட்டுநாள் ஆயிற்றம்மா என்கணவன் வீடுவிட்டு
ஆரோ தெரியாது அடக்கி வசங்கொண்டார்கள்
(என்) கணவனைக் காணாமல் கலங்கித் திரிகிறேனே
அறிந்தால் உரையுங்கள் அக்கைமாரே என்றழுதாள்

அவள் அழுத குரல்கேட்ட தாதியர்கள் அல்லிக்கறிவித்தார்கள் அதுகேட்ட அல்லி, அதனைநம்பி, அர்ச்சுனனைச் சிறையிலிருந்து விடுவித்தாள். பிறகு கண்ணன் கிருபையால், அர்ச்சுனன் நாணற் பூபோலே நரைத்த கிழவனைப்போல வடிவெடுத்து அல்லியைப் போல் படமெழுதி வைத்துக்கொண்டு அவள் வீட்டுவாசலில் உட்கார்ந்திருந்தான். அல்லி, அவனைக் கொல்லுவதற்குப் பாம்புகளையும் யானையையும் ஏவினாள். அவைகளால் அவன் இறக்காமையால்,

1 ஸ்ரீராமா = கண்ணர்.

அல்லி அதிசயித்து, அவன் விரும்பியபடி அவனுக்குத் தனது சேலை யிலே ஒரு முழத்துண்டு தானஞ்செய்தாள் அதனைப் பெற்றுக் கொண்ட அர்ச்சுனன், கண்ணனோடு கலந்து, தான் ஒரு பாம்பாக வும், கண்ணன் பாம்பாட்டியாகவும் வேடம்பூண்டு அல்லியிடத்திற் சென்றான். பாம்பாடும் அதிசயத்தைக் கண்ட அல்லி, அதன்மேல் ஆசைப்பட்டுப், பிடாரன் அனுமதியோடு அதனை ஓரிரவு தன்னிடத் தில் வைத்துக்கொண்டாள் கண்ணன் மாயகையால், அன்றிரவு அல்லிக்கு மாறாத நித்திரை பொருந்திற்று. அப்பொழுது பாம்பாகிய அர்ச்சுனன் தனது நிஜவடிவங் கொண்டிருந்தான். மறுநாள் எப்போதும்போலப் பாம்பாகி இருந்த அர்ச்சுனனைக் கண் ணனாகிய பிடாரன் மறுபடியும் அல்லியிடத்திலிருந்து மீட்டுக் கொண்டுபோனான் அதுமுதல் அல்லி, கருவுற்றிருந்தாள் அது அவளுக்கே தெரியாது. மறுபடியும் கண்ணன் மாயகையால், அல்லி வேட்டைமேற் சென்றாள். அங்கே இளைப்படைந்து கானகத்தில் திரிந்த அல்லி நீர் வேண்டி வருந்தினாள் அதற்கு முந்தியே அவ் விடத்தில் அர்ச்சுனன் ஒரு கிழப்பிராமணனாகவும், கண்ணபிரான் ஒரு பிராமணத்தியாகவும் வடிவெடுத்துத் தண்ணீர்ப்பந்தல் வைத் திருந்தார்கள் அர்ச்சுனனாகிய வேதியன் கிழவன், இவனுக்குக் கண்ணபிரானாகிய வேதிய மாதரசி இளையாள், இவர்களுடைய தண்ணீர்ப்பந்தலில் தாகந்தணித்துக்கொண்ட அல்லி இவர்கள் வர லாற்றை வினவினாள்.

அதற்கு, அந்த வேதியமாது,

"தெய்வலோகம் தன்னில்வாழும் தெய்வப் பிராமணத்தி
(நான்) வாழ்ந்த பெருமைகளும் மகிழ்ச்சிகளும் மெத்தவுண்டு
ஆண்டி பரதேசி அமுதுக்கு வந்தார்கள்
அள்ளிப் பதரையிட்டேன் அநியாயஞ் செய்ததனால்
இந்தவிதமாக இருக்கின்றேன் பெண்ணரசே
சங்கரனார் சாபத்தால் தவிக்கின்றேன் மாதரசே
சாபந் தொலைவதற்குத் தண்ணீர்ப்பந்தல் வைத்தேனம்மா
அண்ணனில்லை தம்பியில்லை அரிய மனிதரில்லை
மாமனில்லை மாமியில்லை மற்றும் ஒருவரில்லை

தாங்கி நுழைவதற்குத் தாழ்வாரம் இல்லையம்மாள்
எட்டி நுழைவதற்கு இறவாணம் இல்லையம்மாள்
வாரிவன் றழைப்பதற்கு மனித ரொருவரில்லை
தோலும் நரம்புகளும் தொங்குகிற கிழவனுக்கு
மாறுங் கிழவனுக்கு மாலையிட்டேன் ஆபசியமே
இந்தக் கிழவனினும் இறந்து படியவில்லை
பாவந் தொலையவில்லை பத்தினியே என்னசெய்வேன்
எல்லாப் பணிகள் செய்வேன் எங்காகிலும் பிழைப்பேன்"

என்று கூறினாள். அதைக் கேட்ட அல்லி, அவளை அவள் கணவ னுடன் தனது அரண்மனைக்குக் கொண்டு சேர்த்தாள். அங்கே, அருச்சுனன், கண்ணன் மாயையால் அல்லிக்குத் தாலிகட்டி, அவ ளுடைய விருத்தறுத்துத் தருப்பபுரம் போய்விட்டான். தாலிகட்டின வன் அருச்சுனன் என்று தெரியாத அல்லி, பல தேசத்து மன்னர் களையும் வரவழைத்துச் சத்தியஞ் செய்யச் சொன்னாள். எல்லாரும் சத்தியஞ் செய்தார்கள். அங்கு வந்திருந்த வீமன் மட்டும் அங்ஙனம் செய்யாமல் நெய்க்கொப்பரையில் கையை வைப்பதற்கு மாறாக வாயைவைத்து நெய்யெல்லாங் குடித்துவிட்டு யாருக்குந் தெரியாமல், கண்ணனோடு தருப்பபுரம் போய்விட்டான். அல்லியரசி, அதற் காக மிகவும் கோபித்து, பாண்டவர் மேற் படையெடுத்துச் சண் டைக்குச் சென்றாள். அங்கே, அல்லியை எதிர்த்த பீமனும் கிருஷ்ணனும் தோற்றோடிப் போனார்கள். பிறகு, சகாதேவன், புலிக் கூண்டு கொண்டுவந்து, தந்திரமாக அல்லியைப் பிடித்துக்கொண் டான். பிடிபட்ட அல்லியரசி, திரௌபதை முதலியோருடைய தூண்டுதலால், மனந்திரும்பி, அருச்சுனனுக்கு மாலையிட்டாள்.

உ

கணபதி துணை

அல்லியரசாணிமாலை

காப்பு

விநாயகர் தோத்திரம்

ஐநது காததோனே அருளுமையாள புததிரனே
அறுமுகறகு மூததவொரு யானைமுகப பிளளையாரே
விததைக களஞசியமே வேழமுகப பிளளையாரே
தொநதி விநாயகனே தொபபைக கணபதியே
பானை வயிறறோனே பழமேநதுங கையோனே
மூல முதலே முனனடகக வேணடுமையா

சரசுவதி தோத்திரம்

நாவிற சரசுவதியே நானமுகனா தேவியரே
சதுர்முகனா தேவியரே தாயே சரசுவதியே
வாக்கு வரமருளவாய மறையவனா தேவியரே
நாவு தவறாமல நறகருததுத தாருமமமா
இநதக் கதைதனககு இனிகருத்தைத தாருமமமா
பூவி லமாநதவொரு பொறகொடியே நானசரணம
சரணமென றடிபணிநதேன தறகாககக வேணடுமமமா
தப்புக ளுண்டாயின் தாயே யருளபுரிவாய்
குற்ற மிருநதாலுங கொணடணைகக வேணடுமமமா
அல்லி கதையுரைக்க அருளபுரிய வேண்டுமமமா.

நாட்டுச்சிறப்பு

ருகுஞ் சோலை தெனனன வளநாடு
ஞ் சோலை கனமதுரை நனனாடு

வடகாஞசி முத்திறஙகும வடமதுரைப படடணமாம
தென்காஞசி முததிறஙகுந தெனமதுரைப படடணமாம
வாழை வடககினும வடமதுரைப படடணமாம
சோலை கிழககினுந துயயபலா மேறகினும
வாழை வடககினும வாஙகமுகு மேறகினும
கருமபு மிளநீருங கணதிறநது மடைபாயும
கடுக கலஙகாணுங கதிருழககு நெறகாணும
அரிதா ளறுததுவர மறுதாள பயிராகும
அரிதாளின கீழாக ஐஙகலநதேன கூடுகடடும
ஆனைகட்டிந தாளும வானமட்டும போராகும
மாடுகடடிப போரடிததால மாளாது செநநெலெனறு
ஆனைகட்டிப போரடிககும அழகான தெனமதுரை
தானுகத தானவளாநது தழைததோஙகுந தெனமதுரை
சோலை மலருடைய சொககா கிருபையினால
அஙகயறகண மீனாடசி அமமை யருளாலே
மாதமொரு முமமாரி வருஷிககுந தெனமதுரை
முமமாரி பெய்யும முறைமையுளள தெனமதுரை
பஞசை பஞசி பரதேசி கிடையாது
பஞசங கிடையாது பாணடி வளநாட்டில்
கருபபுக கிடையாது கனததொரு மதுரையிலே
கூலி குறையாது குறைமாககா ளளககாரகள
அங்காடி கூடை யதிரவிலே கூறுவாகள
ஏழை பரதேசி யிலலறங குடிவாழக்கை
தழைததோஙகி வாழவாரகள சஙகரன கிருபையினால
எஙகெங கணுமிருநது ஏழைபர தேசிகளும
அடுபபார பரிசனஙகள அநத மதுரையிலே
மதுரையை யடுததவாகள வாழவரசு பெறறிடுவார

பாண்டியன் பெருமை

நீதி மனுமுறைகள நெறிதவறு மனனவனும
செஙகோல பிடிததசித்தி ராஙகத பாணடியனும
மகுட முடிசூடும மனனனசிங காதனததில

தங்க முடிசூடி தரணிபதி யாண்டிருந்தான
சொககா வலிமையுண்டு துரைராஜ பாண்டியறகு
மீனுடசி வலிமையினல மேனமையுட னுண்டிருந்தான
ஆறி லொருகடமை யரசனவன வாஙகுவது
சககர நெறிபபடியே தரணிதனை யாண்டிருந்தான
சொககா திருவிழாச சோராமற செயதிடுவான
ஐயன திருவிழா ஆனநத மாயநடததி
உலகந தழைததோஙக உததம னுண்டிருந்தான
தாழவுக ளிலலாமற றழைததோஙகி வாழநதிருந்தான
அபபடி வாழநது அரசாளுந நாளையிலே

சோழராஜன் வறுமை அல்லது சிறுமை

சோழராஜன் தனனுட்டிற சொானகிரிப் படடணததில
மழையும கிடையாது மனனனது சீமையிலே
தூறல் கிடையாது சோழனது சீமையிலே
பயிரும விளையாது பறவைகள நாடாது
குடிககஜலங கிடடாது குருவிகள நாடாது
தீய்நதன பயிாகளெலலாந தேசஙக ளததனையும
காய்நதன மரஙகளெலலாங கனியும கிடையாது
ஏரி குளஙகளிலே இறைககஜலங கிடடாது
பூமி தனிறபுலலு பூண்டுங கிடையாது
சருகுபோ லுலாநதனரே தனிசசோழன படடணததில
அன்னங கிடையாது அரிய மனிதருககு
சோறு கிடையாது சோழனது சீமையிலே
எலலாரும பரதேசி யேழைகளாயப போனூாகள
பெணடுடனே பிளளைகளும புருஷ ஜனஙகளெலலாம
இனியிருநதா லிவவிடததி லிறநது மடிவோமெனறு
சொலலாம லோடுகிறூா சோழராஜன சீமைவிடடு
† வலசைவாஙகிப போனூாகள மனனா பரிஜனஙகள
குடிவலைசை வாஙகினூாகள குடிததனக காரரெலலாம
அணடிப பிழைககவெனறு அனைவோரு மோடிவிட்டாா

---

† 'வலசை' வாஙகல — 'குடிசையை விடடோடல'

வநதுமிகச சோநதாாகள மதுரைவள நனனாட்டில
பாண்டியன தேசமதிற பரிசனஙகள வநதடுததாா
அபபோது சோழமனனன அவனுடைய பட்டணஙகள
பாழடைநது போயிறறே பரிசனஙக ளிலலாமல
சோழனது சீமையிலே தாககுறி யடைநதனவே
பனனிரணடு தன்வருஷம பாரிலமழை யிலலாமல்
மாடு கிடையாது மணிதருங கிடையாது
தஙகநிழல கிடையாது தரிததிரமே பெரிதாசசு
என்னசெய வேனெனறு எணணமிடடான சோழனவன
வாடி மனநதளாநதான வாடும பயிரதுபோல
செடியினகீழப புலலதுபோற செழிதத திருமுகஙகள
களாநிலததுப புலலதுபோற கருகி நிறஙகுலைநதான
எண்ணாது மெணணி யேஙகி மனநதளாநது
ஆரை யடிததோமோ அநியாயஞ செயதோமோ
கூலி குறைததோமோ குறைமரககா விடடோமோ
பஞசை பஞதிகளைப பறககவடித தோடடினோமோ
அநதணா வேதியறகு அபசாரஞ செயதோமோ
தெய்வததின தனசெயலோ திருவுளததின சோதனையோ
ஆரை யடுபபோம அணடிப பிழைததிடுவோம
எவரை யடுபபோம இககுறையைத தீாததிடுவோம
தேசமும பாழாசசு ஜனஙகளெலலாம பறிபோசசு
அனைவரும போயடுததா ரணிமதுரைப பாணடியனை
பாணடியன் தேசமது பதவி யடைநததுகாண
சொககா கிருபையினாற சுகமாயிறறு தெனமதுரை
மீனாட்சி வலிமையினால மேனமைபடடான பாணடியனும
தெய்வச செயலாலே சீாபெறறான பாணடியனும
நானு மவருடைய நாதரடி தாளபணிநது
பாணடிய னனுமதியாற பகவானை நாமவணஙகி
சொக்கர் மீனாடசியரின துணையடியை நாமபணிநது
பாண்டியனைக கணடு பகவானுக் கறிககையிடடு
ஐயர் கிருபையினா லதிஷ்டம பெறவேணடும
இதுதான வயணமலலால இதைவிட வேறேயுணடோ

மகாதேவர் கண்திறநதால மழைககுக குறைசச லுண்டோ
தழைத்திருக்குஞ சீமையெனறு தரணிபதி எழுநதிருநதான
மதுரைககுப் போகவெனறு மனன னெழுநதுவநதான
சிநேகநதான செய்துகொளவோம தெனமதுரைப பாண்டியனை
எனறு பயணமிட்டான இடருகளைத தானதொலைகக
கொஞசமுளள சேனைகளைக கூடத துணையாககி
பூவின முடிதுலஙக பொனனு பரணமினன
வாளுங கடகமும வயிரமணி டாலதுலஙக
புரவியின மேலேறிப புறபபட்டான சோழனவன

சோழராஜன் பாண்டியனைக் காண்கிறது

பாணடியன தேசததிற பககுவமாய வருகிறனே
வெகுதூர மாயநடநது வேஷ்டைகள தானபட்டு
தொலைதூர மாயநடநது தெனமதுரை வநதானே
மதுரை வளநாட்டில வநதுவிட்டான சோழனவன
கோட்டைககுள ளேநுழைய கொறறவனு சோழனவன
தூதுவாக ளோடிபபோயச சொனனாகள பாணடியறகு
சநதோஷங கொணடு தனிமதுரைப பாணடியனும
வரசசொலலு மெனறு மனனன கொலுவமாநதான
அப்போது தூதுவாவந தறிககையிட்டார சோழனுககுக
கொலுமுகததைத தேடி கொறறவனுந தானடநது
பாணடியனைக கணடு பரிவுடனே தணடனிட்டான
தணடனிட சோழனுமே சிததிராங கதராஜன
திடுககிட டெழுநதிருநது சிஙகாதன மேடைவிட்டு
கூடவே கையெடுததுக கும்பிட்டான பாணடியனும
கட்டித தழுவி களிகூாந துறவாடி
கூட்டிவநது கொலுமுகததிற கூடவுட காரவைததான
இடடசிம மாசனததி லிருநதானே சோழராசன
சிநேகிதன முகமபாாததுத தெனபாண டியராசன
சோழன முகமபாாததுச சொலலுகிறன பாணடியனும
எஙகேவநதீ ரெனனசேதி எனனுயிாக குயிாததோழா
அவசரமாய் வநததெனன ஆட்களபடை யிலலாமல

வோவை பொழிநதிடவும வேறறுமுக மாவதெனன
சிநதை கலஙகத திருமுகந தானவாட
பூமாலை தானகசஙக பொனமகுடந தானகருக
அழகுமுற றுமமாறி யனலிலிடட மெழுகதுபோல
உருமாறி வநததெனன வுணாவுடைய மனனவரே
எனறனுககுத தானதெரிய இயமபிடுஙகா ணெனறுரைகக

சோழராசன் பாண்டியனிடத்தில் சொல்வது

அவவாாததை தானகேடடு அபபோது சோழனவன
தனககுளள வருததமதைச * சாஙகமாயச சொலலலுறறா
பனனிரணடு வருஷமாகப பாரிலமழை யிலலாமல
தவிககிற தேயுலகந தாஙக முடியவிலலை
நிருவகிகக மாடடாமல நிலைககாம லோடிவிடடோ
தான முடியவிலலை தனிமதுரைப பாணடியரே
நானினைததுப போனால ஙனமையோ வுனறனுககு
உமமுடைய ராசசியநதா னெருகுறைவு மிலலாமல
தாழவுக ளிலலாமற றாணிகள தானதழைகக
தேசஞ செழிககச சிறபபுடனே நீராறக
எளியவன போலேநான இநதச சிறுமைபட
பாாககமனம வநததோ பாராளும பாணடியரே
என, தேசஞ செழிகக ஜனஙகளும மீடேற
அவ்வளவு நீருதவி அனுககிரகஞ செயதாலே
நனறி மறபபேனோ நானுளள நாளவரைககும
சகாய மறபபேனோ தாரணி யுளளளவும
உதவி மறபபேனோ வூழியுளள நாளவரைககும
இநதச சகாயமதை யெபபோதும யானமறவேன
சஞசலந தீரவைபபாய தனிமதுரைப பாணடியரே
அவவச னஙகேடடு அழகுளள பாணடியனும
சோழன முகநோககிச சொலலுவா னெருவசனம
எனனாலே யாகுமோ இவவுலகந தானதழைகக
நமமாலே யாவதுண்டோ நாடுகள தழைததோஙக

* சாஙகம = (ஒழுஙகு), சாஙகோபாஙகம

உனனுலு மெனனுலு முலகந தழைததிடுமோ
தேவாதி தேவா திருவருள தானிருநதால
நாத ரதுதயவு நமககு இருநததெனறால
சொகக ரதுதயவால தொலலுகந தானறழைககும
அவருடைய செயலலலா லாசனு லாவதுணடோ
தெரியாதோ வுனறனுககுத தெளிவறிநத சோழமனனு
நாதரா லெனனுடைய நாடுந தழைநததெனறன
அவவச னஙகேடடு அருஞசோழ னே நாபபான
உமது தயவாலே உரிமைபபட வெனறனுககு
நாதருககுச சொலலி நாடு தழைககவையும
சொககருககுச சொலலித தேசம செழிககவையும
எனறுமிக வேணடி னன இராசனநதப பாணடியனை
அபபடியே நலலதெனறு ஆனதொரு பாணடியனும
வேநதன வளவனுககு விருநதமுது செயதுவைதது

பாண்டியனும் சோழனும் சொக்கரிடம் வந்து கண்டது

இருவருங கூடி ராசாது ஆலயததில
சொககரது கோவிலுககுத துரிதமுடன வநதாரகள
நாதரது சனனிதிககு நலமுடனே வநதாரகள
சுவாமியைக கணடுதொழு தடிகளைப பணிநதாரகள
சாஷ்டாஙக தணடன சரணமென றடிபணிநதார
இருவருமே யடிபணிநது ரசரைத தோததிரிததார
கைகட்டி வாய்புதைததுக காததரைத தோததிரிததார
துமபைமலா சூடுகினற சொககரைத தோததிரிததார
ஆல விடமுணட ஐயரைத தோததிரிததார
நஞசை யமுதுசெய்த நாதரைத தோததிரிததார
இடருகளை நீககிவிடும ரசனே சரணமெனறார
துனபததை நீககிவிடுஞ சொககரே சரணமெனறார
ஏழைமுகம பாருமையா ஈசனே சரணமெனறார
அபபோது சொககலிஙகா அநத மொழிகேடடு

சொக்கர் சொல்வது

புனசிரிபபு கொணடாரே பொனமுடிக கைலாசா
ஏது வகையாக இருவருமாய வநதீரகள
வநத விவரமதை வகையாகச சொலலுமெனறா
அவவச னஙகேடடு அழகுளள பாணடியனும
சொககரைச சேவிததுச சொலலுகிறான ராஜனவன
மதுரையி லேவாழும மகதேவா ஆணடவனே
எனறனுககுக குறைவிலலை புனற னருளாலே
இநதசோழ ராஜனுககு வநதஇத துனபநதான
சொலலத தொலையாது துயரமிகத தோனறுதையா
மழையும கிடையாமல வையகமும பாழாகி
உலாநத சருகதுபோ லுலகஙக ளததனையும
வாடித தவிககிறாகள மணிதாக ளெலலோரும
அனனங கிடையாது அரசனது படடணததில
சோறு கிடையாது சோழனது சீமையிலே
மிகவும வருததமுறறான வேநதனும சோழராஜன
தயவு புரிநது தறகாகக வேணடுமையா
மனது களிதது மழைபெயய வையுமையா
நாடு செழிபபதறகு நாதரே கணபாரும
பூமி செழிபபதறகுப புனிதரே கணபாரும
கணபாாகக வேணடுமெனறு காததரே தணடனிட்டோம.

சொக்கநாதர் சொல்வது

அவவச னஙகேடடு ஆணடவரு மேதுரைபபார
அரசா களேநீஙகள அஞசவே வேணடாஙகாண
எவனெவன றனறனககு எநதவதி காரமுணடோ
அநத வதிகாரம அவனவனே செயகிறது
எனககநத வதிகாரம இல்லைகாண பாணடியனே
வருண பகவானும மனதுவைததா ராலே
பேயா மழைபெய்து பெருகவைபபார பூமியெலலாம
சாகர மழைபெய்து தரணியெலலாம பெருகவைபபார
வருணனுக கதிகாரன வானவாகோ னிநதிரன்காண

மேகத்துக் கதிகாரன் மேலான இந்திரனகாண்
இந்திர னீங்க ளிருவரும வணங்கிடுங்கள
தேவேந் திரனைத தெரிசித்தீ ராமாகில
உங்கள் குறைவதனை யுரையுங்க ளிந்திரறகு
மனதிரங்க வேணடியே வணங்கினீ ராமானால
வருணனைத தானழைத்து மழைபெயய வைபபானகாண
மேகத்தைத தானழைத்து விடைகொடுபபா னிந்திரனும
இந்திரன தனதயவால எஙகுந தழைததோங்கும
தெய்வலோகம போஙகளென்று சிவனா விடைகொடுத்தா
அவவச னங்கேட்டு அழகுதுரை பாணடியனும
சொககா விடைகொடுககச சோழனும பாணடியனும
நலலதென றேசொலலி நாத ரடிபணிந்து
இருவருமாய நடநதாரகள ஈசரது கோயிலவிட்டு
ஆலயத தைவிட்டு அபபால நடநதாரகள

இந்திரலோகங் காண்கிறது

தெய்வலோ கமபோகச சீககிரமாய நடநதாரகள
சோழனும பாணடியனுந துரிதமாய நடநதாரகள
இந்திர லோகததிறகு இசைநது நடநதாரகள
தெயவ பதியதறகுச சீககிரமாய்த தாமநடநதாா
அமரா பதிதேடி அரசாகள தாமநடநதாா
வானுல கஙகிட்டி வருமநத வேளையிலே
ஆயிரங கண்ண ரரசி லமாநதிருநதாா
முபபததது முககோடி முனிவாகளுந தேவாகளும
நாறபதது எணணாயிரம நலமான ரிஷிகளுடன
தும்புரு நாரதருந துாவாச மாமுனியும
கிமபுருடா கினனராகள கெருடகாந தருவருடன
கினனரி வீணைகள கீதஙகள பாடிநிறக
மேனகை ரமபையும மெலலி திலோததமையும
ஊாவசி நாட்டியஙக ளுசசிதமாய்ச செயதுநிறக
இந்திராணி தேவியுடன இந்திரன கொலுவிருநதான
அநதச சமயததி லழகுளள பாணடியனும
சோழனும பாணடியனுந துரிதமாய வநதாரகள

இந்திரன் கொலுதேடி யிருவரும வருகையிலே
கண்டானே இநதிரனும காவலாகள வருகிறதை
பூலோக ராசாககள பொன்னுலகம வருகிறாகள
நரமனித ராசாககள நாடிவரக காரணமேன
இவாவலுவால வருவாரோ ஈசுவரனா தமமருளால
சொக்க ரருளபெறறு சொாககபதி வருகிறாகள
நலலதென் றேசொலலி நலமுடனே பாாததிருநதாா
பாண்டியனுஞ சோழனுமாய்ப பதிகொலுவில வநதாாகள

இந்திரனைக் கண்டது

சொாககலோக இநதிரனைச சோழனவன தானபாாதது
மிகவும பயநது மேனமையுளள இநதிரறகு
அஞசிப பயநது அடிதொழுது தண்டனிட்டான
சாஷ்டாஙக தண்டனிடடான சசிதேவி நாயகறகு
தெணடனிடட சோழனைத தேவேநதி ரனவாழ்ததி
வணங்கிய சோழனை வாயாரத தானவாழ்ததி
பொறபீடம போடுமென்றாா பூலோகச சோழனுககு
எட்டுப படியின்கீ ழிட்டாாகள பொறபீடம
அநதமுளள பீடததி லமாநதானே சோழனவன
மதுரையாளும பாணடியனோ வணஙகாமல தானிருநதான
ஏனென்றால நமமைபபோலே யிவனொரு ராசனலலோ
இநதிரனை நாமும எபபடி வணஙகுவது
பூலோக இநதிரனபோற பொனமதுரை யாளுகிறோம
சஙகரன் கிருபையினாற றரணியை யாளுகிறோம
ஈசன தயவிருகக இவனைநாம வணஙகுவதோ
சொக்கா மகததுவததால் தொழாம லெதிரேநின்றான
எதிாநின்ற பாணடியனை இநதிரன தானபாாதது
வநதிருககும பாணடியனறான வணஙகாம லிருபபதெனன
நமமை மதிக்கவில்லை நரனான பாண்டியனும
எதனால மதியாம லிருக்கின்றான பாண்டியனும
சொக்கர் வலிமையினாற றொழாம லிருககின்றான
நாதர் உதவியினால் நமமை மதிக்கவிலலை
பூலோக மன்னனுக்குப் புகழ்மைகள தானுமுண்டோ

கெருவம் படைத்தோற்குக கேடுவருந தெரியாது
இவனுடைய மகததுவததை யினியறிய வேணடுமென்று
நலல தனத்திலே நடுங்கவைகக வேணடுமென்று
உபாயத திலைலே யொடுங்கவைகக வேணடுமென்று
மாமததைக கொண்டாராம வானவாகோ னிநதிரரும
ஆரடா தூதுவரே யருகிருககுங காவலரே
சரியொதத பாண்டியறகுச சரிபீடம போடுமெனறா
எதிராகப போட்டாாகள இலஙகுபொற சிமமாசனம
குநதுமென்றா பாணடியனைக கொலுககூடச சபைதனிலே
சரியாகக குநதினை தனிமதுரைப பாணடியனும
ஆரடா தூதுவரே யரசாளுமம மனனனுககு
வநதொரு மனனனுககு மாலையொனறு போடுமெனறா
கணகாட்ட இநதிரருங கனமுடனே மலலருககு

இந்திரன் கெண்டிமாலை சூடினது

பாணடிய ராஜனுககுப பதிததமுததுக கெணடியொனறு
ஆயிரம போசுமக்கும ஆணிமுததுக கெணடியொனறு
கொண்டுவநது போடுமெனறா கூடலவாழ பாணடியறகு
அபபடியே ஓடினாாகள அநதபபுறந தானுமைழநது
ஆயிரம போமலலா ஆள்பிடிததுத தோளேனறி
நெகழி யெடுததாாகள நேரான முததுககெணடி
இததோடே பாணடியனறுன ரால நடுஙகிடுவான
தூக்கிகொண்டு வநதாாகள சூராம மலலாகளும
இநதிரன கணகாட்ட எதிாவநதாா மலலாகளும
பாண்டியறகு வெகுமதியாய்ப பாாமாலை சூடுமெனறா
போட்டாாகள கழுததிலேதான் போமலல ராயிரமபேர்
அப்பெரிய மாலையைததான அழகுளள பாணடியனும
நாதரது கிருபையினால நடுககமே யிலலாமல
சொக்கரைத துதிசெய்து தோளிலே தாஙகிககொணடான்
மார்பை நெளிதது மாலையைத தாஙகிககொணடான்
கண்டார்க ளெலலாருங் கனமான பாணடியனை
தேவேநதி ரன்கண்டான் திறமையுளள பாண்டியனை

இவனாலே யொன்றுமில்லை யீசனார் தமபலன்தான்
அறிவோ மிவனுடைய ஆங்கார வலிமையெனறு
பாணடியன மேலே பகைவைததா னிநதிரனும
ஒருவருககுந தெரியாமல உளளததிற பகைவைததான்
பாண்டியன முகமநோககிப பணபுடனே இநதிரரும
சோழனும நீருமாய்ச சொாககபதி வநததெனன
வநத வயணமதை வகைபிரிததுச சொலலுமெனறா
அபபோது பாணடியனும அருளபுரிநது ஏதுரைபபான
எனறன அலுவலினு லிவவிடததில வநததிலலை
சோழனுககா யிஙகுவநதேன சொாககாதி.பதியோனே
அவவரச னலுவலகொணடு அமராபதி வநதேன
தொநதரை படுகினறன தோழனிநத சோழனுமே
மழைமாரி யிலலாமல வருததஙகள மிகவாகி
கமமுதே ராசசியமும கருகுதே பூமியெலலாம
பரிசனங்க ளெலலாரும பரதேசி யானாாகள
பனனிரணடு வருஷமாயப பாரிலமழை கிடையாது
அநத விசனததா லடுததுவநதா ரெனறனைததான
என்னாலே யாகாதெனறு ாசாணடை போயுரைததேன
உமமணடை போக உததரவு செயதாாகாண
ாசன் விடைபெறறு இவ்விடததில வநதோமநாம
உமமாலே யான உதவிசெயய வேணடுமெனறன
அநத மொழிகேடடு ஆயிரஙகண ணிநதிரரும
சோழன முகமபாாததுச சொலலுவா ரிநதிரரும
ஏதுககும அஞசாதே இனபமுளள மனனவனே
ஈசா கிருபையினு லினபசவுக கியமுணடு
அப்படியே செயவிபபேன அஞசாதே சோழாநீ
நெறிமுறைமை தானறிநத நீதியுளள மனனவனே
நாதர்தன் வாாததைககு நானெனறும பேசுவனே
அப்படியே யானடபபேன அரசனே நடவுமெனறா
தேவேநதி ரனசொலலத திடுககென றெழுநதிருநது
சாஷ்டாஙகத தண்டனிடடுச சரணமென றடிபணிநதான
வாழ்ததி விடைகொடுததாா வானவாகோ னிநதிரரும

உத்தரவு பெற்ருன்காண் உலகாளுஞ் சோழராஜன்
பாண்டியனு மப்போது பகருவமா யெழுநதிருநது
இநதிரரே விடைதாருமு எங்க ளிருவருககும
போய்வாரு மென்று போக விடைகொடுததார
அதிக மனமகிழவாய் அரசாக ளிருவருமாய
தெய்வ லோகமவிட்டுத திருமபினா பூலோகம
மதுரை வளநாட்டில மனனவாகள வநதாாகள
வநதசோழ னுககுவெகு மதிகளசெய தனுபபிடவே
பாணடியன விடைபெறறுப பாரமனனன சோழனவன
சொககரைத தரிசிததுச சோழன நடநதானே
தனனுடைய ராசசியததிற றனஞசயனுந தானடநதான
இபபடி யாககசோழன இருககுமநத நாளையிலே

இந்திரன் கோபித்துச் சோழன் பெருமைபடவும் பாண்டியன் சிறுமைபடவுஞ் செய்தது

ஆகாச இநதிரனா அனபுடனே யேதுசெயதாா
பாணடியன வநததுவும பாரசோழன வநததுவும
தனனை வணஙகாமற றயிரியமாயப போனதுவும
நானன பாணடியனும நமமை வணஙகாமல
மதியாமற போனதெனன மட்டடகக வேணடுமென்று
கோபமுமு கொண்டானே கொழுநதணலபோ லிநதிரனும
எரிபறநத கணகளுடன இநதிரனு ரேதுசெயதாா
மேகங்க ளேழினையும மேனமையுடன வரவழைததுச
சபதமேக மததனையுந தானே வரவழைததது
வருண பகவானை வரவழைதது இநதிரனும
கேளுஙகள நீஙகள கெடியான எனவசனம
இன்றுமுதல நீஙகள ஈட்டழிவான் மதுரையிலே
கால்வைக்கக் கூடாது கருமுகிலே நீங்களெல்லாம
அநதவான் மதுரையிலே அடிவைககக கூடாது
தூறலவிழப போகிறீாகள துனமாாககன் மதுரையிலே
எட்டியடி வையாமல இடைநதுமே பெய்யுஙகள
பாண்டியன் சீமையிலே வருஷிககப போகாது

மதுரையிலே நீங்கள்போய் மழைபெய்நீ ராளுககால
கால்விலங்கும கைவிலஙகுங் கழற்றுப பெருவிலங்கும
தாளவிலங்கும தோளவிலஙகும தரிககாப பெருவிலஙகும
விலஙகுகள போட்டு வெட்டி யெறிநதிடுவேன
வாாததையைத தடுததது வருஷிககப போகிறீாகள
சோழனது சீமையிலே சொானமழை பெயதிடுஙகள
மாத மும்மாரி வருஷியுஙகள சோழனுககு
முபபோகந தானவிளைய மும்மாரி பெயதிடுஙகள
கலகந தெளியவேதான கருமுகிலே பெயதிடுஙகள
எநநாளுஞ சோழனுககு இடையூறு வாராமல
அவனுடைய நாட்டிலே அமாநது பொழியுஙகள
என்று விடைகொடுததா ரிநதிரனு ரபபோது
நல்லதென றேசொலலி நலமான மேகமெலலாம
மதுரையை நாடாமல வருகிறதே மேகமெலலாம

சோழராஜன் பெருமைபட்டது

சோழனது சீமையிலே சொலிககிறதே மினனலகள
கடலிரைசசல போலே கமறிறறே மேகஙகள
குமுறிறறு மேகமெலலாங குடஙகொணடு வாாததாறபோல
இரைகிறதே மேகஙகள ஏகவெளளம பெருகிடவே
சோனை மழைபபோலே சொரிகிறதே மேகமெலலாம
நல்லமழை பெயவதனால நாடுஞ செழிததனவே
பூமி குளிாநதனவே பொய்கை நிரமபினவே
ஏரிகள் நிரமபி யெதிாககிறதே மேகவெளளம
மடுவுகள நிரமபி வழிகிறதே வெளளமெஙகும
ஆறுகள் நிரமபுவதால அடைபடும வெகுசனஙகள
கழனிகள் நிரமபி காலவாய்கள தாமநிரமபி
ஊற்றுகள் தாமசுரநது ஓடிறறே சலமவிசையாய்
தடாகங்கள் தாமநிரமபி தாமரைகள பூததனவே
வயல்கள் நிரமபி வாயககாலுந தானோடி
உலாநத மரஙகளெலலாம உயிருணடாயத தளிாததனவே
அடியற்ற மரஙகளெல்லாம அஙபாயத தளிாததனவே
இலையுந தளிர்களெலலாம ஏகமாய்த தளிாததனவே

காடு செடிகளெல்லாம கனககவே தானறழைகக்கும
செடிகள மரஙகளெல்லாஞ செழிததுத தழைததனவே
பூககா மரங்களெல்லாம பூததுச சொரிநதனவே
காயா மரங்களெல்லாம காயததுச சொரிநதனவே
கிள்ளப் பழுததனவே கிளிகளவநது சேரநதனவே
அள்ளப பழுததனவே அளிகளவநது பாயநதனவே
செநநெல விளைநதனவே தேசஞ செழிததனவே
பயிாகள விளைநதனவே பலனைக கொடுததனவே
சோலைகள சாலைகள சூழ்நத தடாகஙகளில
குயிலக ளடுத்தனவே குருவிகளும வநதனவே
மயிலக ளடுததனவே வானகோழி வநதனவே
தாராவும உளளானுந 'தாவி யடுததனவே
அனனஙகள பேடைகள ஆநதை யடுததனவே
கொககுவக்கா கூசசலிடக கோகிலஙகள பாடுவன
பண்டுகள தினறு பட்சிகள பாடுவன
கனிகளைத தினறு களிததன பறவையெலலாம
ஏருகட்டி யுழுவாரும இளநாறறு நடுவாரும
பயிரிடுஞ குடிகளெல்லாம பலபபட்டுப போனாாகள
ஓடுங குடிகளெல்லாம ஊரைவநது சேரநதாாகள
பரதேசி யாதேசி பஞசை பஞதியெலலாம
சோழராசன பட்டணததிற சுகபபட்டு வாழநதாாகள
பிசசைககார ரெலலாரும பெருமை யடைநதாாகள
சோழமண் டலங்களெல்லாஞ சுகமாயத தழைததனவே
சோழ மகாராசன தொலைததான விசனமெலலாம
கீர்த்திக ளைபபெறறுன கிருபைக கடலானை
இநதிரனைத தனமனததி லெணணி நினைநதிருபபான
மாதமு முமமாரி வருஷிககு மணடலததில
சோழமண் டலமெனறு சொலவாா கவிவாணா
அப்படி யாகவாழ்நதான அழகான சோழமனனன

பாண்டியன் வறுமை யடைந்தது

பாண்டிய நாட்டாாகள பரதேசம போகிறாாகள
மழையே கிடையாது மதுரைநகா சீமையிலே

தூறறல் கிடையாது தொனமதுரைச சீமையிலே
துளிகள விழுவதிலலை சொககா மதுரையிலே
காய்நது உலாநதனவே கனமதுரைப பட்டணததில
எரிநது புகைகிறது ஈரங கிடையாமல
குடிககநீர கிடையாது குளஙகள மடுககளெலலாம
காகங குடிபபதறகுங காணடிசலங கிடையாது
ஆறுகள வறணடன ஆறறுமணற சூடெழுமபி
ஏரிகள வறணடன ஏறறககோ லாழமடடும
பூமிகள சூடெழுமபி பொஙகிறதே தணலாக
விளைவு கிடையாது வேநதன மதுரையிலே
களையும கிடையாது கனமதுரைச சீமையிலே
பொனமதுரை நாட்டிலே புழுதி யடைநததுவே
சருகுபோ லுலாநதனவே தழைதத மாஙகளெலலாம
பூமி யுலாநததே பூணடு கிடையாமல
பறவை கிடையாது பாணடியன தேசததிலே
குடிவலசை வாஙகினாரகள கொடிமதுரை யுளளவாகள
பஞசை பஞசியாய பரதேசம போகிறாரகள
அனனம் கிடையாது அழகுளள மதுரையிலே
மதுரையைச சுறறுமுளள வனஙகள செடிகளெலலாம
காய்நது மிகததீயநது கருமபுகைசசல கொணடனவே
தஙகநிழல கிடையாது தனிமதுரைச சீமையிலே
ஊரிலே யுள்ளவாகள உறககஙகள கொணடாரகள்
பாழடைநத முகமானார பாணடிய நாட்டிலுளளோர
அனன விசாரம அதுவே பெரிதாசசு
பனனிரணடு வருஷமாய்ப பாரகருப பாயிறறு
சரீரம வெளுததாரகள சலலடைககண ணானாரகள
பெணடுகள புருஷர்கள பிளளைக ளொருதேசம
திககுகள கெடடுத திசைமாறிப போனாரகள்
அபபடி யெலலாம அணிமதுரை யலைநதோட
இநதிர னாலே இடறுகள நேரநதனவே
ஆயாசத துடனநத அணிமதுரைப பாண்டியனும
மழையில்லா நாடு வையகந தாளுமோ

என்று விசனமா யிருககுமநத வேளையிலே
சப்தமே கமபொழியுந தனிசசோழன சீமையிலே
மேகங் குமுறி மேலாகப போயவிடுமாம
மதுரையை நாடாமல வகையுடன போயவிடுமாம
இபபடியா யோடுமபோது இதிலே யொருமேகம
குட்டிமே கமொன்று குறுககிடடோ டுமபோது
வருகிற விசைதனிலே மதுரையெனறு தெரியாமல்
பொழிநதுகொண்டே யோடிறறு போகும விசைதனிலே
அநத மழைவெள்ளம அணிமதுரை பெருகிறறு
வெள்ளம புரணடதே வேநதன மதுரையிலே
வையைப பெருககெடுதது மாவெள்ள மோடுதையா
கணடானே பாணடியனுங கடுக வெழுநதிருநதான
துரிதமா யெழுநதிருநதான சுநதரப பாணடியனும

பாண்டியன் வைகையாற்றை அணைகட்டியது

ஓடுகிற வெள்ளததை யுள்ளடகக வேணுமெனறு
அபபுறம போகாமல அணைகடட வேணடுமெனறு
ஆரடா தூதுவரே அணிமதுரைப படடணததில
வீட்டுககு ஓராளதான விடுபடடு வரவேணடும
அவரவா வீட்டுககு ஆளொருவன வரவேணடும
ஆளனுப பாவிட்டால ஆககினை செயவேனெனறு
அணைகட்ட வரசசொலலி அடியடா தமுககெனறான
அபபடியே தானடிததான ஆனதொரு சாமபுவனும
அந்தத தமுககடிக்க அணிமதுரை யுள்ளவாகள
வீட்டுககோ ராளாக விடுபட்டு வருகிறாகள
அவரவா தமமுறைககு ஆளொருவா வருகிறாகள்
மண்வெட்டி கொணடு வருகிற ரணைகடட
பங்குவீ தமாகப பாறைகொணடு ஓடிவநதாா
அவரவர்க குபபஙகு அளநது கொடுததாாகள
அளநதிட்ட பஙகுதனில அதிலே குறைவுபடடால
பஙகுவீ தக்காரனைப பட்டாவுக கிரையிடுவேன
என்றுதிட் டஞசெய்தான இராஜனநதப பாண்டியனும
அவரவர் பங்குவீதம அனைவருங கட்டுமபோது

மதுரையி லேயொருத்தி வாணிச்சி யெனபவளாம
அவளுககு யாதொரு ஆணதிககு தானுமிலலை
அவளுக கொருபஙகு அணைகட்டச சொனனாகள
பிட்டு சுட்டுவிறறுப பிழைககுமநத வாணிச்சி
எனனசெய் வேனெனறு எணணமிட்டாள வாணிச்சி
ஆளுங கிடையாது ஆருமறற பாவிநான
எனககிட்ட பஙகுதனை எபபடிச செயவேனயான
அணைகட்ட எனறனுககு ஆளுங கிடையாது
ஆளிலலை யெனறால அரசனுங கேட்பாரே
எனறு விசனமுடன எணணி யிருககையிலே

வாணிச்சி பிட்டுக்குச் சொககா மண்சுமந்தது

அவளுடைய விசனததை யாறறவே வேணடுமெனறு
ஆணடா ளுளுசொககா ஐயரவ ரேதுரெயதார
அவளுககு ஆளாகி அணைகட்ட வேணடுமெனறு
ஒட்டனைப போலே உருவெடுததுச சொககலிஙகா
தட்டுடனே மணவெட்டி கலைமேலே தானெடுதது
வாணிச்சி யண்டையிலே வநதுநினறு ரொட்டனுக
ஒட்டனைக கணடாளே உததமியாள வாணிச்சி
ஆரடா வொட்டாநீ அணைகட்ட வநதாயோ
எனபஙகுக காளாகி யெனககணைநீ கட்டுவையா
கட்டுவே னெனறாரே சுனமதுரை யொட்டனவா
கேட்ட தொருகூலி கிளாசசியுடன தருவேனெனறாள
அவவாரததை யைககேட்டு அநதவொட்ட னேதுசொலவார
கூலிககுப பிட்டு கொமபனையே நீகொடுததால
உதிரநதுவிடும பிட்டதனை உததமியே நீகொடுததால
பிட்டுககு மணசுமநது போடுகிறே னணையாக
அபபடியே நலலதெனறாள அககிழவி யமமாளும
பிட்டு சுடும்போது பிட்டு உதிரநததுகாண
உதிரநதபிட்டு தானெடுதது உததமியாள கைகொடுததாள
வநதி மடியிலவைதது ாசுவரனா ஒட்டனவா
வாணிச்சி பஙகுககு வநதாரே அணைகட்ட
உதிரநதபிட டைததினறு ஒருகூடை மண்சுமநது

போடுவா ரொருதட்டு பிட்டுஞ் சரியாகும
மறுபடியுந தானவருவார வாணிசசி யணடையிலே
பிட்டு சுடுவாளாம பொடிபொடியா யுதிரநதிடுமாம
உதிரநதொரு பிட்டுககு ஓடடாவநது நிறபாராம
பிட்டெடுதது தானகொடுபபாள போரான வொட்டருககு
பிட்டுதினறு போவாராம போடுவார தட்டுமணணு
ஒருதட்டு மணணுககு உதிரநதபிட்டு சரியாகும
வாணிசசி தனனிடததில வநதுநிறபா ரொட்டருமே
பிட்டு சுடும்போது பொடிபொடியா யுதிரநதிடுமாம
உதிரநதொரு பிட்டுககு ஓடிவநது நிறபாராம
பிட்டைக கொடுபபாளாம போவாராந தினறுகொணடு
தட்டுமண போடுவதில சரியுதிரநத பிட்டுககு
மறுபடியும வருவாராம வாணிசசிப பிட்டுககு
ஒருபிட்டு சுட்டாலும உதிராம லிருபபதிலலை
சுடடபட்ட பிட்டனைததுஞ் தூளதூளா யுதிரநதுவிடும
உதிரநதொரு பிட்டுககு ஓடிவநது நிறபாராம
பிட்டுதின றுகொணடே போடுவா ரொருதட்டு
பிட்டுவிலலை யாகவிலலை ஒட்டனவேலை சாயவிலலை
பாதியணை யாயிறறு பாதியினனங கட்டவிலலை
அவரவர்கள பஙகுககு அணைகட்டி யாயிறறு
வாணிசசி பஙகுககு வரபபுகட்டித தீரவிலலை
பிட்டுகளைத தினகிறதும போகிறதும வருவதுமாய
ஒட்டன திரிவதிலே உதிரநதபிட்டுஞ் சரியாசசு
பொழுது மறைநதது பொனமதுரைப பாணடியனும
கட்டின அணைகளைக கணமுடனே பாரககவநதான
வாணிசசி பஙகுககு வரபபுஇனனங கட்டவிலலை
ஆருதடா இநதபபஙகு அணைகட்டித தீரவிலலை
எவரது இநதஅணை யெனறனே பாணடியனும
அரசனுககுச சொலலுகிறார அணைகட்டு மனனவர்கள
இஙககிற பிட்டுசுட்டு எலலோரககும விறபவளாம
நனனிலைசோ வநதியாம நஙகை யொருததிபஙகு
வாணிசசி பஙகுககு வநதானொரு ஒட்டனவன

அவனுடைய பஙகிதுதான அணைகடட விலலையெனறா
கோபமும கொணடானே கொறறவன பாணடியனும
எஙகேய டாடடன இழுததுகொணடு வாருமெனறுன
அடிககுஙகோல கையிறகொண டருகிலநினற சேவகாகள
திடுககெனறு தானபயநது தேடிஞா ஒடடனையும
ஒட்டனைப பிடிததுவநதாா உலகாளும ராஜனணடை
கணகள சிவபபேறி கனமதுரைப பாணடியனும

சொக்கர் பிரம்பா லடிபட்டது

பிடடுககு மணசுமநத பெமமானென றறியாமல
ஒடடனென றெசொலலி உததமனும அபபோது
கைபபிடிதத பிரமபதனைக கரகரெனறு தானசுழறறி
ஒட்டன முதுகினமே லோஙகி யடிததானே
ஐயாநதச சொககருககு அநத அடிபடவே
வருததமிகக கொணடாரே மதுரைசொகக நாதருமே
அநத அடியுநதான அலலவாககும படடதுவே
அவரவாகள தமமுதுகில அடிததழுமபு நோநததுவே
திககுத திசைகள தீவாநத ரஙகளெலலாம
அணடஙகள தீவுகள ஆகாய மெவவிடததும
சகலசீவ செநதுககுந தழுமபுமிக வுணடாசசு
பாணடியன் முதுகினமேற பாரத தழுமபாயிறறு
எலலா ருமபயநதா ரிநத அடியாலே
பாணடியன அபபோது பயநது நடுநடுஙகி
எஙகேயநத வொடடனெனறு ஏறெடுதது பாாககுமபோது
எஙகெஙகுந தேடிஞனே எழிலமதுரைப பாணடியனும
காணுத திஞலே காவல னிடிவிழுநதான
வநதவா ஒடடாலலா மாயாணடிச சொககரவா
ஆணடவ ராகவேணடும ஆளடிமை செயயவநதாா
தெரியாமற போசசுதெனறு சிநதை மிகவாடி
தீவினைககு ஆளானேந தெயவமெனறு பாராமல
வலவினைககு ஆளானேம வரனென றறியாமல
இநத விதிபபயனை யெபபோது தொலைததிடுவோம
வந்தது நமக்கு மதிமோச மெனறுசொலலி

எநத விதததிலேயும ஈடேறப போவதிலலே
தெரிநதது நமககெனறு தெனமதுரைப பாணடியனும
மெதத விசனமாய் விடுதிககு வநதுவிடடான
அழகிய சொககரவா ஆணடவனா அபபோது
ஒட்ட னுருவமதை யுததமனா தானமறைதது
ஆலயததி லேவநதாா அடடாளுஞ சொககலிஙகா
வருததத துடனே வநதுநினறு ராலயததில
அப்போது மீனுட்சி யணடையிலே ஓடிவநது
ஏதுதான சுவாமி இபபடிககு வநததென்று
அலேயக் குலேயவநத அககுறையைச சொலலுமெனறுள
கேளாயென நாயகியே கிளிமொழியே மீனுடசி
வாணிசசி தனககாக மணசுமககப போயிருநதேன
பிட்டுககு மணசுமககப பிரமபடி படடுவநதேன
அடிததான பிரமபாலென னஙகந தழும்பேற
கொடுததான் முதுகினிலே கொடுமபாவி பாணடியனும
சகாயஞ செய்யபபோனேன அபாயம வநத தடி
அபாயமே செய்தவனே யாதரிககப போவதிலலே
எனறுரைக கசசொககா எடுததுரைபபாள மீனுடசி
அறியாமற செய்தபிழை பெரியோா மனமபொறுபபாா
மாறு ரூபஙகொண்டு மணசுமககப போனதினுல
ஆளடிமை யென்று அடிததான பிரமபாலே
ஐயரெனறு தானறிநதால அடிபணிநது தொழுதிடுவான்
தெரியாத வன்செயதால சிதததில வையாமல
ஆதரிகக வேணடுமெனறுள அஙகயறகண மீனுடசி
அவளவச னஙகேட்டு அழகுசொகக ரேதுசொலவாா
என்னே யடிததஅடி எலலாாககும படடதுகாண
உலகததுக கெலலாம உறைததகே பிரமபடிதான
சிததாகள முனிவாகள் தேவருக்கும பட்டதுவே
வானவ ரொடுரிஷிகள மாயவற்கும படடதுவே
சபத ரிஷிகளுடன தபோதனாக்கும படடதுவே
கனனியாகள கொபபக கருவுககும படடதுவே
இந்தப பழிபாவம எபபடித தொலேயுமடி

இந்தப பழிககுநான மைந்தன வரஙகொடுககேன்
அந்தப பழிபாவம அததோடே தொலையுமடி
எனறே இவருரைகக ஏந்திழையும பேசாமல
மவுனமாய்த தானிருந்தாள மதுரைமீ னாடசியரும
இபபடிச சிலகாலம இருககுமந்த நாளையிலே
பாணடிய நாடடுப பரிசனஙக ளெல்லவரும
அரச னதுநாடு அருமைமழை யிலலாமல
தததளிததுப போகிறதே தனிமதுரைச சீமையெலலாம
அரணைரைத தானடிதத அககொலைப பாதகமும
கமழுதே நாட்டிற கதறுதே பூமியெலலாம
மைந்தனு மிலலை மகுடமுடி யரசனுககு
பிளளையு மிலலை பேரான மனனனுககு
அபபடி யாகததுனபம அரசனும படடிருந்தான
ஆரையும வணஙகானே அசசிததி ராஙகதனும
சிறுததே னெனறுசொலலி பெருததவரைப போயடுககான
தெய்வமே கதியெனறு தேசததை யாணடிருந்தான
சொககரே கதியெனறு தோததிரஙகள் செயதிருந்தான
பனனிரண டுவருஷம பாரிலமழை யிலலாமல
துனபங களுடனே துரைததனம பணணிவர

சொக்கரும் மீனாட்சியுங் காளகம் வந்தது

மதுரையி லேவாழும மகாதேவா சொககலிஙகா
அஙகயறகண மீனாடசி அமமனுஞ சொககருமாய
இருவரு மபபோது ஏகாந்த வேளையிலே
தேவிய ரைபபாரதது சுவாமியவ ரேதுசொலவார
பெணணேகணணே மீனாட்சி பொறகொடியே ஆலயததில
தணலா யெரிககிறது தனிககாற றடியாமல
சூடுககமே யாகிறது உளமதுரைப படடணததில
காறறுவா டைககுநாம கானகததிற போய்வரலாம
மதுரையைச சுறறியே வருவோமநாம பெணமயிலே
வாருமென றேசொக்கா மயிலணையைத தானழைகக
அபபடியே நலலதெனறு அஙகயறகண மீனாட்சி
சம்மதப படடு சதியும புருஷனுமாய்

இடபததின மேலேறி யீசுவரனும ாசுவாியும
எருதின மேலேறி யிருவரும வெளியானா
ஆலயத தைவிட்டு ஐயாவெ ளியானா
மதுரையை விட்டு மகாதேவா வெளியானா
மதுரையைச சுறறி வநதாாக ளிருவருமாய
பட்டணங களசுறறி பாாதது வருகையிலே
அழகு மறைநதது அழகான தெனமதுரை
அணட வொருநிழலும ஆதரிககக கிடடாது
ஒனற நிழலிலலை யொருமரமுங கிடடாது
தோடடங கிடையாது துறவுகள தூாநதிருககும
நிறக நிழலுமிலலை நிலததில தாிபபோமெனறால
கானகஙக ளததனையுங கடடையா யுலாநதிருககும
செடியும கிடையாது செடிம கிடையாது
தழையும கிடையாது சறறே யிருபபோமெனறால
வெய்யி லுறைககிறது வெஙகானல வீசிடுமாம
கான லுறைககிறது கடுஙகானல வீசிடுமாம
வோவை பொழிகிறது விமலருககும பாாவதிககும
அணடமுடி கூடவிலலை அககினி வாடையது
அககினி வாடையது அனலகொணடு வீசுதையா
நடுககாட்டில வநதாாகள நாதரும தேவியுமாய
அநத நடுககாடடில அலைநது வருகையிலே
அஙகொரு விலவமரம அடாநது தழைததிருககும
பசுமையா கததழைததுப படாநது நெருஙகிருககும
சநதுகள தெரியாமல தழைததிருககும விலவமரம
எஙகோ முஞசலஙகள இலையிற படாநதிருககும
காயததுப பழுதது கனிக ளுதிாநதிருககும
பூததுப பழுததுப புடபம பாிமளிககும
தெனற லதுவீசுந தேகங குளிாநதிருககும
அநத மரமொனறு அவவிடததிற றழைநதிருககும
அவவிடததில வநதாாகள அானும உமையவளும
தேகமுந தானகுளிாநது சோபந தெளிநதாாகள
இநத நடுககாட்டி லிதுதழைதத அதிசயததை

கண்டறிவோ மென்று கடுகியே கீழிறங்கி
எருதை நிழலில்விட்டு இறங்கினா மாதருகில
ஆயாசந தீரவதற்கு அவ்விடததி லுட்காாநதாா
சவுக்கிய மானாகள தஙகள் சரீரததில
இருவரு முடகாாநது ஏகாநத மாயிருகக
பட்டப் பகலிலே பகலான வேளையிலே
உசசியிற் சூரியன் உருமததின் வேளையிலே

நீர்க்காக்கையைக் கண்டது

அங்கொரு நீர்க்காகம அலைகடலிற போய்முழுகி
கடலில முழுகியே கடலஜலததைத தானவாரி
செபபட்டை யில நிறைய ஜலஙகொணடு வருகிறதாம
கடலநீரை ரகசையிலே காகமது கொணடுவநது
வில்வ மாததினமேல மேலாகத தானபறநது
மேலாகத தானபறநது மேலிருநது வீசினது
மழைபெய்வ தேபோலே வருஷிககுங காகமது
வருஷிதத துஜலமும மகாதேவா மேறபடவே
குளிாநதது தேகங் கூடலவளா சொககருககு
அங்கயற்கண் ணமமனுககும அஙகங் குளிாநததுகாண்
ஏதிநத ஜலமென்று ஏறெடுததுப பாாததாாகள
சங்காருஞ் சஙகரியுந தலையெடுததுப பாாககையிலே
நீர்க்காகஞ் ஜலமபொழிநது நின்று பறநதது
அநதநலல காகததை ஆண்டவனா தானபாாதது
பார்த்தாயோ பெண்ணேநீ பட்சியின தனனறிவு
கண்டாயோ பெண்ணேநீ காகததின் தன்னறிவு
இநத மாத்துககு இககாகம நீாதெளிகக
எதனல் தெளிக்கிறதோ இதையறிய வேண்டுமென்று
காகத்தைத் தானகேட்டு காரிய மறிவோமெனறூா
அப்படியே யழையுஙகள அறிவுளள காகமதை
என்றே உமையுரைகக ஈசுவரு மபபோது
ஆகாசத் தைப்பாாத்து அநதநீாக காகமதை
கைகாட்டித தானழைத்தாா கைலாய நாதருநதான்
கண்டது காகமுங் கைலாய நாதரென்று

அஞசிப பயநது ஆகாயம விட்டிறஙகி
தாயதகபபன வநதாரோ தறகாகக நமமையெனறு
சீககிரமாய்த தானிறஙகி திடடெனவே யோடிவநது
முககால வலமவநது முடிவணஙகித தெணடனிடடு
நாறகால வலமவநது நமஸகரிததுத தெணடனிட
தெணடனிட்ட படசியைச சிவனுருந தானவாழததி
அடிபணிநத காகமதை யாருருந தாமவாழததி
இநத மாததுககு இறைபபதெனன நீசலததை
இநத மாததினாலே இததனை வருததமெனன
வருததததோ டிஙகேநீ வநதுநீ தெளிபபதெனன
சொலலுமெனறு கேடடாாகள சொககருமம அமமனுமாய்
கணடது காகமது கனகக மிகபபயநது
சொலகிறது காகமது சொகக ரவாகேடக
தஙகளுகக கேயுகநத தணிததமா மெனறுசொலலி
விமலாக குகநததாம விலவமா மெனறுசொலலி
அததுற கடலநீரை அளளிவநது யானதெளிததேன
நாடோறும யானதெளிததேன நாதருககு ஏறறதெனறு
இதுவுமவந தெனறனுககு ஈசுவரனா கடடளைதான
அவவாாததை யைககேட்டு அரனுருமம அமமனுமே
பூரிததா ரிருதோளுமம புததியுளள காகமெனறு
ஆநநதமாயப பூரிதது அறிவுளள காகமெனறு
கட்டித தழுவியே காகததை முததமிடடு
எநதமக கேறறதொரு இநதமா மெனறறிநது
களையாக வநதவாககுக களையாறறி வைததாயே
இநதச சகாயமதை யெஙகளுககுச செயதாயே

சொக்கர் நீர்க்காக்கைககு வரங்கொடுத்தது

உனக்கோா சகாயமாய உதவிசெயவே னெனறுசொலலி
எனன வரமவேணடும இனபமுட னுனறனுககு
கேட்டவாந தருவேனெனறா கிருபை களிகூாநது
அபபோது காகநதான அரனுரைச சேவிதது
சொலகிறது காகமது சொககருககுத தெணடனிடடு
கைலாய நாதரே கணமுன றுடையவரே

என்மனத்தி லேயிருக்கும் எண்ணத்தைச் சொல்லுகிறேன்
கன்னிகைப் பெண்ணுக்குக் கனமதுரைப் பாண்டியனை
சேரவே வேண்டுமென்று சிந்தையில் நினைத்திருந்தேன்
என்னுடைய பாலனுக்கு இசைந்துப் பட்டந் தரவேண்டும்
அந்த வரமெனக்கு அருள்புரிய வேண்டுமையா
காகமது சொல்லுவதைக் கண்டாரே சொக்கலிங்கர்
ஆறு லொருவாத்தை அன்பான காகமேகேள்
கன்னிகைப் பெண்ணுக்குக் கனமதுரை நீபோனால்
மன்னனைச் சேர்ந்தாலும் மலடியாயப் போயவிடுவாய்
உன்னைப்பெண் ணுக்கியே ஒருமாதக் காப்பிணியாய்
அனுப்பிவைப்பே னுனுலும் அவசர மாகவந்து
ஆரென்று கேட்பானே அணிமதுரைப் பாண்டியனும்
ஆருமற்ற பாவிநான் அண்டிவந்தே னும்மையென்று
சொன்னுயே யாமாகில் தோழியாய் வைத்துக்கொள்வான்
தாதியா யிருந்தாயானால் தையலரே யுன்றனைத்தான்
வசந்தநா ளானுலதான் மருவ மனங்கொள்வான்
ஆரு மறியாமல் அணைவானே உன்றனைத்தான்
உன்வயிற்றி லேபிறக்கும் உத்தியுள்ள பாலனுக்கு
பட்டந் தரிப்பான பட்டணத்தி லொருபங்கு
அந்த வரமளித்தேன் அப்படியே நடவுமென்றா
சமமதித்துக் காகமது சந்தோஷங் கொண்டதுவே
காகத்தைப் பெண்ணுக்கி கருப்பமு முண்டாக்கி
நீர்காக்கை யென்றே நேரிழைக்குப் பேர்கொடுத்தார்
நடவுமென்று விடைகொடுத்து நாதரவர் போயவிட்டார்

நீர்க்காக்கை பெண்ணுகிப் பாண்டியனை யடுத்தது

அப்போது நீர்க்காக்கை யரிவையந்தப் பெண்ணணங்கு
மதுரை நகர்தேடி வந்தாளே பெண்மயிலாள்
பாண்டிய னிடத்திற்குப் பக்குவமாய் வந்துநின்றுள்
அப்போது பாண்டியனும் அரிவையரைத் தான்பார்த்து
சுந்தரமும் வடிவுமு ள்ள தோகையரைத் தான்பார்த்து
ஆரடி பெண்ணே நீ யறிய வுரையுமென்றுன்
அவ்வச னங்கேட்டு ஆரணங்கும் ஏதுசொல்வாள்

ஆருமில்லாப பாதேசி அணடிவநதே னுமமையெனறுள
ஒருமாதம கருபபம உததமியா ளெனறனுககு
ஆருமறற எனறனைநீ ஆதரிபபீ ரெனறுரைததாள
அவவச னஙகேடடு அநதநலல பாணடியனும
காபபமான மஙகையிவள கனிமொழியா ளாகையினால
காபபாறற வேணடுமெனறு கனனியரே யஞசாதே
அபபடியே செயவேனென றரிவையரைக கூடடிபபோய
தனனுடைய தேவியணடை தாதியாய வைததுவிடடான
சகல விசாரணைககுந தாதியாயத தானிருநதாள
அழகுந திருமேனி யலஙகார மாயிருபபாள
புததியுளள குணவதியாயப பூவையருந தானிருநதாள
பாணடியன தேவிககும படசமாயத தானிருநதாள
சுநதரமும யவவனமுஞ சொலலத தொலையாது
வாலிபமாய்ப பெணமயிலும மனனனது தேவியணடை
அதிகாரம பெறறுககொண்டே அவளிடத திருககையிலே
வசநதமா னகாலம வநதுமிக நேரிடவே
மனமத வேதனையால மனனனநதப பாணடியனும
தனனுடைய தேவியாந தையலாரணமனைககு
மாளிகை தேடியே வருகினற வேளையிலே
வாசற படியிலே மயிலபோலே தாதியவள
பொறபதுமை போலே பொனனு பரணமினன
நினறுளே நீககாககை நேரிழையைத தானபாரததான
அதிகமையல கொணடானே அநதமுளள சுநதரிமேல
ஒருவாக கொருவா உடனபட டிருவருமாய
ஆசையுடன சோவதறகு அரிவையரைத தாமழைததான
அதறகநத நீககாககை அரிவையருஞ சமமதிதது
எனவயிறறி னிறபிறககும இனிதான மைநதனுககு
படடங கொடுபபீரா பாணடியரே யென்றுளாம
நாலி லொருபஙகு நடததுவேன மஙகையரே
அபபடிககே சமமதிததாள அரிவை யிளமாதும
ஆரு மறியாமல அஙகொருவா காணுமல
கூடி யணைநதானே கோலவிழி மாதரசை

ஆரனா வரததாலே ஆசைகலி தீரநதாளே
சுகததுட னேசோநது துரிதமுடன பாணடியனும
தேவியிடம பாணடியனுஞ சீககிரமாய நடநதுவிடடான
இபபடிச சிலகாலம இருககுமநத நாளையிலே
அபபோது நீரககாககை யரிவை யிளமபிறையும
மாதமும பததாகி வருநதி மிகததளாநது

நீர்க்காக்கை நீன்முகனைப் பெற்றது

பிளளையைப பெறறாளே போரான மதுரையிலே
மைநதனைப பெறறாளே மாதநத நீரககாககை
தாதி வயிறறிற சநததி பிறநததெனறு
சநதோஷஙகள கொணடு சருககரை வழஙகிறாகள
நீரககாககை பெறறெடுதத நேரான பாலனுககு
நீனமுக னெனறே நேரததியாயப பேருமிடடாா
பிளளையிலலா மாளிகையிற பிளளை பிறநததெனறு
பாணடியன தேவியும படசமாய்த தானவளாததாள
பிளளையும வளாநது போரான மாளிகையில
தாதியின பிளளையெனறு சலஙகைக கொலுசுமிடடு
காபபுங கடகமிடடு கணட சரமணிநது
ஆடை யணிநது ஆபரணந தானபூடடி
வயதுமைந தாகவே தான வளாததுவரும நாளையிலே
ஐநது வயதாகி அமாததிறா பளளியிலே
பனனு தமிழ்விததை படிககவைததாா பளளியிலே
சகலமுங கறறு சாமாததிய மானபினபு
அமபும பிடிததறிநதான ஆயுதமும தொடுததறிநதான
அவனுககு வேறே யாணமனை யமாததிவைததாா
வெளளாடடி பெறறெடுதத வீரிய நீனமுகனும
மீறி வளாநதிருநதான வீரன மதுரையிலே
இபபடியா யிருகக எழிலான பாணடியனும
நமககுபபிளளை யிலலையெனறு ராஜனநதப பாணடியனும
சிமமா சனமீதிற செஙகோலுந தானபிடிகக
படடததை யாளவதறகுப பாலக னிலலையெனறு
விசனததைக கொணடாறும வேநதனநதப பாணடியனும

சித்திராங கதனுடனே சோநதிருநத பாணடியாகள
ஆறுயிரம போகள அணிதிரளாம பாணடியாகள
பிளளைக ளிலலாத பெருமலடாயப போனாாகள
ஆறு யிரவாக ளனைவோரு மலடானா
அவாக ளுடனகூட ஆராரோ தானமலடு
ஆணமலடு பெணமலடு அனைததுமிருந தானமலடு
பாணடியாக ளேறிவரும படடததா னைமலடு
கொடடாய் நிறைநததொரு குதிரையெலலா நமமலடு
பாட்டை நிறைநததொரு பாறபசுககள தாமமலடு
தொழுவம நிறைநததொரு துளளாடு தாமமலடு
இறபபிலே யிருககினற எலிகளெலலாந தாமமலடு
தெருவிலே கூடுகடடுஞ சிறுகுருவி தாமமலடு
தெருவிலே தாமிருககுந தெனனைமா முமமலடு
கொலலையிலே தானிருககும கொனறைபுனனை யுமமலடு
வாசலிலே நிறகுமநத வாழைமாந தானமலடு
அழுககெடுககும வணணானும அமபடடனுந தானமலடு
வளாககினற நாயகளுடன வாழபூனை தானமலடு
மைநதனு மிலலாமல மாபாவி யானாாகள
பிளளையு மிலலாமற பெருமபாவி யானாாகள
குழநதைக குரலகேளாக கொடுமபாவி யானாாகள
மைநதனபெற வேணடுமெனறு வருநதியே பாணடியாகள
சாலைகள போடடுவைபபாா சததிரஙகள கடடிவைபபாா
நடபாயி திருககுளமும நலலதணணீா கிணறெடுபபாா
தவிதது வருவாககுத தணணீாபநத லிடடுவைபபாா
பசிதது வருவாககுப பாலமுதம செயதுவைபபாா
ஆலயஙக டோறு மணிமதிற கடடிவைபபாா
கோயிலக டோறுங கோபுரஙகள கடடிவைபபாா
காணாத கோவிலகடகுக காணிககை யனுபபிவைபபாா
செஙகலலைக கணடவுடன தெய்வமெனறு கைதொழுவாா
கருஙகலலைக கணடவுடன காததனெனறு கைதொழுவாா
எததருமஞ செயதாலு மேதாலும பிளளையிலலை
தவசுககுப போகவெனறு தஙகள மனதிலெணணி

நீன்முகனுக்குப் பட்டங்கட்டி பாண்டியர்கள் தவசுக்குப் போனது

வெளளாட்டி பெறறெடுதத வேலவேநத னீனமுகனை
மதுரையை யாளவதறகு மனனனுககு படடஙகட்டி
நீனமுகனைத தானழைதது நீதியுளள படடஙகட்டி
ஆதி சிவனைநோககி யருநதவசு செயயவேணடும
மைநதன வரததைபபெறறு வருகிற நாளவரைககும
எலலியர சாணுமெனறு இனியபடடங கட்டிவைததார
ஆயிரம பாணடியாக ளையமா ரனைவோாகள
ஆணபெண ணடஙகலு மாியதவசு செயவோமெனறு
போகிறாா பாணடியாகள பொனமலையைத தானதேடி
வனமாய வனஙகடநது வருகிறாா பாணடியாகள
காடு செடிதாணடி காியமலை தானதொலைதது
சிறுவத பருவததைதச சோநதாாகள பாணடியாகள
ஆறாயிரம பாணடியரும அவருடைய தேவியரும
தாபபா சனமபோடடுத தவசுகள செயகிறாாகள
கணணிரணடும மூடியே கையிரணடு மேநதிககொணடாா
பரம சிவனைநோககிப பாரதவம பணணுகிறாா
மைநதனை வேணடியலலோ மாளிகை மறநதாாகள
புததிரனை வேணடியலலோ பூமியை மறநதாாகள
பாணடியாக ளேறிவரும படடதது வெளளானை
ஆறா யிரவருடன யானைதவசு செயகிறது
நாறகா லுயரெடுதது நடுவொரு துமபிககையால
துமபிககை நாட்டியலலோ துயயதவசு செயகிறது
இபபடி யாகவே இவாகளதவம பணணுகிறாா
அபபோது பரமசிவன அாிய கயிலையிலே
ஆவணி மாதததிறறா னனபான நாளையிலே
பிட்டு திருநாளுககுப புறபபடடாா சொககலிஙகம
தேவாதி தேவருடன தெருசுறறி வலமபெறவே
அரகரா வெனறசததம அலைகடலபோற கோஷடமிட
சிவசிவா வெனறசததந தேவருககுங காததைககும
அசசததந தானகேட்டு அஙகயறகண ணேதுசொலவாள

எனசுவாமி யெனகுருவே எனனுடைய காததாவே
அரகரா வெனறசததம அலைகடலபோற கேடகிறது
சிவசிவா வெனறசததகளு செவியடைநது போகிறது
இவவனந தனிலிநத இரைசசலெனன ஆணடவனே
எனறுதான கேடடாளவி லீசுவரு ரேதுசொலவார
ஆறுயிரம பாணடியாக ளாியதவம பணணுகிறா
மதுரை நகராளும வாழபாணடி நாடடாாகள
புததிரனை வேணடியே பூசைதவம பணணுகிறா
மைநதனை வேணடியே வருநதிதவம பணணுகிறா
கோவிலுககுப போவோமவா கோமளமே யெனறழைததாா
இவவாாததை தானகேடடு ஈசுவாியு மேதுசொலவாள
தவசுபண்ணும விநதைதனை சாமியே நானறியேன
ஏதுதவம பணணுகிறு ரீசுவரே போயபாாபபோம
வாருமெனறு ருவனுடன வநதாளாம பாாததியும
அமமனும ஐயருடன அனைவருந கூடிவநதாா
ஆறு யிரவாகளின அருநதவசு பாாததாாகள
புறறுமூடிப போனதுவும புழுகரையா னாிதததுவும
புலலுமூடிப போனதுவும புழுதி யடைநததுவும
ஆனை தவசுநிலை யருநதவசு பணணுவதும
உறறுறறுப பாாததாளே உததமியா ளீசுவாியும
ஐயா பரமரே ஆறு யிரவருககும
புததிர னளிததுவிடும புகழான பாணடியாககு
மைநதன வரஙகொடுபபீா மகாதேவா எனறுசொலல
ஆறறகேள பெணமயிலே அவாகளசெய்த கொடுமைகளை
கூலி குறைததவாகள குறைமரககா லிடடவாகள
அஙகாடி கூடைதனனை யதிரவிலை யிடடவாகள
படடையில நெறகளிலே பதரைக கலநதவாகள
பசிததாா முகமபாராா பாலடைககுப பாலவாராா
தவிததாா முகமபாராா தாகங கொடுததறியாா
ஆண்டிபர தேசியைபபோ லஙகொருநாள வடிவெடுததேன
பாணடிய ராஜாகள பருமுத தளகையிலே
சிவதருமம மெனறுசொலலி சோநதுவநது பிசசையெனறேன

பதரான முதலெடுதது பாவிகள இட்டார்கள
சொததைமுதது போட்டார்கள தோஷ்ரநதப பாணடியாகள
பதரிட்ட பாவிகட்குப பாலன கொடுப்பதில்லை
பிட்டுககு மணசுமநதேன பிரமபா லடியுமபட்டேன
•என்னதவம பணணிஞலு மேதாலும பிளளையிலலை
ஏழு பிறபபிலேயு மிபபிறபபிற பிளளையிலலை
எனறது தானகேட்டு ஈசுவரியா ளேதுசொலவாள
எபபாவஞ செயதாலு மீசுவரனே மனமிரஙகி
புததிர னளிககவேணடும புகழான பாணடியாககு ( )

பாண்டியர்க்கு ஈசுவரி புத்திரிவரங்கொடுததது

ஈசுவரரே உனசிதத மிரஙகாமற போனுலும
பெணணேனுமளிபபேனென்று பேருலகிற பாணடியர்ககு
அஙகயற கணணமமை யவளதிக மனமகிழநது
அலலியுங கொடியுமா யடாநதவொரு பொயகையிலே
செநதாமரை வெணடாமரை சோநதவொரு பொயகையிலே
வானவரு மிநதிரருமம வநதிருககும பொயகையிலே
சநதிரருஞ சூரியருமம சநதிபணணும பொயகையிலே
தாமரைப பொய்கையிலே தணணீர தடநதனிலே
தோட்சதை மையககிளளி தூர வெறிநதுவிட்டாள
அலலி யிலைமேலே வநது விழுநததுகாண
கையாகி காலாகி கணணுமுக முருவமாகி
குவ்வாகுவவா வெனறுசொலலி குழநதை யழுகிறது
சநதிர னைபபோலே தளுமபியது பொயகையிலே
சூரிய னைபபோலே துலஙகுகிற தககுழநதை
மேகதது மினனலைபபோல மினனுகிற தககுழநதை
இபபடி யாகவேதா னிருககினற வேளையிலே
அஙகயற கணணமமை யவளு மனமகிழநது
குழநதைதனக கேறறபடி குமரி வரஙகொடுததாள
ஏழாம பிராயநதனி லிளவரசு பட்டமெனறு
பனனிரணடாம பிராயததிற பாாததனுககு மாலையிட்டு
எலலையெலலாமரசாண டிருகக வரஙகொடுததாள
அமமன கழுததததனி லணிநத பதககமுடன

சுவாமி கழுத்திற் றரித்த பதக்கமும்
வாங்கித் தரித்தாளே வரிசையுள்ள குழந்தைக்கு
அல்லியென்று பேருமிட்டு அங்கயற்கண் மீனாட்சி
பாண்டியரைத் தானழைத்து பார்வதியு மேதுசொல்வாள்
ஆறு மிரவரே யணிதிரளாம் பாண்டியரே
அல்லி யிலைமேலே யழகுமைந்த னிருக்கிறது
ஆணுமது பெண்ணுமது ஆறுயி ரவருக்கும்
எடுத்துப் போகுமென்று ஈசுவரியும் போய்மறைந்தாள்
அப்போது பாண்டியரும் அரனுரைத் தானவணங்கி
தவசு நிலைகலைந்து தானெழுந்தார் பாண்டியர்கள்
அல்லி யிலைமேலே யழுதிருந்த மைந்தனைத்தான்
தாங்கள்பெற் றதுபோலே தழுவி யெடுத்தார்கள்
வாரி யெடுத்தார்கள் மார்போ டணைத்தார்கள்
மதுரை நகர்நோக்கி வருகிறார் பாண்டியர்கள்
ஆளோட விட்டாரக ளறிக்கையிட்டார் பாண்டியர்கள்
மஞ்சனைப் பேறுபெற்று வருகிறார் பாண்டியர்கள்
புத்திரனைப் பேறுபெற்று புண்ணியர்கள் வருகிறார்கள்
நீன்முக ராஜனுக்கு நீதியுடன் சொல்லுமென்று
தூதனுடன் சொல்லியே தூதுவிட்டார் பாண்டியர்கள்
ஒற்று ளொருவனுந்தா னுத்தமற்குச் சேதிசொன்னான்
கேட்டந்த நீன்முகனுங் காவ மதிகமாகி
ஆரடா தூதுவரே அகங்கார மல்லர்களே
பாண்டிய ராஜருடன் பாங்காக வார்த்தைசொல்லும்
நீன்முக ராசனவன் நிலைகொண்டான் ராசியத்தை
நீங்கள் தரித்துவைத்த திரணயப் பட்டமது
பட்டங் குறைவதில்லை பாருலகை விடுவதில்லை
மதுரைக்கு வந்தாலே வல்லுயிரை வாங்குவேனயான்

நீன்முகராசனுக்குப் பாண்டியர் பகுதிகட்டத் தீர்மானித்தது

எங்கேநீங்க ளிருந்தாலு மென்றனக்குப் பகுதிகட்டி
வருஷத்துக் கொருதரம் வரவனுப்பும் பாற்குடங்கள்
ஆறுயிரம் பாற்குடங்க ளனுப்பவேண்டு மென்னகாக்கு

அனுப்பாமற் போனுககா லாககினைகள செய்திடுவேன
நீன்முக ராசன நிசசயமாய்ச சொனனனென று
பாண்டிய ராசருககுப பாஙகுடனே சொல்லுமெனறுன
ஒற்று ளொருவனவ னேடினன ராசரணடை
ஆறுயிரம் பாண்டியாக ளையருககே தெணடனிட்டு
நீன்முகன் சொனனசெயதி நிகழததினா தூதாகளும
எங்களால வநதவினைக கெவரெனன செய்வாாகள
அவனை வெறுக்கவெனறு லதிகமே பாவமவரும
வடமதுரைப பட்டணததில வநது குடிததனமாய
உழவு குடித்தனமா யுததமாகள வாசமபணணா
வருஷத்துக கொருதரநதான வரவிடுவாா பாறகுடஙகள
இநதவித மாகவேதா னிருநதாாகள பாணடியாகள
சொக்க ரருளாலே சுநதரியா ளலலியறகு
மாணிககத தொட்டிலிட்டு வளாததாாகள பாணடியாகள்
ஒருமாத மிருமாத மொனறிரணடு மூனறுசசு
ஐநதா மாததததிலே அலலிகவிழந தாளதவிழநதாள
ஒருவருஷ மிருவருஷ மொனறிரணடு மூனறுசசு
சிற்றுடை கட்டுவாளாஞ சிறுகமபி கோலிடுவாள
பவாடை கட்டுவாளாம பநதுவிளை யாடிடுவாள
அமமனா பநதுகளு மழகான புளளடிபபான
ஐநதாம வருஷமதி லழகாகப பளளிவைததாா
ஏழு பிராயமட்டு மிளஙகொடியாள தானபடிததாள
வேத மொருநான்கும வேழம பரியேறறம
அமபுவிததை விலவிததை யாஸ்தான விததையெலலாம
காணலாவு பநதயஙகள கறறுககொணடா ளலலியரும
பள்ளியினக ணேதி பகறபாட மொபபிவிதது
தொகைக்கணக்கு வாசகஙகள தோகைநலலா ளொபபிவிதது
பகலமுத முண்ணுகைககுப பததினியாள வருதலுறறுள
அபபோது நீனமுகனறு னறுயி ரவரணடை
ஆறுயிரந தூதுவரை யனுபபினன நீனமுகனும
ஆறுயி ரங்குடததி லபபட்ட மானபாலாய
வாங்கிவரச் சொலலியே வரவிட்டான தூதுவரை.

மலைகளுடன றலைகொடுககும மலலாவெளிப படடாாகள
காறறிலும வேகமான கடுநதூதா வநதாாகள
தஙகக குடமெடுததுத தானவநதாா மலலரெலலாம
பாண்டிய ராசரணடை பாஙகுடனே வநதாாகள
பகுதிகளைக கட்டுமெனறு பாறகுடஙகள முனனேவைத்தாா
அரணமனைக கேககவேணடு மனுபபுஙகள பாலையெனறாா
அவவாாததை தானகேடடு அஞசி பயநதெழுநது
காராம பசுமபாலைக கறநதுவநது பாணடியாகள
ஆறுயி ரஙகுடததி லனபாக நிரபபிவைததது
மஞசளதுணி மேலேகட்டி மாலைதனைச சுறறிவைததாா
வரிசை வரிசையாக வைததாாகள பாறகுடததை
பதினுயிரந தூதருககுப பாலோடு போசனஙகள
போசனஞ சமைககலுறறாா புகழான பாணடியாகள
அரிபபதும பொரிபபதுவு மடிசில சமைபபதுவும
இநத விதமாக இருககினற வேளையிலே
அநதச சமயததி லலலியமமாள வநதுவிடடாள
பதினுயிரந தூதுவரைப பாலகுடஙகள பாாததாளே
அரிபபதுவும பொரிபபதுவு மடிசில சமைபபதுவும
இநத மகிழசசிகணடு ஏதுசொலவா ளலலியமமாள
ஒருநாளுங கணடதிலலை யுசசித சமபிரஙகள
இன்று அதிசயமா யெனறனுககுத தோனறியது
இநத உறனமுறையா ரெஙகிருநது வநதவாகள
ஒருநாளுங கணடதிலலை யுசசித மானவரை
இனறு புதிதாக இஙகுவநத தாாகாணும
இவ்வாாததை தானகேடடு ஏதுசொலவாா பாணடியாகள்
அவ்வாாததை யுநதனுககே னமுதுணணப போடியமமா
பாலமுத முண்டுநீயும பளளிககுப போவாயெனறாா
அவ்வார்ததை தானகேடடு அலலி மனதுநொநது
(இது) சொலலாமற போனீரானால நலலதொரு பாண்டியரே
வலல பிராணனைநான கலலோடே மோதிடுவேன்
செததுமடிநதிடுவேன செலவழிநது போயவிடுவேன்
மாண்டு மடிநதிடுவேன வைகுநதஞ சோநதிடுவேன

அவ்வாா ததை தானகேட்டு ஆருயி ரவாசொலவாா
ஆருயி ரவருமே யாணமலடு பெணமலடாய்
மைநதனை வேணடியலலோ மகாதவம பணணுமமமா
என்ன தவம பணணிஞலு மேதாலும பிளளையிலலை
மகாமுனிவா தவசுபணணு மாமலையைத தானதேடி
நாஙகள தவததிறகு நகாவிடடுப போவதறகு
வெளளாட்டி பெறறதொரு வீருன நீனமுகனை
படடந தரிததுவைததுப பாரத தவசுபோனேம
சிறுவத பருவததிற சோநதுதவம பணணுமமமாள
மீனுடசி தயவாலே மிககசொகக ரருளாலே
அலலி யிலைமேலே ஆரணஙகைப பெறறெடுததோம
(ஒருவா) வயிறறிற பிறநததிலலை வனகொடுமை செயததிலலை
குடலிற பிறநததிலலை குலககொடுமை செய்ததிலலை
ஓடுகிற தண்ணீரில யுளமணற சேறுமுணடு
அடிககிற காறறதனி லலைகாறறில தூருமபுணடு
காலகால கணடருககுக கணடததிற கறுபபுமுணடு
குன்றுமணிக காணுலுங கொஞசங கறுபபுமுணடு
சநதிரறகு மாசுணடு சறறே கறுபபுமுணடு
(உனககு) மயிரே கறுபபொழிய மறறக கறுபபுமிலலை
புருவங கறுபபொழிய பினனை கறுபபுமிலலை
அலலி யிலைமேலே ஆரணஙகே நீபிறநதாய்
வாததினுற பேறுபெறறு வநதாயே தெனமதுரை
வெளளாட்டி பெறறெடுதத வீருன நீனமுகனும
ஊரிலவர வொட்டாம லோடடிவிட்டா னபபுறததே
உழவு குடியாக வூரிற பிழையுமெனருன
ஆருயிரம பாணடியறகு ஆருயிரம பாறகுடமும
வருஷததிற கொருதரநதான வாஙகுகிருன பகுதியவன
உனனைப பெறவேணடி யூரிழநதோம பதியிழநதோம
செஙகோல துரைததனமும சீமை யிழநதோமமமா
ஏழு வருஷமமமா இபபடி யனுபபுகிறேம
இநத வருஷமுமே யிஙகுவநதா மலலரவா
பாறகுடம நிரபபிவைததோம பாலமுதம செயகிறேமயாம
பாலமுத முணடுநீ பளளிககுப போவாயெனருா

அல்லியம்மாள் மல்லர்களை யவமானஞ் செய்தனுப்பியது

அவ்வார்த்தை தானகேட்டு அலலிமிககக கோபமதாய்
எட்டிப் பழமபோலே இருகண சிவநதாளே
கோவைப பழமபோலே கூரிய கணசிவநது
வெள்ளாட்டிப பையனுககு வீரியஙக ளுணடாமோ
எருது பசுவாமோ இளைதத புலியுமுணடோ
உயரப பறநதாலும ஊாககுருவி பருநதாமோ
கொசுவும பருநதோடு கூடப பறநதிடுமோ
விரலே யுரலாகு வுரலெனன ஆகுமையா
வெள்ளாட்டிப பையனைததான வெட்டிததலை தள்ளாமல
பாணடிய ராஜாகளே பாராள வைததீாகள
உஙகளைபபோல ராஜாகக ளுலகததில நானறியேன்
என்றுமிகக கோபமுட னெழுநதாளே அலலியமமாள்
எழுநதிருநது அலலியமமாள எழிலான பாறகுடததை
இடதுகால தனனாலே யெட்டி யுதைததாளே
ஆறுயிரம பாறகுடததை யகஙகொண டிடறிவிட்டாள
ஆரடா மலலாகளே யழையும பிடாரனைததான
ஓடி யழையுமெனறு ளொருநொடியில வாருஙகள
அஙகிருககு மலலரவ ரதிதுரித மாகவோடி
பாமபுப பிடாராகளைப பறநதோடி யழைததுவநதாா
வாழ்வரசி அலலியறகு வநதுதணடம பணணினாாகள
எமமை யழைத்தவகை யேது கருமமென்றாா
காட்டுக்குப் போய்நீஙகள கணணிபுறறு மருநதுவைத்து
கருநாகஞ செநநாகம கணணாடி விரியனொடு
மண்ணுளி தாசரியு மலையேறி விரியனுநதான
ஊது சுருட்டைபபாமபும உரகமிரு தலைமணியன
நீககத்து குட்டிநாகம நீதியுளள பாமபுகளும
வானவானப பாமபுகளும வகைவகையாய்த தாமபிடிதது
ஓட்டம் நடையாக வொருநொடியில வாருமெனறாள
அவ்வாாததை தாமகேட்டு அநதபபி டாரரெலலாம
ஓட்டம நடையாக வோடிவநதாா பிடாரரெலலாம

காட்டுக்குப் போனார்கள் கணணிபுறறு மருநதுவைததாா
வண்ணவணணப பாமபுகளை வரிசையுடன தாமபிடிததாா
பெட்டி நிரமபவே பிடிததாாகள பிடாரரெலலாம
காடு செடிதாணடி கடுகியே யோடிவநதாா
அலலி யரசாணி யாரணஙகு முனபுவநதாா
பாமபுகளை முன்னேவைததுப பணிநதாா பிடாராகளும
அலலிப பெருமாளும ஆரணஙகு மேதுரைபபாள
பாறகுடஙகள தனனிலேதான பாமபை யடையுமெனறாள
பஞசவானச சீலையினறு பானைவாய கடடுமெனறாள
ஆறுயி ரஙகுடததி லடையுமெனறாள பாமபைபெலலாம
பஞசவானச சீலைகடடி பையஙகிளியின முனனேவைததாா
அலலிப பெருமாளு மாரணஙகு மேதுரைபபாள
அமபடட ரைததேடி யழையுமெனறு ளலலியரும
ஓடி யழைததலவோ வோட்டமநடை யாகவநதாா
ஆறுயிரந தூதுவரை யழகுமொட்டை செய்யுமெனறாள
தாடி சிரைததவரை தலைபோடி பணணுமெனறாள
மீசை அடியுமெனறாள முனபோடி பணணுமெனறாள
கருமபுளளி செமபுளளி கலநதழகாயக குததுமெனறாள
அலலியமமாள சொறபடியே யழகுமொட்டை யிட்டாாகள
முனமீசை தானசிரைதது முகமனைததும பொட்டுமிட்டாா
ஆரடா தூதுவரே அனபான வாாததைகேளும
நீனமுக ராஜனுககு நீஙகளபோய சொலலுஙகள
பாணடிய ராஜனுககுப படசமுளள அலலியமமாள
இநத வரிசைகளை யனுபபினு ளெனறுசொலலும
(உன), தொணடைககுத தூண்டிமுள தொபபுளுககு வீராணி
(அவன்), மணடைககுக கோடாலி மாாபுககுச செபபுலககை
கழுத்தடியிற கததியவள காமாட்சி யமமையெனறு
ஊட்டி யறுக்கவநத வுணமைப பாஞசோதி
தலைமாட்டிற் பாமபலவோ தாயநத அலலியெனறு
சொல்லுஙகள தூதுவரே துரையான நீனமுகறகு
வெளளாட்டிப பையனுககு விநதையைச சொலலுமெனறாள
ஆறுயிரம தூதுவாக ளககூட மெடுததுககொண்டாா

வருகிறூர் மதுரையது வடமதுரை தானவிடுதது
தெனு மதுரையது தெனமதுரை வருகிறூாகள
தெததுத தெருககடநது தேரோடும வீதிவிட்டு
மகாராசன கொலுதனிலே வநதாாகள தூதுவாகள
அபபோது நீனமுகனு மபபிாஙஙன மாடுகைககு
சனியெண்ணெய் மணடபந தானமாநதான வாழமாாபன
எணணெயிட டுககொணடே யிருககிற வேளைதனில
பாறகுடததை முனனூலே பாாமீ திறககிவைததாா
வரிசை வரிசையாக வைததாாகள பாறகுடததை
வநதிருககுந தூதரெலலாம வரிசையாய நினறூாகள
இதுஎனன வதிசயஙக ளெவாசெயத வனமையிது
எடடிப பழமபோலே யிருககண ணுந தாமசிவநது
கோவைப பழமபோலே கூாவிழிக கணசிவநதான
இபபடிச செயதவரை யெனககறியச சொலலுமெனறூன
பாலவாாத தனுபபாமற பாமபை யடைததெனன
ஆரடா தூதுவரே யறிய வுரையுமெனறூன

நீன்முகராசனுக்குத் தூதுகள் சேதி சொல்லுதல்

அவ்வாாததை கேடடவாக ளஞசி யுரைககலுறறூா
ஐயாவே நீாகேளும அடியே மொருவாாததை
ஆறுயிரம பாணடியாககே யரிய வொருமகளாம
அலலி யிலேமேலே ஆரணஙகு பெணபிறநதாள
ஏழு பிராயமுணடு இளஙகொடியாள மாதுகனனி
பாண்டிய ராஜரைநாம பகுதிபோய்க கேடடவுடன
பகுதியுங் கட்டினூாகள பாறகுடஙகள தாமநிறைததாா
எஙகளுககுஞ சாபபாடு இனபமுட னேசமைததாா
அவ்வளவி லலலினலலா ளானநத வாழமாரி
பளளிககூ டமபடி ததுப பகலமுத முணணவநதாள
எஙகளைக கணடவுட னிவாகளா ரெனறுகேடடாள
பாறகுடஙக ளேதையா பாணடியரே சொலலுமெனறூள
அவ்வளவிற பாணடியாக ளஞசிப பயநதுரைபபாா
(உமககு), பட்டந தரிததுவைததுப பாாதவம போனதுவும
அலலியரைப பெறறதொரு அதிசயததைச சொனனூாகள

அதுகேட்டு அலலியவள அதிகமான கோபமுடன்
வெளளாட்டிப பையனுககு வீரியஙக ளுணடாசசோ
ஆறுயி ரங்குடததை யரைநொடியி லிடறிவிட்டாள
பாமபைப பிடிததுவநது பாறகுடததி லேயடைததாள்
வாருமென் றமபட்டரை மழுஙகமொட்டை யாககுமெனறாள்
தலைபோடி பணணினாகள தனிபபொட்டு மிட்டாாகள
கருமபுள்ளி செமபுளளி கலநதழகாய்ப பொட்டுமிட்டார்
(உன்,) தொணடைககுத தூணடிமுளளு தொபபுளுககு வீராணி
மண்டைககுக கோடாலி மாாபுககுச செபபுலககை
கழுததடியிற கததியவள காமாட்சி யமமனென்றாள்
ஊட்டி யறுககவநத உணமைபராகு சோதியெனறாள
உனறனுககுச சொலலுமெனறு உததமி யனுபபினாளே
தருமதுரை மகராசி தபபவிட்டா ளெஙகளைததான
பிழைதது வநதொஙகள் பெரியோாசெய புணணியநதான
என்றுசொல லககேட்டு எழுநதானே நீனமுகனும

நீன்முகராசன் அல்லியின்பேரிற் படையெடுத்தது

ஆரடா தூதுவரே யழையுஙகள் மநதிரியை
இனறுவெளிக கூடார மியலுடனே போடுமென்றான்
பாளையஙக ளுளளதெலலாம பயணமிட்டு வாருமென்றான்
சண்டைக கொடிபோட்டு சணடைமுரச டியுமெனறான
தேரை யலஙகரிததுச சீககிரமாய வாருமெனறான
ஆறுயிர மநதிரிக ளலலவரும பயணமெனறான
காலாள் பரிசேனை கடுகியே பயணமெனறான
ஆறுயிரம் பாணடியரை அதமபணணிப போட்டுவிட்டு
அல்லியெனும பெண்ணரசை யரைநொடியிற பிடித்துவந்து
தலைபோடி பண்ணியே தமபலகு சுமககவைபபேன்
எண்ணெயிட்ட வெனறலைககே யியலபா யரபபிடுவேன
அபபோது ஸ்நானமா யாடுவே னபிஷேகம
என்றே எழுநதானே இயலபுளள நீனமுகனும
கட்டினது கசசுமலல கைதனிலே விலலுமலல
முகததிலே மீசையலல முனகட்டுச சீலையலல
தலையிலே பாகையல்ல தரிததது ஆடையலல

எனறவனு மாரபைதடடி யெழுநதானே நீனமுகனும
முததி னுறுமாலை முகமபாகாயக கடடினனே
அமபறாத தூணிமுது கணிநதமபு விலலெடுததான
காஙகுககசசை தானணிநதான கததிவாளும தொஙகவிடடான
தேரைசசுறறி நமஸகரிததுத தேரினமே லேறினனே
ஏறினன தேரமேலே யெடுததார நெடுஙகுடைகள
கானல தனககெடுததார கறுபபுநலல கூடாரம
வெயயிலுக கெடுததாரகள வெளளைநலல கூடாரம
பனிககுக கெடுததாரகள படடுநலல கூடாரம
கறுபபுநிசான* சிவபபுநிசான கலநது பறநது
அடிபடும ரணமுரசு அனைவருககுங கிடுகிடெனன
கோடைகாலத திடிபோலே குமுறுதே பேரிகையும
வெணகலப பேரிகைகள விருது முழஙகிட
அதிரதருஞ சமரதரும அததரதர வருகிறாரகள
கலிஙகர தெலுஙகருடன கனனடரும வருகிறாரகள
துலுககர மலுககருடன சோனகரும வருகிறாரகள
வனனியருஞ சககிலியரும மாடடியரும வருகிறாரகள
வருகிற சனஙகளாலை மடடுமிதஙகளிலலை
கொககு வெளுததது போல குடமலலி பூததது போல
வானங கவிநதது போல மலலிகை பூததது போல
நீனமுகன சேனையெலலாம நெருஙகி வருகிறது
செநதூ ளெழுமபுதது தெருவெலலாங கபபுதது
கருநதூ ளெழுமபுதது கதிரோனைக கபபுதது
கோடடை கடநதாரகள கொமபெனவே வருகிறாரகள
அபபோது பாணடியாகள எறிநதாரகள சேதிகளை
நீனமுகன வருஞசேதி நிமிஷததிற றெறிநதார
ஐயோ மகனேயெனறு அலறுகினறா பாணடியாகள
தவசுபணணிப பெறறோமே தவஙகலைய நாளாசசு
பாரதவம நாஙகளசெயது பாலகியைப பெறறோமே
நீனமுகன கையாலே நீமடிய நாளாசசோ
வருகிறான நீனமுகனு மடடிலலாச சேனையுடன

---

* நிசான = கொடி

என்னசெய்வோம மகளே யென்று விழுநதழுதார
அல்லிய பெருமாளும ஆரணஙகு தானகேட்டு
அஞ்சாதீ ரையமாரே அவனைபலி கொணடிடுவேன
மாணடு மடிவேனென்று மனததிலேநீர நினையாதீர
செகது மடிவேனென்று சிநதைதனில வையாதீர
அரைநாழிக குளளேயவ னுஙகார நானழிபபேன
எனசமாததைப பாருமென்று எழுநதாளே யலலியமமாள

அல்லியம்மாள் செக்கரையும் அம்மனையுந் தொழுது வரம்பெற்றது

உலலிக குளமுழுகி யலாதா மனாயெடுதது
சொககாது ஆலயததிற சுநதரியும போயபபுகுநதாள
கோவிலை வலமவநது குமபிட்டுக தணடனிட்டாள
கொணடுவநத பூமலைாக கொமபனையும பூசைசெய்தாள
(ஒருவா) வயிறறிற பிறவாமல வனகொடுமை செயயாமல
குடலிற பிறவாமல குலககொடுமை செயயாமல
அலலியிலே மேலெனனை யாயசசியாா பிறபபிததாய
பொறறு மரையிலேதான பிறபபிததா யீசவரியே
நீனமுகனைக கொலலவேணடும நீலியடடஙக கடடவேணடும
மாறறானைக கொலலவேணும வைபகததை யாளவேணும
வாழததியே தேரகொடடமமா மநதிரவாள கைகொடடமமா
எனறு வணஙகியே இரஙகி நமஸகாிததாள
மாணிககச சொககா மனது மிககக்குளிாநது
அகிலாணட நாயகியா ளஙகயறகண மனமகிழநது
மதுரைமீ னாடசியுநதான மஙகை மனமிரஙகி
மசசு ரதஙகொடுததாள மநதிரவாள கைககொடுததாள
தீவிசசு கைககொடுதது திருநீறு மனளியிட்டாள
வணணலடசந தூதாகளை மகாதேவா தானவிடுததாா
அலலியறகுத துணையாக அநேகமபோ வநதுவிடடாா

அல்லியம்மாள் நீன்முகனைச் சங்கரித்தது

காலாளுஞ சேனைகளுங கடுகியே பயணமாசசு
தேரைசசுறறித தணடனிடடுத தேரினமீ தேறினளே

அமபுவிலலுங கைபபிடிதது ஆயுதமுந தோளிலவைதது
மநதிரவாள கைபபிடிதது மசசுரதந திருபபிவிடடாள
தேவதுந துமிமுழஙக தேனமொழியாள வருகிறாளே
சிததிரத தேரும செருககளததே வருகிறதே
வநது வளைததாளே வலலிடிபோ லலலியரும
விலவளைதது நாரிபூடடி விலகுனைந தொணிகளசெயதாள
மாரி சரமபொழிநதாள மகாசேனை யுளளவாமேல
தொடடாளே விலலதனைச செரிநதுவிடடாள பாணமது
விடடாள சரபாணம மேனிபெலலாந தானமறைய
யானைசேனை பரிவாரம அடஙகலுங கொலலலுறறாள
யானைத தலைகளெலலா மபயமிடடுக கீழவிழவே
ஒட்டகத தலைகளெலலா மோலமிடடுக கீழவிழவே
குதிரைத தலைகளெலலாங கொககரிததுக கீழவிழவே
ஆனைமே லிருநதவாக ளபயமிடடுக கீழவிழவே
ஒடடகததின மீதிருநதோ ரோலமிடடுக கீழவிழுநதார
குதிரைமே லிருநதவாகள கொககரிதது மணணைககவவ
தெனனஙகாய போலாகச சேனைததலை யுருளவிடடாள
பனஙகாய்கள போலாகப பாரதனிலே தலையுருள
செணடுசெணடாய வேணதலை செருககளத துருளவிடடாள
அறுநத தலைகளெலலாம அமமானை யாடுகுது
ஆலைவாய்க கருமபதுபோ லரைதது ரசமபிழிநதாள
கருமபுக கரணைபோலே கணடிததாள வேணதலை
மதபபடட யானைகளதா மடுவைநக கலககினறபோல
குடடிமத யானைகளுங குளஙகலககி விடடதுபோல
கிணணியிலே சநதனததைக கூடடி வழிததுபோல
நீனமுகன சேனையெலலாம நிரததூளி பணணலுறறாள
பிடாரியமமன கோவிலுககுப பலிகொடுககும பாவனைபோல்
அமமையார கோவிலுககு ஆடுவெடடும பாவனைபோல
அரைநாழிக குளளே அதமபணணினாள பாளையததை
சணடைபணண மாடடாமற றளாநதோடிப போகிறாகள
பண்டார மெனபாரும பரதேசி யெனபாரும
நாமத்தைக் காணபிதது நானதார்த னெனபாரும

பூநூலைக காணபிததது பிராமணா ளெனபாருந
சமாககுவர விலலையெனறு சலாஞசெயது ஓடுவாரும
தணணீர தணணீ ரெனறுசொலலி தவிசுதமாம பாளையஙகள
வடுகரெலலாம நீளெனபார வெனறமிழா தணணீரெனபார
துலுககரெலலாம பானியெனறு சொலலிப புலமபுகிறார
இவவிதமாயப பாளையததைக இறககடிததா னலலியமமாள
நீனமுக ராசனணடை நேரிமையும வெகுசெததாள
ஆரடா நீனமுகனே யறிவுகெடட பாதககனே
வெளளாடடிப பயலே வீரிய முனகககேணடா
தமபல வடடிலேநதுந தாஙகிபெறற மகனேநீ
மதுரம புளியாமா வைகாசி மாதயமா
எருது பசுவாமா எதிரததுவநதா யாளையிளையாய
உனனைக கெடுபபேனே உனககுமொரு சேவகமோ
உயரப பறநதாலும ஊரககுருவி பருநதாமோ
கொசுவும பறநதாலும கூடப பறககுமோடா
அணிபபிளளை யசககிலுமம அரிககுடடி கீழவிழுமோ
ஓதிபெருததார றாலுமா ஓடடாஙகசசி முளையாமா
கொலலவெனறே பூவுலகில அலலியிலே பெணபிறநதேன
பொறறு மரையிலே பிறபபிதததா ளீசுவரியாள
(உன) தொணடைககுத தூணடி முளளைத தொபபுளுககு வீராணி
மணடைககுக கோடாலி மாரபுககுச செபபுலககை
கழுததை யறுககவநத உணமைராஜ சோதியடா
உனகுல தெயவமடா ஓஙகார அலலியமமாள
அறியாமற போனையடா அறிவுகெடட நாயததலையா
அரைநாழிக கொளளையிலே அநதகனூர சேரககிறேனபார
காலநாழிக கொளளையிலே கைலாயம சேரககிறேனபார
உணடஉபபு மாணடதோ ஊறறுபபார மாசசுதோ
தினறஉபபு மாணடதோ தெருவுபார மாசசுதோ
கால னுயரவநது கைகாடடி யழைததானோ
இயமனு ருயரவநது இஙகேவா வெனறாரோ
ஆகையி னாலேயடா அமருககு வநதுவிடடாய
என்சமாததுனு சேவகமு மிபபோ தறிவாயபார

தேரைத தாததிவிட்டாள செஙகையிலே விலலெடுததாள
கேட்டநத நீனமுகனுங காவ மதிகமுமாய
நெறறிககண ணீசுவரனா நிமிாநதுவிடடி பாாததுபோல
வலதுபகக மீசையது வலலயமபோ லேதுடிகக
இடதுபகக மீசையது நடமபோ லேதுடிகக
மீசை துடிககிறதும முனகோபமாகிறதும
சாணுணடே பெணணேனறு சமாததாா போகிறாய
சவுரியததை நானறிபபேன தபபமைநத ளாநதவைபபேன
வலலமையைப பாரெனறு வளைததானே விலலதனை
இவவிருவா தேருமிருநிலததி லூனறுமல
மாணிககச சொககரையு மனததில நினைததாளே
அஙகயறகணணியமமை ஆதிபரமேசுவரியை
மனததில நினைததலலோ வாஙகிவிட்டாள பாணமதை
பாவியநத நீனமுகனும பதறிச சரமபொழிநதான
விட்டான சரபாணம மெலலிநலலாள மேனியிலே
கோடான கோடிபாணம குறிததானே நீனமுகனும
அலலிப பெருமாளுமம அதிகமான கோபமுடன
ஒனறுககுப பததுகணை யொருநூறுககாயிரமாய
சாமேற சரமபொழிநதாள சாமாததா முளளகனனி
வாயுவி னஸதிரஙகள வருணனது அஸதிரஙகள
தியைநலல அஸதிரஙகள தீரககமுளள அஸதிரஙகள
சணமுக னஸதிரமாஞ சநதிர னஸதிரமாம
பானுவி னஸதிரமாம பாாவதி யஸதிரமாம
வகாநத னஸதிரமாம வருணனது அஸதிரமாம
இடிபகவா னஸதிரமாம இநதிர னஸதிரமாம
ராமசசநதா னஸதிரமாம நவசசநதிர னஸதிரமாம
பிரமனுட அஸதிரமாம பெருமாளி னஸதிரமாம
காாததிகை மாதமதில கனததமழை பெயததுபோல
ஐபபசி மாதமதில அடாநதமழை பெயததுபோல
சோனை மழைகளுமே சொரிநததுபோல தூவிவிட்டாள
விட்டதொரு பாணமது மட்டுமி தஙகளிலலை
நாணகுநாள மட்டும நலலசணடை பணணலுறறா

விறபிடிதத கைகளது மெததசிவப பேறியது
அமபிழுதத கைகளாளு லலலிபபூ வாணமாசசு
நெலலிப பழமபோலே நெருஙகிடுங கொபபளஙகள
இநத விதமாக இருவாசணடை பணணிஞாகள
அபபோது அலலியமமாள அமமனைத தோததிரிதது
இடியாஸ திரமதனை யெடுததுமநதர தூபமிடடு
மாபபளவு வாஙகியேதான தோளபிளகக வேதொடுததாள
வாயகளில நெருபபெரிய வநது விழுநததுவே
தேரு முடைநததுவே செமபுரவி செததததுவே
போடடசடடை வசரகபாய பொடியாகத தானழிநது
சட்டைதமான வசர*கபாய தவிடுபொடி ஆசசுது
சலலடைக கணபோலே சரீரஙகள தொளையாகி
பதாதியாய நினறுனே பராககிரம நீனமுகனும
எடுததான வளைதடியை ஏறறிஞன கேடயததை
கணடாளே அலலியமமாள கணசிவநது கோபமுடன
கேடயமும வாளெடுதது காசசிததுக கிழகுதிததாள
எலியைககணட பூனையைபபோ லெழுமபிஞ ளலலியமமாள
பசுவைககணட புலியதுபோற பாயநதானே நீனமுகனும
யானைகணட சிஙகமேபோ லலலி எழுமபிஞளே
கொககைககணட ராஜாளிபோற குதிககிறுன நீனமுகனும
மானைககணட சிவிஙகியைபபோல வருகிறு ளலலியமமாள
உனனைவிடு வேனெனறு உனமனததி லெணணுதே
நீனமுகா வுனதலையை நிமிஷததில வாஙகுவேனபாா
இடசாரி வலசாரி இருவரும சுழலுகிறுா
சககாரு சுழலவதுபோற சமாததாகச சுறறுகிறுா
வணடுதுமபி போலாக வடடமிடட கருடனைபபோல
முனகநது பாயநதலவோ முதுகினமேல வெடடுவாளாம
தட்டி உதறிநிறபான தாககுவா னலலியரை
எமனும எமனபோல இநதிரனு மிநதிரனபோல
மலையும மலையோடு வநதெதிாதத பாவனைபோல
புலியும் புலியுடனே பதுஙகி யெதிாததுபோல

* நீல அஙகி

நான்குநா ழிகைமட்டும நலலசணடை பணணிஞாகள
பொறறு மனைதனிலே பிறநதெடுதத அலலியரும
ஆலவாய்ச சொககரெனனும ஆணடவரைத தானினைநது
மதுரைமீ னுடசியை மனதிலே தானினைநது
முனகநது பினகநது முபபததி ரணடுகந்தும
பககவள வாகவநது பாயசசலுட னேயெழுநது
வீசினுள வாளாலே வேறிரணடு துணடாக
கருபபங கணணையைபபோற கணடிததுக கிழவீழததி
ஏறினுள தேரமே லெடுததாள நெடுஙகுடையை
நீனமுகன் விழுநதானெனறு நீளசஙகு தானதொனித்தாள்
தேரைத திருபபிவநதாள தேனமொழியா ளலலியமமாள
நீனமுகன மாமீதில நீலிரத மோடினுளே
ஜயங்கள ஜயஙகளெனறு ஜயபேரி போட்டுவநதாள

அல்லியம்மாள மதுரைக்குவந்து பட்டங் கட்டிககொண்டது

எழுபது சேனுபதி யெலலாரு மோடிவநதார
தபபிப பிழைததவாகள சகல ஜனஙகளெலலாம
அலலிபெரு மாளுககு அடிபணிநது தணடனிட்டார
அடைககல மாய்சசியெனறு அடிபணிநது தணடனிட்டார
தேவதுந துமிமுழஙக தேவாபூ மாரிபெயய
ஆயி ரவரெனனு மையனமார தாமறிநதார
சநதோஷப பட்டஙகு தாரவேநத ரோடிவநதார
மகளதனனைப பாரததலவோ மகிழநதாரகள பாணடியாகள்
மதுரைத தெருவனைததும மாவிலை யரசிலையால
தோரணங கட்டுமெனறுள துரைமக ளலலியரும
அரைநாழி கைககுளளே அலஙகரிததார பட்டணததை
எஙகு மலஙகரிதது எததிசையும நீரதெளிதது
வாழை கமுகுமாம வாசலெலலாம நட்டாரகள
சேனைகள சூழநதுவர ஜயபேரி யடிததுவர
மேளஙக ளாரபபரிகக மொயகுழலி வருகிறுளே
மதுரைத தெருவைசசுறறி மாளிகையில வநதமாநதாள

சிம்மாசனத்தின்மீ தேறினாள் தேன்மொழியாள்
ஆறுயிரம் பாண்டியரா மையமா ரானவர்கள்
பட்டந் தரித்தார்கள் பத்தினியா ளல்லியற்கு
சீமைத் துரைத்தனமுஞ் செங்கோலுந் தந்தார்கள்
பொம்மைம விருதுகட்டிப் பூக்கலைக் கட்டிவைத்து
அல்லிக் கொடி கட்டி யரசு நிலை யாளுகிறாள்
மதுரையைப் பத்தாறுகாதம் மாதுமையா ளாளுகிறாள்
ஆண்பட்டங் கட்டியே யரசு நிலை யாளுகிறாள்
பெண்பட்டங் கட்டியே பூமியர சாளுகிறாள்
இந்த விதமாக வல்லியர சாண்டிருந்தாள்
இப்படி யாகவேதான் இந்தரசு ஆளுகையில்
ஆளு லழுதுமன்னன் அருச்சுனனு மப்போது
இந்திரப் பட்டணத்தில் வந்து நிலைநின்றா
பசுதிருடிப் போனசெய்தி பார்த்தீபன் தானறிந்து
அம்போடு வில்லெடுத்து அரண்மனையின் வாயில் நுழைந்து
ஏழாம் நிலையின்மேல் இன்பமாய்ப் போயினான்
தருமனுந் துரோபதையுஞ் சநவிலிலா யிருக்கையில்
குங்குமப்பூ மேடையிலே கூடியுற வாடினார்கள்
கலந்திருந்த வண்ணமதைக் கண்ணாலே கண்டுவிட்டான்
முன்னிட்ட காலையவன் பின்னிட்டு வாங்கினானே
மந்தார குந்தியவள் மாதாவைத் தேடிவந்தான்
ஆயசியார் தம்பாதம் பணிவணங்கித் தெண்டனிட்டான்
வாழ்த்தி விடைகொடுத்து வாணிகத்தாள் குந்தியம்மாள்
ஆயசியாரே யென்தாயே யடியே னுரைவார்த்தை
அண்ணனுந் தேவியரு மன்பாக மெத்தையின்மேல்
கலந்துவிளை யாடுவதைக் கண்ணாலே கண்டேனம்மா
சருவிமய லாகையிலே சடுதியில் யானோடிவிட்டேன்
பார்த்த படியினாலே பாவமவந்து நேர்ந்ததம்மா
ஆகாத பாவத்துக்கு ஆளானே னாயசியாரே
பொல்லாத பாவமவந்து போதப் பலித்ததம்மா
இப்பாவந் தீரவதற்கு எத்தலங்க ளும்யாத்து
கோதா வரியமுனை குமரி சரஸ்வதியும்

கங்கை நருமதை காவேரி துங்கபத்ரி
காசிஸ்நானஞ் செய்யவேணுங் கன்பரவந் தீரவேணும்
பாரத ஸ்தலங்களெல்லாம் பார்த்து வருகிறேனயான
சிவஸ்தலம் விஷ்ணுஸ்தலந் தரிசனம் செய்வேனயான
காலகொண்ட தூரமெல்லாங் கண்டு வருவேனயான
போகவே வேணுமென்று பொன்னடியைத் தண்டனிட
அவ்வார்த்தை தான்கேட்டு அழுது புலம்பலுற்றாள்
உன்னையான பாராம லொருநிமிஷம் நிற்கமாட்டேன
பாரா திருப்பதற்குப் பாவி மனம்வருமோ
செத்து மடிந்து செலவழிந்து போவேனென்றாள்
அழுது புலம்பலுற்றாள் ஆரணங்கு குந்தியம்மாள்
அழுத குரல்கேட்டு அத்தரும ராயர்வந்தார்
சந்தன வடிவழகன தருமராயர் வந்துவிட்டார்
ஏதுக்க ழுவதுதா னென்தாயே சொல்லுமென்றார்
அர்ச்சுனன் சொன்னதெல்லா மாயசரியருந தாமுரைத்தாள்
மாதா மொழிகேட்டு மறவிமைந்தன் மனமநொந்து
சொற்பேசசு கேளானே சுந்தரப் பூமுடியான்
என்வார்த்தை கேட்கானே இளவிஜய ராசனென்று
யாரை நினைத்தானோ அளவற்ற சிந்தையிலே
எவரை நினைத்தானோ இன்பமுள்ள சிந்தைதனில
எம்பெருமாள் மேகவண்ணு ஏழுலகளந்தவரே
அடியளந்த மாயவரே ஆதிமூலம் வாருமென்றார்
இவ்வேளை பிச்சமயம் இங்கேவா சுவாமியென்றார்
தருமர் நினைத்த்தஞ்ச சுவாமி பிருதுவறிந்தார்
ஏழை யழுதக்கண்ணீர் வாளர யறுத்ததுவே
தருமர் நினைத்ததுதான் குப்பமற றுமறிந்து
வட்டமாங் கருடனேறி வந்துவிட்டார் எம்பெருமாள்
சிவந்த கருடனேறி ஸ்ரீராமர் வந்துவிட்டார்
காடு செடிதாண்டி கரியமலை தான்கடந்து
ஆறு சுனைதாண்டி யதிகவனந் தான்கடந்து
சந்தன வடிவழகன தருமராண்டை வந்துவிட்டார்
வாகனம் விட்டிறங்கி வந்து சரணமிட்டார்

என்னை யழைத்ததுகா னேது கருமமென்றார்
சிம்மாச னம்போட்டுச் சீரா யிருமென்றார்
இட்டசிம்மா சனத்தில் எம்பெருமான் வீற்றிருந்தார்
சந்தன வடிவழகர் தருமராய ரேதுரைப்பார்
ஆணு லழகுமன்னன் அர்ச்சுன ராசனவன்
தீர்த்தயாத் திரைபோகச் சிந்தையில் நினைந்தானே
காசியாத் திரைபோகக் கருத்தில் நினைந்தானே
யார்சொல்லுங் கேளாம லருச்சுனன் போகலுற்றான்
தனியே அனுப்புதற்குச் சற்றுமனந் தோன்றவில்லை
அருச்சுனற்குத் துணையாக அரிராமா போய்வாரும்
கூடத் துணைபோங்கள் கோபால சுவாமியேநீர்
கும்பிடுந் தெய்வமேநீர் குழைத்திடும் நாமமேநீர்
உன்னையே நம்பியநான் உயிர்கொண் டுலாவுகிறேன்
யாரைச் சதமென்பேன் அன்னியரைத் தஞ்சமென்பேன்
எவரைச் சதமென்பேன் இனியாரைத் தஞ்சமென்பேன்
உம்மையல்லால் வேறுதுணை உண்டோவிம் மாநிலத்தில்
அருச்சுனனார் பின்சென்று அழைத்துவந்து சேருமையா
போய்வாருஞ் சுவாமியென்றார் பஞ்சவேந்தன் தருமலிங்கம்
மாதாவாங் குந்தியம்மாள் வாழ்த்திச் செலவுதந்தாள்
மாயனு மருச்சுனனும் வணங்கி யெழுந்திருந்தார்

மாயவனும் அர்ச்சுனனும் தீர்த்தயாத்திரை போகிறது

காஷாயந் தானுடுத்துச் சந்நிவேஷங் கொண்டார்கள்
சந்நியாசி வேஷங்கொண்டு தவமுனிபோல் வடிவெடுத்தார்
அம்புவில்லுங் கைப்பிடித்து அரியமுனி போல்நடந்தார்
தருமாபுரம் வீமாபுரங் காணிபுரந் தாங்கடந்தார்
இந்திர வனங்கடந்து இனியவனம் போகலுற்றார்
காடு செடிதாண்டி கரியமலை தான்தாண்டி
* காசிநதி போய்முழுகிச் சன்னீர்த்த மாடினார்கள்
விசுவநாத சுவாமியைத்தாம் வேண்டித் தொழுதார்கள்
துங்கபத்ரி கோதாவரி தொலைதீர்த்த மாடினார்கள்

* காசிநதி = கங்கை

நருமதை சரஸ்வதியில் ஸ்நானமுஞ் செய்தார்கள்
மல்லிகார்ச் சுனம்வந்து மகேசுவரனைப் பூசைபண்ணார்
திருப்பதியே வந்தார்கள் தெரிசனமே செய்தார்கள்
வேடனது எச்சிலைத்தான் விரும்பியுண்ட வித்தகனார்
கண்ணப்பன் காட்சிபெற்ற காளத்தி வந்தார்கள்
காளத்தி நாதனைக் *கா னம்மையுடன் கண்டார்கள்
திருப்பாலை வனந்தனிலே சீருடனே வந்தார்கள்
பாலீச நாதனைத்தாம் பணிந்துதண்டஞ் செய்தார்கள்
வான்மீகர் பூசைசெய்த மருந்தீச னைத்தொழுதார்
திருவொற்றி யூரில்வந்து தியாகரைப் பூசைசெய்தார்
கழுக்கள் வலம்வந்து கடைநயினார் பூசைசெய்த
திருக்கழுக் குன்றப்பதி தேடியே வந்தார்கள்
வேதகிரி லிங்கத்தை வேண்டி சரணமிட்டார்
வண்ணாரப் பெண்ணுக்கா மண்மபோனு றென்றுசொல்லி
அண்ணு மலையாரை யாண்முகா தேடிவந்தார்
அருணகிரி நாதனைத்தா மடிபணிந்து தெண்டனிட்டார்
புற்றிடங் கொண்டதொரு பொன்திரு வாரூர்போய்த்
தியாகரைத் தரிசித்துத் திரும்பினு ரிருவருமாய்
சிதம்பரந் தனனிலேதான் சபாபதியைத் தொழுதார்கள்
மாயூரங் கும்பகோணம் வந்துதரி சித்தார்கள்
ஸ்ரீரங்கம் வந்தல்லவோ ஸ்ரீரங்கரைப் பூசைசெய்தார்
ஜம்புகேசுவ ரத்திலேதான் ஜம்புலிங்க ரைத்தொழுதார்
இராமேசு வரத்துக்கு இருவருமா நடந்தார்கள்
சேதுவில் ஸ்நானஞ்செய்து சேதுலிங்கம் பூஜைசெய்து
பிட்டுக்கு மண்சுமந்த பித்தரைக் காணவென்று
மதுரை நகர்தேடி வருகிறு ரிருவருமாய்
வருகிற வழிதனிலே வாணிய னொருவனவன்
அல்லி யரசாணி யாரணங்கு மாதினுக்கு
நித்தமவன் முத்தளக்கும் நீதியுள்ள வாணியன்தான்
அன்றுட முத்ததனில் அளவு குறைந்ததென்று

---

* கானம்மை = ஞானம்பாள் = ஞானப்பூங்கோதை. ஞானம் என்பது கானம் என்று சாதாரணமாய் வழங்குகிறது.

படிமுத்து குறைந்ததென்று பதறிப் புலம்புகிறான்
வாயி லறைந்துகொண்டு மண்ணிற் புரளுகிறான்
அழுத குரல்கேட்டு அங்குவந்தா ரிருவருமாய்
ஆரடா தம்பியரே அழுது புலம்புவதேன்
(உன்னை,) அநீதம் பண்ணவரா ரழுத்துப் பறித்தவரார்
இப்போதுன் னுடைமைகொள்ளை யிட்டா ரெவ்வாறும்
அழுது புலம்புவதேன் னவ்வண்ணஞ் சொல்லுமென்றார்
வணங்கிரியுஞ் சந்நியாசி வார்த்தையது தங்களுக்கேன்
ராஜாத்தி வார்த்தையதை நாலுபார்க்கச் கூடாது
சொன்னேனே யாமாகிற சுகப்பாக்கப் போதோரோ
உங்களா லாவதென்ன ஊர்வழியே போங்களென்றான்
அவ்வார்த்தை தான்கேட்டு அருச்சுனன்று மேதுணைப்பார்
சொன்னாற் குறையுமுண்டோ சுகப்பெறுவீர் வாணியரே
பெரியோர்க்குச் சொன்னதினாற் பிழையுமுண்டோ வுன்றனக்கு
(உன்) மனது குறைவகற்றி வகைமானஞ் செய்திடுவோம்
அழுத வயணமதை யறிய வுரையுமென்றார்
ஆற்றக்கேள் சந்நியாசி யவ்வயணஞ் சொல்லுகிறேன்
ஐயா பெரியவரே ஆண்டவரே கேளுமையா
மாறு மதுரையது வடமதுரைப் பட்டணத்தில்
தென்மதுரை யாளுகின்ற தேன்மொழியா ளல்லியம்மாள்
ஆறுயிரம் பாண்டியர்க்கு அரிய துரைமகள்காண்
வயிற்றிற் பிறந்ததில்லை வன்கொடுமை செய்ததில்லை
குடலிற் பிறந்ததில்லை குலக்கொடுமை செய்ததில்லை
ஓடுகிற தண்ணீரி லுள்ளடண்ணற் சேறுமுண்டு
அடிக்கிற காற்றதனி லல்லகாற்றிற் றுரும்புமுண்டு
சந்திரற்கு மாசுமுண்டு சற்றே கறுப்புமுண்டு
குன்றுமணிக் காணுலுங் கொஞ்சங் கறுப்புமுண்டு
புருவங் கறுப்பொழியப் பின்னே கறுப்புமில்லை
மயிரே கறுப்பொழிய மற்றக் கறுப்புமில்லை
ஆறுயிரம் பேரும் அரியமைந்த னில்லாமல்
மாளுவோ மென்றுசொல்லி மலைமேற் றவமிருந்தார்
மாளாதே யென்றுசொல்லி மலரி லவதரித்தாள்

பொறறு மனைதனிலே பிறநதாளே மாதுகனனி
அலலி யிலைமேலே அருமையாயத தானபிறநது
அலலியெனறு பேருமிடடு ஆரணஙகு பெணவளாநதாள
ஏழு பிராயமதி லெதிாததுவநத நீணமுகநதை
நீணமுகநதைக கொனறவளுநம நீவிபபாடடங கடடிககொணடாள
பொமமை விருதுகடடி பூமியரசாளுகிறுள
அவவாாததை தானகேடடு அாசசுனனு மேதுமையாயான
அழகில மிகுநதபெணணோ ஆணடிகா சொலலுமெனறுன
அவளழகும பாவனையு மையாவே சொலலுகிறேன
எலலாா தலைமயிரு மிருமுழமு மொருமுழமாம
எலலாா தலைமயிரு மிருபாக மொருபாகம
ஆரணஙகு கூநதலது அறுபதது மூனறுமுழம
வணடுமுது கோடுபோலே மயிாசிறமா யிருககிறது
தேயபிறைச சாயலைபபோல திருநெறறிக கணணழகும
வேபபிலைச சாயலைபபோல மேறபுரு வததழகும
கூரிய மூககழகுங குளிாநத முகததழகும
முததுபபோற பலவரிசை முருஙகிநபபோற செவவுதடும
* நீாமுடடைக கணணழகும நெரிததபுரு வஙகளுடன
சஙகு கழுததழகுஞ சாதிலிஙக மேனிகளும
கறபகச சாயலைபபோற கைததல மிரணடழகும
ஆலிலை போலாக அமாநத திருவயிறும
சிஙகத திடைபோலச சோநத இடையழகும
இளவாழைத தணடுபோ லிருதொடை வடிவழகும
முததுசசிபபி போலே முழஙகா லிரணடழகும
புததகஞ சோததுபோற புறஙகாலின பேரழகும
சுவரி லெழுதலாகுஞ சிததிரமபோற பாககலாகும
படடதி லெழுதலாகும பதுமையைபபோற பாாககலாகும
வேரிற பவளஙகள மினனுகிற காநதியவள
மினன லொளிபோலே மெலலிநலலாள தனநிறஙகள
கொமபனையாள வாாததையது குயிலகள குரலோசை
காயககும பிராயமையா கனனிகடடுங காலமையா

* நீாமுடடை = நீாககுமிழி

பூககும பிராயமையா பிஞசுவிடுங காலமையா
அவளைபபோ லழகுடையா ளாருமிலலை வையகததில
கடடழகி மாதினுககுக கலியாண மாசசுதாடா
மாலைப பசுஙகிளியும மணமுகூாததஞ செயதனளோ
ஆணுறகேள சநநியாசி யவவாரததை சொலலுகிறேன
கொளளவநத மாபபிளளைககுக கூறடா கொடுபபேனெனறுள
ஆளவருஞ சமபநதியை யடிபபனெனறுள * சேருபநதால
கலியாண மெனறவரைக கணணைப பிடுஙகிடுவாள
முனைவாசற படிதனிலே முசசிகொடடா கடடிவைததாள
பாலைக கறநதுதான படடணததில வைததாககால
பறககினற காகமது பாராநது நலைவெடிததது
ஆணகாற றடியாது அலலியமமாள கோடடைதனில
ஏறுவதும பெணகுதிரை இருபபதுவும பெணசேனை
பனனிரணடு வயதாசசு பாலப பிராயமையா
நிததஙகல முததளபபேன நீகியுளள மாதினுககு
(அவளுககு) அனறுட முததததனில அளவு குறைநததையா
ஆகையி னாலேயா னழுது புலமபுகிறேன
வெட்டி யெறிநதிடுவாள வீரமணி வாளினாலே
கொலல நினைபபாளே குடிகேடு வநதிடுமே
ஆகையி னாலேதா னழுது புலமபுகிறேன
அவனுககா தரவுசொலலி யபபுறமே போகையிலே

அருச்சுனன அல்லியினமேலாசை கொண்டது.

அருசசுன ராஜனவ னதிகமோகங கொணடானே
அபபுறம நடககறியான அருசசுன ராஜமனனன
அலலியாமே லாசையது அதிகமோகங கொணடானே
காமவி காரததிற கலைதாஙகிப போனனே
மனமத னெயதகணை மாரபைப பிளககிறதே
சிததசன தொடுததகணை சிறுமார புருகிறதே
மோகம அதிகரிதது மூரசசைபபடடுப போனனே
பாணஙக ளைநதும படடுநெஞ சுருகிறதே

* சேருபநது = சோபநது = கசை = சவுககு

மாரனவிடும பாணமது மாாபுருகிப போகிறதே
ஆயன் பெருமாளே அடியே ஞெருவாாததை
கடடின விருதுகளைக கடுகி யவிழககவேணும
அலலியரை மாலையிடடு அழகுமணஞ செயயவேணடும
எநதவித மாறுலு மிணைமாலை சூடடவேணும
மாலையிடடா லலலாது மாயவனே வருவதிலலை
செதது மடிவேனையா செலவழிநது போயவிடுவேன
அவவாாததை தானகேடடு அரிாாம ரே துசொலவாா
கடடெனன காவலெனன காவலதி காரமெனன
ஆருயி ரவாகளா மையனமாா சேனயெனன
சேவக மிருநததொரு தேனமொழிபா ாலலியருமா
கலியாணம பணணுதறகுக காணமபா அதுமோதான
கொலல நிணைபபாளே குடிகேடு வநதிடுமே
செதது மடிவாயே செலவழிநது போயவிடுவாய
தேசததிற பெணகளோடா சேனபோ கிடடாரோ
சாதியி லொருபெணணைத தாலிகடடி வைபபேனடா
குலததி லொருபெணணைக கோலமபணணி வைபபேனடா
மாதுடைய வாாததைதயைததான மறநதுவிடு வாளவிசயா
பெணணெனற வாாததையை நீ போடடுவிடு வாளவிசயா
அலலியரை மாலையிட ஆகாது உனனாலே
செதது மடிநதிடுவாய செலவழிநது போயவிடுவாய
நசசுநசசு எனனாதே நாமபோவோம ராசாவே
தீாததயாத திரைவநது சேனநா ளாசசுதடா
தருமருந தமபியருந தவிததுப புலமபுவாரே
ஆரணிய வாசமவநது அநேகநா ளாசசுகடா
எனறது தானகேடடு ஏதுசொலவான வாளவிசயன
(நான) செதது மடிநதாலுஞ செலவழிநது போனாலும
மாணடு மடிநதாலும வைகுநதஞ சோநதாலும
செதத விடநதனிலே செஙகழுநீாப பூபபபேன
மாணட விடநதனிலே மலலிகைப பூபபபேன
பஞசணை மெதததையிலே படுககைமல ராவேனயான
கொணடைககுப பூவாவேன கொசவணததிற பையாவேன

நெற்றிக்குப் பொட்டாவேன் நீலவிழி மையாவேன்
முன்றானைத் தொங்கலிலே முள்ளாகி யொட்டுவேன்யான்
காலுக்கு * மிஞ்சிபோலும் கைவளையல் தானுவேன்
மாலையிட்டா லல்லாது மாயவனே வருவதில்லை
கலியாணஞ் செய்துவையுங் கரியமா லெம்பெருமாள்
(உண,) புண்ணியத்தி ஞாலநான் பிழைக்கவழி பாருமையா
பார்த்தீபன் மாலினது பாதம் பணிந்தானே
ஆயர் பெருமாளும் அருளானா ரேதுசொல்வார்
புத்திகெட்டு நானுமுன்றன் பின்னாலே வந்தேனடா
அறிந்து மிருந்துமநான் அறிவழிந்து வந்தேனடா
பெண்களைப் பார்த்துநீ பேதைபோற் புலம்புகிறாய்
அல்லியைமேற் சிந்தைவைத்து அருச்சுனனுஞ் சோபமானான்
காமக் கணைபட்டுக் கையாரிக் கிறுவிழுந்தான்
ஆயன் பெருமாளும் ஆலோசனைசெய்தார்
மாதென்னு மல்லியரை வாவழைக்க வேணுமென்று
மாயத்தால் மிருகங்கள் மாயவருண் டாக்கிவிட்டார்
காட்டானை சிங்கங்களும் காடுபுலி யாளிகளும்
மானு முயல்களுடன் மட்டற்ற பன்றிகளும்
மயிலுங் குயிலன்னம் வண்ணவண்ணப் பட்சிகளும்
அநேக மிருகங்களை யரிமா லுண்டுபண்ணார்
மதுரைக் குடிப்படைகள் மசானங்க ளத்தனையும்
காட்டிலவர் தாம்பரந்து கண்ணிநல்லாள் முன்னேவந்தார்
அல்லியர்க்குத் தண்டனிட்டு அடிபணிந்து ஏதுரைப்பார்
இத்தனை நாள்பிழைத்தோ மிடிசகில்லை யென்றிருந்தோம்
என்னகுறை செய்தோமோ எண்ணவொண்ணா மிருகங்கள்
காட்டுக்குப் போவோமென்று கனக்க மிருகமம்மா
பொல்லாத மிருகங்கள் புலிகள் ஆர்த்துதம்மா
ஏதாற் பிழைப்போமென் றெல்லாருந் தாமழுதார்
அல்லிப் பெருமாளும் ஆணங்க மேதுரைப்பாள்

மிஞ்சி = கால் மோதிரம்

அல்லியரசாணி வேட்டைக்கு வருகிறது

மிருகததால மடிவமெனறு மிகவும பயபபடாதீர
வேடடைககு நானேபோய வேண மிருகமெலலாம
அரைநாழி கைககுளளே அததமபணணிப போடுகிறேன
அஞசாம லெலலாரு மரணமனைககுப போஙகளெனறாள
அததணட போகளெலலா மரணமனைககுப போனபினபு
ஆரடி தாதியரே யலஙகாரச செஙகமலம
வேடடையாடும பெணடுகளை விரைநதழைதது வாருமெனறாள
குறவரபெணகள மறவரபெணகள கூடடிவாரும தாதியரே
வலலியர பெணகளைநீ விரைநதோடி யழையுமெனறாள
குதிரைமேற சீனிகடடுங கொபபனவே தாதியெனறாள
அவவாரததைத தானகேடடு ஆரணஙகு தாதியவள
இலாயததில கடடிவைதத இருககினற பரவிகளில
பாராசாரி பரவிதனனைப பாஙகுடனே தானவிழதது
குதிரை குளிபபாடடி கொணடகடி வாளமிடடு
நாலுகாறகும வணடயமாம நடுககழுததில கொலுசுகளும
பககததிலஙகுபடி பததியவைததா ரபபொழுது
கணணாடி *சலலி கவரிமான சுஙகுவிடடு
முததுகதுரா கலிஙகததுரா முனனாலே தானசொருகி
இமாமபடசி யிறகுதனனை யியலபாகத தானசொருகி
குதிரையை யலஙகரிததுக கொணடுவநது முனபுவிடடார
அமபுவிலலுங கைபபிடிதது அமபறாத தூணிகடடி
பதினாயிரந தோழிமாரகள பாஙகாகச சூழநதுவர
ஆயிரம யானைசேனை அலலியுடன பயணமாசசு
வெளளித தமுககடிததார வெணகலககொம பூதினாரகள
பொனனுத தமுககடிததார புறபபடடார பெணகளெலலாம
வேடடைநாய சஙகிலியும விருதுகடடி வருகிறாரகள
மானவலையும வலலயமும வளைதடியுஞ சககரமும
காறசெருபபுந தோறகுலலா கைததனில சிலலாககோல
அநதவிதப பெணகளெலலா மலலியரைச சூழநதுவர
அபபோது அலலியமமா ளாரணஙகு தானெழுநது

---

* சலலி = தொஙகல

புரவி யருகிலவநதாள பெணகொடியாள மாதுகனனி
புரவிதனைச சுறறிவநது போதவே சரணஞசெயதாள
கழுததுமயிரபிடிததுக கடிவாளங கைபபிடிததாள
தடடினாள புரவிதனைச சடுதியிறறா னேறினாளே
அடிவயிறறில தடடினதால அபாரியா யோடியது
ஆயிரங குதிரைகளு மலலியுடன கூடவிடடார
ஆயிரங குதிரைகளி லலலியமமாள குதிரையது
காறறாயப பறநதலவோ கிறிகியே வருகிறது
படடணந தானகடநது பாரவனந தானபுகுநதாள
காடடை வளைததாரகள நகரதையைச சூழவிடடார
செடியை வளைததாரகள செநநாயைச சூழவிடடார
கோணககொம புதுவாயகள கொமபெனத தமுககடிபபார
ஆயன பெருமானுமப அருசசுனனைத தானெழுபபி
வருகிறாள அலலியரும வனநதனிலே வேடடையாட

அலலிககு அருசசுனன அமபு பொறுககித் தருவது

(அவள) எயகிற பாணமெலலாம மொழிலிசயா நீபொறுககி
அமபுகள தாமபொறுககி யலலியாககு நீகொடுததது
வலலமையாய வநதாலே மாலையிடடு வைபபேனெனறாள
அநத மொழிகேடடு அருசசுனன தானெழுநதான
மாய மிருகமது வநததே அலலிமுனபு
புளளிமான றனனையே பொறகொடியாள கணடுவிடடாள
மானைததுரததியேதான வருகிறா ளலலியமமாள
காறறாயப பறநததுவே கானகததில மானதுதான
குதிரை சவாரிவிடடு கொமபனவே துரததலுறறாள
கூடத தொடாநதானே கோபாலன மைததுனனும
அலலியர சாணியவள அமபுகளெயததெலலாம
பொறுககித தருவானே போரவிசய னாசசுனனும
காடெலலாம வேடடையாடி களைததாளே அலலியரும
விடுவிடு நேரமது வெயிலான வேளையிலே
ஆல மாததடியி லஙகே யிறஙகிவிடடாள
ஆரடி தாதியரே ஆசனம போடுமெனறாள
அரைததுணியைத தானவிழதது அருசசுனனுங கீழபோடடான

குதிரையைக கட்டுமென்று கொப்பனவே நானபடித்தாள
அகிலமாந தன்னுடனே யணைந்து மைகநான குதிரைதனை
பாஙகியரே என்னுடைய பாநம பிடியுமென்றுன
அரசசுன ராசநுரை அலலியாக கெதிரேவநது
அலலியமமாள தனபாந மாசசுனன பிடிகநனுறறன
கைகால பிடிககையிலே கணயாழி கழறறிககொணடான
ஆரடி தாதியரே யலஙகாரந தோழியரே
(நீஙகள) கறற கதைதனிலே கதையொன்று சொலலுஙகள
கனிகள தெளியவேணடுங கதையொன்று சொலலுஙகள

அருச்சுனன் அல்லியாகருக் கதை சொலலல

ஆணு லழகுமனன னலலியாககுக கதையுரைபபான
குருகுல வஙகிஷமாங குநதிமகந னிநதுபோரம
துருவாசா மநதிரததால தூலஙகவநத நவமணிகள
சநதிர குலமவிளஙகக தருமாவ ரைநதுபோ நள
பாணடிராசன பெறறெடுத்த பஞசவாக னைவருணடு
தருமருககு நேரிளையான நாககுடைய வீமராசன
வீமருககு நேரிளையான விலவாஙகு மருசசுனனநான
நெருபபிற பிறநததொரு நேரிழையாள துரோபதையை
எடடாத விலவளைதது இளஙகொடியை மாலையிடடான
மீசை முறுககழகன விழியிலே கறுப்பழகன
நாவுதனில நடசததிரம நயனவிழிய பார்வையுளளான
தோளிலே துளசிமாலை யமுதகலசம தொபபுளிலே
பலலிற பாசவீணை பாததநிற செநதாமரை
முதுகிலே மசசரேகை மாணிககம முழஙகாலில
முனனிலும பினனழகன மோகனனி மணவாளன
பினனிலும முனனழகன பெணகளுககு மணவாளன
அருசசுன னைபபோலே அழகுடையா ராருமிலலை
திககுநலல பாலகரை ஜெயமபணணுஞ சேவகனுன
இவவாாதநை தானகேடடா ளிளஙகொடியா ளலலியமமாள
எனனகதை சொனனுயென்று ஏறமுகம பாாததாளகாண
மீசைகடடும பாவனையும விழியழகுங கணடுவிடடாள

அருச்சுனன்பேரில் அலலியரசாணி கோபித்தது

ஆரடா ஆண பிளளையெனறு ஆயுதததைத தானெடுததாள
காறறுயப பறநதானே கடடழகன அருசசுனனும
கததி யெடுககையிலே காதவழி யோடிவிடடான
நிறகத தரியாமல நீலவணணன பககம வநதான
அஙகே நடநதசேதி யாணடவறகுத தானுரைததான
கதைகளுஞ சொனனேனயான காலும பிடிததேனே
கணையாழி மோதிரததைக கழறறிவநதேன மாயவனே
காலும பிடிததேனே கலைகள தெளியவிலலை
மாலைப பசுஙகிளியை மாலையிடடு வையுமையா
உளள முருகிறதே யுறறசீவன போகுதையா
ஆவி யுருகிறதே யாணசீவன போகுதையா
ஐநதுபாணந தைததலவோ அடியேனநெஞ சுருகிறதே
பஞசிவிடட தீயேபோற பதைததுநெஞ சுருகிறதே
அவளைபபோ லழகுடையா ளவனியிலே நானறியேன
பாரதது மறியேனையா படததிலேயுங கணடறியேன
ஈழததுத தசசனை யெழுதிவா விடடானோ
மேலநாடடுத தசசனவன விளைததுவா விடடானோ
ஏதாயசி ருஷடிததானோ இயலான பிரமதேவன
அலலியெனபான மெலலியெனபா னனநதலிலே பெணணேஎனபான
காமக கணையாலே கலைதாஙகிப போனானே
மூாசசைபடடு விழுநதானே முடிமனன னருசசுனனும
அபபோது தாதியாகள அததனைபோ தோழிகளும
பாஙகிமாா தோழியரும பததினியா ளருகிலவநதாா
ஆரடி தாதியரே யருகிலவநத செஙகமலம
ஆரோ ஒருவனவ ளுனையப பிறநதவனென
காலும பிடிததானே கதைக ளுரைததானே
ஆஙகாரப படடவளை யாககினைகள செயயவேணடும
ஆயிரந தோழிகளை யஙஙனமே தேடவிடடாள
எஙகெஙகுந தேடியேதான இனியவிட மாராயநதாா
களளன திருடனைததான காணோமெனறு வநதுரைததாா
பேயோ பிசாசோ பினதொடாநது வநததமமா

ஆணுருவாய்த தோனறிறரே ஆயசசியரே யுநதனககு
அதனுற பழுதுமிலலை யாயசசியரே யெழுநதிருஙகள
ஏறிஞள புரவியினமே லேகசனஞ சூழநதுவர
பாஙகியருந தோழியரும பககம புடைசூழ
காடு செடிகளதாணடி கரியமலை தானகடநது
மாளிகை வாசலெனறு மணடபமபோயச சேரநதாளே

கிருஷ்ணபகவான படமெழுதி குளததோரம மரததில கட்டிவிட்டு அாசசுனனைத தண்ணீர கொண்டுவரச சொனனது

அபபோது எமபெருமாள ஆலோசனைகளசெயது
அலலியைப போலாக அழகு படமெழுதி
படஙக ளெழுதியே பாரளநதாா தானுமஙகே
குளததங கரையிலுறற கோஙகு மரநதனனில
உயாநத மரமதனில உலகளநதாா கடடிவைததாா
தணணீரில நிழலதெரிய சுவாமியஙகே கடடிவைததாா
அருசசுனனைத தடடியே அரிராமா தானெழுபபி
காணடீபா எநதனுககுக களையாய வருகிறதே
தணணீருங கொணடுவநது தநதாயே யாமாகில
மாலைப பசுஙகிளியை மாலையிடடு வைபபேனயான
எனறுசொல லககேடடு எழுநதா னருசசுனனும
கமணடலததைதத தானெடுததுக கடுகியே யோடலுறறுன
வனததிற குளநதேடி வருகிறுனே அருசசுனனும
தணணீரி லிறஙகுமபோது தையலரைக கணடுவிடடான
அலலியரைத தானபாாததது அருசசுனனு மேதுசொலவான
தணணீரிற போயிருககத தையலரே காரியமேன
எனனிலும புருஷனடி எஙகே கிடைபபாாகாண
கடடிலுணடு மெததைபுணடு காலபிடிககப பெணகளுணடு
ஆடவெனறு ஊசலுணடு அமாநதிருகக மெததையுணடு
பநதாடி செணடாடி பளளாஙகுழியாடி
அமமானை யாடியேதான அருகிலநீ வீறறிருபபாய
தேனே பசுஙகிளியே சிஙகாதனம வீறறிருபபாய

உனசொலலே மேலாக உததமியே வீறறிருபபாய
உனனாசை கொணடதனால உழனறு திரிகிறேனே
(உன) மாய மருநதாலே தாயை மறாதேனடி
அணணனைத தமபிமாரை அலலவரை நானமறநதேன
காமன கணையாலே கணைதாஙகிப போறேனடி
ஆசையெலலா முனமேலே அலையுதடி யெனசீவன
வாயைத திறவாயோ மறுவாரததை சொலலாயோ
முததான வாயதிறநது ஒருவாரதது சொலலாயோ
தாளைத திறவாயோ தனிவாரததை சொலலாயோ
வாயைத திறநதாயானால வசசிர முதிருமடி
வசசிர முதிரநதாலே வாரியெடுககிறேனடி
முதது முதிரநதாலே முநதானை பேநதுறேனடி
தாளைத திறநதாலே தஙக முதிருமடி
தஙக முதிரநதாலே தடவி யெடுபபேனடி
உன-சிததிர வாயதிறநது சொலலாயோ ஒருவாரததை
எததனை நேரமடடும இததககஙகள சொலலுவேனயான
கலலுஙகரையுமடி கறறூணும பிறறுவிடும
(உன)-மனது கரையவிலலை மாலைப பசுஙகிளியே
தணணீரில யானிறஙகி தழுவிப பிடிபபேனடி
எனறு குதிததானே இளவிஜய ராஜனவன
மசசைப பிடிததவனு முழுகித தடவலானான
ஜாமநேர மடடாகத தணணீரில தடவினனே
தவளையும பாமபுகளுந தடவி வலிநதெடுததான
அலைநது சலிததவனும அருசசுனன வெளியிலவநதான
கரையினமேல வநதவனும கலைததுப புலமபுகிறான
எனறனை மோசஞசெயது எஙகேபோனா ளெனறறியேன
போன விடமறியேன போயபபதுஙகுந தாவறியேன
தஙகு மிடமறியேன சஞசரிககுந தாவறியேன
எனறு விசாரமிடடு இறஙகியவன பாககையிலே
தணணீர தெளிநதலலவோ கையலைப பாரததுவிடடான
இநநேரந தடவினேனே யெஙகிருநதா யேநதிழையே
எனனவிததை சூஸதிரஙகள இளஙகொடி கறறவளகாண

மாய மறிநதவளோ மநதிரஙகள கறறவளோ
மலையாள விததைகளை மநதிரததைக கறறாயோ
எநதிழையே யுனைபபிடிகக எனனாலாகாதோ
மறுபடியும குதிததானே மனனனது ராசாவும
அவவளவில மாயவனும ஙஙஙனமே யோடிவநது
படததை யவிழததவருமபாரதநதார போயமறைநதார
நாலுநாழிகைவரையில நலவிஜய ராசனுதான
குடடி மதயானை குளஙகலககி விடடதுபோல
முழுகித தடவினனே முடிமனனன ராஜனிவன
அலலியைக காணாமல அலைநது விசாரிததான
வநதுவெகு நேரமாசசு மாயவரென சொலவாரோ
கணடக விசாரமுறறு காணடவததில பிறநத
மாயவனார தமமருகில வநதானே யருசசுனனும
எனகாணு மருசசுனரே இநநேரம மேதுசெயதாய
சாமநெடு நேரமாசசே தணணீரகொணடு வாராயோ
எனன அதிசயமா யிருநதீர காணருசசுனரே
ஐயா பெருமாளே அடியேனிதை நவாநதாநசொலவேன
தணணீருககுப போனபோது தையலாளைக கணடேனையா
தணணீரி லிருநததுபோல தரிததேன நநதனுககு
குதிததுத தடவினேனயான கொமபனையைக காணவிலலை
முழுகித தடவினேனயான மெயயதுழைய காணேனே

ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான நித்திரைசெயயவ அருசசுனராஜன அல்லியரைக கேடபபோனது

அவவாரததை தானகேடடு அரிராமசொலவார
அலலியாமேற சிநதையது அசாவிலலை யருசசுனரே
பலலிககை யாகிறது பாரததீரோ எநதனுககு
நிததிரை செயதபினபு நேரிழையை யுனககு
மாலைப பசுஙகிளியை மாலையிடடு வைபபேனடா
வாளவிஜயன தொடைமேலே மாயனுந தானபடுததார
களளக குறடடைவிடடு கரியமால தூஙகுறார
அபபோது வாளவிஜயன அருசசுனனேதுசெயவான
சிரசை நழுகவிடடுத தோவிஜயன தானெழுநதான

பாராஙகலலைத தூககிககொணடு பாரததீபன வருகிறுனே
எமபெருமான மாயவருமே எணணுது மெணணுகிறுா
தலைமேலே கலலைபபோட தாவிஜயன தானினைததான
எனறு கலஙகியே எணணமிடடுத தானிருநதாா
கலலை யெடுததுவநது காணடீபன அருசசுனனும
தலைககுயாம வைததானே சுவாமியைப படிககவைததான
அலலியாமேற சிநதைகொணடு அருசசுனன போகலுறறுன
மதுரைககுப போகவெனறு மாதுதனைக காணவெனறு
காடு செடிதாணடி கடிகி வருகையிலே
அருசசுன னேகுஞசெயதி அறிநதாரே மாயவனுா
அருசசுன ராசனுககு அனாததமவநது நோநததெனறு

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான குறத்தியுருக்கொண்டுவருதல்

மாயன பெருமாளுமே வடிவெடுததா ரெனனவெனருல
செககச செவலையாயச சிறுபெண குறததியாளுா
அககுமணி கொககுமணி அழகான பவளமணி
பசசைமணி பவளமணி பாஙகா யலஙகரிதது
குறததியைப போலாகக கூடை யிடுககிவநதாா
கணடானே குறததியைக கடடழக னருசசுனனும
ஆயசசி குறததியரே அடியேனயான தேவடனமமா
கைபாாதது குறியுரைககக கடடழகி வலலவியோ
மனதில நினைததது சொலவாயோ மாதாவே
எநதவூ ருஙகளது எனககறியச சொலலுமெனறுன

குறம

திணதெநதிணு திணதெநதிணு திணதெநதிணு திணணு
தெனணுநி நாதிணணு திணதெநதிணு திணணு
எநதனது திருநாடு கேடகிறையோ தமபி
ஏறறமுளள இநதிரனு ராஜுமெஙகள நாடு
சநதிராகள சூரியாகள தவமபுரியும நாடு
தவமுனிவா ருஷிகளெலலாம வாழுமெஙகள நாடு
கொசசிமலை குடகுமலை எஙகளது நாடு
குமரேசா வாழுவதும எஙகளது நாடு

பசசைமலை பவளமலை எஙகளது நாடு
பரமசிவன வாழுவதும எஙகளது நாடு
வஙகாளஞ சிஙகாளம மகதமெஙகள நாடு
வளமபாடிக குறியுரைகக வநதேனடா தமபி
பசிகால மாஞலே பழஙகூறி வருவோம
பரமசிவ னுமையவடகுங கைபாாககுங குறததி
ராமககாள லடசுமககாள பொமமககா ளனபோ
நலமறிநது குறியுரைபபோம நடடணையாய நாஙகள
உணமையாய்க குறியுரைபபோம உனறனககுத தமபி
எனஞனெ உனஞனெ எனறவளுஞ சிரிததாள

வேறு

ஆறுறகேள கட்டுவசசி அடியே ஞெருவாாததை
தெயவக குறததியெனறு செபபுங குறியெனககு
உண்மைக குறியுரைததால ஒசசிநஙகா தருவேனடி
காதிலிடுங குணடலமுங கையிறப வுநதிரமும
(நான) உடுததது முடைமானம உநதனுககுத தருவேனடி
கைபாாததுக குறியுரையுங கடடழகி யெநதனுககு
நாமக குறததியவள நலமாக வுதுசொலவாள
வணமைக குறததியவள வாய்திறநது வுதுசொலவாள

குறத்தி அருச்சுனனுக்குக் குறிசொன்னது

குறம்

தினதெநதினு தினதெநதினு தினதெநதினு தினனு
தெனனுதி நாதினனு தினதெநதினு தினனு
திஙகளமதி பிறைசூடுஞ சிவனுடைய மகனே
திருததணிகை வாழமுருகா சேவையருள வேணடும
வனககுறததி வளளியமமை வநதுதவ வேணடும
மலையாள பகவதியே வாககருள வேணடும
அலாமேலு மஙகையரே மலைமேலுஞ சிநதை
அனைவோரும வநதுகுறி அனபுதர வேணடும்
ஆகாய வாணிதுாககை ஐயனா பிடாரி
அமமைவலலி யுமையவளும அரியகுறி சொலலும

பொஙகலஙபி னுருகளுடம பொறகொடியே தெயவம
பூவாடைக காரியமமை புகழநதுகுறி சொலலும்
தெயவங்களை நினைநதாலே சிலிரததுககொளளுந துடமபு
தேகமெலலா மயிரககூசசல இடுகிறதே தமபி
வாடைமணம வீசுதடா மயிலவாவந தாறபோல்
மயககுகினற தெனனுடமபை சனனதஙகொண் டதுபோல
கூடைகொணடு கவியுதடா கொறறவனே யெனககு
கோலவிழி துடிககிறது குறிகளசொலவேன சேளு
சநதிரகுல ராசாககள தருமரைவா நீஙகள
தரணிமுழு தாளுகினற தருமா தமபி நீதான
சிலைநுதலின வடிவழகன தோவிஜயன நீதான
தீரததயாத திரைபோகத தோழனுடன வநதாய
வடிவழகி சிலைநுதலாள் தெனமதுரை வாழும
மாதரநத அலலியினமேல மையலகொணடாய நீயும
ஆறுயிரம பாணடியாககும அரியதுரை மகளாம
அலலியினமே லாசைகொணடு அலைகிறடா இபபோ
பொயயோடா எனகுறிகள மெயயோ நீ புகலவாய
புணணியனே தருமா தமபி புதுமையுடன சொலவாய
எனறவனைத தானபாரதது இணைவிழியால மிரடடி
இளஙகுறததி தனைபபோலே இடைதுவள நகைததாள்

வேறு

மெயதானகா ணையசசியரே விளமபினை யெனதனககு
கணடது கணடாறபோல கட்டுவசசி சொலலிவிடடாய்
பாரததது பாரததாறபோல பக்ஷமாய நீயுரைததாய
தெயவக குறததிநீ தெளிவான கடடுவசசி
உளள குறியெனககு உததமியே நீயுரைததாய
அலலியரை மாலையிடடு அழகுமணஞ சூடடுவேனோ
(என) மனதுக கிசைநதபடி வருவாளோ அலலியவள
எனமீதி லிசசைகொணடு இசைநதுவரப பாருமமாள
பாதம பணிநதானே பாரததீபன அருசசுனனும
ஆறறகேள தமபியரே அலலி வருவதறகு
மூன்றுவிதக குளிகையது முடிமனை நானதருவேன

அமமருந்தை நீவாஙகி அலலிபுரம போயசசோநது
தெனமதுரைப பட்டணமீ திருககுளம போயசசோநது
(நான) தநத மருநதெடுதது தணணீரில நீயுரைததால
அலலியமமாள பேரைசசொலலி அமமருநதை நீயுரையும
மருநது கரையுமபோது அவளமனது கரையுமடா
குளிகை கரையுமபோது குணமுந திருமபுமடா
அலலி மனதுவநது அழகுமணஞ செயதிடுவாள
பொமமககா பேரைசசொனனால திமமககா நோநதுவிடும
ராமககாள பேரைசசொனனால லட்சுமககாள நோநதுவிடும
பொயயலல எனமருநது புணணியனே நானதருவேன
உனற னுடைமான முடுததியதைதத தாருமெனறாள
காதிலிடுங குணடலமும கையிறப வுதிரமும
கசசுகளுந தட்டிகளுங கழறறிக கொடுததானே
பகஷமா யிமமருநது பலியாமற போனககால
தெரிநதெங்கே உனனைககணடு தேடுவேன ஆயசசியரே
ஆனாலகேள தமபியரே அறபமே யாசசுதானால
நாலு மலைகளுககு நடுவேயடா எனகுடிசை
ஏழு குடிசைகளில எதிர்குடிசை எனறனது
ராமககாள பொமமககாள லட்சுமககா ளெனறழைததால
உனனுடைமை யானதருவேன உததமனே யஞசாதே
அருசசுனன தரிததிருநத ஆபரண முழுமெலலாம
பட்டுகுலலா தட்டிகசசு பலவித வுடைமைகளும
வாஙகி நடநதாளே மலைககுறததி தனனைபபோலே
ஆணு லழகுமனனன அருசசுனன வழிநடநதான
உளளங குளிரநதவனும உததமனும போகலுறறான
காடு செடிதாணடி கடுகிவநதான தெனமதுரை
அலலிப பெருமாளும அவளபிறநத பொயகைககணடான

அருச்சுனன் திருக்குளத்தில் மருந்திழைத்தது

பவளககட்டுத திருககுளததின படியி லிறஙகியவன
வணண மருநதெடுததுத தணணீரி லுரைககலுறறான
அனநதலிலே தானகூட அலலிஅலலி யெனபானே
மருவி யணைவதறகு வருவாயே அலலியெனபான

மருநது கரையுமபோது மனமுங கரையாதோ
குளிகை கரையையிலே குணமுந திரும்பாதோ
சிதத மிரஙகியே தேடி வருவாளோ
எபபோ மனமவருமோ எனனருகில வாராயோ
காமன கணையாலே களைதாஙகிப போகிறேனே
மனமத பாணமபூ மாரபைப பிளககுதடி
சிததசன தொடடகணை சீறிபபாய புருககுதடி
உனனாசை கொணடுநான உழனறு திரிகிறேனே
அனநதலிலே தானகூட அலலிஅலலி யெனபானே
மருவி யணைவதறகு வருவாயே அலலியெனபான
அலலியலலி யெனறுசொலலி அலைகிறு னாசசுனனும
வணண மருநதெடுதது தணணீரி லுரைககலுறறுன
அலலிப பெருமாள அவளுடைய தாதியாகள
ஆயிரந தாதிமாரகள ஆணைககு தாமெழுநது
தஙகக குடமெடுதது தணணீரககு வருகிறாரகள
பவளககடடுத திருககுளததின படியோரம வநதாரகள
மருநதுரைககும வணமைகளும வாரததைகள சொலகிறதும
அலலியளை வைகிறதை அவவாரததை கேடடாரகள
இடிவிழுவான சொனனசொலலை எலலவருங கேடடாரகள
அலலிப பெருமாளை அரசாளும நாயகியை
வமபுதுமபு சொலவாரகள மணடலததி லாருமிலலை
அலலியெனற பேரைசசொனனுல அழுதபிளளை வாயமூடும
ஆகிடுமபு வாரததையெலலாம ஆயசசியாககே சொலலவெனறு
ஓடடம நடையுமாக ஓடி வநதார தாதியாகள
அலலியமமாள முனனுலே அடிபணிநது தெணடனிடடார
ஆரபணியுந தாதியாரே அறிய வுரையுமெனறுள
ஆரபணியு மலலநான அடியேன திருபபணிதான
தஙகக குடமெடுதது தணணீரககுப போனேனமமா
பவளககடடுத திருககுளததின படியி லொருவனமமா
வணண மருநதுகளைத தணணீரி லுரைககிறுனே
ஆகடியஞ சொலலுகிறுன அழுமபுகளும பேசுகிறுன
வமபுதுமபும பேசுகிறுன வாயபபழுது சொலலுகிறுன

காதாரக கேடடோமமமா கனஙகுலைநது வநதோமமமா
அவவாாததை தானகேடடு அலலிவெகு கோபமதாய
எடடிய பழமபோலே இருகணகள தானசிவநது
செநதலை நாகமபோற சீறியவள கோபமதாய
ஏழு பிராயமதில எதிாததுவநத நீனமுகனை
நீனமுகனைக கொனறுநான நீலிபடட மாணடேனே
அடிபெணணே அலலியெனபாா ஆரு மொருவரிலலை
பொமமை விருதுகடடி பூமிநக ராளுகிறேன
பாலைக கறநதுதான படடணததில வைததாலும
பறககிற காகமது தலையெடுததுப பாராது
ஐமபததாறு காதமுமென னுகைகீனகள மெததவுணடு
அஞசாமல வநதுமிஙகே அழுமபுசொனனு ராபடி தான
பாஙகியிலும நலலவளே பவளசேனை நீகேளும
(அவனை) எனன விதமாக ஆககினைகள செயதிடுவோம
எனறு மவளகேடக ஏதுசொலவாள பவளசேனை
கடடும விருநதுதநது கலியாணஞ செயவதறகு
மணடலதது ராசாவோ வானவரோ தேவனோதான
மணஞசூடட வநதவனபோல மாதரசே காணகிறது
எணணாத யோசனைகள எணணியவள தனமனதில
அலலிபபெரு மாளதனககு ஆலோசனை எதுசொலவாள
விடுவிடு நோததிலே வெயிலான வேளையிலே
வெமபா மணலிலேதான அமபாகக கூறுகைககு
ஆகிடுமபான தனனைநாம ஆறறிற புரடடினாலே
சென்ம முருகியவன செதது மடிநதிடுவான
ஆரடி தோழியரே ஆயிரமபோ கூடிவநது
ஆறறு மணலதனிலே அவனைபபு ரடடுமெனறாள
வெமபா மணலதனிலே வீழததிப புரடடுமெனறாள
கடடி புருடடுஙகள களளன திருடனைததான
செதது மடிநதபினபு சேதிவநது சொலலுமெனறாள
அவவாாததை தானகேடடு ஆயிரநதாதியாகள

அருச்சுனனுக்கு அல்லியரசாணி, முதலாவது ஆக்கினையிட்டது

ஓட்டம நடையுடனே ஓடிவநதாா தாதியாகள
ஆயிரந தாதியாகள அருசசுனரைத தூககிறாாகள
ஆறறு மணலதனனில அருசசுனரைப போடடவநதாா
காணடிபன அருசசுனறகு கனமோசம வருகுதெனறு
ஆயன பெருமாளும அநநேரந தானினைததாா
தினகர பகவானைத திருமாலுந தானினைததாா
கான னுறைககவேணடாங காணடீப னருசசுனறகு
பூமிதேவி பெணணரசே போதமண ணுஞசுடாமல
அருசசுனரைக காருமெனறு ஆயனுந தோததிரிததாா
அபபோது தோழியாகள ஆறறருகில வநதுநினறு
ஆறறு மணலிறபோடடு அருசசுனனைப புரடடினாாகள
கொறறவனாா அருசசுனறகுக குளிாநதஜலம போலிருககும
ஆயிரந தாதிகடகும அககினியாயப பறறுதங்கே
நெலலிப பழமபோலே நெருஙகிறதுக கொபபுளஙகள
சஙகம பழமதுபோற சரீரமெஙகுங கொபபுளமாம
அததணட தோழிகளும அலைகுலைநது ஓடுகிறாா
அபபோ தருசசுனரும ஆணழகா ரேதுசொலவாா
அலலியரும நானுமாக அமாநதுவினை யாடுதறகு
மருவிவிளை யாடுதறகு மணடபநதான ஙிடடாதோ
ஆறறிலே வநதோா்ீ அமாநதுவினை யாடடிருபபாய
எபபோது தானவருவாள எனறுசை தீாவதறகு
மனது வருவதெபபோ மருவி யணைவதெபபோ
சிததம வருவதெபபோ தேவியணைவ தெபபோ
எனறு தெரிநதிடுமோ எககாலஞ செனறிடுமோ
எனறு புலமபுகிறாா இயலான அருசசுனரும
அபபோது தாதிமாாகள ஆரணஙகு ஓடிவநதாா
அலலியாககுத தெணடனிடடு ஆரணஙகு மேதுரைபபாா
வெமபா மணலதனிலே வேகவே புரடடினோமயாம
ஆறறுமண லிறபோடடு அருசசுனனைப புரடடுமபோது
(எஙகள) சரீரஙக ளெலலாமுஞ சஙகமபழம போலாசசு

நெலலிப பழமபோலே நீாகநொபபுள மாசசுதமமா
வாடடம வதககமிலலே மகாபாவி யவனறனககு
அலலியலலி யெனறுசொலலி அலேகிறுன பாவிமகன
உனமேலே சிநதையாகி உருகிப புலமபுகிறுன
அலலிப பெருமாளும ஆரணஙகு ஏதுசொலவாள
வானஞ சுழலவோதான மருநதுணடோ பாவிகையில
பூமி சுழலவுதறகுப பொடியுணடோ அவனகையில
எனன மருநதறிவான இடிவிழுவான பாவியவன
எனன விததததிலே இவனேகாம கொலகிறது
பாஙகிகளில நலலவளாம பவளசேனே ஏதுசொலவாள
தூககு மாததிறபோடடு தூககிவிடச சொலலுமெனறுள
செஙகமலத தாதியரைத தோழியரைத தானழைதது
ஊருககு மேறகாக ஒருகாத வழிதனிலே
தூககுமாறு செபபணிடடு தோழியரே போடுமெனறுள

அருச்சுனனுககு அல்லி, இரண்டாவது ஆககினையிட்டது

அவவாாததை தானகேடடு அருகிருநத செஙகமலம
திககென றெழுநதிருநது தோழியருந தானுமாக
தசசன மகளாரைத தையலருந கூடடிவநது
தூககுமரஞ செபபணிடடு சோடிதது வநதாாகள
ஊருககு மேறகாக ஒருகாத வழிதனிலே
கொணடுவநது தூககுமரங கொபபனவே நடடாாகள
ஏணியுஞ சாறறிஞாாகள கயிறதனில மாடடிஞாகள
அருசசுன ராசாவை அஙகே யெடுததுவநதாா
சுறறி வளேநதாாகள சூழநதாாகள தாதியாகள
ஏணிமே லேறுமெனருா இயலான மனனவனே
கயிறறைக கழுததனில கடடியே போடுமெனருள
அபபோ தருசசுனரும ஆணழக ரேதுசொலவாா
பாாதது மறியேணடி பாருலகிற கணடதிலலே
கணடு மறியேணடி காதாாக கேடடதிலலே
போடடு மறியேனகாண் புதிதாகத தோனறுகுது

எனககுத தெரியுமவகை இனபமாயக காணபியுஙகள
ஏணியினமே லேறிநினறு கயிறெடுததுப பூட்டிககொளளுமம
இநதவித மெனறுசொலலி யெனறனககுக காணபியுஙகள
அறியாத எனதனககு அறியவே காணபியுஙகள
தெரியாத எனதனககுத தெரியவே காணபியுஙகள
இவவாரததை தானகேட்டு எழுநதாளே செஙகமலம
சொரணைகெட்ட பாதகனே தெரியாதோ இநநடககை
இதோபாரு மெனறுசொலலி ஏணிமே லேறினளே
கயிறறை யெடுததவளுமம கழுததிலே பூட்டிக கொணடாள

ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தி பெருச்சாளிரூபங்கொண்டு வந்து ஏணியைததளளிவிட்டது

அதுசமயம பாரததாரே அரிராம எமபெருமாள
பெருசசாளி போலேவநது புரட்டி விட்டா ரேணிதனனை
சுருககு வலிததுககொணடு தொஙகுகிறள தோழியவள
காலகை யுதறிககொணடு கணவிழி பிதுஙகிககொணடு
நாவை யிழுததுககொணடு நலலுயிரதான போசசுதுசாண
செதது மடிநதாளே செஙகமலத தோழியவள
காணடீபன அருசசுனருங கட்டழக ரேதுசொலவார
காலை யுதறுவதுங கணபிதுஙகி நிறபதுவும
நாககைப பிடிஙகிககொணடு நலல* ஊஞச லாடுவதும
இவவளவோ சூஸ்திரஙகள எனககுத தெரியவரும
இனிமேல தெரியவரும இறஙகிவா தோழியரே
ஐயோகோ தெயவமெனறு அழுகிறார தோழியரகள
ஓட்டம நடையுமாக ஓடிவநதா ராயசசியணடை
மகுடத துரைசசியரே மாதாவே நீரகேளுமம
தூககு மரநதனிலே தோழியவள போட்டபோன
செஙகமலத தோழியவள தூககில மடிநதாளே
அவவாரததை தானகேட்டு அலலி மனதுநொநது
பாஙகியிலுமம நலலவளே பவளசேனை நீகேளுமம
எனன விதமாக இவனைநாம கொனறிடலாம

* ஊஞசல = ஊசல

ஆரடி மநதிரியே ஆலோசனே சொலலுமெனருள
அபபோ பவளசேனே ஆலோசனே சொலலுகிருள

அருச்சுனனே மூன்ருந்தரம் காளிக்குப் பலியிடச் செய்தது

வடவாசல் செல்லியமமன மாகாளி யமமனுககு
பொஙகலே யிட்டுநீஙகள பொலிபோடடு வாருஙகள
அவவாரததை தானகேட்டு ஆயிரந தோழிமாாகள
சிககாயு மெணணெயுடன தேஙகாயு மிளநீருமம
புதுபபானே யரிசிகளுமம புஷபமுஞ சநதனமுமம
கறபூரஞ சாமபிராணி காளிககுக கொணடுவநதாா
ஆரடி தாதிகளே அழைததுவா ஓசசபபெணணே
அவ்வளவில தாதிமாாகள அவாமுநதி யோடிவாாகள
ஆயன பெருமாளுமம அவவாாததை தானறிநது
காிமேக வணணனுருங காளியணடை ஓடிவநதாா
வாருமமமாள தஙகையரே வாாததையொனறு நீாகேளுமம
அலலிப பெருமாளே அழகுமணஞ் சூடடவெனறு
காளேயநத அருசசுனனுங கனவேஷங கொணடுவநதான
அருசசுன ராசனெனறு அறியாமல அலலியமமாள
காளியமமா ளுனறனககுக காவுதரச செலவுதநதாள
பொஙகலிட டுன்றனககுப பொலிபோடச செலவுதநதாள
ஓசசபபெண போலே உததமியே வருவேனமமா
பூசையான பிறபாடு பொஙகலிடடுத தீாநதபினபு
எனமேலே சனனதமா யிநதபலி வேணடேனெனபேன
எனவாாததை கேடகாமல உனவாாததை கேடபாாகள
நானுரைதத பாவனேபோல நாயகமே நீருரையுமம
அருசசுன ராசனுககு அழிவுவநத தாஞககால
வெறறி மதயானே வீமனுனனேப பிழைககவிடான
வசர கதையாலே மணடியிடடுத தலேயுடைபபான
தண்டா யுதமெடுததுத தலேயறுபபான வீமராசன
துணடநதுணட மாகவுனனேத துணிததிடுவான வீமராசன
கத்தி யெடுததுனனேக கழுததை யறுததிடுவான
காளியெனறுமம பாராமல கனததவுயிா வாஙகிடுவான

காளியாக்குத் தா முறைத்துக் கரியமால் தானடந்தார்
ஓச்சப்பெண் போலாக உலகளந்தார் வடிவெடுத்தார்
ஓரகத்தி வாசலிலே உட்கார்ந்திருக்கிறாள் காண்
ஓட்டம் நடையுமாகப் போய் வந்தார் தாதியர்கள்
கோவிலுக்குப் போகவேண்டுங் குச்செய்து நீ வாருமென்றாள்
திறவுகோல் தாமெடுத்துத் தேன்மொழியாள் போகலுற்றாள்
கடுகி முடுகியே காளிகோவில் வந்தார்கள்
கோவில் கதவுதன்னைக் குச்சிட்டுத் தான் திறந்தாள்
குளத்தில் முழுகிவந்து கொம்மன்னையைப் பூசைசெய்தாள்
அபிஷேகஞ் சூட்டி வைத்தாள் ஆங்காரக் காளியாக்கு
செந்நெல் லரிசிகொண்டு தேவியாக்குப் பொங்கலிட்டாள்
கோவில் திருவிளக்குத் தரையிலவர் தேற்றினார்கள்
தேங்கா யுடைத்தார்கள் தீபதூபந் தானெடுத்தார்
ஆச்சுனனைக் கூட்டிவந்து அம்மனுக்கெதிரே வைத்து
மண்பிறக்கு முன்பிறந்த வழக்காடும் நல்லசெல்வி
யுகம்பிறக்கு முன்பிறந்த உத்தண்ட பத்திரகாளி
காய்ந்த மழுவேந்தும் காத்ததுடைத் தேவியரே
எரிந்த மழுவேந்தும் ராசுவரன் தேவியரே
வடவாசல் செல்வியம்மாள் மணித்தாயி *ஏவைகொள்ளு
வருணிக்கும் போதையிலே வந்துவிடுஞ் சன்னதங்கள்
ஓச்சப் பெண்மேலே உத்தறுக்குத் தெய்வம் வந்து
ஆண்காற் றடியாரே அல்லிமலர் நாயகிக்கு
அவளுடைய எல்லைக்கும் ஆங்காரக் காளியல்லோ
மதுரையைக் காத்திருக்கும் மண்ணுப் பிடாரியல்லோ
அல்லியருக் காகாதது செல்வியர்க் காகுமோடி
இந்தப் பலிவேண்டேன் ஏவையில்லை பெண்றனக்கு
பெண்பலி தந்தாலே பூசையது ஏவைகொள்வேன்
ஆண்பலி தந்தாலே அநாத்தப் பண்ணிப் போட்டிடுவேன்
மதுரைக் குடிபடையை மாளப்பலி கொண்டிடுவேன்
இவ்வார்த்தை தான்கேட்டு ஏதுசொல்வார் தாதியர்கள்
நீசொன்ன வாக்கியங்கள் நிச்சயமு மாகாது

* ஏவை = ஏலவை = ஏற்றுக்கொள்ளல்

காளியமமன வாயாலே கடுகி யுரைததாலே
ஈசுவரியாள வாககுரைததால எலலாாககும நிசசயஙகாண
எனறு பணிநதாாகள இயலான காாியநும
அபபோது காளியமமன அபபடியே வாககுரைததாள
அஞசிப பயநதாாகள அலலியிட மோடிவநதாா
மகுடத துரைசசியாாககு வநது தெணடனபணணினாாகள
காளியாககுப பூசையுடன கனதகபொஙகா விடடெபபோமா
ஓசசபபெணமேற சனனதஙக ளோபாநதாரமாய வநதநாமா
ஆணபலி வேணடேனெனறு ஆடுறாா சனனதாாய
அமமொழி நமபாமல அமமனசொலலை வேணடுமெனன
அபபடியே காளியமமன ஆணபலி வேணடேனெனறாள
அலலிப பெருமாடடு ஆணகாறறு ஆராது
எனறனககு மாகாது எனறுரோ நாாியாாள
ஆணபலி தநதாலே அநதததமமனாா விடடுவெனெனறாா
மதுரைக குடிபடைகளை மகாபலி கொளவேனெனறாா
இவவாாததை கேடடவுடன எழுநதுசொலவா அலலியமமாள
வானஞ சுழலவததறகு மருநதாவிநதைத தாறவேறு
பூமி சுழலவததறகுப பொடிகள அறிநதவளே
எனன மருநததறிவான இடிவிழுவான நானறிவேன
எநத விததததிலே யெநதிறமையே சொலவாா?
பாஙகியிலும நலலவனாம பவானதேர போயவிடடுவானா
பூககிடஙகிலே போடடடையப பாாகாரா
பூதம பிடுஙகிததினனும பிணமெலலாம சொநதினனும

அருசசுனனுக்கு நாகலோகத்து நணபனோபடடது

ஆரடா தாதிகளே அலஙகாரத தோழிமாா
பூதக கிடஙகதனிற போடடடையு மெனறுசொனனாள
எமபெருமாள மேகவணணா இவவணணம தாமறிநதாா
பூதஙகள தனனருகே பெருமானு மோடிவநதாா
மாயவரைக கணடவுடன வணஙகிறதே பூதமெலலாம
ஆரடா பூதஙகளே அகஙகார ராடசதரே
அருசசுனரைக கொணடுவநது அடைககவருவாாகள
பாாததீபன அருசசுனாககுப பணிவிடைகள செயதிடுஙகள

சஙகீதந தனனுடனே சநதோஷமாய வைததிருஙகள
அருசசுன ராசனுககு அழிவுவநத தானுககால
வெறறி மதயானை வீமராசன தானறிநதால
வசர கதையாலே மணடியிடடுத தலையுடைபபான
தணடா யுதமெடுததுத தாககுடைய வீமராசன
அஞசாறு துணடமாக அறுததிடுவான வீமராசன
பூதஙக ளுககுசசொலலிப பெருமாளும போயநடநதார
அபபோது தாதிமாாகள அருசசுனனைக கூடடிவநதார
பூதக கிடஙகதனிற போடடடைததார அருசசுனனை
ஆரகாணும பூதஙகளே அலலியமமா *உததாரம
பொலலாத பாதகனைப பலியது கொணடிடுஙகள
இவனைப பலியாக எடுததுப † பொசிததிடுஙகள
தளளிக கதவடைததுச சஙகிலியைப பூடடினாாகள
முதுகிலே மசசரேகை கணடதே பூதமெலலாம
மெதத நடுநடுஙகி வேநதரவா அருசசுனாககு
பஞசணை மெததைபோடடுப பாாததிபனை யிருககவைதது
அததணட பூதமெலலாம அருசசுனாககுப பணிகளசெயயும
வெணசா மரைபோடும விஜயாநத அருசசுனாககு
கைபிடிககுஞ சிலபூதம காலபிடிககுஞ சிலபூதம
பாதம பிடிபபதுவும பாடடுகளைப பாடுவதும
கூததுக ளாடுவதும கொணடா னடிபபதுவும
தாாவிஜயன அருசசுனறகுச சஙகீதம பாடுவதும
ஆடடாத கேளிககையும அருமபவனி நாடகமும
சஙகீதம பாாததுககொணடு தாாவிஜயன தானிருகக
கணடாாகள தாதியாகள கனமான பேயககூததை
அலலிப பெருமாளின அருகாக ஓடிவநதார
சாஷடாஙக மாகவேதாம சரணமிடடு ஏதுசொலவார
பூதக கிடஙகதனிற போடடடைததோம பாதகனை
பூதப பசாசனைததும பணிவிடைகள செயகினறன
பாதம பிடிககிறதும பணிவிடைகள செயகிறதும

---

* உததாரம = உததரவு எனபதன மரூஉ

† பொசிததிடுஙகள = புசிததிடுஙகள

கூததுக ளாடுவதும கொணடா டிடிககிறதும
பாரததுவநதோம ஆயசசியெனறு பாதம பணிநதாரகள
அலலிப பெருமாளும ஆரணஙகு மேதுசொலவாள
எனன மருநதறிவா னிடிவிழுவா னெனறறியேன
வானஞ சுழலவதறகு மருநதறிவான சணடாளன
பூமி சுழலவதறகு மருநதறிவான சணடாளன
எனறு விசாரஙகொணடு இருநதாளே அலலியமாள
மாயன பெருமாளும மலோரம ரேதுசெயதார
அருசசுன ராசாவை யழைததுவர வேணடுமெனறு
எனன வடிவெடுததார எமபெருமாள மேகவணணா

கிருஷ்ணபகவான பெணருபஙகொணடு அருசசுனனை அழைபபது

தெயவப பெணபோலே ஸ்ரீராமர வடிவெடுததார
செககச செவலைபோலே தீவுக கிளிபோலே
மினனுகிற காநதியைபபோல வேரிற பவளமபோல
காயககும பிராயமபோற கனனிகடடு பிராயமவள
* பூாககும பிராயமவள பிஞசுவிடுங காலமதாய
கொஞச வயதவடடுகக கொழுநதெலலாம பிஞசுவிடும
பாதிப பிராயமவள பககமெலலாம பிஞசுபோலே
இருணடெழுநத சோலையிலே சிவநதெழுநத சூரியனபோல
குனறினமேற சநதிரனதான குதிததெழுநத பாவனைபோல
ஈழததுத தசசனவன எழுதிவர விடடதுபோல
மேலநாடடுத தசசனவன விளைநதுவர விடடதுபோல
அஷடா பரணமெலலாம அலஙகாரஞ செயதவளாய
படடு பளபளெனன பாடககால சோதிமினன
தெயவப பெணமணிபோல ஸ்ரீராமா வருகிறாரே
அழகு குலுஙகிடவும ஆனநதங கொஞசவேதான
உடலகுலுஙக மாயவனு ரோடி வருகிறாரே
காடு செடிதாணடி கடுகியே வநதுவிடடார
மதுரைத தெருவிலே வநதாரே யெமபெருமாள
† அககமாரே தஙகைமாரே ஆரடி தாயமாரே

---

* பூாககும = பூககும † அகக — அககா = அககாள

செககச செவலையமமா சிறுவயது எனககாவன
பிததன வெறியனமமா பினததிக திரிவானடி
வெறிபிடி தத மனனவனகாண வீதி திரிவானடி
அலலியலலி எனபானவன அநதகலிலே பெணணேபெனபான
தணணீரகணட விடநதனிலே தனனை மறநதுரைபபான
எடடிநா ளாசசுதமமா எனககாவன வீதிவிடடு
ஆரோ தெரியாது அடககிவாகள தொணடாகள
(காண) கணவனைக காணாமல கலஙகித திரிகிறேனே
புருஷனைக காணாமல புலமபித திரிகிறேனே
அறிநதா லெனககுரையும அககமாரே யெனறழுதாள
மாது புலமபுவதை மதுரையுளளோரா காமகேடடார
தாதியாகள தோழியாகள தாமறிநது தாவநதார
அலலி பெருமாடடு அறிககையிடடார தாதியாகள
பூதக கிடஙகதனிற போடடடைதத பாதகனை
(அவன) மாலையிடட தேவியாராம வநதா ரெனறு தநதியஙகே
வானததுச சமயபாள மாலையைததேடி வநதிருககிறாள
கணவனைக காணோமெனறு கதறிப புலமபுகிறாள
சொலலி யழுகிறது துககப பெருநதுயமா
அவவாரததை தானகேடடு ஆராயநது சொலவாள
ஆரணஙகு யாதனாரோ அழைததுககொணடு வாருமெனறாள
ஓடடம நடையுமாக வோடிவநதார தாதியாகள
ஆரடி கனனியரே அழுது புலமபுவது
(எஙகள) ஆயசசியார முனனிலையிலே தனனைமதிததுவாரச சொனனாளகாண
அலலிப பெருமாளும அழைககிறாள வாருமெனறாள
ஏதுக கழைககினறாள இளநகொடி மாதுமலலே
எனறு நடநதாளே எநதிழையாள மாளிகைககு
வாசற படியேழும வாசலுந தானகடநது
அலலியாககு முனனேவநது ஆராணங கெணடனிடடாள
தெணடனிடட கனனியரைத தேனமொழியு மேதுசொலவாள
எநதவூ ருஙகளுககு எஙகிருநது இஙகுவநதாய
ஏதுக கழுகினறாய எனககறியச சொலலுமெனறாள
என னுடை ஆயசசியரே யெனபாவங கேளுமமமாள

தூரம வடககேயமமான துவாரகா புரிதேசம
திருமலை நாயககனபெறற சீரான பெணணிருவா
எனபேரு மெலலியாராம எனறு நாமமிட அலலியமமாள
எனனைமணணை கூடடிமனததால நானசெய்த விசனைகொணடான
பெணடுமேல பெணடுமலலோ தோடடிமாரோ பூமியிலே
அலலியாமே லாசையததாய ஆனைமுகனை வெறியெடுதது
பிததமபிடிததவனைபோல பிணநதிரிந்து திரிகிறேன
கணணீரைக கணடாலே கலஙகி பறநதுபாயுமான
அலலியெனபான மெலலியெனபான அலைந்து திரிகிறனே
வீடுவாசல தஙகாமல வெளிபபடடுப போயவிடுவாளா
தேடித திரிகிறேனே சீரான மனமததனை
கணடு பிடிததவனைக கடடியணை கொணடுபோவேனா
எடடுகா ளொருவாரம இருபபான மணமபிடிதது
மாதுமேல நினைவெடுததால மாளிகையில திருநதியான
பநதாடும படடணததில பாவியொரு பெணபிறநதேனா
செலவத தலைததனிலே செயதேன பெணமுடிநதேன
அலலறப பிறநதுபாமம அமைநததானே சீராடநதவன
கதியைத தொலைபபேனடி காவேரி நீநதிவேனா
விதியைத தொலைபபாததறகு வெலலவனாரா னறிவேனா
வடிவு மறகாவா மனனவரா ரெனககனவா
ஆரோ தெரியாது அடககிவசங கொணடாரகள
எனபுருஷன தனனையமமா இனிககாணப போறேனோடி
எனறுது தானகேடடு ஏதுசொலவா ளலலியமமாள
அலலியெனறு பேரைககொணடு அவனிதனை யாணடேனே
எனபேரைச சொலலியவனை எடுதது மருநதுவைததான
ஆகடியஞ சொனனதினால அடைநதேனே இடுககிலேதான
பாவிததியக காரனெனறுல பழிநிலை எனதனககு
ஆரைலமைததுபபோகி அனுபபிவிடச சொலலுகிறேனா
ஆரடி தாதிகளோ அலஙகாரத தோழிகளோ
கிடஙகைத திறநதவனை கொணடுவரவே போகவிடும
அவவாரததைத தானகேடடு அலஙகாரத தோழியாகள
ஓடடம நடையுமாக வோடிவநதார கிடஙகருகில

கிடங்கைத் திறந்தார்கள் கொப்பனவே விட்டுவிட்டார்
அப்போது தெய்வகன்னி ஆளன் முகம்பார்த்து
வாடா * குப்பானீ மக்கியழிவா னென்றுரைத்தாள்
அல்லிமெல்லி யென்றுசொல்லி ஆணழகன் தானவருவான்
எப்போ வருவாரோ என்னாசை தீருமென்பான்
மன்மதன் பாணமது மார்புருவிப் போகுதென்பான்
சித்தசன் தொட்டசரம் சிறுமார் புருகுதென்பான்
† ஆறுருகு பாணமது மார்புருவிப் போகுதென்பான்
அஞ்சுருகு பாணமது நெஞ்சுருவிப் போகுதென்பான்
அருச்சுனரைக் கூட்டியே அரிராமர் போகலுற்றார்
மதுரையைத் தாண்டியே வந்தாரே கானகத்தில்
மாயன் பெருமாளும் மாயையாய்ப் போகலுற்றார்
ஆலமரத்தடியில் அரிராமர் பள்ளிகொண்டார்
கள்ளக் ‡ கொருக்கைவிட்டு ஏரியமால் தாங்குகிறார்
ஆயனருகாக அருச்சுனனும் வந்தினார்
பாரளந்தார் பாதங்களைப் பார்த்திபன் பிடிக்கலுற்றான்
அலண்டு புரண்டதுபோல அரிராமர் கண்விழித்தார்
ஆணு லழகுமனு அருச்சுனரே கேட்டீரோ
காணுத சொற்பனத்தைக் கண்டேனா னருச்சுனரே
என்னைத் தனியேவிட்டு எங்கேயோ போனதுவாய்
கானகக் குறத்தியுமுன் கைபார்த்துச் சொன்னதுவாய்
வண்ண மருந்துனக்கு மலைக்குறத்தி தந்ததுவாய்
அம்மருந்தை நீவாங்கி அல்லிபுரம் போனதுவாய்
வண்ண மருந்தெடுத்து தண்ணீரி லுரைக்கக்கண்டேன்
§ அல்லியுட தாதிமார்கள் ஆயிரம்பேர் ஓடிவந்து
அருச்சுனரே புனையெடுத்து ஆற்றிலே போடக்கண்டேன்
தூக்கு மரந்தனிலே தோவிஜயா போடக்கண்டேன்
காளியம்மன் கோவிலிலே காவு கொடுக்கக்கண்டேன்
பூதக் கிடங்குதனில் போட்டடைக்கக் கண்டேனே

* குப்பான = கெடப்பான = கெடுவான = அழிப்பவன் † ஆறு + உருகு = ஆறுமுறை உருக்கி வார்த்த எஃகு ‡ கொருக்கை = குறட்டை
§ அல்லியுட = அல்லியுடை = அல்லியுடைய

ஆரோஒரு தெய்வகனனி அழைததுவாக கணடேனபபா
எனனருகே வநதிருக்கக கணடேன கனவாக
எனனகாண மைததுனரே இபபடிக கனவுகணடேன
வாளவிஜயக கோமானும மாயனுககு எதுரைபபாா
பிதத முயாநததிறை போதக கனவுகணடோ
அலலியாமேற சிநதையது ஆசை மறககவிலலே
மாலேயிடடு அலலியரை மருவி யணைவதெபபோ
கோபால மைததுனரே கூடடிவைபப துணபபாம
அபபோது மாயவரும அருசசுனன முகமபாாதது
ஏற முகமபாாதது எமபெருமாள எதுசொலவாா
படடுகுலலா குணடலமும பவுததிர மோதிரமும
படடுதடடி ஒடடியாணம பசுமபொனனுல * சமுதாடும
தாமரைபபூச சலலடமும சநதிரகாநதி † தடடிகளும
உததிரசஞசம வலலவாடடும உததமனே பெறகேயெனறா
அஞசிப பயநதவனுய அருசசுனனு மேதுசொலவான
ஆயாபெரு மாளேநீா அனநதலகிததிரை போதைபிலே
மாதினது படடணததை மதுரைபபபாாபபோமெனறு
மாதுமேல தனனினைவாய வழிபிடிததுப போனேனையா
வழியிலொருகுறததி வநதுதநி சொனனுளபபா
வணண மருநதுதநது தணணீாி லுரையுமெனறாா
மருநதுரைககும போதிலவாா மனது ரையுமெனறாா
குளிகை கரையுமபோது குணமுந திருமபுமெனறாா
மருநதும பலியாமல மாயவரே போசசுதபபா
நாலு மலேகளுககு நடுவிலவாா குடிசையெனறாா
இராமககாள பொமமககாள இலடசுமநதா ளவாாபோம
அஙகேவநது கேடடாலே ஆபரணந தருவேனெனறு
மருநதைக கொடுததுவிடடு வாஙகிபபோனு ருடமைகளே
(அவள) கொடுதத படியேதான குணமாசசே அருசசுனரே
சொனன படியாகச சோநதாளோ அலலிநலலாள
ஒருலாபங கணடறியேன உமனறுநான வநதேனையா
பொமமககா பேரைசசொனனுல நிமமககா நோநததையா

* சமுதாடு = ஒருவிதககததி † தடடி = கசசை

உடைமை பறிகொடுதது உழனறுநான வநதேனே
அவவாரததை தானகேடடு அாிராம ரேதுசொலவாா
குறததி யிருபபிடததை கொறறவனே தேடியேபோய
உனனுடைமை யுளளதெலலாம உததமனே வாஙகிவாருமட
கடுகியே வாஙகிவாரும கடடழகா வெனறுரைததாா

அருச்சுனன் குறத்தியிடஞ் சென்று தான் கொடுத்ததை வாங்கினது

ஆயாது சொறகேடடு அருசசுனருந தானடநதாா
குறததியரைத தேடிககொணடு கொபபனவே வருகிறாரே
நாலு மலைநடுவே நலவிஜயன தேடிவநதான
இராமககா பொமமககா லடசுமககா வெனறழைததான
ஆயன பெருமாளும அநதக குறததி போலேவநதாா
ஆரடா தமபியரே அழைதத கருமமெனன
(நீ) கொடுதத மருநததனிற குணமிலலை யாயசசியரே
தநத மருநததனிற சறறுமபல னிலலையடி
பொமமககா பேசசைசசொனனால திமமககா நொநததடி
உன பேசசை நானகேடடு உதைபடடு வநதேனடி
(நான) கொடுதத வுடைமைகளை கொபபனத தாருமெனறான
எனவாரததை நீாகேளீா இயலான தமபியரே
கடடழகா வுனனுடைமை கடையிலே விறககபபோனேன
காசுக கடைதனிலே கணடதலை யாரிசேனை
கனனமிடடு வநதேனெனறு கடடி யடிததாாகள
திருடிவநதே னெனறுசொலலித துணியும பறிததாாகள
அடியுதையும படடேனே அலைசசலபடடு வநதேனே
உடைமை பறிகொடுதது உடுததின துணியிழநதேன
எஙகிருநது நானகொடுபபேன இனிய வுடைமையது
அவவாரததை தானகேடடு அாசசுனனு மேதுசொலவான
உடைமை கொடுககாமல உனனைவிடேன கடடுவசசி
மடியைப பிடிததிழுததான மாயன குறததிதனை
குயயோ முறையோவெனறு கூவினாள அககுறததி
புறறீசல போலவேதான புறபபடடாா சிறுகுறததி

சிலனுபோல லெனறுசொலலி சிறுவராயக கூடினாகள
ஆளுககொரு குததுவைதது அடிததாரே அருசசுனனை
அருசசுனனா தரிததிருநத ஆபரண முளளதெலலாம
கொணடுவநது தநதாளே கொமபனையா ளநதககுறததி
அலலியாககாயப பட்டகளை அருசசுனாககுப போதுமையா
பெணணாலே பட்டகளை போதுமெனறா அருசசுனருமு
அருசசுன ராஜனுநதான ஆயரிடம வநதுவிட்டான
வாஙகிவநதே னெனறுசொலலி வணஙகியே தெணட னிட்டான
அபபோது மாயவனா அருசசுனாககு ஏதுசொலவாா
மாளிகைககுப போவதறகு மனமுணடோ அருசசுனரே
தருமா தவிபபாரே தமபிமாா புலமபுவாரே
காணாதே யுனனையசசி கலஙகித தவிபபாளே
வநதுநெடு நாளாசசே வாளவிஜயா இபபோது
பெண்ணாசை கொணடுநீ புலமபித தவிககிறாயே
மாதாமே லாசைகொணடு மயஙகுகிறாய அருசசுனரே
ஆணா லழகுமனனன அருசசுனனு மேதுசொலவான
எநதவித மானாலும இளஙகொடியா ளலலியனை
தாலிகட்டி வையுமையா சுவாமி பெருமாளே
மாலையிட்டு வையுமையா மாயன பெருமாளே
எனறு பணிநதானே இயலான வாளவிஜயன
ஆயன பெருமாளும அரிராமா ஏதுசொலவாா
ஆணா லழகுமனனா அருசசுனரே நீாகேளும
ஆணடி வடிவாக அலலியினறன வாசலிலே
மட லூாநது வநதையாகில மாலையிட்டு வைககிறனமடா
அபபடியே போயவருவேன ஆயா செலவருளும

அருசசுனன் ஆணடிவே டங்கொண்டு மட லூாநதது

ஆயன பெருமாளும அரிராமா அபபொழுது
ஆணடியைப போலாக அருசசுனாககுச செலவுதநதாா
எனன வடிவெடுததாா இளவிசய ராசனுமே
தொணணூறும பததுஞசெனற துவணட கிழவனைபபோல்

துமபைபபூ போலே துவணட கிழவனைபபோல
பணைணபபூ போலே பழுதத கிழவனைபபோல
நாணறபூ போலே நரைதத கிழவனைபபோல
தோலும நரமபுகளும தொஙகிறறு கிழவனுககு
பழுதத பழமபோலே பாாததீபன வடிவெடுததான
காவிகா ஷாயமுடன கைதனிலே மாததிரையும
திருநீறுந தாமணிநது திரிகணட மாலைசாறறி
ருததிராடசத தாவடமும ருததிராடச மாலைகளும
அனறுரிதத மானதோலும அழகான புலிததோலும
தொடட பிகஷையும தோளிலவைதத கினனரியும
மாததிரை கோலபிரமபு மயிலகுசசு கமணடலமும
வேலாயுதமு சூலாயுதம விருதுகணட கோடாலி
கெவுரிநலல பாததிரமும கேதாரக கஙகணமும
திருவோடு பாததிரமும திருநீறு கோபிகளும
சஙகுசெய கணடிகையுந தரிததாரே பூஷணஙகள
சடையு முடியுமாகத தமபிரானைப போலானா
ஆதிசிவன போலாக அருசசுனனா வேஷஙகொணடாா
கைலாச நாதனைப போல காணமுபன வடிவெடுததாா
வேஷஙகள பூணடானே வீராதி வீரனுநதான
அலலியரைப போலாக அழகு படடெழுதி
பாஙகியிலும நலலவளாம பவளநேரை நாயகியை
கூட வெழுதினாாங கோவிநத னபெருமாள
படததை மடிததவருமா பாாததீபன கைகொடுததாா
அலலியது வாசலிலே அஙகே படமவிரிதது
(அவன) உடுததியபா வாடை தனனில ஒருமுழம பிசசைவாஙகி
வநதாயே யாராகில மாலையிடடு வைபபோமடா
போயவாரு மெனறுசொலலி பெருமா ளனுபபிவைததாா
வணணப படமெடுதது வாளவிசயன வழிநடநதான
தளளாடித தளளாடித தளாநதுமெளள வழிநடநதான
தெறகுத தெருககடநது தேரோடும வீதிவிடடு
அலலி யரணமனையாம ஆசார வாசலவநதான
ஆரடி தாதியாரே அரணமனைககுப போகவேணடும

காசியி லிருநதலலோ இராமேசுரம போகவேணடும
பிசசைகேடக வநதேனமமா போக வழிவிடுஙகளா
பொறகொடியாள வாசலிலே போயவருவே ளுயசசியெனறாா
ஐயா பெரியவரே அறிவைப படைததவரே
தீரப படிததவரே தெளிவறிநத சஙகமரே
ஆணகாற றடியாது அலலியது கோடடையிலே
போனறு பழுதுவரும போகாதே சாமியெனறாள
ஆணடி பரதேசி ஐயமெனறு வநதவனை
வழியை மறிபபாாகள வையகததி லாருமிலலை
தொணணூறாறு செனறதமமா துவணட கிழவனபபு
தோலு நரமபுகளுந தொஙகுதே எனதனககு
(எனனை) பாாததவாக ளெலலாரும பணிநதிடுவாா தபபாது
போகச செலவுகொடும புணணியந தபபாது
தருமததி லேயமமா தாழவுவொரு நாளுமிலலை
போகச செலவுகொடும போயவருவே ளுயசசியெனறான
வாசற றடைகாரா வழிவிடடாா சஙகமறகு
அவவாசல வாசலது அருசசுனனுந தாணடிவநதான
முததுசெமபொற படிவாசல மூனறுகடநது தானதாணடி
ஐநதாம படிததளததில அருசசுனனாா வநதுவிடடாா
புலியா சனமபோடடு பொறபடடதை முனனேவைததாா
ஆசனததின மேலிருநது அலலிபடந தானவிரிததான
மானசெவியுங கணணிரணடும மறைததாரே மாயவனாா
கணணிரணடும தெரியாமற காதிரணடும கேளாமல
அலலும பகலும அறுபது நாழிகையும
அறுபது நாழிகையும அலலிமெலலி யெனபாரே
அலலிமேற சிநதையதாய அருசசுனனை புலமபலுறறான
மருவி யணைவதறகு வருவாளோ அலலிகணபான
உனனாசை கொணடேனடி ஊராசை போமறநதேன
தாயாரை யானமறநதேன தமையனது போமறநதேன
தமபி தமையனமாரைச சகலரையும நானமறநதேன
உனனாசை கொணடுநான உழனறு திரிகிறேனடி
மனமத பாணமது மாாபைப பிளககுதடி

சிததசன விடடகணை சிறுமார புருகுதடி
காமன கணையாலே கரைதாஙகிப போகிறனடி
அஞசுருகு பாணமது நெஞசுருகிப போகுதடி
ஆறுருகு பாணமது மாபுருகிப போகுதடி
மாரபோடே மாரபணைநதால மகாவிடாய தீருமடி
என்று தெளிநதிடுமோ எககாலஞ சென்றிடுமோ
அலலிமேற சிநதைபதாய அருசசுனன புலமபுகிறன
அவவாசல காககினற ஆயிரந தோழியாகள
அவவாாததை தானகேட்டு அதிக விசாரஙகொணடாா
(இது) எனனகா லககேடோ எதறிவோந தோழியே
பாஙகியிலும நலலதொரு பவளசேணை தனனருகில
ஓட்டம நடையுமாக வோடி வநதாா தாதியாகள
பவளசேணை பாததிலே பணிநதவாக ளேதுசொலவாா
யாரோ ஒருகிழவன ஆணடிபர தேசியவன
பிசசையென்று வநதானே போகவழி விட்டோமே
அஞசாஙகட்டு வாசலது அரணமனையில வநதாரகாண்
அலலியைப போலாக அழகு படமெழுதி
உனனையுங கூடவே ஒருமையாய வைததெழுதி
வணணப படமவிரிதது வலலமையாயப படிககிறனே
அலலியாமே லாசையதாய அலைநது புலமபுகிறன
வாடியென்றும போடியென்றும வமபுதுமபு சொலலுகிறன
ஆகடியம பேசுகிறன அழுமபுகளுஞ செயபுகிறன
செயபுகிற வாாததையது செவிகேடக முடியாது
இவவாாததை தானகேட்டு ஏதுசொலவாள பவளசேணை
அலலி பெருமாளை அழகுமனாஞ கூடடவென்று
மாறுவேடங கொணடவனும மாலையிட வநதவனகாண
ஆணடிபர தேசியாலை அழுமபுகளைச சொலவானோ
எலலா மறிநதிடுவோம இபபோது தோழிகளே
ஓரைநது தாதிமாாகள ஒருநிறமா எழுநதிருஙகள
ஒருநிறமாயப பணிபூணடு ஒருநிறமாயப படடுடுததி
ஐநதுவிதத தட்டுகளை அலஙகார மாயெடுதது
பொன்னொரு தட்டிலேயும பூவொரு தட்டிலேயும

ஆபரணத தட்டோடு ஆடையொரு தட்டிலேயும
ஒனபது ரததினமும ஒருதட்டில தானெடுதது
பணடார முனனாலே பாஙகியரே கொணடுபோஙகள
ஐயருககு முனனேவைதது அடிபணிநது தெணடனிட்டு
ஐநதுபோ பெணகளிலே யாரவேணடுஞ சொலலுமெனறு
ஆடையும ஆபரணம ஆசையெனறு லெடுததுககொளளும
பெணகளமே லாசையெனறால பினனாலே வநதோமையா
ஐயரைக கேடபதறகு ஆரணஙகே போஙகளெனறாள
அககணமே தோழியாகள அதிவிரைவா யோடிவநது
ஐநதுபோ தோழியாகளலஙகாரஞ செயதுகொணடார
ஐநதுவிதத தட்டுகளில ஆபரண பூஷணமும
முததுகளும வஸதிரமும முனனாலே கொணடுவநதார
ஐயாது முனனேவைதது அடிபணிநது தெணடனிட்டார
ஐயா பெரியவரே அடியோம சரணமெனறார
ஆயசசிய ருனதனககு அனுபபிவைததார பூஷணஙகள
ஐநதுபே ருனதனககு அனுபபிவிததார சஙகமரே
ஆசையுளள பெணகளைநீர அழைததால வநதோமையா
இவவளவு ரததினததை பெறறுககொளளுஞ சஙகமரே
எனறநதப பெணகளுமே இரஙகியே தெணடனிட்டார
ஆறு லழகுமனனன அருசசுனரு மேதுசொலவான
அலலிமேற சிநதைபதாய அலலிமெலலி யெனபானே
மருவி யணைவதறகு வருவாளோ அலலியெனபான
எபபோ வருவாளோ எனனாசை தீாநதிடுமோ
மனமத பாணமடி மாாபுருவிப போகுதடி
சிததசன விட்டகணை சிறுமாா புருகுதடி
காமன கணையாலே கணதாஙகிப போகிறதடி
அலலியலலி யெனறுசொலலி அலைகிறான சஙகமனும
கேட்டநதத தாதியருங கிலேசஙகொணடு தானடநதார
பவளசேனை தனனருகில பககததில வநதாாகள
ஆயசசியுடனதன சொறபடியே ஐநதுபெணகள போனோமமா
அலஙகாரந தனனுடனே ஆபரண முனபுவைததோம
ஏனெனறு கேடகவிலலை யேறமுகம பாாககவிலலை

அலலிமேற சிநதையதாய அலைகிருன சஙகமனும
வெகுநேரம நினறேமே விருமபாததால வநதுவிடடோம
இவவாரததை தானகேடடா ளிளஙகொடியாள பவளசேனை
எணணாத வெணணமெலலாம எணணி யிளஙகொடியாள
ஐயமெனறு வநதவொரு ஆணடிபர தேசியலல
(அவன) கடடின விருதத றததுக கலியாணம பணணவநதான
தேவனெனறு நாமறியோம சிவராஜ ரெனறறியோம
தனமனதி லேயடககித தானடநதாள பவளசேனை
அலலிநலலாள பககமவநது ஆரணஙகு தெணடனிடடாள
ஏது பவளசேனை இநநேரம வநததெனன
வோகக விருவிருகக வெணதுயிலுஞ சோநதுவநதாய
உசசி யுருமததிலே உததமியே யெஙகுவநதாய
ஆயசியரே கேடடிலையோ ஆணடி அதிரயததை
நாடு சுகபபடவே நாளாசசேசா ஆயசியரே
உனககுவரும பாககியஙகள ஒருவருககுந தெரியாது
ஆதி சிவனைபபோலே ஆணடியிங கொருவாவநதாா
படடமபடிககும பணடாரம பரமசிவன போலேவநதாா
மாணிககச சொககலிஙகம வநதாறபோல காணுதமமா
சடையு முடியுமாகத தமபிரானபோல காணுதமமா
கணடு மறியேனமமா கலியுகததில நானறியேன
தோலு நரமபுகளும தொஙகுதே கிழவனுககு
அஞசாஙகடடு வாசலிலே ஐயாவந திருககிறுரே
தெரிசனை பணணேமாகில தீருமமா தோஷமினை
பாரததால பசிதீரும பணடார மானவரை
ஆய்சசி யெழுநதிரமமா ஐயரைபபோயப பாாபபதறகு
எனறது தானகேடடு ஏதுசொலவா ளலலியரும
ஆணகாற றடியாதே அரணமனை வாசலிலே
ஆணடியிஙகே தானவருக அதிகார மாசசுதடி
ஆணடி பரதேசி ஐயமெனறு வநதாலும
கொடுததனுபப லாகாதோ கொமபனையே யெனதோழி
எனனுடன சொலவானேன எழுநதிரு தாதியெனருள
பாஙகியிலும நலலவளாம பவளசேனை யேதுசொலவாள

பிசசை கொடுககிறது பெருமையெனறு பாராதே
நலலோா பெரியவரை நடநதுபோயச சேவிததால
காசிககுப போவானேன காமந துலேயாதோ
பெரியவரைச சேவிததாற பிழையொனறும வருவதிலலே
கைலாச நாதனைபபோற காணகிறது ஆயசசியரே
எனவாாததை தளளாதே யெழுநதிரு போவோமெனறாள
மருடடத துரைசசியவள வாழவாசி யேதுசொலவாள
ஆண்டியைப பாாபபதறகு அழைககிறு யெனதோழி
ஆணும பழமுமிலலே அரசுங கிழமுமிலலே
சுரைககாய பழமுமிலலே சொனன கிழவனிலலே
(எனனைக) கணடானே யாமாகில காமங கொளுததிவிடும
பரிகாசஞ சொனனுலே பாஙகியரே யெனனசெயவேன
வீரமணி வாளாலே வெடடி யெறிவேனெனறாள
அபபடி யாகுதமமா ஆயசசி யெழுநதிருஙகள
சிஙகா தனததைவிடடுத தேனமொழி தானெழுநது
படடுப பளபளெனன பாடககாற சோதிமினன
நெறறிசசுடடி சோதிமினன நீலவிழி மைதுலஙக
காலபீலி கலகலெனன கைவளேயல கலகலெனன
முநதாணி நிலமபுரள மோதிரஙகள கலகலெனன
தோழியரைத தோளணிநது தோகை நடநதாளே
பாஙகிமாா தோழிமாா பககமே சூழநதுவர
வாசற படியேழு வாசலது தானகடநது
ஆணடி யிருககுமது அஞசாஙகடடு வாசலவநதாா
அலலி வருமபோது அருசசுன ரேதுசொலவாா
ஏனகாணு மலலியரே எபபோ மனமிரஙகும
எனறைககுக காணுவேன எனனுசை தீருமடி
மாரனவன எயதகணே மாாபைப பிளககுதடி
சிததசன தொடடகணே சிறுமாா புருகுதடி
மாலே யிடுவதெபபோ மருவி யிருபபதெபபோ
கூடி யிருபபதெபபோ குறையனைததுந தீாவதெபபோ
அலலிஅலலி எனறுசொலலி அருசசுனன புலமபுகிறுன
மருவி யிருபபதறகு வருவாளோ அலலியெனபான

கட்டழகி யலலியமமாள காதாரக கேட்டுவிட்டாள
உருககிய செமபொனது உதிரமபோற கணசிவநது
பிறநது வளாநதுநான பூமியாரம ஆணடேனே
நீனமுகனைக கொனறுநான நீலிபட்டம ஆணடேனே
வாடியென றழைததவாகள வையகததி லாருமிலலை
அடியென றழைததவாகள அவனியி லொருவரிலலை
ஆணடியது வாயாலே அலைசசலபட்ட நாளாசசோ
எடுததுவா பெரியகததி இருதுணடம போடவெனறுள
எகுபெரிசை பெரியகததி எடுததுவா தாதியரே
பாணகியிலும நலலதொரு பவளசேனை யேதுசொலவாள
பாணடிய பெருமானே பதறுதே ஆயசியெனறுள
எழுதிவநத நறபட்டததை எடுததுவா தாதியெனறுள
அநதபட்டந கொணடுவநது ஆயசசி யருகேவைததாா
கணணுடி யெதிரேவைதது கணடாள பட்டததழகை
தனனழகும பட்டமழகும சரியாகத தோனறிறறு
எனனழகும பாவனையும எஙகேகண டெழுதினறோ
உநதிச சுழியழகும உரோமததின போழகும
மயிரழகும பாவனையு மாபாரவி யெஙகேகணடான
முகததின திருவழகும மூககின் யெஙகேகணடான
கணணின விழியழகும * கழுசிறையா னெஙகேகணடான
பவளமபோ லென்னிதழும பலலழகு மெஙகேகண்டான
மாாபின வடிவழகும மசசமு மெஙகேகணடான
இடையழகுந தொடையழகும ஏறறி எஙகேகணடான
ஆபரணந தனனழகும ஆடையும போழகும
வடிவழகு மொயபனையும மாபாவி யெஙகேகணடான
எனனை யெழுதிவநத தலலாம லெனதோழி
உனனையுங கூடவவன உடனு யெழுதிவநதான
எடுததுவா பெரியகததி இருதுணடம போடவெனறுள
பககச சனைகளெலலாம பறைதகிறதே அலலியாககு
பாணகியிலும நலலதொரு பவளசேனை யேதுசொலவாள
ஐயமாா பட்டதொரு அடைவுபோ லாகுமிது

* கழுசிறையான = கழுவில ஏறறததககவன

பாண்டியர்கள் பட்டதொரு படுகளம்போ லாகுமிது
ஆண்டியை வெட்டிவிட்டால் யாரார் தலைபோமோ
அந்தக் கதையெனக்கு ஆரணங்கே சொல்லுமென்றாள்

பவளசேனை பாண்டியர்களடைந்த துன்பத்தை அல்லியரசாணிக்குக் கதையாகக் கூறினது

வைகை பெருக்கெடுத்து மடுவெள்ளம் போகையிலே
யாராலும் வைகைதன்னை அடைக்க முடியாமல்
பாண்டிய ராசாக்கள் பகுந்துகரை போட்டாரே
ஆணாய்ப் பிறந்தவர்கள் அரைஞாண்கள் கட்டினபோ
பெண்ணாய்ப் பிறந்தவர்கள் புடவை யுடுத்தினபோ
அவரவர்க்கு ஒருபங்கு அளந்துகரை போட்டார்கள்
அவரவர்கள் பங்குக்கு அடைத்தார்கள் வைகைதனை
அதிலேஒரு பங்கதனை அன்றுட்டம் பிட்டுச்சுடும்
ஆயிரம் பிறைகண்ட ஔவைபோ லோர்கிழவி
அவளுக் கொருபங்கு அளந்துகரை போட்டார்கள்
பங்குக்கா ளில்லாமற் பரதவித்துத் தானழுதாள்
மண்ணுஞ் சுமக்கறியாள் மனஸ்தாபப் பட்டழுதாள்
வாணியக் கிழவியவள் மனத்துயர மாகையிலே
மாணிக்கச் சொக்கலிங்கம் மகாதேவர் தாமறிந்தார்
அட்டாளும் சொக்கலிங்கம் ஆதிசிவன் தானறிந்து
ஔவையார் மனத்துயரம் ஆயாசந் தீர்க்கவென்று
ஓட்டனைப் போலாக உலகளந்தார் மைத்துனரும்
கன்னங் கறுத்தவர்போற் நடுங்கி வடிவெடுத்தார்
தட்டுத் தலையில்வைத்து கெச்சக்கோலைக் கைப்பிடித்து
மண்வெட்டி தோளில்வைத்து மகாதேவர் வருகிறாரே
மதுரைத் தெருவிலே வந்தாரே சொக்கலிங்கம்
அப்போது சொக்கலிங்கம் ஆதிசிவன் கூறிவாரார்
மண்ணால் சுவர்வைப்பேன் வைப்பீரோ கூலியாளாய்
மண்ணெடுத்து ஆறடைப்பேன் வைப்பீரோ கூலியாளாய்
என்றது சொல்லிக்கொண்டு ஈசுவரனார் கூறிவாரார்
கூறிக்கூறி வந்தாரே கோப்பனவே வீதியெல்லாம்

ஔவையார தனனருகில ஆதிசிவன வநதுவிடடார
உறறஔவை யாருமபபோ ஒடடனுக கேதுசொலவாள
ஆரடா ஒடடாநீ ஆணழகா கேளுமெனறாள
அனறாடம பிடடுசுடடு அஙகாடி விறபேனடா
நூறறொரு பிடடுசுடடால ஒருபிடடு கிருமடா
உதிரநததோர பிடடுககு உததமனே யானதருவேன
மணணெடுதது ஆறறடைதது வருவாயோ மனனவனே
உதிரநதுபோகும பிடடுகளை யுனககே யானதருவேன
சததியந தபபாமல தருவேனயான போடடாவெனறாள
பிடடுககுலே கடடுமமமா போயடைதது வருவேனெனறார
ஔவையாருந தானெழுநது அடுபபூதி மூடடினாளே
பிடடுககுலே கடடினாளே போநதசமைககலுறறாள
இருபது பிடடுசுடடு எடுததாளே கூனகிழவி
ஓடடம நடையுமாக ஓடிவநதார சொககலிஙகம
காலா றடைததுவநதேன கனனி பசிககுதெனறார
சுடடீரோ பிடடுகளைச சொலலும உதிரநததுணடோ
இருபது பிடடுசுடடேன எலலா முதிரநததடா
எனககெனறு எஙகிருநதாய படடினிவான ஒடடாநீ
இநதாரு மெனறுசொலலி ஈநதுவிடடாள பிடடதனை
குறையடைதது வருவேனயான கொபபனவே பிடடுசுடும
புறககடையிற போவாராம புனனைமர நிழலிலவநதார
கொணடுவநத பிடடுகளைக கொபபனவே உணடுவிடடார
ஒருநாழி கைதரிதது ஓடிவநதார சொககலிஙகம
அரையா றடைததுவநதேன ஆயசசி பசிககுதெனறார
சுடடீரோ பிடடுகளதான சொலலும உதிரநததுணடோ
ஐமபது பிடடுசுடடேன அனைதது முதிரநததடா
இநதாரும அபபாவெனறு எடுததுக கொடுததுவிடடாள
வாஙகியநத பிடடுதனை வழிநடநதார சொககலிஙகம
சொனறை மாததடியிற கொணடுவநது தானபொசிததார
ஈரரை நாழிசெனறு எழுநதவரு மோடிவநதார
மாரமேலுந தோளமேலும மணவாரி போடடுககொணடார
முககாலா றடைததுவநதேன மெததப பசிககுதடி

சுட்டீரோ பிட்டுகளுஞ சொலலும உதிரநதுணடோ
நூறறொரு பிட்டுகளுஞ சுட்டாளே அககிழவி
ஒருபிட்டுத தானதவிர மறறபிட்டு உதிரநதனவே
உதிரநதிருநத பிட்டெலலாம உததமனாா கைககொடுததான
வாஙகியநதச சொககலிஙகம வழிநடநதார பொட்டலனவே
குருநத மாததருகே * கொபபெனவே வநதமாநதார
கொணடுவநத பிட்டுகளைக கொபபெனவே யுணடுவிட்டார
தலைககுயாந தட்டுவைதது சஙகரனாா பளளிகொணடார
ஆனநத நிததிரையும அதிசீவன போகிறதே
ஒருபிட்டு விறறாளே உததமியாள கூனகிழவி
நூறுபிட்டு லாபமெலலாம நேரடனே கணடுகொணடாள
ஆறாயிரம பாணடியரும ஐயமாா வநதாரகள
வைகைக கரையைபபாாதது வருகையிலே பாணடியாகள
கொஞசமாய ஜலமபெருகிக குறையாறு வருவதனை
கணடநதப பாணடியருங கடுநதான கோபமுடன
ஆருதடா பஙகிலதான அடைககாமற போனதெனன
எவருதடா பஙகிலதான வநத நடைககவிலலை
பிட்டுவிறகும வாணிசசியாம பொறகொடியாள பஙகிலதாண
அநதக கிழவிதனனை யழைததோடி வாருமெனறாா
ஆளபேருஞ சேவகரும அதிகமா யோடிவநதாா
ஒளவைபாரைத தானுமஙகே யழைததுவநதாா ராசாணடை
வநதுதெணடன பணணினாள வாழததுமாப பாணடியாககு
வாடீநீ ஒளவையாரே வாணியக கிழவியரே
அவரவா பஙகுகளை அடைததாரே வைகையிலே
உனபஙகை யடையாமற போனதெனன வுததமியே
ஆரோஒரு ஒட்டனையா ஆறடைபபே னெனறுசொலலி
நூறுபிட்டு வாஙகிததினறு நேரா யடைபபேனெனறான
பிட்டுதினற பாவியைததான பினபுவரக காணேனே
ஆறடைததா னெனறிருநதே னநநீதம பணணிவிட்டான
அவவாாததை தானகேட்டு ஆறாயிரம பாணடியரும
ஆரடா சேவகரே அவனைப பிடியுமெனறாா

* கொபபென = விரைவாக

தேடிப பிடியுமெனறா சீரான ஒட்டனைததான
அபபோது சேவகாகள ஆராயநது தேடலுறறா
கடையுங கடைததெருவுங கருமார வீதிகளும
மதுரைத தெருவுகளும வனஙகளுந தோபபுகளும
தேடி வருகிறாகள சீரான ஒட்டனைததான
மரததடியிற பளளிகொணட மனனவனைக கணடாாகள
கணடு பிடிததவாகள கடுகியே கூடடிவநதாா
பாணடிய ராசாககள பாாததவருங கோபமதாய
வாணிசசி கிழவியைநீ வகைமோசஞ செயதாயடா
ஆறடைபபே னெனறுசொலலி பிடடெலலாந தினறாயடா
மணவெணடுதது போடடுவைககை கரையடையு மெனறாகள
தடடிலே மணவாரித தலைமேலே வெடுததுககொணடு
அடிமே லடிவைதது அஞசி நடைநடகக
ஆணடவ னெனறு அறியாமற பாணடியாகள
பிடடுதினற மயககததினாற போகமன மிலலையடா
எனறுசொலலிப பாணடியனும ஈசுவரைத தானடிததான
பாரப பிரமபாலே பாணடிய னடிததுவிடடான
அடிபடடு சொககலிஙகம அமமணைப போடடுவிடடாா
ஆறு மடைததுவிடடாா அரூபியாயப போயமறைநதாா
அநத அடியலவோ அனைவருககும படடதுகாண
ஆறாயிரம பாணடியாககும அடி முதுகிற படடதுவே
ஆறுமாதப பிணடததுககும அநத அடி படடதுகாண
எறுமபுகடை யானைமுதல எணபதது நானகுலடசம
அததணட சீவனுககும அலலவாககும படடதமமாள
அபபடிபபோ லாகுமிது அலலியரே மிஞசாதே
கிழவனைக கொனறாலே கேடுவரு மெலலோாககும
ஆணடியைக கொனறாலே யாராா தலைபோமோ
பணடாரக கிழவனாலே பழிவநது நேருமமமா
(ஊன) கையாலே கொலலாதே கடடழகி சஙகமனே
கொலவாரை விடடுநீ கொலலவிடுஞ சஙகமனே

ஆண்டியைச் சர்ப்பங்களாற் கொலல நினைததது

பாமபுகளைக கொணடுவநது பார விஷமேறறி
சாபபஙகளை விடடுநீ சஙகமதைக கொல லுமெனறுள
அவவாாததை தானகேடடு அலலிப பெருமாளும
ஆரடி தாதிகளே அலஙகாாத தோழிகளே
பாமபுப பிடாராகளைப பறநதோடி யழையுமெனறுள
ஒட்டம நடையுமாக வோடி யழையுமெனறுள
அவவாாததை தாமகேடடு ஆரணஙகு தோழிமாாகள
ஒட்டம நடையுமாக ஒடிவநதாா தாதியாகள
பாமபுப பிடாரபபெணணே பததினிமா ரானவரே
அல்லிப பெருமாளும அழைததோடி வாருமெனறுள
வாருஙக ளெனறுசொலலி வரவழைததாா தாதியாகள
அவவாாததை தானகேடடு அலஙகாரப பெணகளெலலாம
மகுடிக குழலூதி மாவிருது கட்டினாாகள
பெட்டியைத தோளிலவைததுப பெணகள வருகிறாாகள
வீதியும வீதிவிடடு மேலேதெருவுங கடநது
அலலியமமாள வாசலிலே அனேவோரும வநதாாகள
மகுடத துரைசியாககு வநதுதெணடம பணணினாாகள
எஙகளை யழைததவகை யேதுக குறையுமெனறா
உஙகளை யழைததததால ஒனறும குறைவுமிலலே
காட்டுககுப போஙகளடி கனனிபபுறறு மருநதுவைதது
கருநாகஞ செநநாகம * காலகூட விஷஙகளெலலாம
மணணுளிப பாமபுகளும மலேவிரியன தாசிரியும
மடடிலலாப் பாமபுகளை வகைவகையாயப பிடிததுவநது
ஆணடியைக கொலவதறகு அதிவிரைவில வாருமெனறுள
உசிதஙகள வேணடுமடடும உஙகளுககு நானதருவேன
பாமபுப பிடாரபபெணகள பாஙகுடனே போகலுறறா
அததுவானக கானகஙகள ஆரணியம வநதாாகள
புறறுககு மருநதுவைததாா பெருமபாமபு தானபிடிகக
மநதிரததைச சொலலிசசொலலி மகுடிககுழ லூதினாாகள

* காலகூடம = திருபபாறகடல கடைநதபோது சிவனுணட விஷம

புறறீசற போலாகப புறபபடட பாமபுகள்தான
கருநாகஞ செநநாகங காலகூட பாமபுகளும
ஆடிவரும பாமபுகளும அமாநததே பெட்டியிலே
சீறிவரும பெருமபாமபு செநநாக முளளதெலலாம
மட்டிலலாப பாமபுகளும வகையுடனே தானபிடிததார
காவடியைத தோளிலவைததுக கடுகியே வருகிறாகள
விருதுகளைக கட்டிககொணடு வெகுமகடி யூதினாகள
காடு செடிதாணடி கடுகிவநதார தெனமதுரை
தெறகுத தெருககடநது தேரோடும வீதிவிட்டு
அலலியமமாள தனனுடைய அரணமனைககுள வநதாகள
வாசற படியேழும வாசலகளுந தானகடநது
பததினிககுத தெணடனிட்டு பாமபுபெட்டி வைததாகள
வகைககொரு பாமபாக மாதேநாம பிடிததுவநதோம
கொணடுவநதோ மெனறுசொலலிக கொமபனைமார தெணடனிட
மகுடத துரைசசியவள மாதரு மேதுசொலவாள
ஆரடி தோழிகளே அலஙகாரத தாதிகளே
பாலும பழஙகளையும பாமபுகட்கு வையுமெனறாள
அபினி மருநதுகளும அனபான சாராயம
முட்டை களையுடைததது முனனாலே வையுமெனறாள
கொணடுவநது வைததாகள கொமபனைமார பாமபுகட்கு
அததணட பாமபுகளும ஆகார முணகிறது
கணகள சிவநதனவே காநதாள மாயினவே
அவவலரிக கணகளெலலாம செவவலரி பூததனவே
பாமபுகளைப பாததுவிட்டுப பததினியா ளேதுசொலவாள
அஙகயாகண ணமமையவள அருளாலே யானபிறநதேன
பட்டமுஞ செஙகோலும பாதிரா டாளுகிறேன
வாடியெனறும போடியெனறும வமபுசொனனா ராருமிலலை
ஆணடியுட வாயாலே அலைசசல படுகிறேனே
சாதிகெட்ட ஆணடியிவன தாறுமாறும பேசுகிறான
(என) அஙக முருகிறதே ஆவிதண லாகிறதே
செவஙகு குலைகிறது சிநதைதனா லாகுதமமாள
ஆணடியைக கடிககவிட்டு அரைநொடியிற கொலலுமெனறாள

குமபிட்டுத் தெண்டனிட்டாள கோலவிழி யாய்சசியரும
அலலி யுரைகேட்டு அததணட பாமபுகளும
செநநாக முளளதெலலாஞ சீறி யெழுநதனவே
கருநாக முள்ளதெலலாங கததி யெழுநதனவே
இருதலைப பாமபுகளும எழுமபிவரு கினறனவே
மூனறுதலை நாகபபாமபு முடுகி வருகிறதே
ஐநதுதலை நாகநதானும அதிரநது வருகிறதே
சீறிவரும நாகமெலலாம தோவிசய னைபபாரதது
ஆடிவரும பாமபினைததும அாசசுனனைக கணடனவே
ஆணு லழகுமனனன அருசசுன வீரியற்கு
முனனழகும பினனழகும முதுகிலே மசசரேகை
பலலிற் பாசவீணை பாததிற செநதாமரை
மீசை முறுககழகும விழிநலல பாாவைகளும
அவரழகைக கண்டவுடன அருசசுன ரெனறறிநது
நாககனனி மாலையிடட நலவிசய ராசனலலோ
தருமாது தமபியாாந தனஞெயனு மாசசுனாகாண
வெறறி மதயானை வீமருககுத தமபியாசசே
மாயனது மைததுனராம வாளவிசய னிவாகாணும
அலலியரைக கனனமிட ஆணடிகோல மானுரே
மாலையிட வேணடுமெனறு வடிவுகொணடு வநதாாகாண
மாபபிளளையைக கொலலவெனறு மருநதிட்டா ளலலியரும
கணவனைக் கொலலவெனறு கட்டழகி மருநதுவைததாள
அலலியின சொறகேட்டு அருசசுனனைக கொனறுவிட்டால
பொறகொடியாள நாககனனி போதரசிறை யாவாளே
கைமோசம வநதுவிடும கனனிசெயத காரியஙகள
செலவ மருமகறகுச செஙகானல வீசுதெனறு
வெய்யி லுரைககுதெனறு வெணகானல வீசுதெனறு
ஐநதுதலை நாகமவநது அருசசுனறகுக குடைபிடிககும
மூனறுதலை நாகமவநது முடிமேற குடைகவியும
தோளமேலே யேறுவதும துமபி பறபபதுவும
கீதஙகள பாடுவதுங கொணடா டிபபதுவும
அருமபவனி கூததுகளும ஆடும சிறுநாகம

மகுடத துரைசசியவள மாதருரபாரததுவிட்டாள
பாமபு மயஙககவேதான பாவியவன மருநதுவைததான
வானரு சுழலவதறகு மருநதுணடோ இவனிடததில
பூமி சுழலவதறகுப பொடியுணடோ இவனிடததில
மாதரை மயககவொரு மருநதறிய மாடடாரோ
ஆரடி தாதிகளே அலஙகாரத தோழிகளே
வெளளிப பிரமபாலே வீசுஙகள பாமபையெனறாள
பாரப பிரமபாலே பாமபை யடியுமெனறாள
தாதிமா ரோடிவநது சவுககெடுதது வீசலுறறா
மாறி யடிககலுறறா வனனவனனப பாமபுகளை
அபபோது சாபபமெலலாம அலலியரைப பாரததுரைககும
மாபபிளளையும நீயுமாக மணமுகூரததரு செயதபினபு
அனனவூசல போடுதைககு அழைததால வருவோமோ
எனறநதப பாமபுகளதாம எகிறிப பறநதனவே
பாஙகியிலும நலலதொரு பவளசேலை நீகேளும
எநத விததததினாலே எனதோழி கொலவோமடி
ஆணடியைக கொலவதறகு ஆலோசனை சொலலுமெனறாள
ஆனறகே ளாயசசியரே ஆலோசனை சொலலுகிறேன
நீபிறகக தவசுபணண நீதியுளள காடடானை
யானையை யழைததுவநது ஆனநத மேறறியபின
கொலல விடலாமே கொமபனையே சஙகமனை
அவவாரததைக கேடடவுடன அலலியரு மனமகிழநது

யானையினல் ஆணடியைக்கொல்ல வகைதேடினது

ஆரடி தோழிகளே அலஙகாரத தாதிகளே
காடடானை தனனையிபபோ கடுகி யழைததுவாருமு
ஆயசசியரே நீகேளும அடியோ மொருவாரததை
நீபிறககத தவசுபணண நீதியுளள யானையது
வெறிததுத திரிகிறதே வெஙகா னகநதனிலே
தனனிழலை யேபாரததுத தானமதம பொழிகிறது
கொமபினு லேமலையை குததிக கிளபபிவிடும
மலைகள பருவதஙகள மணணோடே போததெறியும

மணிதனைக் கண்டாலல்லோ வாரி யறைந்துவிடும்
மதப்பட்டுத் திரியுந்தம்மாள் மாதாவே அந்தயானை
எம்மையுங் கண்டதானால் எடுத்து அறைந்துவிடும்
செத்து மடிந்திடுவோம் செல்வழிந்து போயவிடுவோம்
போனோமே யாமாகிற பின்னை பிழைப்பதில்லை
இவ்வார்த்தை தான்கேட்டு ஏதுசொல்வா ளல்லியம்மாள்
கணையாழி மோதிரத்தைக் கழற்றிக் கொடுத்தாளே
முத்திரை மோதிரத்தை மொய்குழலே கொண்டுசென்று
யானையின் முன்னேவைத்து அடிபணிந்து தெண்டனிட்டு
(நீ) பெற்றமக ளல்லியம்மாள் புலம்பி யழுகிறாளே
(உன்னைப்) பார்க்க மனதாகிப் பத்தினியா ளிருக்கிறாளே
அழைத்தோடி வாருமென்று சொன்னாளே யானைதன்னை
கணையாழி கண்டவுடன் கடுகிவரும் யானையென்றாள்
ஓட்டம் நடையுமாக வோடுங்கள் தாதியென்றாள்
மத்தகஜந் தான்பிடிக்கும் மாவெட்டிப் பெண்களவா
கணையாழி வாங்கிக்கொண்டு கடுகி நடந்தார்கள்
தங்க ளரண்மனையிற் சடுதியிற் போயநுழைந்து
புத்திர ரானவர்க்குப் புத்தி மிகவுரைத்து
யானையுந் தான்பிடிக்க அதிகவனம் போகிறோமே
சாவோம் பிழைப்போமோ சாமிசெய லெப்படியோ
பிழைத்துவந்தோ மாமாகில் பிள்ளைமுகம் பார்க்கப்போறோம்
இல்லாமல் போச்சுதானால் ஈசன்பாதஞ் சேருகிறோம்
பிள்ளையைக் கூட்டிவந்து பெரியோர்கையி லொப்புவித்து
வாய்க்கரிசி தானெடுத்து மடியிலே கட்டினார்கள்
மதுரா புரிகடந்து மலைகாணிற் போகலுற்றார்
காடு செடிகளெல்லாங் கடுகியே தேடலுற்றார்
இருண்ட வனங்களெல்லாம் எங்கெங்கும் தேடலுற்றார்
மலையோரம் படுத்திருந்த மதயானை கண்டதுவே
யானையது பிளிறிக்கொண்டு அகங்கார மாயெழுந்து
தன்னிழலைத் தான்பார்த்துத் தரையில் நடக்குமது
கொம்பினா லேமலையைக் குத்திக் கிளப்பினது
கண்டு பயந்தார்கள் கட்டழகிப் பெண்களவா

யானையைக கணடவுடன அடிபணிநது தெணடனிடடார
கணையாழி முனனேவைதது கனனியாக ளேதுசொலவார
அலலிப பெருமாளும ஆரணஙகு நாயகியாள
(நீ) தவசுபணணி பெறறதொரு தையனலலா ளலலியரும
(உனனைக) காண விருபபமாகிக கலஙகித தவிககிறளே
பாககு மனதாகிப பதைததுப புலமபுகிறள
போசனமு முணணுமற புலமபித தவிககிறளகாண
உணணு ளுடுககாளே ஒருபோதும நீராடாள
படுககை பொருநதாளே பததினியா ளலலியரும
அழுதகணணு ஞு சிநதையா யழைததோடி வாருமெனறள
(நீ) வாராமற போவாயானல மாணடு மடிவேனெனறள
செதது மடிநதுமவள செலவழிநது போவேனெனறள
கடுகி வருகவெனறு கடடழுகி தெணடனிடடாள
கேடடநத மதயானை கொசசிததுத தானவருமாம
யானை வருமபோது ஆரணஙகு மாதாகளும
தெறகுத தெருககடநது தேரோடும வீதிவிடடு
அலலியமபாள தனனருகே ஆரணஙகு மோடிவநதார
யானை வருகுதெனறு அடிபணிநது தெணடனிடடார
மருடடத துரைசசியவள மாதுகனனி தானகேடடு
கருமபுக கழிவாஙகிக கடடுகடடாய வையுமெனறள
தெனனமடடை வாழைபபடடை சீராக வையுமெனறள
பசசரிசி தேஙகாயும பாஙகிகளே வையுமெனறள
ஐஙகலச சாராயம அறுகல மெடடிககொடடை
எழுகலச சாராயம எணகல மெடடிககொடடை
கஞசா அபினிகளும கடுககககொணடு வாருமெனறள
இடியருநது பாஷாணம இளஙகொடியே வையுமெனறள
கொணடுவநது வைததாாகள கொபபனையாள முனனுலே
வாழமதுரைப படடணததில மதயானை வருகிறதாம
யானை வருகுதெனறு அமமதுரைப படடணததார
மதுரைக குடிபடைகள மாளிகையிற போயநுழைநதார
ஓடி யொளிபபாாகள உததமாக ளெலலோரும
அபபோது மதயானை அகஙகார மததகெஜம

தெறகுத தெருககடநது தேரோடும வீதிவிடடு
கடையுங கடைதெருவும கருமார வீதிவிடடு
அலலியமமாள தனனுடைய அரணமனையில வநததுவே
யானையைக கணடவுடன அலலியவ ளெழுநதிருநது
மதயானை முனனேவநது வணஙகியே தெணடனிடடாள
யானைககு முனபாக ஆகாரம வைததாரகள
வயிறார வுணடதுவே மயககம பெரிதாசசு
கணகள சிவநதனவே கனமயககங கொணடதுவே
அலலிய பெருமாளும அடிவணஙகி யேதுசொலவாள
நானபிறகக வேணடுமெனறு நலலதவஞ செயதீரே
(நீ) தவசுபணணிப பெறறமகள தடுமாறி நிறகிறேனே
(அனறு) ஏழு பிராயமதில எதிரததுவநத நீணமுகனை
வெடடித தலையெறிநது வீரபடடங கடடிககொணடேன
நீணமுகனைக கொனறபினபு நீலிபடடம ஆளுகிறேன
வாடிபெணணே யெனபவரகள வையகததி லாருமிலலை
அடியென றழைததவரகள அவனிதனில யாருமிலலை
ஆணடியுட வாயாலே அலைசசல படுகிறேனயான
சாதிகெடட பணடாரம தாறுமாறுயச சொலலுகிறான
செடபாதுஞ செபபுகிறான செனமம முருகுதமமாள
பொறுதது முடியவிலலை பெருமபாவி சொனனதெலலாம
கேடடு முடியவிலலை கெடுகாலன சொனனதெலலாம
செலவங குலைநதுதமமாள சீரழிநது நினறுவிடடேன
ஆணடிதனைக கொலவதறகு அழைபபிததே ஞயசசியரே
அலலியது வாரததைகேடடு அகமிகுநத கோபமதால
கணசிவநது காடடானை காளையரைக கொலவதறகு
தும்பிககை மேலெடுததுச சுழறறி யறையவரும
முதுகிலே மசசரேகை முனனமறகுங கணடதுதான
மசச வடிவுகணடு மயஙகிறறு யானையது
மசசரேகை படைததவரகள மணடலததில யாரகாணும
அருசசுன னொருவனலலால அவனியிலே யாருமிலலை
வாளவிஜய னலலாமல மணடலததில யாருமிலலை
தேவேநதிரன புததிரனகாண திருமாலின மைததுனனகாண

திரௌபதியை மாலையிட்ட தோவிஜய னிமை காணுட
அலலியரைக கனனமிட ஆணடிகோல மாகிவநதாா
தையலரை மாலையிட சஙகமனை போலேவநதா
மாதுகனனி யலலியாககு வாயததமண வாளனலலோ
அலலியாககு ஏறறதொரு அழகு புருஷனிவன
மாபபிளளை சாவதறகு மருநதிட டாள மாமாமி
கணவனைக கொலவதறககக கடுகிமருந திடடாளே
அலலி மொழிகேட்டு அருசசுனனைக கொன றுவிடடால
ஆயன பெருமாளும அறிநதாற பழுதுவரும
வீமன அறிநதாலே வெகுமோசம நோநதுவிடும
அலலியாககு ஏறறதொரு ஆணைக கணவனலலோ
மகளாரை மாலையிட வையகததில யாருமிலலை
செலவ மருமகனுான சீரழியக காரணமேன
அருமை மருமகனுான அலைசசல படுவானேன
துமபிககை யாலேதான சுழறறி யெடுததுககொணடு
குமபஸ தலததிலவைதது கூததாடும யானையது
கணடாளே அலலியமமாள கடுகியே கோபமதாய
மதயானை தானமயஙக மருநதறிநதான பாவியிவன
காடடானைத தானமயஙகக கனமருந தறிநதவனடி
எனனை மயககவகை யிவனறிய மாடடானோ
ஆரடி தாதியரே அடியுஙகள யானைதனனை
மாறி யடியுமெனறாள மதயானை தனனையவள
அபபோது மததகஜம அலலியரைப பாாததுரைககும
மாபபிளையு நீயுமாக மணககோலம வருமபோது
எனனை யழைததாலும வருவேனோ எநதிமையே
வேணடி யழைததாலும வருவேனோ மெலலியரே
எனறு நடநததது இருணட வனஙகளுககு
மதயானை போனபினபு மாயவனோ ரேதுசெயவாா
மான்செவியுங கணகளையும மாயன தெரியவைததாா
கணணுந தெரிகிறதே காதிரணடுங கேடகிறதே
அலலிப பெருமாளுட ஆரணங்கு மேதுசொலவாள
பாககியி லும நலலவளே பவளசேனை நாயகியே

இநதக் கிழவனைநான எனனசெயவேன ஆயசசியெனறாள
செலவங குலையுதடி சேடியரே யெனனசெயவேன
பாஙகியிலும நலலவளாம பவளசேனை யேதுசொலவாள
பாணடிய பெருமாளே பதறாதே சறறேநிலலு
அறிநது நானவநது ஆயசசியரே சொலலுகிறேன
தெரிநது நானவநது செயபுகிறே னுஙகளுககு
என்று பவளசேனை எழுநது வருகிறாளே
சஙகம னருகிலவநது தையலரு மேதுசொலவாள
ஐயா பெரியவரே அறிவைப படைததவரே
தீரப படிததவரே தெளிவறிநத சஙகமரே
புதிதாய்த தபசுபணணி புததிமிகக கறறவரே
எஙகிருநது வநதீகாண இஙகே புலமபுகிறீா
ஏது வகையாக இஙகேவநதீா சொலலுமையா
ஆகானும ஆய்சசியரே அருகிலவநது கேடகிறது
மலலிகாாச சுனமிருநது வநதே னிநதுவழியால
துஙகபதரி கோதாவிரி துயயகிருஷண நதியுடனே
கஙகை சாசுவதியுங காசிநீாதத மாடிவநதேன
பாராத ஸதலஙகளிலலை பணியாத கோவிலிலலை
முழுகாத தீாததமிலலை மிதியாத வனஙகளிலலை
புணணிய தீாததமாடி ராமேசுவரம போகிறேனே
மதுரை நகரமவநது வைகைநீா தத மாடினேனயான
பிடடுககு மணசுமநத பிததரையும பணிநதேனமமா
நூறுபததுஞ் செனறதமமா நோககுவா யெனவயது
தோலும நரமபுகளுந தொஙகுதுபா ரெனதனககு
இபபோதோ பினனைதானோ இனனமரை நாழிகையோ
எபபோதோ எனசடலம இறபபது நானறியேன
அலலிய பெருமாளும அரசாளும நாயகியாள
கனனிகை யெனறாகள கடடழகி மாதரைததான
பததினியா ளெனறிவளை பலபோகள சொனனாகள
ஆகையி னாலேதான ஆரணஙகைத தேடிவநதேன
(எஙகள்) முபபாடடன நாளையிலே தைததபழனு சோளியிது
அடசய பாததிரநதான அடிபபீற லாசசுதமமா

சோளிககுப பழஞசேலை கேடகவநதேன சுநதரியே
உடுததுக கிழிநதிருககும உளளாடை யொருமுழநதான
(எனககு) தையலா கையாலே தநதாலே போறேனமமா
அவவாாததை தானகேடடு ஆரணஙகு வநதுவிட்டாள
அலலியாககுத தெணடனிடடு ஆரணஙகு ஏதுசொலவாள
மகுடத துரைசசியாககு மனககோபம கொணடதுதான
ஐயா பெரியவாமே லாயாச பட்டீரே
(அவா) முபபாட்டன் நாளையிலே தைததபழஞ சோளியது
அட்சய பாததிரநதான அடிபபீறல கொணடதனால
சோளிகைககும பழஞசேலை கேட்கிறாா சுநதரியே
பிச்சை கொடுததனுபபும போயவிடுவாா சாமியெனறாள
அவவாாததை தானகேடடு அரசுதுரை நாயகியாள
அறுபது முழபபுடவை அழகான பசசைவடடம
எடுததுக கொடுஙகளடி யிடிவிழுவான பாவியறகு
நசசுநசசு எனகிறது நரைககிழவன போராட்டம
எபபோ தொலைவானோ எடுததுபபோயக கொடுஙகளெனறாள
ஓட்டம நடையுமாக ஓடிவநதாா தாதியாகள
பசசைவடஙகொணடுசெனறு பணடாரம முனபுவைததாா
ஐயா பெரியவரே அறிவைப படைததவரே
சோளிககுப பழஞசேலை சுநதரியைக கேட்டீரே
முப்பது முழபபுடவை முனனாலே வைததோமே
ஆடி யாயசசியரே ஆரணஙகே நீகேளும
இபபடிககு வேணடுமாகில எனககுக கிடையாதோ
நாட்டிலே நானகுலட்சம நமககுக கொடுபபாாகள
பததினியாள கட்டினதோா பாவாடை உளளாடை
உளளாடைச சேலையிலே யொருமுழம வேணடுமெனறாா
அவவாாததை தானகேடடு அலலியருங கோபமதாய
இபபடிககுப பிசசைகேடடா ரிவவுலகந தனனிலுண்டோ
பாங்கியிலும நலலதொரு பவளசேலை ஏதுசொலவாள
ஆயசசியரே யுனதனககு அதனுற பழுதுமிலலை
கொடுபபதி னாலேயமமாள குறைவொனறும வருவதிலலை
அழுககில மசஙகியுளள ஆடைதநதால சேதமெனன

கொடுக்காமற் போனாலவன கொஞசததிற போவதிலலை
சனியன் துலையவேண்டுஞ சறறே கொடுததுவிடும
அபபடிககு நான்கொடுததால ஆணடியவன போவானே
கேட்டுவா தாதியரே கொபபணவே ஆணடிதனனை
பாஙகியிலும நலலவளாம பவளசேனை யோடிவநதாள
ஐயா பெரியவரே அறிவைப படைததவரே
தீரப படிததவரே தெளிவறிநத சஙகமரே
உளளாடை சீலையது ஒருமுழந தநதாககால
போறீரோ பெரியவரே புணணியரே சஙகமரே
ஆனறகேள ஆயசசியரே அதிலு மொருவயணம
ஏநதிழை பிசசைதநதா லிருகையால வாஙகிககொளவேன
தேனமொழியாள கைததலததைத நீணடியே நானபிடிதது
அள்ளியே நீறிடுவேன ஆனநத மாரியாககு
இருகையினால வாஙகியநத யேநதிழையாள தரிககவேணடும
உலகததி லுளளபடி உததமியே தபபாது
அவ்வாரததை தானகேட்டு ஆரணஙகு தாதியராம
மகுடத துரைசசியாககு வநதவளுந தெணடனிடடாள
ஆசசியரே நீாகேளும அடியே னொருவாரததை
ஐயருககுப பிசசையது ஆரணஙகு தநதபினபு
(உன) கைததலததைத தானபிடிததுக கடுகியே நீறிடுவார
வாஙகித தரிததுககொணடால வாழததியவா போய்விடுவார
உலகததி லுளளபடி உனககுக குறைவுமிலலை
தலையி லெழுததிதுவோ தையலரே எனதோழி
உடுததிய சேலையது உளளாடை தானகிழிததாள
இநதாருஞ சாமியெனறு ஈநதாளே அலலியமமாள
வாஙகியநதச் சஙகமனும வாழவரசி முகமபாரதது
அளளியே நீறுமிடடார ஆரணஙகு கைததலததில
பததினியை வாழததியேதான பலலொளிவைக காடடினரே
அடிவான மினனலைபபோல அலலியாககுத தோறறியது
கணடு மயஙகிவிடடாள கடடழகி சோபமானாள
கடடழக னருசசுனனுங காறறுயப பறநதானே
தெறகுத தெருககடநது சீரான காடடிலவநதானே

மாயன இருபபிடததில வநதுவிட்டா னருசசுன னும
அலலியது வாசலிலே அதிசயஙக ளுளளதெலலாம
மாயனுடன சொலலிககொணடு மனஸதாபப படடானே
மாலே தரிபபதெபபோ மனககுறை தீாவதெபபோ
கூடியிருபப தெபபோ குறைகளெலலாந தீாவதெபபோ
மனமத பாணமது மாாபுருகிப போகுதெனருன
அபபோது அலலியரு மவளசோபந தீாநதெழுநது
ஆாடி தோழியரே ஆயிரமபோ வாருமடி
ஆணடியைத தானபிடிததது அதிவிரைவில வாருமடி
ஆணடியைக கொணடுவாரும ஆககினை செயயவேணடும
பாஙகியிலும நலலதொரு பவளசேனை யேதுசொலவாள
சநதிரனே சூரியனே சதுாமுகப பிரமனதானே
ஆதிபா மேசுவாாதாம ஆணடியைபபோல வநதாரோ
எஙகேயெனறு தேடுவது இயலான சஙகமரை
போனனும போருனவன போவோ மரணமனையில
அலலியரைக கூடடிககொணடு அரணமனையிற போனாாகள
மாளிகை வாசலது மணடபமபோயச சோநதாாகள

கிருஷ்ணபகவான் பாமபுபபிடாரனைப்போலவும் அருசசுனன் பாம்பாகவும வடிவஙகொணடு வந்தது

அபபோது பெருமாளும ஆயனெனன வடிவுகொணடாா
பாமபுப பிடாரனைபபோற பாாளநதாா வடிவெடுததாா
தொணணூறும பததுஞசென்ற துவணட கிழவரைபபோல
பணனைபபூ வைபபோலே பழுதத கிழவரவா
பததுவிதப பாமபுகளைப பாாளநதா ருணடுபணணுா
வாளவிஜய னருசசுனரை மாணிககப பாமபாககி
போாவிஜய ராசாவைப பெடடியிலே தாமடககி
முப்பது விருதுகட்டி முன * மகடிக குழலெடுதது
பாமபுபெடடிக காவடியைப பாாளநதாா தோளிலவைதது
மகடிக குழலூதி வருகிறு ரெமபெருமாள

* மகடி = பாமபாடடிகள முதலியோா ஊதும ஒருவிதச சுரை அலலது மூஙகிறகுழல

அல்லி யவள்பிறந்த அழகான பொய்கையிடம்
ஆல மரத்தடியில் அரிராமா வந்தமாந்தார
நடுக்காட் டிடைச்சியாகள் நானூறு கன்னியாகள
பாற்குடங்கள் தாமெடுத்துப பத்தினிக்குக் கொண்டுவந்தார
காராம பசுமபாலும் கபாணங்கள கட்டிவைத்தார
ஆல மரநிழலில் அல்லவரும வந்தமாந்தார
பெண்ணரசி மாதரெல்லாம பிடாரனைக் கண்டாாகள
ஐயா பெரியவரே அழகான பிடாரரேநீர
எந்தவூா எந்தநாடு எங்கிருந்து வந்தீரையா
ஊரேது பேரேது உத்தமரே சொலலுமென்றா
கொங்கு மலையாளம கொச்சிதேச மெங்களூது
பாமபு பிடிக்கிறது பவனியாடி வைபபோமென்றா
ஆனறகே ளையாவே அடியோ மொருவாாத்தை
என்னென்ன பாமபுவிதம எடுத்துமெள்ள ஆட்டுமென்றா
பசியா யிருக்குதமமா பாமபுக ளாடாது
ஐந்துநா ளாச்சுதமமா ஆகாரந் தானபொசித்து
போஜனங்க ளில்லாதே † புயங்கங்கள ஆடாதமமா
பாலது குடித்தாலே பசியது தீரந்தபினபு
அபபோது விளையாடும அழகான பாமபிதுதான

பாற்குடங்களைத்திலுமுள்ள பாலையெல்லாம் பாமபு, உண்டது

அவ்வாாத்தை தாமகேட்டு ஆரணங்கு மாதரெல்லாம
கொஞசமபால ஊறறுகிறோம குடிபபியு மையாவென்றா
கணபாாக்கக் குடியாது கட்டழகி யிபபாமபு
பக்கந திரைவளைததுப பாறகுடத்தை முனனே வைததால
உணடு பசியாறும உத்தமியே யிபபாமபு
அத்தணட பெணகளெல்லாம அவவாாத்தை தானகேட்டு
பாறகுட முளளதெல்லாம பாலதிறந்து வைத்தாாகள
சுறறிலுந திரைபோட்டு சீரான பாமபைவிட்டாா
பக்கந திரைபிடித்து பாமபுதனை யுளளேவிட்டாா
ஆணு மழகமனனன அருச்சுன வீரியனும

† புயங்கங்கள = பாமபுகள.

பாலைக் குடிததுவிட்டுப பானை யுருட்டிவிட்டான
திரையெடுததுப பாாததாாகள திகிலடைநதாா பெணகளெலலாம
ஐயகோ தெயவமென அடிததுககொணடாா ரடிவயிறறில
பாவி கெடுததாயே பாலெலலாம போசசுதடா
இததனை பாலையது எபபடிக குடிதததடா
அலலி யறிநதாலே ஆககினைகள செய்வாளே
* தாமணி போட்டிடுவாள தலையைத தறிபபாளே
கொலல நினைபபாளே குடிகேடு வநதிடுமே
ஆரடா பாதகனே அறிவுகெட்ட பாமபாட்டீ
கொஞசமபால குடிககுமெனறு குடமெலலாம வைததாயே
நரைததலையை நாயபிடுஙக கிழததலைககுக கேடுவர
எமமைக கெடுததாயே எமபாவங கொணடாயே
என்று புலமபியலலோ இளஙகொடிமா ரெலலவரும
அழுதகணணுஞ சிநதையுமாய ஆரணஙகு போகலுறறாா
அலலியமமாள தனவாசல அரணமனைபோயச சோநதாாகள
அலலியாககு முனனேவநது அடிபணிநது தெணடனிட்டாா
ஆயசசியரே எனதாயே அதிசயததை நீாகேளும
மதுரா புரியருகே வைகைக கரையோரம
ஆல மரததடியில அஙகே யொருகிழவன
பாமபுப பிடாரனவன பாருலகில யானறியேன
பததுவிதப பாமபுகளிற பஞசரததினப பாமபுதான
சநதிரனைப போலேதான தளுமபுதே யெனறுயசசி
சூரியனைப போலே துலஙகுதே யெனறுய்சசி
வேரிற பவளமது மினனுகிற காநதியைபபோல
மினனற கொடிபோலே விளஙகுகிற தபபாமபு
பசியா யிருககிறது பாலவாாததுப போஙகளெனறுன
பாறகுடததைக கிழிறககிப பாலவாாகக வநதோமமமா
கணணுலே பாாததாககால காணடிபபால குடியாது
திரைபோட்டு வைததாலே சீராய்ப பொசிககுமெனறுன

* தாமணி = கயிறு, இதுவே, கழுததுக கயிறு எனறு வழஙகுகிறது முறகாலததில இநத அரசாகள, குறறவாளிகளைக கழுததிற கயிறு கட்டி ஒரே காலததில வெட்டுவது வழககம

பக்கந் திரைபோட்டு பாறகுடததை வைததோமமமா
அததனை பாலையுநதான அபபாமபு உணடதமமா
பாலைக குடிததுவிடடுப பானையை யுருட்டினது
இவவாாததை தானகேட்டு ஏதுசொலவாள அலலியமமாள
இநத வதிசயததை யெனக்கு மறியேணடி

அல்லியரசாணி பாமபுபபிடாரனை வரவழைக்கச் சொன்னது

அரவ மதைபபாாபபோம அழைபுஙகள பிடாரனையும
அநதக கிழவனையும அழைததோடி வாருமெனறாள
அவவாாததை தானகேட்டு அலஙகாரத தாதிகளும
ஓட்டம நடையுமாக ஓடிவநதாா தாதிகளும
ஐயா கிழவனாரே ஆய்சசி யழைககிறாளகாண
பாமபுதனை யாட்டிவைததாற பாககியஙகள தநதிடுவாள
வேணடுமெனற திரவியஙகள மெலலியுந தானகொடுபபாள
வாருமையா வெனறுசொலலி வருநதினாா தாதியாகள
அபபோது பிடாரனவன அரிராமா தானெழுநது
காவடியைத தோளிலவைததுக கடுகி வழிநடநதான
மகடிக குழலூதி வநதுவிட்டான தெனமதுரை
கடையுங கடைததெருவுங கருமாா வீதிவிட்டு
அஙகாடி வீதிகளும அரணமனைத தெருககடநது
அலலியின தனகோட்டை அரணமனை போயபுகுநதான
வாசற படியேழும வாசலும தானகடநது
சிஙகா தனநதனககு முனபாக வநதுநினறான
உததமியைக கணடவனு மொதுஙகியே தெணடனிட்டான
வநது பணிநதவனும வணங்கியே நிறகலுறறான
ஐயா பிடாரனேநீ அபபாமபை யாட்டுமெனறாள
வணணவிதப பாமபெடுதது வகைவகையா யாடலுறறான்
ஆடாத கூததுகளை ஆட்டிவைததான பிடாரனவன
ஐயா கிழவனாரே அனபான பிடாரனேநீர
வேரிற பவளமபோல மினனுகிற பெட்டியிலே
சந்தர வெளிசசமபோலே தளுமபுகிற பெட்டியிலே

சூரிய வெளிச்சம்போலே துலங்குகிற பெட்டியிலே
என்னபாம் பிருக்கிறது எடுத்துநீ யாட்டுமென்றாள்
ஆய்ச்சியரே நீர்கேளும் அடியே ளொருவார்த்தை
என்னோடே தான்பிறந்த எனக்கிளைய தங்கையவள்
தங்கை வளர்க்கிறது தயவான பாம்பிதுகாண்
மந்தப்பாம் பெடுத்தாலும் அந்தப்பாம் பெடுக்கமாட்டேன்
பெண்டுகளைக் கண்டாலே பிரியமுடன் ஓடிவரும்
மார்மேலுந் தோள்மேலும் மடிமேலும் புரண்டாடும்
தோளின்மீ தேறுமது தும்பி பறக்குமது
மார்பின்மே லேறுமது மடியிலி ருக்குமது
முகத்தோடே முகமணைந்து முத்தங் கொடுக்குமது
மார்பின்மே லேறியது மருவிவிளை யாடுமது
கீதங்கள் பாடுமது கொண்டா டிருக்குமது
ஆடாத கூத்துகளும் அரும்பவனி யாடுமது
வெட்டும் பிளவெடுத்து மெத்தனவே வாயிலிடும்
வெற்றிலைச் சுருளெடுத்து மெந்தெனவே தான்கொடுக்கும்
பஞ்சரத்னப் பாம்பிதுதான் பத்தினியே நானெடுக்கேன்
உன்னையே கண்டாலே ஓடிவந்து மடியிலேறும்
இந்தப்பாம்பை நானெடுக்கேன் என்றானே பிடாரனவன்
ஆற்றகே ளாயாவே அன்பான பிடாரநீ
அப்பெரிய பாம்பினது அதிசயத்தைப் பார்க்கவேண்டும்
சற்றே யெடுத்துவிடு சந்தேகப் படவேண்டாம்
உத்தமனே வேண்டுமென்று * வுசிதங்கள் யான்தருவேன்
மெத்த வருந்தினாள் மெல்லிநல்லா ளல்லியரும்
அப்போது பிடாரனவன் அப்பாம்பைத் தானெடுத்தான்
பெட்டி திறக்கையிலே பேரான வாளவிஜயன்

அருச்சுனன் பாம்புருக்கொண்டு அல்லியரசாணியை மருவினது

அல்லி மடிமேலே அருச்சுன னேறினனும்
மார்மேலுந் தோளின்மேலும் மருவிவிளை யாடுகிறான்

* உசிதங்கள் — வெகுமதி

முகத்தோடே முகமவைதது முததம கொடுககிறுனே
போதும பெருமாளே போயவாரு மெனறுசொனனுனை
மாயனைக் கணகாட்டி வழிபிடிததுப போஙகளெனறுன
துமபி பறக்கிறதுஞ சோரநதுவிழ யாடுவதும
கொண்டா னடிககிறதுங கூததுக ளாடுவதும
வெற்றிலை பாககெடுதது மெலலக கொடுபபதுவும
பாாதது மகிழநதாளே பததினியா ளலலியமமாள
கணடு மகிழநதாளே கடடழகி யலலியமமாள
ஐயா பிடாரனுரே அனபான மனனவரே
இனறிரவு எனறனிடம இருககடடு மிபபாமபு
நாளைககு இஙகுவநது வாஙகிபபோம பாமமையெனறுள
அவவாாததை கேடடவனும அனபுட னேதுசொலவான
எனனுடைய தஙகையவள இளமமுளள நாயகியாள
பஞசணை மெதததையிலே படுததிருககும போததையிலே
கூடப படுததுககொணடு குலாவுகிற பாமபிதுகாண
பககம பிரிநததிலலை பததினியாள தஙகையவள
காணுமற போனுககால கலஙகிதத தவிபபாளே
பாராமற போனுககால படுககை பொருநதாளே
உணணுள குளியாளே உறககஙகள வாராது
அலலவென றனனிடத்தில ஆபசசிநான விடடுபபோனுல
பாமபு கரைநதுபோகும பததினியே யெனனசெயவேன
அரைபபலங குறைநதிடுமே ஆயசசியரே யிபபாமபு
கரைநது உருகிஞலுங கனகந தருவேனே
தராசு நிறையாக நிறுததுபபோம பாமபையெனறுள
அபபடியே சமமதிததான ஆயன பிடாரனவன
எடுததுத தராசிலவைதது எடைகணடு தானகொடுததான
பாலும பழவகையும பசியாமல வையுமெனறுன
நாளை வருகிறேனுனை நாயகமே போறேனிபபோ
பாஷையி னுலேயவன பாாததிப னேதுசொலவான
எடடுநாள போனபினபு இஙகேவா மைததுனரே
இநத விசுவாசம எனககுதத தெரியுமெனறுன
போஙகாணு மெனறுசொலலிப போயிஐயன தெணடனிடடான

பாமபைக கொடுததுவிடடுப பாரளநதா போய்மறைநதா
பாலும பழவகையும பாமபுககு வைததாாகள
பாாததீப னருசசுனனும பசியாறித தானிருநதான
அநதிகாலம வநததனால ஆதிததன போய்மறைநதான
ஆதிததன் போயமறைய அல்லியமமா ளேதுசெயதாள
அநதி யனுஷ்டானம அனைததுங கடனகழிதது
செபதபஙக ளெலலாமுஞ செயதுகொணடு அலலியமமாள
சொககரைப பூசைசெய்து செவியிலே பூசசொருகி
போஜன சாலையிலே போயபபுகுநதா ளலலியமமாள
சாககரைபபாற போஜனமும சகல விதககறியும
உணடு பசியாறி உததமியாள கைககழுவி
பஞசணை மெததையது படுககையறை சோடியெனறுள
தோழிமா ரனைவோருந திடுககென றெழுநதிருநது
கணமுன றுடையதொரு கனவயிரக கடடிலிடடு
மெததை விரிததததறகு மேலே யணைகோலி
காமபரிநத ஐஙகலபபூ கட்டிலின மேலபரபபி
தஙகத தலையணையும சாருமணைத திணடுகளும
ஒருகு தலையணையும ஒயயாரத திணடுகளும
அருகு தலையணையும அலஙகாரம பணணினாாகள
அததா புனுகுகளும அளளித தெளிததாாகள
கதமபகஸ் தூரிகளும கரைததுத தெளிததாாகள
சநதனமும பனனீரும சவவாதுந தானதெளிததா
சநதனத தூளோடு சாமபிராணிப புகைகொடுததா
குததது விளககுதனைக கொழுநதுபட வேறறினாாகள
மாடஙகள தோறுபஙகே மணிவிளககை ஏறறினாாகள
சனனலிலே பனிநீரைச சாடினா ரெததிசையும
பஞசணை மெததையணடை தமபல வடடிலவைததா
முததுசுடட சுணணாமபு மோரஙகி வெறறிலையும
ஆரஙகிப பாககுகளும அழகுமஞசள வெறறிலையும
காசசாக களிபபாககுங கமமாறு வெறறிலையும
வாகாயச சுருளமடிதது மாணிககத தட்டிலவைததா
கிணணிப பசுமபாலும கெணடிகையில தீாததமவைததாா

சோடித்தோ மாய்சசியெனறு தோழியருந தெணடனிட்டார
பாமபெடுதது மடியிலவைதது பததினியாள தானடநதாள்
பஞசணை மெததையிலே படுககைதனிற போயிருநதாள
மாணிககக கதவடைதது வயிரததாழ பூட்டினளே
அததணட தாதிகளும அஙகஙகே பளளிகொணடார
பஞசாதனப பாமபையுமதன பககததில வைததுககொணடாள
போஜனஙக ளுணடுமவள பளளிகொணடாள மலரணையில
அபபோது அாசசுனரும ஆயனைத தானினைநது
மாயன பெருமாளை மனதிலே தானினைநது
(என) சோபந தெளியவேணடும ஸ்ரீராமா தயவுசெயயும
காம விகாரமது கனைதீர வேணடுமெனறான

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் மூதேவியை யழைத்து அல்லியின் மேல் பிரவேசிக்கச செயதது

அருசசுனன தனதுயரம அறிநதாரே எமபெருமாள
சிதேவி முனபிறநத திருவினையாள மூதேவி
மூதேவி நாயகியை முகிலவணணா தானழைதது
மகுடத துரைசசியாககு மாறாத நிததிரையாய
விடிநது மொருஜாமம மெததமெதத நிததிரையாய
அநநதலநிதரை கொளளுமெனறு அனுபபினா மாயவனா
வநது நிறைநதாளே வளமபெரிய மூதேவி
ஆநநதந தெளியாமல அசைநதுநிதரை போகலுறறாள
பாமபு வடிவுவிடடு பாாததீப னருசசுனனும
எபபோதும போலாக இளவிஜயன ரூபமாகி
பரமனும பாாவதியும மருவிய பாவனைபோல
சிவனுடனே பாாவதியாள சோநதிருநத பாவனைபோல
தெனனாி ராமருககுச சீதைவநது வாயததது போல
கநதருடன வளளியமமை கலநதிருநத பாவனைபோல
சாரையுஞ சாபபநதானும சருவிமய லானதுபோல
மானுங கலையுடனே மருவி யணைநததுபோல
கூடி மருவினனே குஙகுமபபூ மெததையிலே
கண்ணாடி மேலேதான கடுகுருணட நாழியது
மலலிகைபபூ மேலேறி வணடுறைநதாற போலாக

மருவி யணைநததானே மகாவிடாய தீாநததானே
ஆறாத சோபமெலலாம ஆறறினு னருசசுனனும
தீராத சோபமெலலாம தீாததா னருசசுனனும
மஙகையரைப புலகியே மருவினு னருசசுனனும
வெளளி முளைககுமபோது விடிககோடடான கூவுமபோது
பாமபு வடிவெடுததுப பககம படுததிருநதான
எபபோதும பாமபதுபோல எழிலவிஜயன வீறறிருநதான
பொழுது விடிநதவுடன பொறகொடிமாா கணவிழிததாா
தோழிமாா தாதியாகள திடுககிட டெழுநதிருநதாா
அலலிப பெருமாளுநம அசைநது நிததரை போகிருளே
கொமபனையைத தோழியாகள கூவி யெழுபபினாாகள
தடடி யெழுபபினாாகள தாமக குழலாளை
பொடடெனக கணவிழிதது பொறகொடி தானெழுநதாள
அலைகுலையத தலைகுலைய ஆடை கலைநதிருகக
கதவைத திறநதாளே கடடழகி யலலியமமாள
பாஙகியாகள தனனைசசூழ பவளமேனி வநதுவிடடாள
அலலிப பெருமாளை ஆரணஙகைத தானபாாததாள
உறறுறறுப பாாததவளும உததமியை கேடகலுறருள
ஒருநாளு மிலலாத உசசிதஙகள காணுதமமா
வாரி முடிததகலை மயிருஙகலைநததெனன
கோதி முடிததகலை கூநதல கலைநததெனன
மஞச ளழிநததெனன மாாபழிநது போனதெனன
பொடடுக கலைநததெனன பூவழிநது போனதெனன
கணணிலிடட மைகளெலலாங கரையவநத காரணமேன
கோவைப பழமபோலே * குமரிய செவவுதடும
குமரிய செவவுதடு கோதிப பிருபபானேன
படுககை கலைவானேன பஞசணை கலைவானேன
காமபரிநத ஐஙகலப பூ கசஙகி நசுஙகுவதேன
மஙகையரே யுனதனககு வாடடமவநத வாறேது
அலலிப பெருமாளுநம ஆரணஙகு மேதுசொலவாள
பிடாரனவன சொனனவாாததை பொயயலல தாதியரே

* குமரிய = அழியா அழகுளள

மணிதருடன கூடியே மருவின பாமபிதுகாண
பஞசணை மெததைபிலே பகநதிில வைததிருநதேன
என்னவிளை யாடினதோ இளஙகொடியே நானறியேன
(என்று) முததின மிதியடியை தொடடு நடநதசைநதாள
பூஙகா வனமபுகுநது புனலகஙகை நீராடி
பாளைகொணடு பலவிளககி ஓலைகொணடு நாவழிநது
கனனி யிளஙகொடியாள கமலமுகஞ சுததிசெயது
வாயுமடால லுகளுமம மதிமுகமுஞ சுததிசெயது
சிவனுக கருளெனறு திருநீறு மாக காபபணிநது
சிஙகார மெததையினமேல தேனமொழியும வநதமாநதாள
ஆரடி தாதிகளே அலஙகாரத தோழிகளே
பாமபுககுப பாலவாாதது பழஙகளும வையுமெனறாள
கொணடுவநது வைததாாகள குடமநிறைநத பாலதனை
பஞசரதனப பாமபதுதான பாலைக குடிததுதுவே
அபபோது பெருமாளும ஆயரவா தாமெழுநது
பிடாரனைப போலாகப பெருமாளும வநதுவிடடாா
வாசலும வாசலது படியேறுந தானகடநது
அலலியாககு முனனேவநது அடிபணிநது நினறனிடடாாா
ஆயசசியரே நீகேளும அடியே னொருவாாததை
இபபாமபு இலலாமல எனனுடைய தஙகையவள
அழுதகணணுஞ சிநதையுமாய அமுதுணணை மாடடாமல
கணணீரை விடடவளும கலஙகி யழுதாளே
கேளாத வாாததையெலலாம கேடடேனே உனனுலே
உனனுலே படடகளை உததமியே போதுமமமா
எனனுடைய பாமபிதுதான எததனை கரைநதுபோசசே சா
மவவளவு * நோநதுபோசசோ மடிநதுவா திறுபபோமெனறு
கொணடுவநது நிறுததாாகள கொபபெனத தாரசதனில
பாரங குறைநததனுல பாமபுதட டேறியது
அரைவாசி கரைநததமமா அழகான பாமபிதுதான
இனனமிரணடு நாளிருநதால இஙகேதான சாகுமமமா
அறியாமல விடடுபபோனேன அனததமவா லாசசுதமமா

* நோநதுபோதல = மெலிதல.

கொஞ்ச எடைக்கெடையாய்க் கொண்டுவாரும் ரத்தினத்தை
மாணிக்க வயிரங்களை வைத்துஎடை கட்டிவிட்டாள்
பாம்பெடுத்துப் பெட்டியிலே பாரளந்தார் வைத்தபின்பு

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் அருச்சுனனுகிய பாம்பை யெடுத்துப்போனது

போகிறேனையசியென்று போய்நடந்தான் பிடாரனவன்
கோட்டை கடந்தவரும் கொத்தளமுந் தான்தாண்டி
தெற்குத் தெருக்கடந்து தேரோடும் வீதிவிட்டு
ஆரணியந் தன்னிலே அரிராமா வந்துவிட்டார்
ஆணு லழகுமன்னன் அருச்சுன னேதுசொல்வான்
வாழ்வரசி யல்லியரை மாலையிடுவதெப்போ
தாலி தரிப்பதெப்போ சாமி பெருமானே
கட்டின விருத்துத்துக் கலியாணஞ் செய்வதெப்போ
என்று தெளியுமோ எக்காலஞ் சென்றிடுமோ
அல்லிமேற் சிந்தையதாய் அலைகிறான் அர்ச்சுனனும்

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் மறுபடியும் மிருகங்களை உண்டுபண்ணினது

அன்றுபோய் மற்றுநாள் அரிராம ரேதுசெய்தார்
மாய மிருகங்களை வனத்திலே யுண்டுபண்ணூர்
காட்டானை சிங்கங்களும் கரடிபுலி யாளிகளும்
ஏனங் கடமைகளும் இயலான மிருகங்களும்
புள்ளிமான் முள்ளம்பன்றி புனுகுபூனை முயல்களுடன்
மயிலுங் குயிலினமும் வண்ணவண்ணப் பக்ஷிகளும்
அனந்தமா மிருகமெல்லாம் அரிராம ருண்டுபண்ணூர்
மதுரைக் குடிபடைகள் வனத்திலவர் அஞ்சுகிறூர்
கண்டவரை எதிர்க்கிறது காட்டானை சிங்கங்களும்
ஓடிப் பதுங்கியே ஒளிப்பார்கள் சனங்களெல்லாம்
அழுது புலம்பியே அல்லியண்டை ஓடிவந்தார்
அழுதகண்ணுஞ் சிந்தையுமாய் அனந்தம்போ புலம்புகிறூர்
இத்தனைநாள் பிழைத்தோமே இடுக்கமில்லா திருந்தோமே
என்னகுறை செய்தோமோ எங்களை மிருகமது

நணணித தூரததுதமமா நாடனைததுங கரடிபுலி
எநதவி தமவாழநது இடுககமிலலா மறுபிழைபபோம
மிருநதபனறி மானினமும விமமித தூரததுதமமா
வேறொரு தேசததிலே வேலைசெய துயவோமெனறால
மிருநத விலஙகுகளால வேதனைக ளாகுததமமா
மறறொரு தேசததிலே மறைநது பிழைபபோமெனறா
மதுரையி லுளளசனம வலசைகுடி போவோமெனறா
அவவாரததை தானகேடடு அலஙகாரநத தாதியரகள
அலலியமமாள தஙகளுககு அறிககையிடடா ரோடிவநது
மகுடத துரைசசியவள வாரததையது கேடடவுடன
வேடடையாடும பெணடுகளை விரைநதழைதது வாருமெனறாள
குறவர மறவரகளைக கூடடிவாருந தாதியெனறாள
விலலியப பெணடுகளை வேடடைக கழையுமெனறாள
கிளிமொழியாள தனவாரததை கேடடநதத தாதியரகள
ஓடடம நடையுமாக ஓடியே தேடிவாரார
கடையுங கடைததெருவுங கடநதநதத தோழியரகள
வேடடையாடும பெணடுகளை விரைநதுபோய அழைததாரகள
வேடடைககு வருவோமெனறு மெலலியரகள வருகிறாரகள
காலிற செருபபுகளும தோலிலே குலலாவும
கையிலே சிலலாகரும எடுததாரகள கனனியரகள
சுணடுவிலலும உணடைவிலலும இருதோளில வைததாரகள
பனறிகுததும பலலயஙகள * பாஙகுகளும தாமெடுததார
கததியுங கேடயமுங கையி லெடுததாரகள
பலலயஙகள மானவலையும பாஙகுகளுந தாமெடுததார
சிறறுணடை சுணடுவிலலும சிஙகாணி விலலெடுததார
வேடடபெணக ளுளளவரகள விருதுகடடி வருகிறாரகள
வெளளித தமுககடிதது வெணகலககொம பூதிவாரார
பொனனின தமுககடிததுப புறபபடடார வேடடபெணகள
வேடடைநாயுஞ சஙகிலியும விருதுகடடி வருகிறாரகள
கருநாயுஞ சஙகிலியும கழுததிலிடடு வருகிறாரகள
அலலியமமாள வீதியிலே அனைவோரும வநதுநினறார

* பாஙகு = பிசசுவா = வாஙகு.

அலலியம்மாள மறுபடியும இரண்டாந தடவை வேட்டைககுப் போகிறது

ஐயாயிரந தோழியாகள அடஙகலும பயணமெனறுள
பலலககைச சோடியெனறுள பதகினியா ளலலியரும
கனகதணடி கொணடுவநது கனனியா முனனே வைததாா
பாணடிய பெருமாளும பலலககி லேறினுளே
ஏறினுள கனகதணடி எடுததாா கொடிவிருது
ஆயிரம கனனியாகள அசுவததி லேறினாகள
பாராசாரிப புரவிஒனறு பஞசகலி யாணியநது
தேசி யெனுமபுரவி சீவரதனக குதிரையொனறு
விடுகுதிரை தமமுடனே மெலலியாகள கொணடுவநதாா
யானைமேற பேரிகைதான அடிபடடுதே குமுகுமெனறு
வெணகலப பேரிகைகள விருது முழஙகிறதே
முழஙகிறதே மேளமெலலாம முமமண டலமசைய
மதுரைத தெருககளெலலாம மணது ளெழுமபியது
மதுரைத தெருககடநது வனகாடடில வருகிறாகள
காடு செடிபுகுநது கனவேடடை யாடுகிறா
கனகதணடி விடடிறஙகி கடடழகி யலலியமமாள
ஏறினுள புரவியினமேல எடுததாளே யமபுவிலலு
தடடினுள புரவிதனனைச சாரிவிடடாள கானகததில
வளைததாளே விலலதனை வாஙகிவிடடாள அஸதிரஙகள
இழுததுவிடடாள பாணஙகளை இமய கிரிநடுஙக
தொடடாளே விலலதனைச சொரிநதாளே பாணஙகளை
காடடானை சிஙகஙகளை கணடு துரததலுறறுள
புலிகள கரடிகளைப போடுகிறுள பாணஙகளால
கலைமானும பனறிகளைக கணட கணட மிருகஙகளை
மடடிலலா மிருகஙகளை வதைசெயது போடடிடுவாள
புளளிமான தனனைககணடு போடடா ளிரணடுதுணடாய
மதயானை மிருகஙகளை மணடிபோடடுக கொலலுகிறுள
அநேக மிருகஙகளை அதமாககிப போடுகிறுள
மாயன பெருமாளும மலைசோலை யேதுசெயதாா
அநத வனநதனிலே அதிகஜல மிலலாமல

தணணீா கிடையாமல சாமியவ ருணடுபணணா
அலலிப பெருமாடகு அதிகதாக முணடுபணணா
தணணீாக களையலவோ தாகவிடா யாகிறது
நெஞசுலாநது போகிறதே நினைவுதபபிப போகிறதே
உணணுககுத தொணடையது உலாநதுலாநது போகிறதே
காதை யடைககிறதே களையாய வருகிறதே
தணணீாக களையாலே தானவிழுநதாள பூமியிலே

ஆர்ச்சுனன் காசிபபிராமணனுபவநது அலலியாக்கு காசிதீாததம வாாததது

காணடீப னாாசசுனனதான காசிபபி ராமணனபோல
காசிபபி ராமணனபோல கடுகி வடிவெடுததான
தொணணூறும பததுஞசென்ற துவணட கிழவனைபபோல
நாணறபூ போலமயிரு நரைதத கிழவனுக
காசிநலல தீாததமது காவடியைத தோளிலவைதது
மூாசசைபோல விழுநதாளே மொயகுழலா ளலலியமமாள
அநத வழியாக அாசசுனனுந தானவநதான
பிராமணனைக கணடாாகள பொறகொடிமாா தோழியாகள
ஐயா பெரியவரே அழகான வேதியரே
மெததப பெரியவரே மேலநாடடு வேதியரே
பாருலகை யாளுமொரு பததினியா ளலலியமமாள
தணணீாக களையாகிச சாயநது விழுநதாளே
தாக விடாயபிடிதது தணணீாசசோப மானே
காதை யடைததவளும களைதது விழுநதாளே
காசிதீாததம வாருமையா களைகள தெளியவெனறா
புணணியமாயப போகுதையா பிராமணரே தீாததமவாரும
எனறது கேடடுமவன இறககினன காவடியை
திறநதானே காவடியைத தீாததககுபபி தானெடுததான
மாது களைதெளிய வாாககலுறறான தீாததமதை
தாகந தெளிவதறகுத தணணீருந தானகொடுததான
களைகள தெளிநதாளே கடடழகி யலலியமமாள
கடுகியநத அருசசுனனும காவடியைத தோளிலவைதது
காறறுயப பறநதானே காியமா லருகிலவநதான

மாயன பெருமாளே வாாதனதயொனறு நீாகேளும
களைபட டிருநதாளே கனனிநலலா ளலலியரும
தணணீரை யானகொடுததுத தாகவிடாய தீாததுவநதேன
மாலை தரிபபதெபபோ மணமுகூாததது செயவதெபபோ
தாலி தரிபபதெபபோ சாமி பெருமாளே
எனறு தெளிநதிடுமோ எககாலது செனறிடுமோ
அலலிமேற சிநதைவைதது அலைகிறா னாசசுனனும
மாதுமேற சிநதைகொணடு மயஙகுகிறா னாசசுனனும
மாயன பெருமாளும மலைராம ரெனனசெயதாா

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானும் அர்ச்சுனனும் மாறு வேடங்கொண்டு தண்ணீர்ப்பந்தல் வைத்தது

அததுவான கானகததில ஆரணியந தனனிலேதான
தணணீாபபநதல போடுகிறாா சாமி பெருமாளும
முனனாலே வெநநீரும மோருகளும வைததாராம
கொளளுதணணீா வைததாராம குளிாநதசலம வைததாராம
தணணீாபபநதல வைததபினபு சாமியெனன வடிவெடுததாா
தெயவபபி ராமணததி சிறுபெண வடிவெடுததாா
காயககும பிராயமவள கனனிகடடுங காலமவள
பூககும பிராயமவள பிஞசுவிடுங காலமவள
கொஞசம வயதவடகுக கொழுநதெலலாம பிஞசுகணடாய
சாலையிலே சநதிரனைச சாயததுப பிடிததததுபோல
சோலையிலே சநதிரனைச சுறறிப பிடிததததுபோல
ஈழததுத தசசனவன எழுதிவா விடடதுபோல
மேலநாடடுத தசசனவன விளைநதுவா விடடதுபோல
வேரிற பவளமது மினனுகிற காநதியைபபோல
மினனற கொடிபோலே மேகவணணா வடிவெடுததாா
அழகு குலுஙகிறது ஆனநதங கொஞசுறது
வடிவு குலுஙகிறது மாணிககம கொஞசுறது
இநத விதமாக எமபெருமாள வடிவெடுததாா
அாசசுன ராசதுரை அவனெனன வடிவானான
தொணணூறும பததுஞ்செனற துவணட கிழவனனான
பணணைபபூ பூததததுபோல பழுதத கிழவனனான

நாணறபூ பூததுபோல நரைதத கிழவனுனை
தோலும நரமபுகளுந தொஙகிறது கிழவனுககு
ஒருகணணு நொளளைககணணு ஒருபககங கோணலவாயாம
ஒருகாலு நொணடிககாலாம ஒருகைபுங கோணறகையாம
இநத விதமாக இளவிஜயன வடிவெடுததான
தணணீரபபநத லுளளாகத தானிருநதான வேதியனபோல
பிடிசெமபு கைபபிடிதது பிராமணததி முனனிருநதாள
அலலிப பெருமாளும அனநதமான சேனைகளும
அததுவான கானகததில அநதவழி வருகிறாகள
மிருகவேடடை யாடிவிடடு வெளிபபடடு வருகிறாகள
தணணீரபபநதல வழியாகத தையலரு முனனேவநதாள
கணடாகள தணணீரபபநதல கனனியுளளே வநதாளாம
வநது இறஙகினாகள மகாசேனை யுளளதெலலாம
அததணட ஜனஙகளுநதாம அலலவருந தாகமுணடார
தணணீரக கனைகளுமே தாகந தெளிநதாகள
அலலிப பெருமாடகு ஆசனமும போடடாகள
ஆசனததின மேலாக அமாநதாளே யலலிகலலாள
பிராமணக கனனியரைப பெணணரசைத தானபாாதது
யாராணும மாதரசே யலஙகாரப பெணணாசே
எநதவூ ரெநததேசம எஙகிருநது வநதீரகாண
அததுவான கானகததில யாரவைததா தணணீரபபநதல
இநத வனததினிலே எவாவைததா தணணீரபபநதல
பிராமணப பாவையவள பெணணரசி யேதுசொலவாள
(என) பாவம பெரிதுகணடீா பததினியே யெனனசெயவேன
தெயவலோகம வாழுகினற தெயவப பிராமணததி
(நான) வாழும பெருமைகளும மகிழசசிகளு மெததவுணடு
ஆணடி பரதேசி அமுதுககு வநதாகள
அளளிப பதரைபிடடு அநியாயம பணணதோஷம
சாணி திரடடிவநது சாணஙகள போடடதோஷம
ஆதிசிவன சநநிதிமுன அழகாய வளாநததுதான
மகாதேவா சநநிதிமுன மலையாய வளாநததுகாண
சாணி மலையதுதான சமாததாய வளாநததுகாண

பிட்டுத் திருநாட்குப புறபபட்டார மகாதேவா
முபபததது முககோடி முனிவாகளுந தேவாகளும
வானவரு மிநதிரரும மகாதேவா தாமமுதலாய
கைலாயகு சுறறிககொணடு கடவுள வருமபோது
சாணி மலையததைச சஙகரனா கணடுவிடடார
என்னாலே வநதெதாரு இடறதனைத தாமறிநதார
பொலலாத சாபமிடடுப பூமியிலே போஙகளெனறா
சாபந தொலைவதறகுத தணணீரபபநதல வைததேனமமா
அணணனிலலை தமபியிலலை அரிய மனிதரிலலை
தாய்வீட்டுச செனஙகளிலலை * காபரிகக மனிதரிலலை
மாமிவீட்டுச செனஙகளிலலை மறறும மனிதரிலலை
தாஙகி நுழைவதறகு தாழவார மிலலையமமா
எட்டி நுழைவதறகு † இறவான மிலலையமமா
வாவென றழைபபதறகு மனித ரொருவரிலலை
தோலும நரமபுகளும தொஙகுகிற கிழவனுககு
மாளுஙகிழவனுககு மாலையிட்டே னெனறுயசசி
இநதக கிழபபிணமும இறநது மடியவிலலை
பாவந தொலையவிலலை பததினியே யெனனசெயவேன
ஏவல பணிகள்செயது எஙகாகி லுமபிழைபபேன
அவ்வாரத்தை தானகேட்டு அலலியமமா ளேதுசொலவாள
என்தனககுத தோழியாகி எனனருகில நீயிருநதால
சகலமான பாககியமுஞ சமபததுந தருவேனெனறாள
கூட வருவாயோ கொமபனையே யெனறழைததாள
எபபடி வருவேனமமா இளமையிலே யுனபிறகே
லட்சுமி நோனபுதான நாளை வருகுதமமா
விரதநோனபு தானமுடிய வேணடுமெனறன தாயாரே
எனறைக்கு முனனடிமை யாக விருககிறேனயான
மருட்டித் துரைசசியவள மாதரு மேதுசொலவாள
என்தன் அரணமனையில உனதனது நோனபுதனை
குறையாமற செய்து வைபபேன கொமபனையே யெனறுயசசி
வேணடுமெனற சாமானகள மெலலியரே நானதருவேன

* காபரிகக = காபபாறற † இறவானம = இறபபு = தாழவாரம.

வாருமமமா எனறுசொலலி வருநதி யழைததாளே
இநத முடடததையுமநா னெஙகுவிடடு வருவேனமமா
* டோலியி லேபோட்டு தூககிவரச சொலலுமெனறாள
பலலககின மேலே பததினியா ளேறினாளாம
கிழவனைத தூககிவநது டோலியிலே போடடாரகள
தோழிமார தாதியாரகள தூககி யெடுததாரகள
காடு செடிகளதாணடி கடுகி வருகிறாரகள
ஆறு சுனைதாணடி அநிக வனஙகடநது
மதுராபுரி படடணததில மகிழசசியுடன வநதாரகள
தெறகுத தெருககடநது தேரோடும வீதிவிடடு
மாளிகை வாசலிலே வநதாளே அலலியமமாள
கனகதணடி விடடிறஙகி கனனியரும போகலுறறாள
இநதக கிழபபிணததை இவவாசல வையுமெனறாள
ஐநதாஙகடடு வாசலிலே ஆரியனை வையுமெனறாள
அபபோது பிராமணததி அரிராம ரேதுசொலவார
தனியேவிடடுப போவதறகுத தரிககுமோ வெனமனது
முடவனை விடடுவிட முறையலல வெனதனககு
அவராலே யெனனகுறறம ஆய்சசி வரடடுமெனறாள
அலலிய பெருமாளும அரணமனையிற போயபபுகுநதாள
முததுசெமபொன வாசலது மூனறுகடடுந தானகடநது
ஆசார வாசலது அரணமனையிற போயசசேரநதாள
அநதி யனுஷ்டானம அனைததுங கடனகழிததாள
போஜன சாலையிலே புகுநதாளே மாதுகனனி
பிராமணக கனனியாககும பினனையவள புருஷனுககும
† அமுதுபடி காயகறியும அவரககுக கொடுஙகளெனறாள
அநதிகால மானதிலே ஆதிததன போயமறைநதான
போஜனஙக ளுணடபினபு பூவையார பளளிகொணடார
மறறுநாட காலையிலே வானிரவி வநதுதிததான
திஙகட கிழமையது தெசமி புநரபூசம
அனறைத தினததிலே அரிராம ரேதுசொலவார
அலலிய பெருமாளே அரசுதுரை நாயகமே

---

* டோலி = சிறுபலலககு   † அமுதுபடி = பசசரிசி

எணவிரதம முடியவேணடும இனறுநோனபு தீரவேணடும
சாலுங கரகஙகளும தையலரே வேணடுமமா
ப்ரியமுளள சாமானைப பிராமணததி வாஙகிககொணடாள

அருசசுனன் அலலியமமாளைச சூதாகத தாலிகட்டி விருதறுததுபபோனது

பநதறகால நாடடியே பநத லலஙகரிததார
பசசோலைப பநதலது பாஙகா யலஙகரிததார
நிலததை மெழுகியே நிலககோல மிடடார்கள
சாலுங கரகஙகளும சதுராய நிறுததினார்கள
* பாலிகை வைததார்கள பாஙகாய முளைதெளிததார
அரசாணிக காலநாடடி அமமி குழவிவைததார
அநதிகால மானதிலை ஆதிததன போயமறைநதான
ஆயிரம பெருவிளககு அஙஙனமே ஏறறிவைததார
குததுவிளககுகளும குடவிளககு மேறறிவைததார
மாடவிளககுகளும மணிவிளககும ஏறறிவைததார
மாயன பெருமாளும மலைராம ரேதுசெயதார
அததணட தோழிகடகும அலலிப பெருமாடகும
மயககததை யுணடுபணணா மாயன பெருமாளும
மூதேவி தனையழைதது முகததில நிறையுமெனறார
வநது நிறைநதாளே வாடையிட்டாள மூதேவி
சுறறி நிறைநதாளே சூழநதாளே மூதேவி
சொரணைதபபித தோழியாகள சோரநது படுததார்கள்
அபபோது பெருமாளும அருசசுனனைத தானழைதது
ஓமம வளாததுமெனறா உலகளநத பெருமாளும
வேதஙகள தபபாமல வேளவி வளாததினனே
ஆயன பெருமாளும அருளாள ரேதுசெய்தார
தேவேநதர பகவானைச சிநதையிலே தாநினைததார
அருசசுன ராசனிவன அலலியை மணபபதறகு
மணமுகூாததஞ செய்வதறகு மஙகிலியம வேணடுமையா
பாரனைத தலைபோலே அழகான மஙகிலியம

*பாலிகை = முளைகிளமபிய விததுகள நிரமபிய கரகம.

துமபிககை போலதிரு மஙகிலி யசசரடும
மாயத திருநீறும வரவணுபப வேணடுமெனறா
இநதிரு மபபோது இருதயததிற றுமறிநது
உளள மகிழநதவராய உடபாபிரா ணிநதிருமு
யானைத தலைபோலே அழகுதிரு மஙகிலியம
துமபிககை போலதிரு மஙகிலி யசசரடும
மாயத திருநீறும மகிழசசியுடன தாமெடுதது
தூதனகை யிறகொடுதது சுவாமியின கைககொடெனறார
வாஙகிவநது தூதனவன மாயவனறா கைககொடுததான
ஆயரவாவாஙகி அருசசுனன கைககொடுததார
லககினந தபபாமல நலவிசயன கைககொடுததார
* தாரா பலனபாாததுத தரியுமெனறா மஙகிலியம
மாயனது பாதமலா வணஙகியநத அருசசுனனும
ஈசுவரரைப பாாவதியை இருதயததில தானினைநது
பிடடுககு மணசுமநத பெமமானைத தானினைநது
தேவேநதிரனதனையுஞ சிநதையிலே தானினைநது
அலலிப பெருமாளாம ஆரணஙகு தனககழுததில
சிவசிவா வெனறுசொலலி தோவிசயன கடடலுறறான
அரகரா வெனறுசொலலி அழுததினான மஙகிலியம
பிரமமுடி மூனறுமுடி போடடானே அருசசுனனும
ஈசுவரா வெணணீறறை இடடானே நெறறியிலே
மாயன பெருமாளுமு வரமெனன கொடுததாராம
(இநத) மஙகிலியந தனனையவள வாளகொண டறுததாலும
கோடாலி யாலேயிவள கொததிப பிளநதாலும
ரமபததைப பூடடியவள நலமா யறுததாலும
கததிகொண டறுததாலுங கடடழுகி மஙகிலியம
அறும விருககவெனறு அகஷய வரஙகொடுததாா
மாயத திருநீறும மநதிரிததுப போடடுவிடடாா
அருசசுனனைக கூடடிககொணடு அரிராமா தாநடநதாா
பததுசுறறு கோடடைகளும பாாததீபன தாணடிவநதான
மஞசட கொடிகளையும மகுடநலல தோரணமும

* தாராபலன = நகஷததிரபலன

பொமமைத் தலைகளையும பூதநலல விருதுகளும
அலலிக கொடிவிருதை அறுததெறிநதா னருசசுனனும
முசசுகொடடா கொடிவிருதை முனைவீர னறுததெறிநதான

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானும் அருச்சுனனும் தருமாபுரம் வந்து சேர்ந்தது

வீராதி வீமனதமபி விசயன வெளியானை
மாயனுந தானுமாக வழிநடநது போனாாகள
மதுரா புரிகடநது வனமா வனஙகடநது
காடு செடிதாணடி கரியமலை தானதாணடி
ஆறு சுனைதாணடி அதிக வனநதாணடி
பொலலா வனநதாணடி போயசசோ்நதாா தருமாபுரம
மாளிகை வாசலிலே வநதுசோநதா ரிருவருமாய்
பொறகோழி கூவியலலோ பொழுது விடிநததுகாண
சுககலா தேவிபுததிரன சூரியனும வநதுதிததான
அருணனுடன தேரேறி ஆதிததன வநதுதிததான
தோழியருந தாதியரும தூககம விழிததாாகள
அததணட தோழியரும அனைவோருங கணவிழிததாா
பாஙகியிலும நலலதொரு பவளசேனை கணவிழிததாள
அலலிப பெருமாளின அருகாக வநதாாகள
தட்டி யெழுபபினாாகள தாமக குழலாளை
பொடடெனக கணவிழிததாள பொறகொடி அலலியரும

அலலியரசாணி மங்கிலியததைக்கண்டு பரிதவிக்கிறது

கழுததிலே மஙகிலியம கணடாளே அலலியமமாள
அததணட தோழிகளும அனைவோரும பாாததாாகள
மிடாபபோலே தாலியது முனமாாபில தொஙகிறதே
கடுக இடிவிழுநதாள கடடழகி யலலியமமாள
பாாததுப பதஙகொலைநதாள பததினியா ளலலியமமாள
இஙகிருநத பாாபபாததி எஙகுபோனாள பாருமெனறாள
தேடிப பிடிததுஙகைள சீககிரமாய வாருமெனறாள

எஙகெங்குந தேடினாாகள இனியவிட மாராயநதாா
தேடி யலைநதாாகள திசையெடடுங கணடதிலலை
வாடி யலைநதாாகள வநதுசொனனாா தாதியாகள
தேடி யலைநதோமெனறாா திசையெடடுங காணோமெனறாா
வாடி யலைநதோமெனறு வநதுசொனனா ரலலியணடை
எணணாத வெணணமெணணி இடிவிழுநதா ளலலியமமாள
கததி யெடுததாடி கடுக அறுககவெனறாள
கததிகொணடறுததாளே காரிகையா ளலலியமமாள
கததிகொணடறுததாலும கததி மடியுதஙகே
ரமபங்கொணடறுததாலும நாலுதுணடா யாகுதஙகே
வாளகொணடறுததாலும வாளு மொடியுதஙகே
மெததவி சாரமிடடு மெலலி புலமபலுறறாள
கட்டின விருதறுததுத தாலிதனைக கடடினதாா
யாரெனறு நானறிவேன ஆரணஙகே பவளசேனை
எவரெனறு நானறிவேன எலப பசுஙகிளியே
ஆறாயிரம பாணடியரை அழைததோடி வாருமெனறாள
பொனனினமலை நாடாளும பேரெடுதத அணணனையும
அழைததோடி வாருமெனறு அனுபபினாள தாதியரை
ஓடடம பெருநடையாய ஓடினாா தாதியாகள
ஆறாயிரம பாணடியாகள அனைவருககுஞ செயதிசொனனாா
மாதுகனனி யலலியாககு மஙகிலியந தரிததாாகள
கட்டின விருதுகளைக கபபி யறுததாாகள
அலலிப பெருமாளும அழைததோடி வாருமெனறாள
வாருஙக ளையாவெனறு வருநதி யழைததாாகள
அவவாாததை தாஙகேடடு ஆறாயிரம பாணடியாகள
மனது துயரமதாய வநதாாகள பாணடியாகள
அலைகுலையத தலைகுலைய அரைப *புடவை நழுகிவிட
அலலியமமாள வாசலுககு அனைவோரும வநதாாகள
மகளாரைத தாமபாாததது வயிறெறிநது புலமபினாாகள
ஐயோ மகளேயுனனை அநநீதம பணணாவனாா
யானைத தலைபோல அழகான மஙகிலியம

* புடவை = வஸதிரம.

பிடாபபோலே தாலியைததான முனமாாபில கடடினதாா
இதுஎனன காரணமோ வெனறழுதாா பாணடியாகள
கணணீரை விடடாாகள கதறிப புலமபுகிறாா
மகுடத துரைசசியவள வாயதிறநது சொலவாள
வயிறறிற பிறநததிலலை வனகொடுமை செயததிலலை
குடலிற பிறநததிலலை குலககொடுமை செயததிலலை
அஙகயறகண கிருபையாலே அலலியிலே பெணபிறநதேன
சொககா கிருபையாலே தாமரையிற பெணபிறநதேன
ஏழு பிராயததிலே எதிாததுவநத சீனமுகனை
வெடடித துணிததுநான வீரபடடங கடடிககொணடேன
பனனிரணடு பிராயமடடும பாருலகை யாணடேனே
கொளள வருவாாககுக குறடா கொடுபபேனெனறேன
ஆளவருஞ சமபநதியை யடிபபேனெனறேன சேருபநதால
கலியாண மெனறவரைக கணணைப பிடுஙகிடுவேன
எனறு விருதுகடடி எலலையர சாணடேனே
பொமமை விருதுகளும பூததலை கடடினேனே
முசசுகொடடா தெருவிறகடடி முடிசூடடி யாணடேனே
காண வருவாரும கைகடடி நிறபாரும
எதிரிக ளிலலாமல எலலையர சாணடேனே
அடியென றழைததவாகள அவனியி லொருவரிலலை
வாடிபெணணே எனறவாகள வையகத தி லாருமிலலை
மதிககும படியாக மணடலததை யாணடேனே
கடடின விருதறுததுத தாலியைக கடடினவா
ஆரோ தெரியாது அநீதம பணணினாரே
அநதாததில வாழகினற கநதருவ ரெனறறியேன
மணடலதது ராசாககள மநதிரிக ளெனறறியேன
திககெடடை யாளுகினற துரைகளெனறு நானறியேன
பாலையைபபோல தாலிகடடிப பறையனமகன போனானே
பிடாவைபபோல தாலிதொஙக முடிசூடடி யாளவேனோ
கணடாா சிரிபபாரே கவியுகததா ரேசுவாரே
பாாததாா நகைபபாரே பரிகாசம பணணுவாரே
சறறு மதியாரே தரணிதனி லுளளவாகள

நான்செதது மடிந்திடுவேன செலவழிநது போயவிடுவேன்
மாண்டு மடிநதிடுவேன மணணி லிருபபதிலலை
வல்ல பிராணனைத்தான் கலலோடே மோதிடுவேன
சாவேன கெடுவேனே சமுததிரத திற போயவிழுவேன
என்று-முட்டிஞள் தூணோடே முகதத்தி லறைநதுகொணடாள
மாரபி லறைநதுகொணடு மணமேற புரணடாளே

பாண்டியர்கள் அல்லியரசாணிக்கு மனத்தேறுதல் சொல்லுதல்

ஆறு பிரவரும ஐயனமா ரேதுசொலவார
அஞசாதே யெமமகளே ஆலோசனை சொலலுகிறோம
கட்டின தாலியைநீ கடுக அறுகதெறிநது
விருதெடுததுக் கட்டிககொணடு வெறறியுடன ஆளுமெனறார
அவவாரததை தானகேட்டு அலலியமமா ளேதுசொலவாள
கத்திகொண டறுததாலும கததி மடிகிறதே
வாளகொண்டு வெட்டிஞலும வாளு மொடிநதிடுதே
ரமபமகொண் டறுததாலும ரமப மொடிநதிடுதே
பட்டிமாடு போலாகப பறையன்மகன கட்டிஞனே
கழுததுமிக நோகுதையா கட்டினதோர தாலியிஞல
எடுக்க முடியவில்லை என்னசெய்வேன ஐயாவே
யாரெனறு நானறிவேன் ஐயாவே சொலலுமெனறாள
கண்டு பிடிபபதறகுக கருத்தெனககுச சொலலுமென்றாள
அறிநதேனே யாமாஞல ஐநது துணடாயப போட்டிடுவேன
தெரிநதேனே யாமாஞல சீவனவதை செயதிடுவேன
வநத வரலாறறை மகளேநீ சொலலுமெனறார
இஙகே நடநததொரு இயறகைபபதைச சொலலுமென்றார
ஆறுறகே ளையாவே அதிசயததைச சொலலுகிறேன்
* பாரிவேட்டை போனேனையா பார வனநதனிலே
யாரோ வொருவனவன் அமபு பொறுக்கிததநதான
பார்ததேனே யாமாகிற பாணததாற போட்டிடுவேன

* பாரிவேட்டை=வேட்டை.

அறிநதேனே யாமாகில அமபுக கிரைகொடுபபேன்
காலும பிடிததானே கதையெனககுச சொனனானே
அவனமுகததை நாணபாரதது ஆயுத மெடுததேனே
ஓடடம பிடிததானே ஓடிவிடடான பாவிமகன
மறறொரு நாளையிலே மதுரையிலே யொருவனவன்
பயிததியக் காரனைபபோற பவளகடடுத திருககுளததில
வணண மருநதெடுததுத தண்ணீரி லுரைததானே
வமபுதுமபுஞ சொல்லிக்கொண்டு மருநதை யவனுரைததான
அவனைப பிடிததுவநது ஆககினைகள செயவதறகு
ஆற்று மணலதனில அவனைப புரடடுமெனறேன
அதனாலுஞ சாகவிலலை அருமபாவி யானவனறான
தூககு மாநதனிலே துஷ்டனைப போடுமெனறேன
போடடப்போன தாதியவள பலியானாள செஙகமலம
காளியமமன கோவிலிலே தடுகிபலி போடுமெனறேன
அககாளி செலவியமமன ஆணபலி வேணடேனெனறாள
பூதக கிடஙகிலே போடடவனைக கொலலவைததேன
பூதஙக ளுளளவெலலாம போதபபணி செய்தவையா
அதனாலுஞ சாகவிலலை அருமபாவி யானவனதான்
எவளோ சிறுகனனி இநதரமபை போலேவநதாள
தண்கணவ னெனறுசொலலித தணிததுப புலமபிவநதாள்
அவனைத தூரததிவிடடேன அவளழைததுப போனாளே
ஆணடியைப போலொருவன அழகான படமெழுதி
எனனைபபோல படமெழுதி இஙகே மடலூரநதான
சொலலாத வாரததைசொலலிச சோளிககுச சேலைகேடடான
கொடுததாலே யலலாது கொடுமபாவி போகேனெனறான
பாமபுகளை விடடேனே பாவியைக கொலலுகைககு
யானையை மதமேறறி ஆணடியைக கொலலவிடடேன்
எதனாலுஞ சாகாமல இருநதான மகாபாவி
மறறொருநாள பிடாரனவன வகைவகையாய்ப பாமபெடுதது
காவடியைத தோளிலவைததுக கடுகியிஙகே வநதானே
கூததுக ளாடினானே கொணடா னடிககவைததான

தும்பி பறக்கவைததான தோளமீதி லேறறிவைததான்
பாடாத பாமபுகளைப பாடவைததான வாசலிலே
ஆடாத பாமபுகளை ஆடடிவைததான வாசலிலே
மறறொரு நாளையிலே வனததிறகு வேடடைபோனேன
தணணீாக களையாலே தாகவிடாயப படடுவிடடேன
காசிப பிராமணனபோல கனதீாததம வாாததததுணடு
வனவேடடை யாடியபின மாளிகைககு வருமபோது
தணணீாபபநதல போடடிருநதாள சதுரான பிராமணததி
பரதேசி யெனறழுதாள பரிதாபப படடேனே
மாளிகை வாசலுககு மயிலனையைக கூடடிவநதேன
லடசுமி தோனபொனறு நடநதிருள பாவியவள
கலியாணச சடஙகுபோலே கலசம நிறுததினளே
வேளவி வளாததியவள வேதஙக ளோதினளே
பாாததிருநதேனே பணணின மோசஙகளை
கணடிருநதேனே கணணுறஙகித தூஙகிவிடடேன
பாாபபானைப போலிருநத பாவியவன கடடிவிடடான
கழுததிலுந தாலிகடடி கனவிருநது மறுததுவிடடான
யாரென றறிவேனயான ஐயாவே சொலலுமெனறாள
ஆறு மிரவாகளும ஆலோசனை யேதுசொலவாா
தேவனே எனறாலே ஜெயிககு முடியாது
மணடலதது ராஜாவெனறால மாதே யறிநதிடலாம
சீமைசீமை ராஜருககுந திருமுக மெழுதிவிடும
ஆதிசிவன தனனுடைய அழகான கோவிலிலே
அஙகயறகண ணமமைவாழும ஆலயததின முனபாக
மாணிககச சொககலிஙகம மகாதேவா சநநிதிமுன
கோவிற கெதிராகக கொபபரையில நெயகாசசி
சததியம பணணசசொனனால சறறு மறிநதிடலாம
மணடலததுக கணககெழுதும மதியுளள மநதிரியை
ராயசச சமாதெழுதும நனமையுளள மநதிரியை
ஊாககணககப பிளளைகளை உததமனாந தானழைதது

இராசாக்களுக்குத் திருமுகமெழுதி அனுப்புதல்

சீமைசீமை ராஜருககுத திருமுக மெழுதுமெனறா
என்னவெனறு ஓலைகளை எழுதி முடிபபதெனறா
அஙக மவநதிவஙகம அருணந தருமாபுரி
மாடம குருநாடு வஙகாளம வீமாபுரி
கிராடங கலிஙகமுடன கேரளம விஜயபுரி
மகதம விதறபபுரி மசச மயோததிபுரி
குலிநதந துவாரபுரி கோசலங காஞபுரி
புலிநதங காஸமீரம பொடமீளங காநதாரம
சிநதிலா டஙகாசம திராவிடம காமபோஜம
குநதளம நேபாளம கூாசசரம பாஞசாலம
தெஙகணஞ சவவீரம சிஙகளம கனஞடம
கொஙகணஞ சூரசேனம குருகுமக தஞசீனம
கொசசி மலையாளம குடகு சகஞசோழம
அசசி அளகாபுரி யவனம நிடதபுரி
சோனகம யாழபபாணந துளுவமாந திரஙகருசம
ஆனைகுநதி யததிபுரம ஆரியமும மாளவமும
பலலவமும சாலவமும பபபரமுங கேகயமும
எலலாததே சததாரககும எழுதுஙக ளோலையிபபோ
தேசதேச ராஜருககுத திருமுக மெழுதுமெனறா
மதுரா புரியாணட வாழவரசி யலலியமமாள
சொகக ருளாலே சுநதரியாள தானபிறநதாள
அஙகயறகண ணருளாலே அலலியருந தானபிறநதாள
ஏழு பிராயததிலே எதிாததுவநத நீனமுகனை
வெடடித தலைதுணிதது வீரபடடங கடடினவள
பனனிரணடு பிராயமடடும பாருலகை யாணடகனனி
விருதுகொடி கடடிவைதது மேதினியை யாணடவளகாண
ஆறுயிரம பாணடியாககு ஆரிய துரைமகளகாண
அலலி யவளகழுததில ஆரோ தெரியாது
தேனமொழியாள தனகழுததில திருடடுததாலி கடடிஞனே

கழுததிலே தாலிகட்டி கட்டின விருததுததான
இனனவ னெனறுசொலலி யெனககுத தெரியாது
சீமையி லுளளதொரு துரைகளமே லெனதனககு
சநதேகந தோன்றுவதால சகலதேச மனனாகளும
சீமைசீமை ராஜாககள சீககிரம வரவேணடும
எலலை யரசாளும இராஜாகக ளிஙகேவநது
கழுததிலே தாலியது கடடவிலலை எனறுசொலலி
நலல துரைகளெலலாம நமபிககை செயயவேணடும
வநத திருமுகததை மனனாகணடு வாராவிட்டால
கோட்டையை நாணிடிதது கொட்டைமுததை நடுவேனே
அரணமனையை நாணிடிதது ஆமணககு விதைததிடுவேன
ஆண்பெண சிறையாக அடஙகலும நானபிடிபபேன
வெட்டித தலைபிளபபேன வீரசொாககளு சோததிடுவேன
ஓலைகணட நாழிகைககு ஒருகணததில வாருமெனறு
எழுதுமெனறுள ஓலையது இளஙகொடியா ளலலியமமாள
அவவாாததை தானகேட்டு அனபான மநதிரியும
சேமக குருததோலை சீககிரமாயத தானெடுததா
ஈழப பனையோலை இருபககஙங காமபரிநது
தாளிப பனையோலை தலைபககங காமபரிநது
வாரிய ஓலையிலே வககணைகள தானெழுதி
* செநதிரிககம போட்டு சீலமுததிரையும வைததது
அலலிமுன பாகவநது அடிபணிநது தெணடனிடடாா
ஆரடா ஜெட்டி மலலா ஆயிரமபே ரெழுநதிருஙகள
சீமையில ராஜருககுச சுருளோலை கொணடுபோஙகள
மலல ரெழுநதிருநது வாஙகினு ரோலைதனனை
காலால நடவாமல காறறுயப பறநதாாகள
மதுரை கடநதாாகள வனஙகள புகுநதாரே
காடு செடிதாணடி கரியமலை தானகடநது
சீமைசீமை ராஜருககுத திருமுகந தநதாாகள்
ஓலைச சுருளவிரிதது உததமாகள தாமபடிததாா

* செநதிரிககம = ஓலைத திருமுகததுககுமேல ஓலைமூடி.

அதிலிருநத மாமமெலலாம அனைதது மறிநதுகொணடார்
நாமும வருவோஙகாண ராஜாததி சொறபடிககே
நமபிககை தானகொடுதது நலமுடனே வருவோமெனறா
தருமா புரமாளுந தருமருககு ஓலைதநதா
சநதன வடிவழகா தருமாவ ரேதுசொலவாா
சீாககணக கரையழைததுச சுருளோலை படியுமெனறா
அபபோது கணககபபிளளை அவைபாயச சுருளவிரிதது
படிததாாக ளோலைதனனைப பாா வெநதா கேடடுவிடடாா
சநதன வடிவழகா தருமாது கேடடுவிடடாா
நாமும வருகிறோம ராஜாததி கொலுவுககெனறா
மாயன பெருமாடகு வநததே ஓலையது
ஓலை யதுபடிதது உலகளநத எமபெருமாள
நாமும வருகிறோம நடவுஙகள தூதரெனறா
சீமைசீமை ராசருககுச செபபிவநதாா தூதரவா
காடு செடிதாணடி கடுகிவநதாா தூதரவா
அலலியின முனனேவநது அடிபணிநது தெணடனிடடார்
சீமைசீமை ராஜருககுச செபபிவநதோம ஆயசசியெனறா
மணடலதது ராஜாககள மகிழசசியுடன வருகிறாாகள
திகவெடடை பாணடதொரு துரைகளெலலாம வருகிறாாகள்
சநதன வடிவழகா தருமாவ ரேதுசொனனா
ஆராடா தூதுவரே அஙககார மலலாககளே
மாயன பெருமாளை வரவழைதது வாருமெனறா
ஓடடம நடையுமாக வோடிவநதாா தூதுவாகள
மாயன பெருமாடகு வநதுதெணடன பணணினாாகள
சநதன வடிவழகா தருமருமமை யழைககசசொனனா
கூடடி வரசசொனனா கோபால சுவாமியெனறா
அபபோது பெருமாளும அனபுடனே தானெழுநதாா
தாரகனை எசசரிததாா சாமிரதம வேணடுமெனறா
கொணடுவநதான தாரகனும கொபபனவே சிததிரதம
ஏறினா தேரமேலே எமபெருமா ளாணடவரும
காடு செடிதாணடி கடுகிவநதாா தருமாபுரம

கோபுர வாசலண்டை கோபாலா தேரிறங்கி
மாயன் பெருமாளும மாளிகையில வநதுவிட்டார
தாணி யளநதமாயன தருமருககுத தெண்டனிட்டார
சிஙகா தனமபோட்டு ஸ்ரீராமா வீறறிரெனறா
இட்டசிங காதனததில எமபெருமாள வீறறிருநதார
எனனை யழைததததறகு ஏது கருமமெனறா
தருமா புரமாளும தருமாவ ரேதுசொலவார
மதுராபுரி யாளுகினற வாழவரசி யலலியவள
காணாதே மஙகிலியம கட்டியே போனாராம
திககெட்டை யாணடதொரு தேசாதேச ராஜருககும
சுருளோலை யெழுதியவள தூதாவசம அனுபபிவைததாள
நமபிககை செய்துபோக நமககோலை வநததையா
அரசசனனும நீருமாய ஆரணியம போனீரோ
காசியாததிரை போனபோது களவுசெயது வநதனைடோ
தறிதலைப பட்டிமகன தாழவுசெய்து வநதனைடோ
குறறஙக ளுண்டானால கோபாலா சொலலுமெனறா
அருசசுனன தனனாலே அழமபுண்டோ சொலலுமெனறா
(நான) ஒககநடநதேனோ ஒனறு மறியேனே
கூட நடநதேனே கொலைகளவு ஒனறறியேன
அழமபுக ளுண்டானால *அறமைநதா சொலலுவேனகாண
எனதனககு மோலையொனறு எழுதிவரவிட்டாள காண
நானுமிதோ போகிறேனே நனமதுரைப பட்டணததே
வீட்டுக கொருவருநதான் வேலவேநதே போகவேணடும
ஐவருககு ளேஒருவா யாரேனும வாருமெனறா
யாரை யழைததுபபோறீா ஸ்ரீராமா சொலலுமெனறா
வெறறி மதயானை வீமனைக கொணடுபோறேன
நமபிககை தநதுவிட்டு நாமவருவோம ராஜமனனு
போயவாரு மெனறுசொலலிப புணணியனார செலவுதநதார

* அறமைநதன = அறம + மைநதன = தரும குமாரன = தருமராஜன.

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானும் வீமராசனும் மதுரைக்குப் போகுதல்

வெற்றி மதயானை வீம னெழுந்திருந்து
சந்தரகாந்தித் தட்டி கட்டித் தாமரைப்பூச் சுங்குவிட்டு
அம்புவில்லும் கைபிடித்து அம்பறுத் தூணிகட்டி
தேரின்மே லேறினானே திக்குசெயங் கொண்டவீமன்
மாயன பெருமாளும் மச்சுரத மீதேறி
இருவரு மாகவேதாம இரதமேறி வருகிறாரே
தருமா புரங்கடந்து வீமா புரந்தாண்டி
காடு செடிதாண்டி கரியமலை தானதாண்டி
ஆறு சுனைதாண்டி அதிகவனந் தானதாண்டி
வனமா வனந்தாண்டி வந்துவிட்டார் தெனமதுரை
மண்டலதது ராஜரெல்லாம வந்தார் மணிபுரத்தில
முடியோடே முடிநெருங்க முடிமன்னர் வந்துவிட்டார்
வயிரம இழைத்திருக்கும மகுடமுடி நெருங்குதங்கே
எல்லையுள்ள ராஜரெல்லாம யாவர்களும வந்தமாந்தர்
ஆறு பிரவருடன அல்லியருந் தாமறிந்தார்
மகுடத் துரைசசியவள மயிலனையா ளேதுசொலவாள
மாணிக்கச் சொக்கலிங்கம் மகாதேவர் கோவிலண்டை
கோபுர வாசலண்டை கொப்பரையை வையுமென்றாள
ஆயிரக்கல நெய்வார்த்து அக்கினியை மூட்டுமென்றாள
பாதாளக் குழிபறித்துப பாங்கான பள்ளமவெட்டி
இருப்புநல்ல கொப்பரையை யெடுத்துவந்து வைத்தார்கள
ஆயிரக்கல நெய்வார்த்து அக்கினியை மூட்டினார்கள
நெய்யைக கொதிக்கவைத்து நேரிழைக்குச செயதிசொன்னார
பதினகல நெலலெடுத்துப பாங்கியரே வையுமென்றாள
அம்பாரம போடுமென்றாள ஆண்டவனார சந்நிதிமுன்
சமபாவும கார்நெலலும அம்பாரம போட்டார்கள
மகுடத் துரைசசியாக்கு மணியா சனமபோட்டார்
ஆறு பிரவார்களும அல்லியருந் தாமெழுந்தார்
ஆலயந் தன்னருகே வந்தாரே யாவர்களும

கோபுர வாசலண்டை கொப்பெனவே வந்தார்கள்
மகுடத் துரைச்சியவள் வந்தமர்ந்தா ளாசனத்தில்
வந்தவந்த ராஜாக்கள் மறுபக்கம் வீற்றிருந்தார்
அல்லிப் பெருமாளும் ஆரணங்கு மேதுசொல்வாள்
கேளுங்கள் ராஜாக்களே கீர்த்திபெற்ற மன்னர்களே
ஆலவாய்ச் சொக்கலிங்கட் ஐயா கிருபையினால்
அங்கயற்கண் ணம்மைஅவள் அம்பாள் செயலாலே
அல்லியிலை யின்மேலே ஆரணங்கு பெண்பிறந்தேன்
வயிற்றிற் பிறந்ததில்லை வன்கொடுமை செய்ததில்லை
குடலிற் பிறந்ததில்லை குலக்கொடுமை செய்ததில்லை
ஓடுகிற நீர்தனில் உள்ளேமணற் சேறுமுண்டு
அடிக்கிற காற்றதனில் அலைகாற்றில் துரும்புமுண்டு
காலகாலக் கண்டருக்குக் கண்டத்திற் கறுப்புமுண்டு
சந்திரற்கு மச்சமுண்டு சற்றே கறுப்புமுண்டு
[1] குண்டுமணிக் கானாலும் கொஞ்சங் கறுப்புமுண்டு
மயிரோ கறுப்பொழிய மற்றைக் கறுப்புமில்லை
புருவங் கறுப்பொழிய பின்னைக் கறுப்புமில்லை
மாசிலாப் பெண்பிறந்தேன் மீனாக்ஷி கிருபையினால்
எழு பிராயத்திலே எதிர்த்துவந்த சீனமுகனை
வெட்டித் தலைதுணித்து வீரபட்டங் கட்டிக்கொண்டேன்
பன்னிரண்டு பிராயமட்டும் பாருலகை யாண்டிருந்தேன்
அடியென் றழைத்தவர்கள் அவனிதனில் யாருமில்லை
வாடியென் றழைத்தவர்கள் வையகத்தில் யாருமில்லை
வம்புதும்புஞ் சொன்னவர்கள் மண்டலத்தி லாருமில்லை
ஆரோ தெரியாது அநியாயம் பண்ணினார்கள்
காணாமல் மங்கிலியங் கட்டினா னென்கழுத்தில்
இன்னா னினியானென்று எனக்குத் தெரியாது
ஆகையினாலேதான் அழைப்பித்தே னுங்களைநான்
நானறியே னென்றுசொல்லி நம்பிக்கை தந்திடுங்கள்
கொதிக்கிற நெய்தனிலே கொப்பனவே கைதோய்த்து

[1] குண்டுமணி = குன்றிமணி.

அம்பார நெலலதனில அள்ளி நிமிட்டிடுஙகள்
அலலாதே போனாககால அவளை விடுவதிலலை
கைகளது கொபபுளிககக கணடேனே யாமானால
வெட்டித தலைபிளபபேன வீரசொககளு சோததிடுவேன
நாகலோகம போனாலும நானவளை விடுவதிலலை
ஆகாயம போனாலும அமபாற பிடிததிடுவேன
வானததிற பறநதாலும வலைகட்டி நானபிடிபபேன்
பாதாளம போனாலும பாணைததாற கொணாறிடுவேன்
விட்டுவிடு வேனெனறு சறறுமனை மெணணவேணடாம
சததியததைச செயதுநீஙகள தயவுடனே போய்விடுஙகள்
என்ற-அவவாாததை தானகேட்டு அஙகிருநத ராசரெலலாம
சுறறியிருநத ராசாககள துரையாந துரைகளெலலாம
எழுநதாாக ளசசபையில ஏதுசொலவாா மனனவர்கள
அனனநடை மாதரசே ஆரணஙகு நாயகமே
பாருலகை யாளபவளே பாணடியன தன்மகளே
செஙகோல முடிசூட்டித துரைததனம செய்பவளே
உன்-ஊரறியோம பேரறியோம ஒருசெயதி நாமறியோம
மஙகிலியந தொட்டதனைக தரிததவகை நாமறியோம
அறிநதோமே யாமாகில அழுமபுவரு மெஙகளுககு
என்றே-அககினிககு எதிராக அனைவோருமவநதுநினறாா
மகுடமுடி ராஜாககள வநதவர்கள தாமெழுநது
அககினிக்கு முனனாலே அநநெயக கிடாரமுனனே
இருகையைக கூபபியவா ஏதுசொலவாா ராசாகளும
ஐயன பிடாரிகளே ஆகாய தூாகைககளே
அநதா தேவதையே சநதிர சூரியரே
இநதிரா பிரமாவே கநதாவா இருடிகளே
ஆலவாயச சொககலிஙகம அஙகயறகண ணாயகியே
மாணிககச சொககலிஙகம மகாதேவா ஆணடவரே
ஏது மறியோமே எபபாவ மொனறறியோம
ஏது மறியோமெனறு இருகையைத தானெடுதது
காய்கிற நெய்தனிலே கையைத தூவைததாாகள

அமபார நெலலதனில அளளி நிமிடடினாாகள
ஒவவொரு ராஜாவாயச சோதனை தநதாாகள
அமபார நெலலையெலலாம அடஙகலும நிமிடடிவிடடாா
மாயன பெருமாளும வநதுசததியம பணணினாோ
வெறறி மதயானை வீமாசன தானெழுநதான
நெயககிடாரம தனனருகே நோாய வருகையிலே
அககினியாய் வீசுகுது அருகிலவா வொணணுமல
செநதணலாயப பறறுதஙகே சோவா வொணணுமல
வெநது கருகிறதே வீமாசன தேகமெலலாம
முன்னிடட காலையவன பினனிடடு வாஙகிககொணடு
மாயன பெருமாளே மைததுனரே களளழகா
எனனபாவம யானறியேன ஏதுவினை யெனறறியேன
சோவா வொணணுமல செநதணலாய வீசுதுகாண
அருகிலவா வொணணுமல அககினியாய வீசுதுகாண
எனன புதுமையிது எமபெருமா னெனறுகேடடான
ஆயன பெருமாளும யாரை நினைககலுறறாா
அககினி பகவானை ஆயனாா தாமதொழுதாா
ஒருநனறி செய்தவரை உளளததில வைககவேணடும
அககினி பகவானே அருசசுனனு முனதனககு
எததனை சகாயஞசெயதான எலலா மறநதாயோ
மாளுகினற வுனனையவன வாளவிஜயன காததானே
அநதச சகாயமது அருசசுனனமேல வைககவேணடும
பெணடுடைய ராசனவன பெணணரசை மாலையிடடான
உனதனககுக கோபமெனன உறறதுவாோனன செநதணலே
கோபததை வையாதே குளிாநததணணீா போலிருபபாய
எனறு தொழுதாரே எமபெருமாள அககினியை
ஆயாது சொறகேடடு அககினிதேவ ாபபோது
குளிாநத சலமபோலக கொபபனவே நினறுவிடடாா
பினன ராயரவா வீமன முகமபாாதது
வாராய் மதவீமா வாாததையொன்று நீகேளாய்
மாதினுககு மஙகிலியம மதவீமா தரிததுணடோ
செய்ததே யுணடானல சோவா வொணணுது

கலககஙக ளுணடானுல கடடழகா தூாஙகிலனு
மன திற கபடுகளும வஞசனேக ளிலலேயெனமுல
ராஜாககள போலேநீ நமபிககை செயயுமெனறா

வீமராசன் நெய்யைக் குடித்துவிட்டு கொப்பரையை உருட்டிவிட்டது.

மறுபடியும வீமராஜ மனனவன தானுமவநது
கொதிககிற நெயயருகே கொபபெனவே நினறுகொணடு
மணககிற நெயயதனே மதவீமன பாாததுவிடடான
தூககினன கொபபரையைத துரிதமாய நெயயையெலலாம
குடிததா னரைககணததில கொபபரையை யுருடடிவிடடு
வெறறி மதயானே வீமனவன வநதுவிடடான
மாய னுடனுக வழிபிடிததுத தானடநதான
மதுரைத தெருககடநது வனமா வனஙகடநது
காடு செடிதாணடி கரியமலே தானதாணடி
ஆறு சுனேதாணடி அதிக வனஙகடநது
தருமாபுரி படடணததில தாாவேநதா வநதுவிடடாா
அலலிப பெருமாளும ஆரணஙகு மேதுசொலவாள
இததனே ோாகளிமேல யெவனேத திருடனெனபோம
அநநதஙகோடி ராஜரிலே யாரைத திருடனெனபோம
சததியஞ செயதாோ தாணியுளள ராஜாககள
நெயயிலே கைதோயதது நெலலே நிமிடடினுாகள
சோதனே காடடிவிடடுத துரைகளெலலாம போகலேயோ
அனேவோரைப போலாக அவனுஙகை தோயககவேணும
கொதிககிற நெயயதனேக குடிகக விதிமுறையோ
திருடருககுத தெயவமுணடோ சூதருககு நேசமுணடோ
வானஞ் சுழலவதறகு மருநதுணடோ அவனிடததில
பூமி சுழல்வதறகுப பொடியுணடோ அவனிடததில
வணண மருநதெடுததுத தணணீரி லுரைததானே
வபபுதுபபுப பேசியவன வாயபபழுதுஞ சொலலலேயோ
ஆறறிலே தானபுரடடி அவனேயும கொலலுமெனறேன

அவனுடைய மநதிரமும ஆறறைக தடுககலையோ
தூககிலே போடடவனை தோழியரே கொலலுமெனறேன
தாதியரைக கொனறுவிடடான தநதிர விததையினால
காளியமமை கோவிலிலே காவு கொடுஙகளெனறேன
வடவாசல செலவியரை வாயததடை கடடிவிடடான
பணடாரம போலேவநது [1]படகபடிததான வாசலிலே
வமபுகளும துமபுகளும வாயபபழுது சொனனானே
அரவததை விடடுநான ஆணடியைக கொலலுமெனறேன
பாமபுததடை கடடினானே பாதக னவனும
யானையை மகமேறறி ஆணடியைக கொலலுமெனறேன
யானைததடை கடடினானே அருமபாவி யானவனும
வேதியனைப போலவநது வேளவி வளாததினானே
மறையவனைப போலவநது மஙகிலியந தரிததானே
நெயயைக குடிககவகை நினைவறிய மாடடானே
மலையாள விததைகளும மநதிரமுங கறறபாவி
எநதவூா ராஜாவோ எனககறியச சொலலுமெனறாள
தருமா புரமாளுந தருமாதமபி யெனறுசொனனா
நெயயைக குடிததவனதான நீதியுளள வீமராஜன
வெறறி மதமுடைய வீமசேன னெனறுசொனனா

அலலியரசாணி பஞ்சபாண்டவரோடு சண்டைக்கு வருகிறது.

அவவாாததை தானகேடடு அலலிப பெருமாளும
வெடடிப பழமபோலே இருகணணுந தானசிவநது
உருககிய செமபொனனும உதிரமும்போல கணசிவநது
தருமா புரமெலலாந தவிடுபொடி யாயிடிதது
தஙகமதிற கோபுரததைத தரையோடே சாயததிடுவேன
ஆமணககும பருததியுமாய அடர விதைததிடுவேன
ஆணபெண சிறையாக அடஙகலும யானபிடிபபேன
தணடு பயணமெனறு தனிபேரி போடுமெனறாள
வெடடியானைத தானழைதது வீரமுரசறையுமெனறாள

[1] படகம - தமபடடம.

ஆறுயிரம பாண்டியர்கள அடஙகலும பயணமெனறுள
இனறுவெளிக கூடாரம இயலுடனே போடுமென்றுள
சணடாவை நாடடுமெனறுள தமுககை யடியுமெனறுள
அபபோது சாமபவனும யானையின மீதேறி
அடிததான பறையோசை அமமதுரை தானதிர
மதுரைய படைகளெலலாம வாருஙக ளெனறுசொலலி
ஆயுதஙகள சடடிககொணடு அனைவோரும வாருமெனறு
அடிதத பறையோசை அமமதுரை நகாகேடக
மதுரைய படைகளுடன பகாசனஙக ளுளளவரும
எணணுனகு ஆயுததகதை யெடுததரையிற கடடிககொணடார
அதிரதருஞ சமரதரும அததராத ரானவரும
கலிஙகா தெலுஙகாகளும கனனடிய ரானவரும
ஈழதது வஙகணரும இளநாடடுச சோனகரும
ஆரியரும வீரியரும ஆனமலை துளுவாகளும
உடையவருஞ சூதகரும ஒடடியரும பபபரரும
குறவா மறவாகளும குசசிலிய ரானவரும
வனனியா துலுககாகளும மராடடிய ரானவரும
வேடாகளும விலலியரும வேணசன முளளவரும
படடயஞ சூரிகளும பாரியவில சமுதாடு
நிமிசா பெரியலகு நேரிசமாம பெரியகததி
குலிசமுஞ சூலிசமுங குணடுதுப பாககிகளும
மணவெடடி கோடாலி வலலயம இருபபுலககை
வாளுகளும வேலுகளும வளைதடியுஞ சககரமும
கணடகோ டாலிகளும கவுணடுககல உருணடைகளும
சிஙகாணி பூசசுவிலலும சேணவித ஆயுதமும
ரமபமும பாசஙகளும நாலெடடு ஆயுதமும
எணணுனகு ஆயுததகதை யெடுததரையிற கடடினார்கள்
ஆயுதஙகள கடடிககொணடு அநேககசனம பயணமானா
சட்டைதமான வச்ரகபாய் தரிததாரக ளெலலவரும

* சாமபு=பறை, சாமபு + அன=சாமபவன=பறையடிபபோன=பறையன

சண்டைக்கு முஸ்தீபாய்ச சமாததரெலலாம வருகிறார்கள்
வநது நிறைநதாாகள வளமபெரிய சேனையெலலாம
யானைகளோ ஆறுலடசம அசுவஙக ளேழுலடசம
ஒடடகஙகள பததுலடசம ஒனறாகக கூடடினாாகள
காாமேகம போலாகக கறுததாானைக கூடடஙகளும
வானதது மேகமபோல மதயானைக கூடடஙகளும
செவவானம போலாகச சிவநத புரவிகளும
வநது நிறைநதனவே வளமபெரிய அலலியணை
பொனனினமலை நாடாளும புகழபெரிய அணணாலகளை
அணணாலைத தானழைதது அமமதுரை யாளுமெனறாள
வெனறு செயமடைநது விருதுகடடி வருமளவும
செயிதது வருமளவுந தெனமதுரை யாளுமெனறாள
முததுப படுநதுறையும மூபபிமாா படடுடையும
யானைப படுநதுறையும யாவும பதனமெனறாள
பவளம படுநதுறையும படடணமும பததிரஙகாண
கபபற படுநதுறையுங கடறசோஙகும பததிரஙகாண
செயிதது வருமளவுஞ சீாமதுரை யாளுமெனறாள
பயணம பயணமெனறாள பயணபோாி யடியுமெனறாள
அமபெடுதது விலலெடுதது அமபறாத தூணிகடடி
எலலாரும பயணமெனறு ஏறினாள தோமேலே
வானதது மீனபோலே மணிரதஙகள வருகிறவே
ஆறு யிரநதேரும அணிஅணியாயப போகிறவே
சொககலிஙகந துணையெனறு தேரை நடததினளே
அசசு கிறுகிறெனனும யானைநெடுந தேரசையும
வணடில கிறிசசியிடும மதயானை கோஷமிடும
குதிரை கனைததுவர கொடிமனனா சததமிட
வெயிலுக கெடுததாாகள வெளளைநலல கூடாரம
கானலுக கெடுததாாகள கறுபபுநலல கூடாரம
பனிகளுக கெடுததாாகள படடுநலல கூடாரம

---

* சமுதாடு = ஒருவிதககததி, நேரிசம = எறிகினற ஆயுதம; வசிரா யுதம; சூலிசம = சூலம், ஓராயுதம

கறுப்பு ¹நிசான் சிவப்புநிசான் கலந்து பறக்கிறதே
அல்லிக் கொடிவிருது அசைகிறது தேர்மேலே
மஞ்சட் கொடிபறக்க மகரதோ ரணமசைய
வருகிறதே மூலபலம் மண்ணிலிடங் கொள்ளாதே
ஆற்றுமணல் போலே அடுக்கிட்டுச் சேனைவரும்
மீன்குஞ்சின் குழுவைப்போல் வேண்ட சனங்களவரும்
காட்டுக் களாப்பூவும் காளானும் முளைத்ததுபோல்
சுற்றிக் குடைபிடித்தார் சூரியனும் தோற்றோட
பக்கங் குடைபிடித்தார் பகவானைக் காணாமல்
செந்தூ ளெழும்பினதே சூரியனைக் கப்பினதே
கருந்தூ ளெழும்பினதே சந்திரனைக் கப்பினதே
அடிபட்டதே பேரிகைதான் அந்தரங்க தானதிர
யானைமேல் பேரிகையாம் குதிரையின்மேல் ²டங்காவாம்
ஒட்டகமேல் ³நகபத்து ஓசை யெழும்பினதே
வெண்கலப் பேரிகைகள் விருது முழங்கிறதே
பாஞ்சசன்யம் தேவதந்தம் பலவிருதுந் தானமுழங்க
சச்சரிகை வீணைகளும் தாக்கி முரசறைய
ஒற்றைவால் சங்குதான் ஊதிப்றே யுலகதிர
வருகிறதே மூலபலம் மண்ணும்விண்ணுந் தானதிர
மதுரா புரியைவிட்டு வனகாட்டிற் போகலுற்றார்
காடு செடிதாண்டி கரியமலை தான்கடந்து
ஆறு சுனைதாண்டி அதிக வனங்கடந்து
வேங்கை யடர்ந்தவனம் வெண்களாப் பூத்தவனம்
கோங்கு பெருத்தவனம் கொன்றைகளாப் பூத்தவனம்
அண்டாகண் டறியாத தண்ட வனங்கடந்து
அல்லியம்மாள் தருமாபுரி அடுத்தாள் தளத்துடனே
பட்டணத்தைச் சுற்றியெங்கும் பாளையங்கள் சூழ்ந்தனவே
பஞ்சவர்ணக் கூடாரம் பலதிசையும் போட்டார்கள்

1 நிசான (இந்துஸ்தானி) = கொடி
2 டங்கா = ஒருகடபறை 3 நகபத = (இந்துஸ்தானி) வாத்தியம்

[1] முததிரிக்கை போட்டாளே முடிமன்ன ராசாததி
[2] சண்டாவை நட்டார்கள் தமுககடிததார பாளையததில
சணடையின பேரிகையைத தானடிததார பாளையததில
அடிபடுதே ரணபேரி அடிவானத திடிபோலே
கோடைகாலத திடிபோலே குமுறுதே ரணபேரிகை
செவவானத திடிபோலே சேர முழஙகிறதே
சததத தொனிகளெலலாம தருமராசா கேட்டுவிட்டார
காணுமல மஙகிலியம கட்டினு ரவளகழுததில
பொயசசத தியமபணணிப புகழவீமன வநதுவிட்டான
ஆகையினுற சணடைசெயய அநேககதளங கூட்டி வநதாள
சணடைபணணி கெலிககசசொலலும சாமாதய ராஜாவை
வநதாலே யாசசுது வாராம விருநதாககால
நாளை-கோட்டை தனைப்பிடிதது கொததளமுந தானிடிபபோம
தஙகமதிற கோபுரததைதத தரையோடே சாயததிடுவோம
ஆமணகரும பருததிகளும அடர விதைததிடுவோம
ஆணபெண சிறையாக அடஙகலும பிடிததிடுவோம
கடுகி வரசசொலலும கட்டமுக ராஜாகளை
எனற-அவவாரததை தானகேட்டு அலஙகாரத நாதுவனும
சநதன வடிவழகா தருமராணடை வநதுவிட்டான
வணஙகி நமஸ்கரிதது மநதிரியு மேதுசொலவான
மதுரா புரியாளும வாழவரசி யலலிககு
காணுமல மஙகிலியம கட்டினு ரவளகழுததில
பொயசசத தியமபணணிப புகழவீமா வநதாராம
ஆகையி னுலேதான அலலிதளம கூட்டிவநதாள
சணடைககு வநதாலே அலலாது தாரவேநதே
கோட்டையை யிடிததுவிட்டுக [3] கொமமையழிப பேனெனருள
சணடைககு வரசசொனனுள தருமலிஙக ராஜாவே
எனறு சாணமிட்டான இயலான மநதிரியும
தககக புகழுடைய தருமராவா தாஙகேட்டு
மாயனபெருமாளின மதிமுகததைதத தாமபாரதது

[1] முததிரிககை - முறறுகை [2] சண்டா - கொடி
[3] கொமமை - கொததளம

தைய விளஙகொடிக்குச சததியஞ செய்யவென்று
தெனமதுரை போனீரே சேதியென்ன சொலலுமெனறூர்
அஙகே நடநததொரு அதிசயததைச சொலலுமெனறூர
[1] மறலிமைநதா தருமருககு மாயவனு ரேதுசொலவார
மண்டலதது ராஜாககள வநதுசததியம பணணிஞாகள
வெறறி மதயானை வீமராஜ னேதுசெய்தான
கொதிககிற நெய்தனிலே கொபபெனவே கைதுவைதது
சததியததைச செய்யாமல தாமஙகள வாழுமாபன
கொதிககிற நெயயிருநத கொபபரையைத தானெடுதது
நெய்யைக குடிததுவிடடு நிமிஷ முருடடிவிடடான
மதபபடட வீமனசெய்த வனமையிஞ லிபபோது
சண்டைககு வநதாளே சாமாததிய முளளகனனி
சண்டைககு வநதவளைச சறறுமவிட லாகாது
சண்டை களைசசெயது சமாததறிய வேணுமெனறூர
வநதசணடை விடலாமோ வளமபெரிய கருமரேநீா
பினனுக கிடைநதாலே பெணணரசி விடுவாளோ
வெனறு செயிககவேணடும வீரபடடஞ சூடடவேணடும
எனற-இவவாாததை கேடடவுடன எமனமைநத ரேதுசொலவார
யாரை யனுபபிவைபபோம அமாசெயது வருவதறகு
எவரை யனுபபிவைபபோம எமபெருமாள சொலலுமெனறூர
நகுல சகாதேவ ராஜாககள தஙகளையும
வெறறி மதயானை வீமனையு மனுபபுமெனறூர
கூட வெகுசனததைக கூடடி யனுபபுமெனறூர
நானுஙகூடப போகிறேனகாண ராஜாவே அஞசாதீா
வெனறு செயமாகி வெளிபபடடு வருவேனெனறூர
மனதுக கிசைநதபடி மாயனே செயயுமெனறூர

பாண்டவர் அல்லியரசாணியோடு சண்டை செயய வருதல்.

தருமாது சேனைகளே சகலசெனம வாருமென்றூர
இனறு வெளிக்கூடாரம இயலுடனே போடுமெனறூர

---

1 மறலிமைநதா - எமனுடையகுமாரா

அல்லி பஞ்சபாண்டவரோடு யுத்தஞ்செய்தல்

சணடைபேரி யடியுமென்றா சணடாவை நாடடுமென்றா
பாளையஙக ளுளளவெலலாம பயணபேரி யடியுமென்றா
ஆரடா தேரபபாகா அலஙகரிநத தேரையென்றா
தேரபபாகன தானுமவநது தேரை யலஙகரிததான
ஆறுவணடி நூறுசடடம அழகான குததுககாலகள
குததுககால சொபபனிடடு கொடிஙகைத திரைவளைதது
கும்ப கலசமது கொடிஙகை யலஙகரிநது
தேரை யலஙகரிததுத தேரபபாகன கொணடுவநதான
அலஙகாரச சேலையினுல அலஙகாரம பணணினுர
நாலுபககஙு சாலாகளும நவரதன தோரணமும
கணணுடிச சலலிகடடிக கவரிமான சுஙகுவிடடு
¹ ஐநதுகொததது ஆராயசசி அநநதமணி கடடினுர
நவகணட வீரமணி நானகுபககங கடடினுரே
மாவிலைத தோரணமும வாழைமரங கடடினுாகள
நானகு புரவிகளை நனறுயக குளிபபாடடி
நானகுகால வணடயமாம நடுககழுததிற கொலுசுகளாங
முனனுமேல கூடிகளும பினனுமேல குசசுகளும
மாணிககக கடிவாளம வாயிற கொடுததானே
நானகு குதிரைகளை நனறு யலஙகரிததான
தேரிமேல கடடினனே [illegible]ரான புரவிதனனை
சாயநதிருநது சணடைசெயயச சாருமணை போடடானே
குனிநதிருநது சணடைசெயயக கூடவே மேடையிடடான
ஒஞசரிததுச சணடைசெயய ஒருகுதலை யணைகளிடடான
சநதனப பொடடுமிடடு சாமபிராணித தூபமிடடான
தேரை யலஙகரிததுத தேரபபாக னோடிவநதான
அலஙகரிததே னெனறுசொலலி அடிபணிநது தெணடனிடடான
வெறறி மதயானை வீமராசன தானெழுநதான
நகுல சகாதேவ ராச ரெழுநதிருநதார
ஆயா பெருமாளும அரிராமா தாமெழுநதார

1 ஐநதுகொததது ஆராயசசி - வளைநதகாம பொனறில ஐநதுமணிகள கொததாயிருபபன.

வாகுவல யநதோளில மகுட மணிமுடியில
வாளுகளும கததிகளும வலதுகையில தானணிநதார
அமபுவிலலுந தாமெடுததார அமபறாத தூணிவைததார
சடடைதமான வசரகபாய தாமணிநதா ராசாகளும
சிறுஉருணடை சுணடுவிலலும சிஙகாணிப பூசசுவிலலும
கணடகோடாலிகளும கவணகலலும சககரமும
வசசிர கதையணிநதான மதவீம ராசனவன
தணடாயுதமெடுததான சததிவேல தாமெடுததான
சணடைககு முஸதீபாயச சமாததன வெளியானான
அருசசுன னதுவறிநது ஆயாணடை யோடி வநதான
மாயன பெருமாளை மலரடியில யானசரணம
அலலி யவளோடே அமருககுப போகிறீரோ
அவளமேலே யமபுபடடால ஆவி யுருகிவிடும
சீவ னழிநதிடுவேன செலவழிநது போவேனெனறான
மாணடு மடிநதிடுவேன மாதருககுப பாணமபடடால
எநதவித மானாலும இடடுவர வேணடுமையா
பொறகொடி மாதரசைப பிடிததுவநது சேருமையா
நலலது அருசசுனரே நமககுத தெரியவரும
எநதவித மானாலும இடடுவநது சேரககிறேனபோ
உன-மனதுக கிசைநதபடி மனனவனே செயகிறேனபோ
எனறது சொனனாரே எமபெருமாள ஆணடவரும
அபபோது அருசசுனனும ஆணழகன தானெழுநது
வெறறி மதயானை வீமனணடை யோடிவநதான
மதகரியான வீமனுககு வணஙகி நமஸகரிததான
அணணா மதவீமா அடியே னொருவாரததை
அலலி யவளமேலே அமருககுப போறீரோ
அணணா அவளமேலே அமபு தொடுககாதீர
விலலிததை செயயவேணடாம மெலலியநத அலலியரைத்
தநதிர மாயபபிடிதது தமையரே கொணடுவாரும
எனறு தொழுதானே எழிலவிசய னருசசுனனும
அபபோது வீமராசன ஆணழகன ஏதுசொலவான

நல்லது தமபியரே நமககுத தெரியவருமே
எனறுசொலலி மதலீமன ஏறினன தோமேலே
ஏறவே தோமேலே எடுததார நெடுஙகுடையை
முததுக குடைகளெஙகும முழுவயிர நறகுடையும
பட்டுக குடைகளெஙகும பலதிசையுந தானபிடிததார
கிருஷ்ணரது தோமேலே கெருடக கொடிபறகக
வீமரது தோமேலே வீரஙகக கொடிபறகக
நகுலரது தோமேலே நாமக கொடிபறகக
சகாதேவன தோமேலே சாஸதிரக கொடிபறகக
அசசு கிறுகிறெனனும யானைநெடுந தேரசையும
வணடில கிறிசசிபிடும மதயானை கோஷடமிடும
குதிரை கனைததுவாக கோடிமனனா சததமிட
யானைசேனை பரிவாரம அடஙகலும வருகிறதே
செநது ளெழுமபுவது சூரியனைக கபபுறது
கருநது ளெழுமபுவது கதிரோனைக கபபுறது
மணது ளெழுமபுவது மணடலததைக கபபுறது
அடிபடுதே ராயபேரி அநககாந தானதிர
வெணகலப பேரிகைதான விருது முழஙகிறது
சண்டைசணடை யெனறதிரநது சணடைபேரி யடிபடுதே
வெறறிவெறறி யெனறுசொலலி வெறறிநகா ரடிபடுதே
ரணஙகள ரணஙகளெனறு ரணபேரியடி படுதே
கோடைகாலத திடி போலே குமுறுதே ரணபேரி
அடிவானத திடிபோலே அடிபடுதே ரணபேரி
அணடஙகிடுகிடெனன அடிபடுதே ரணபேரி
மணதூளுஞ செநதூளும மணடலததைக கபபினவே
வருகிற சனஙகளெலலாம மட்டு மிதஙகளிலலை
பட்டணததைத தானகடநது பாளையம வருகிறதே
யூகம பிரிததாரகள யுததஙகள செயயவெனறு
வநது முனனெதொடுததார வளமபெரிய சேனையெலலாம
இருதரததுப பாளையஙகள எட்டி நெருஙகினவே
[1] உததி பிரிததாரகள யுததமும பணணுகிறார

[1] உததி - இசைவானவகுப்பு

விலவளைதது நாரிபூடடி வேணபாணந தொடுததாரகள
சரமேற சரமபொழிநதார சாமரததிய முளளவரகள
அதிரதரும சமரதரும சமரதரும அதிரதரும
கலிஙகர தெலுஙகரகளும தெலுங்கர கலிஙகரகளும
கனனடியர வனனியரகள வனனியரகள கனனடியர
சததிரியர முகதிரியர முகதிரியர சததிரியர
யானையோடு யானைதாகக அசுவததோடு அசுவநதாகக
ஒடடகமும ஒடடகமும ஒனறாகப போரசெயயும
ஒருவருக கொருவராக யுததஙகள பணணுகிறார
எடடிறறே நலலசணடை எழுபபிறறே ரணபேரி
மூளகிறதே நலலசணடை முழஙகிறதே ரணபேரி
வநது முனைதொடுததாள வாழவரசி யலலியமமாள
வெறறிமதயானை வீமராசன தான பாரதது
வநது வளைநதானே வலலிடிபோல தோதிருபபி
தேரைத திருபபிககொணடான செஙகையில விலலெடுததான
விலவளைதது நாரிபூடடி விலலைக [1]குணத தொனிசெயது
அமபு தொடுததானே அலலியவள மேலாக
வாரிப பொழிநதானே வளமபெரிய அஸதிரததை
வாயுவாஸ திரஙகளுடன வருணாஸ திரஙகளுடன
இமையாஸ திரஙகளொடு இநதிராஸ திரஙகளுநதான
சூரியனது அஸதிரமாம சுபபிரமணியர அஸதிரமாம
ராமசசநதிரர அஸதிரமாம லக்ஷமண ராஸதிரமாம
மூடுபனி போலாக முடுகிவிடடான பாணமது
பாணமவரும வேகநதனனைப பாரகக முடியாது
சரவருஷம போலாகச சரமேற சரநதொடுததான
கணடாளே அலலியமமாள கணகள சிவநதாளே
சீறி யெரிபறநது சிஙகததைப போறகுமபி
கழுததிலே மஙகிலியங கடடினது ஆராடாசொல
இருடடுப பயலேயுன சீவன பறிததிடுவேன
சணடிப பயலேயுன சமரததை யழிபபேனபார

[1] குணம தொனி - குணததொனி - விலலின கயிறறோசை.

என்சமர்த்துஞ் சேவகமும் இப்போ தெரியுமடா
அல்லி பெயரைச்சொன்னால் அழுதபிள்ளை வாயமூடும்
அல்லி பெயரைச்சொன்னால் அண்டாண்டம் கிடுகிடெனும்
அல்லி பெயரைச்சொன்னால் கலனுதெய்வங் கூத்தாடும்
அரைநாழிக கொள்ளையிலே அந்தகனூர் சேர்த்திடுவேன
என்று-தேரைத் திருப்பினாள் செங்கையிலே வில்லெடுத்தாள
பம்பரம் போலாகப் பார் ரதந்திருப்பி
சக்கரந் திகிரிபோலே சமர்த்துடனே தேர் திருப்பி
வில்வளைத்து நாரிபூட்டி விட்டாள் சரபாணம்
தொட்டாளே வில்லதனை தொடுத்தாளே சரபாணம்
விட்டாள் சரபாணம் மேகங்கள் தாமமறைய
ஆகாய முள்ளதெல்லாம் அம்பாலே பந்தலிட்டாள்
அம்பு வருமவிதங்கள் ஆற்ற முடியாது
பாணம் வருமவிதங்கள் பார்க்கமுடியாது
கார்த்திகை மாதத்திலே கனத்தமழை வந்ததுபோல
ஐப்பசி மாதத்திலே அடாந்தமழை வந்ததுபோல
சோனை மழைபோலே சொரிகிறாள் பாணங்களை
அக்கினி அஸ்திரங்கள் அனந்தம் பொழிகிறாளே
நெல்லிப பழம்போலே நெருங்குகிறதே கொப்புளங்கள
அருநெல்லிப பழம்போலே அஸ்தமெல்லாங் கொப்புளிக்க
நான்குநாள மட்டாக நல்லசண்டை பண்ணுகிறார
தனமேலவரும பாணமெல்லாம் சங்கரிப்பான வீமராசன
ஒருவர்விட்ட பாணமது ஒருவர் விலக்கிககொண்டார
இருவர்சமானமாக இனியசண்டை பண்ணுகிறார
வீமனவிடும பாணத்தினால வெகுசனங்கள மாளுகிற
யானையினமே லிருந்ததுரை அறுந்து விழுகிறார
குதிரையினமே லிருந்ததுரை கொக்கரித்து விழுகிறார
ஒட்டகமே லிருந்ததுரை ஓலமிட்டு விழுகிறார்கள
அம்மாடி யென்றுசொல்லி அறுந்து விழுவார்கள
தென்னங்காய போலாகச் சேனைதலை யுருளவிட்டான
பனங்காய்கள போலாகப் பறிதெறிவான வேணதலை

அறுந்த தலைகளெல்லாம் [1] அம்மானை யாடுதங்கே
பெட்டியும் பேழைபோலே பெலிகொடுத்த தலைகள்போலே
சட்டிகள் பானைபோலே தலைகள் உருளவிட்டான்
அம்மாடி யென்றுசொல்லி அனேகந் தலையறுந்தும்
கால்களற்றுப் போய்விட்டே கைகளற்றுப் போய்விட்டே
ஈரல் குடல்சரிந்து இருந்நிலத்தில் விழுவாரும்
பணிக்குடல்கள் தான்சரிந்து மண்ணில் விழுவாரும்
நிலம்பூசணிப் போலாக நிலத்தில் நசுங்கலுற்றார்
சாகிற உண்ணிபோலே தரையில் நசுங்கலுற்றார்
செத்த சனங்களென்றால் செப்ப முடியாது
அல்லியினற்றன் பாளையங்கள் அலைந்தலைந்து ஓடுறவே
சண்டைபண்ண மாட்டாமல் சலாம்பண்ணி ஓடலுற்றார்
ஆயுதத்தைத் தூரவைத்து அருகேசலாம் பண்ணுவாராம்
பண்டார மென்பாராம் பரதேசி யென்பாராம்
நாமத்தைக் காட்டுவாராம் நானதாத னென்பாராம்
பூணூலைக் காட்டுவாராம் பிராமண னென்பாராம்
பிச்சை யிரந்துண்ணப் புறப்பட்டோ மென்பாராம்
ஆயுதத்தைத் தூரவைத்து அருகேசலாம் பண்ணி
ஐயகோ தெய்வமென்று அலைகிறவே பாளையங்கள்
வடுகரெல்லாம் நீளென்பார் வண்டமிழர் தண்ணீரென்பார்
துலுக்கரெல்லாம் பாணியென்று சொல்லிப் புலம்புகிறார்
தண்ணீர் தண்ணீரென்று தவித்துப் புலம்புகிறார்
மார்பளவு ரத்தாறு வழியவிட்டான் வீமசேனன்
பிடாரியது கோவிலிலே பலிகொடுக்கும் கடாக்களைப்போல
அம்மையார் கோவிலிலே ஆடுவெட்டும் பாவனைபோல
துள்ளுகிற தலைகளெல்லாம் செருக்களங்கள் கொள்ளவில்லை
ரத்தாறு ஓடினதே ரணமுண்டங் கொக்கரிக்க
இந்த விதமாக இனியபோர் செய்வதிலே
தேவாதி தேவரெல்லாரு செப்புவா ரோராவாரத்தை
ராமரது சண்டையென்பார் ராவணன் சண்டையென்பார்

[1] அம்மானை - இது மகளிர் விளையாட்டில் ஒன்று

நளினி கி தக்ஷணா ஜு _ன யுத்தத்தெ சபகல

சூரபத்மா சண்டைஎன்பார் சுப்பிரமணியர் சண்டைஎன்பார்
வீரபத்திரன் தன்னோடு வேளவிந்தகன் சண்டைஎன்பார்
வீமனைப்போற் சண்டைசெய்வார் யாருமில்லை மேதினியில்
வெற்றி மதயானை வீமனவன் பின்னிடையான்
நான்குநாள் மட்டுமவன் நல்லசண்டை பண்ணுகிறான்
அல்லி பெருமாளும் [1]ஆக்கிரமித்துப் பற்கடித்து
ஆலவாய்ச் சொக்கரெனனும் ஆண்டவரைத் தானினைந்து
திவ்வியாஸ் திரமதனைத் தூபமிட்டுத் தானெடுத்தாள்
மந்திர தூபமிட்டு வீமன்மேல் ஏவிவிட்டாள்
மாரப்பளவு வாங்கியே தோளப்பிளக்கத் தொடுத்துவிட்டாள்
அது-மேவிட்டு வருகிறதே வீமனது தேர்மேலே
வாயில் நெருப்பெரிய வந்து விழுந்ததுவே
தேரு முடைந்ததே செம்புரவி செத்ததே
போட்டசட்டை வச்ரகப்பாய பொடிபொடியாய்ப் போச்சுதே
சட்டைதமான வச்ரகப்பாய் தவிடுபொடி யாச்சுதே
சரீரங்க ளுள்ளதெல்லாம் சல்லடைக்கண் ணாச்சுதே
மானங் குலைந்தானே மதகரியான வீமசேனன்
விழுந்து எழுந்தவனும் வெட்கங்கெட் டோடிவிட்டான்

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் யுத்தம்

மாயன் பெருமாளும் மலைராமர் கண்டுவிட்டார்
கைமோசம் வந்ததென்று கரியமால் தேர்திருப்பி
வந்துமே சண்டைசெய்தார் மயிலனையாள் முன்னாலே
பம்பரம்போல் தேர்திருப்பிப் பாணந் தொடுத்துவிட்டார்
அல்லி பெருமாளும் ஆக்கிரமித்துப் பற்கடித்து
சொக்கரைத் தானினைந்து தொட்டாள் நெருப்பாணம்
இருவ ரிரதங்களும் இருநிலத்தில் தாமசுழல
விட்டாள் சரபாணம் மேகவண்ணன் தேர்மேலே
வாயுவாஸ் திரங்களவை வருணாஸ் திரங்களவை
வச்சிர பாணமதை வாரிச் சரம்பொழிந்தாள்

[1] ஆக்கிரமித்து=கோபித்து

ஒன்றல்ல இரண்டல்ல ஒருகோடி பாணம்விட்டாள்
சூரியனைத் தானமறைத்தாள் தொடுத்தவித்த பாணந்தம்மால்
ஆகாய முள்ளதெல்லாம் அம்பாலே பந்தலிட்டாள்
பெருமாளும் அல்லியரும் பிரியாத சண்டைபண்ணுறார்
மாளுநு செனங்களென்றால் மட்டு மிதங்களில்லை
செத்த செனங்களென்றால் செப்ப முடியாது
ஐயகோ தெய்வமென்று அலறுதே பாளையங்கள்
யானைமே லுள்ளவர்கள் அம்பமிட்டு மண்ணைக்கவ்வ
குதிரைமே லுள்ளவர்கள் கொக்கரித்து மண்ணைக்கவ்வ
ஒட்டகமே லுள்ளவர்கள் ஓலமிட்டுக் கீழ்புரள
யானைத் தலைகளவை அம்பமிட்டுக் கீழ்புரள
குதிரைத் தலைகளவை கொக்கரித்துத் தானவிழவே
ஒட்டகத்தின் தலைகளவை ஓலமிட்டுக் கீழ்புரள
இந்த விதமாக இனியசண்டை பண்ணுகிறார்
அலைகடல் சத்தம்போலே அம்பமிட்டார் வெகுசனங்கள்
கூக்குர லிடுகிறவே கூட்டமிடும் பாளையங்கள்
அய்யம் சிவாவென்று அலைகிறவே வெகுசனங்கள்
வடுகரெல்லாம் நீளென்பார் வண்டமிழர் தண்ணீரென்பார்
துலுக்கரெல்லாம் பாணியென்று துடி துடித்துக் கூவுகிறார்
தண்ணீர்த் தண்ணீ ரென்றுசொல்லித் தவிக்கிறவே பாளையங்கள்
அப்போது அல்லியம்மாள் அதிகமான கோபமதாய்
வச்சிர பாணந்தனை மந்திர தூபமிட்டு
மாயாது தோமேலே வலிந்து இழுத்துவிட்டாள்
இந்திர னஸ்திரமாம் இடிபகவா னஸ்திரமாம்
ராமசந்திரன் அஸ்திரமாம் நாராயணன் அஸ்திரமாம்
அக்கினியின் அஸ்திரமாம் அனந்தம் பொழிகிறாளே
ஒன்றல்ல இரண்டல்ல ஒருகோடி பாணம்விட்டாள்
வாரிப் பொழிந்தாளே வரம்பெற்ற அஸ்திரங்கள்
எடுத்துப் பொழிந்தாளே எழுலட்சம் பாணங்களை
விழித்தகண் சிமிட்டாமல் பொழிந்தாள் ஒருசாமம்
பாதாள மூடுருவப் பாணந் தொடுத்தாளே

அல்லி நகுலனோடு யுத்தஞ் செய்தல்

ஆயன் சரீரமெல்லாம் அங்கம் பிளக்கடித்தாள்
மாயன் சரீரமெல்லாம் ரத்தமய மாக்கிவிட்டாள்
சல்லடைக் கண்போலே சரீரமெல்லாந் துளைத்துவிட்டாள்
மயிருக் கொருபாணம் மங்கைநல்லாள் தான்கொடுத்தாள்
விலபிடித்த கைகளெல்லாம் மெத்தச் சிவந்தனவே
கைகளும் சோர்ந்திடவே கன்னியரும் பாணம்விட்டார்
ஆகாய தேவரெல்லாம் அல்லியரைப் புகழ்ந்தார்கள்
இந்தப் படியாக இடர்செய்யும் வேளையிலே
இவளோ வெகுபராட மென்று மனதிலெண்ணி
இடிபாண மொன்றை யெடுத்தானே யல்லியரசாள்
மாரபளவு வாங்கியே தோளபிளக்கத் தொடுத்துவிட்டாள்
வாயில் நெருப்பெரிய வந்து விழுந்ததுகாண்
தேரு பொடிந்ததே செம்புரவி நாலும்போய
சட்டைதமான வசரகபாய தவிடு பொடியாகியது
செங்கையில் விலலழிந்து தேகசட்டை தானழிந்து
பாதாதியா யோடுகிறார் பாரளந்தா ரம்பெருமாள்
கைமோசம் வந்ததென்று கரியமா லோடிவிட்டார

சகாதேவன் யுத்தம்.

கண்டான் சகாதேவன் கரியமா லோடுவதை
தேரைத் திருப்பியவன் செங்கையிலே வில்லெடுத்தான்
வந்து வளைந்தானே வல்லிடிபோல சகாதேவன்
பேரிகை யடிபடவே போயெதிர்த்தான் அல்லியுடன்
சண்டைபே ரிகையறைந்து சமர்த்துடனே வந்தெதிர்த்தான்
கண்டாளே அல்லியவள் கண்ணிரண்டுந் தாமசிவக்க
ஒருபாணம் விட்டாளே உலகமெல்லாந் தானதிர
பேரிகையைக் கிழித்தாளே பெரியடமா தானகிழித்தாள்
இடிக் கிடித்ததுபோல இளையோனதன தேருடைத்தாள்
வசிர பாணம்விட்டு மாரபைப்பத்த லாயககிழித்தாள
விழுந்தா னெழுந்திருந்தான வெட்கங்கெட்டு ஓடிவிட்டான

சகாதேவன் அல்லியைப் புலிக்கூண்டு செய்து அதில் பிடித்தது.

எநத விதததினலே இவளைச செயிததிடலாம
அடஙகாத நீலிதனனை அடககுமவழி யெபபடி தான
எனறது தானினைநது இனபச சகாதேவன
உளளவகை சாஸதிரததை உததியுடன தானபாரததான
பாதாள அஞசனததைப பாரததான சகாதேவன
பததுசுறறு புலிககூணடைப பாஙகுடன கொணடுவநது
சூதுபணணி யலலியரைப [1]போனி லடைககவேணடும
இலலாமற போனுககால இவளைச செயிககமாடடோம
இவளகையால மாளுவது எலலவரும நிசசயநதான
எனறு-சாஸதிரததைத தானபாரததுத தெளிநதான சகாதேவன
[2]செருககளததை விடடவனும சீககிரமாயப போகலுறறான
மாளிகையில போயசசேரநதான மனனன சகாதேவன
விசுவபிரமா தசசாகளை விரைநதோடி யழையுமெனறான
அபபோது காவலாகள அழைததோடி வநதாரகள
ஆயிரந தசசாகளை அழைததுவநது விடடாரகள
வநது பணிநதாரகள மனனனசகா தேவனைததாம
எமமை யழைததபணி யாதெனறு கேடடாரகள
நிமிஷமரை நாழிகையில நிருமிபபீர புலிககூணடு
ஒருபககம பாரததாலே உசசிததோ போலிருகக
மறுபககம பாரததாலே மசசுவீடு போலாக
மறறொரு பககமது வளமபெரிய கோடடையதாய
பததுசசுறறுக கோடடையதாயப பககங கதவுவைதது
வாசலுககு வாசலது வசசிரததாள போடடுவைதது
சாவியுஞ சஙகிலியுந தாழபபாளும வையுமெனறான
ஆயிரந தசசாகளும அககணமே சொபபனிடடார
நிமிஷமரை நாழிகையில நிருமிததார விசுவபிரமா

---

1 போனி - பொறி   2 செருககளம - யுததகளம

சோடி தநதோ மெனறுசொலலித தொழுதவாகள போனாகள
அபபோது சகாதேவன அககணமே தானெழுநது
தேனைத திருபபுகிற சூதனைத தானழைதது
குதிரை யலஙகரிததுக கூணடிமேல க டடுமெனறான
சாததிரக கொடிவிருதைதச சமாததுடனே கடடுமெனறான
அபபோது பாகனவன அதிதுரித முடனெழுநது
பாராசாரி குதிரைகளைப பாஙகா யலஙகரிததுக
கூணடுக கழகாகக குதிரைகளைக கடடினனே
சாஸதிரக கொடிவிருதைதச சமாததுடனே கடடினனே
அஙகே சகாதேவன அமபுவிலலுஙகைபபிடிதது
ஏறினன கூணடதனில எடுதததடிததாா பேரிகையை
திறவுகோல கைபபிடிததுச சூதனவ னேறினனே
கூணடைத திருபபியே கொணடுபோனன பாளையததை
செயமபெறற சகாதேவன செஙகையிலே விலலெடுததான
சணடைசணடை யெனறுசொலலி சணடைபேரி யடிபபடுது
வெறறிவெறறி யெனறுசொலலி வெறறிநகா ரடிபபடுது
ரணஙகள ரணஙகளெனறு ரணபேரி யடிபபடுது
கணடாளே அலலியமமாள காறறைபபோல தேர்திருபபி
வநது வளைநதாளே வலலிடிபோல விலவளைததாள
மடடுதே நலலசணடை மாழுபபுதே ரணபேரி
மூணடதே நலலசணடை முழஙகுறதே ரணபேரி
விடடாள சரபாணம மேனியெலலாந தானமறைய
ஒருவா விடுமபாணம ஒருவா விலககிககொளவாா
இருவா விடுமபாணம இருவா விலககிககொளவாா
ஆததசநதர பாணமதி லலலிமொரு பாணமவிடடாள
சகாதேவன விலமுறிய சமாததுடனே பாணமவிடடாள
வேகாள மாகவநது விலலை முறிததததது
விலலு முறிநதிடவே வேநதன சகாதேவன
வாளகே டகமெடுதது மணணிற குதிததானே
கணடாளே அலலியமமாள கடுகியவள கோபமதாய்
கேடயமும வாளெடுததுக கொசசிததுக கீழகுதிததாள

முனகநது பினகாது முபபத திரணடுகநது
இநதாசால விதமையினால எழுமபிவநதான சகாதேவன
அபபோது அலலியவள ஆரணஙகு மேதுசெயவாள
காரணஙகள போடுகிறாள கைலாகு பணணுகிறாள
கருடபாசசல தானெடுததுக கடுகவே பாயுகிறாள
புலியுமபுலியுமாயப போயெதிரதத பாவனைபோல
யானையும யானையுமாயச சீறி யெழுநததுபோல
கொககரிதது ரவுளியிடடுக கொறறவனும பாயுகிறான
துளளுமான குடடியைபபோல துளளுகிறா ளலலியமமாள
ஓடி யொளிபபவனபோல உபாயமாயச சகாதேவன
கூணடிற குதிததானே கொபபெனவே சகாதேவன
ஓடிபபோறா னெனறெணணி உததமியா ளலலியமமாள
கூடக குதிததாளே கூணடிலே பாயநதாளே
முனவாசற புகுநதவனும பினவாச லோடலுறறான
அவவாசற பாயநதாளே அலலிமலா நாயகியாள
மூனறும வாசறபுகுநது நாலாமவாசல ஓடலுறறான
அவவாச லிறபுகுநது அலலியமமா ளதேடுகிறாள
எஙகுபோனான களளனெனறு இளஙகொடி தேடுகிறாள
ஐநதாவது வாசலிலே அலலியமமாள தானபுகுநதாள
அவவாசற கதவடைதது அருநதாழபபாள பூடடினானே
சநதனக கதவடைததுத தாழபபாளும பூடடிவிடடான
ஐநதுவாசற கதவடைதது ஆணழகன வெளியானான
அகபபடடா ளலலியெனறு அடியுமெனறான செயபேரி
செயஙகள செயஙகளெனறு செயபேரி போடுமெனறான
அகபபடடா ளலலியெனறு அடிபடுதே ரணபேரி
சிககினா ளலலியெனறு சினனஙக ளூதுகிறார
அததணட போகளுமே எலலோருங கேடடுவிடடார
சநதோஷப படடாரகள தருமராஜன சேனையெலலாம
தபபிமீநத சனஙகளெலலாம தனிமதுரை யோடிவிடடார்
தேனமொழியாள சேனையது தெனமதுரை யோடினதே
அபபோ சகாதேவன ஆனநதமாய வருகிறானே

கூண்டைத் திருப்பியவன் கொண்டுவந்தான் பட்டணத்தில்
அருச்சுனன் தன்னருகே அடிபணிந்து தெண்டனிட்டான்
தெண்டனிட்ட சகாதேவன் சொல்லுவார் ஒருவார்த்தை
அல்லியுடன் சண்டைபண்ண அமருக்குப் போனபோது
அகங்காரப் பெண்புலிதான் அகப்பட்ட தென்கையில்
வேங்கைப் புலிதனையே விடுகூண்டி லடைத்துவந்தேன்
மதுரா புரியாண்ட வாழ்வரசி யல்லியரை
தேரேறிச் சண்டைசெய்து துரைமகளைக் கொண்டுவந்தேன்
அவ்வார்த்தை தான்கேட்டு அருச்சுனன் மனமகிழ்ந்தான்
சந்தோஷப் பட்டானே [1]தாமங்கள் வாழ்மார்பன்
அன்னநடை துரோபதையாம் ஆரணங்கைத் தானழைத்து
நாக மடந்தையரை நறுநுதலைத் தானழைத்து
சேரவள நங்கையவள் சுபத்திரையைத் தானழைத்து
நான்செய்த காரியத்தை நாயகமே நீகேளாய்
மாயவரும் யானுமாக வனவாசம் போனபோது
தீர்த்தயாத்திரை போகையிலே செய்தபிழை நீகேளாய்
ஆதி சிவனையுநான் அடிவணங்க வேண்டுமென்று
மதுரா புரியிலே மாணிக்கச் சொக்கலிங்கம்
பிட்டுக்கு மண்சுமந்த பித்தனைக் காணவென்று
மதுரைக்குப் போகின்ற வழியிலே யங்கொருவன்
அழுதகண்ணுஞ் சிந்தையுமாய் அங்கு புலம்பிநின்றான்
ஏதுக்கழுகின்றாய் என்றவனை நான்கேட்டேன்
மதுரா புரியாளும் வாழ்வரசி யல்லியாக்கு
அன்றாட முத்தெடுத்து அளப்பாளும் நேரிழைக்கு
படிமுத்துக் குறைந்ததென்று பாரில் விழுந்தழுதான்
அல்லி யரசாணி அரசுநிலை யாள்கிறதும்
அவள்பிறந்த வண்மை யதுவிபரஞ் சொல்லுமென்றேன்
ஆறாயிரம் பாண்டியர்கள் அரிய தவஞ்செய்ததுவும்
அகிலாண்ட சொக்கலிங்கம் அங்கயற்கண் கிருபையினால்
அல்லி யிலைமேலே அவள்பிறந்த வண்மைகளும்
ஏழு பிராயத்திலே எதிர்ந்துவந்த நீண்முகனை

1 தாமங்கள் - மாலைகள்

வெடடித தலைதுணிதது வீரபடடங கட்டினதும்
கொளளவரு மாபபிளளைககுக குறடா கொடுபபேனென்றாள
சேரவரு மாபபிளளைககுச சேறுபநது தருவேனென்றாள
ஆளவருஞ சமபநதியை அடிபபேனெனறாள் சேறுபநதால
முசசுகொடடா தெருவிறகடடி மொய்குழலா ளாண்டிருநதாள
இவவாரதை நானகேடடு என்மனது தாளாமல
கடடின விருததுககு கலியாணஞ செயயவேணடும
என்று மனதிலெணணி எடடுநாள காததிருநதேன
பததினியா ளலலியவள பாரவேட்டை வநதாளே
பெண்வேஷம போடடலவோ பினனே தொடாநதேனே
வரிபுரவி மேலேறி மானவேடடை யாடையிலே
ஆனநத மாரியாககு அமபு பொறுககிததநதேன
வேடடைக ளாடிவிடடு மெததக களைததவளும
ஆலமாததடியில அஙகே படுததாளே
காலும பிடிததேனே கதையொனறு சொனனேனே
அடையாளங காடடவெனறு ஆழி கழறறிவநதேன
மறறுநாள குறததியிடம மருநதுக குளிகைகொணடு
பிததம பிடிததகனை பெருமபயிததியங கொணடவனபோல
அலலியது படடணததில அழகு திருககுளததில
வணண மருநதெடுதது வளமபாடி யானுரைததேன
அவளதாதி மாரைவிடடு ஆறறிற புரடடுமென்றாள
அதனாலுஞ சாகாமல அலலிநினை வாயிருநதேன
தூககு மரநதனிலே தொஙகையருமபோடுமெனறாள
உபாயமாயச செஙகமல உததமியைக கொனறுவிடடேன
காளியமமன கோவிலிலே காவுபோடச சொனனாளே
பூதக கிடஙகதனில போடடடைககச சொனனாளே
பூதம பணிமாறப பிழைததிருநதே னவவிடததில
மாயனொரு பெணணாகி வரவழைததுக கொணடுவநதார
ஆணடியைபபோல வடிவெடுதது அலலிதலை வாசலிலே
வணண மடலெடுதது மாதுபிசசை வாஙகிவநதேன
மாயன பிடாரனாய வணணவிதப பாமபானேன

பாமபுருவாய்ப போயிருநது படுககையில தூஙகினேனே
பொறகொடி மாதினுககுப புததிரனுண டாககிவைததேன
வேறுவித வேஷஙகொணடு மறறுநாள வடிவெடுததோம
பெருமாளநத மாயவனா பிராமணப பெணணுனா
நான்-மெததக் கிழவனைபபோல வேதியனுய வேஷஙகொணடேன
ஆரணிய மானகாடடில அஙகுததணணீரப பநதலவைததோம
அவவேஷந தனனுடனே அரண்மனையிற போயிருநதோம
தேவேநதிரனை நோககிச செயதேனுன பெருநதவசு
யானைத தலைபோலே அழகான மஙகிலியம
தும்பிககை போலாகத திருமஙகிலியச சரடும
கொடுததனுபப வேணுமெனக கொபபெனத தவசுசெயதேன
தேவேநதிரபகவான சிததமிரஙகி யெனமேல
மாயகைத திருநீறும மஙகிலியந தநதுவிடடார
மாலைப பசுஙகிளிக்கு மஙகிலியந தரிததுவிடடேன
யாரு மறியாமல அககணமே நானெழுநது
கடடின விருதறுததுக கடுகியே வநதுவிடடேன
நானகுமாதங கர்பபநதான நடககுதநத மாதினுககு
இன்னவ னெனறுசொலலி எனனை யறியமாடடாள
கழுததிலே மஙகிலியம கடடினவனைத தெரியாமல
தாணியுள்ள ராசாகளைச சததியம பணணவெனறு
மணடலதது ராசாகளை வாவெனறு தானழைததாள
நெயதனைக காயசசியவள் கைததனைத துவையுமெனறுள
மண்டலதது ராசரெலலாம வநதுசததியஞ செயதாரகள
வெறறி மதயானை வீமன குடிததுவிட்டான
ஆகையினுலேயவள அமருககு இங்கேவநதாள
தரும முடியழகன சகாதேவன பிடிததுவநதான
புலிககூண்டி லேயடைததுப பூவையைக கொணடுவநதான
இநத வயணமெலலாம ஏநதிழைககு நீருரைதது
நமபிககை வாஙகியே நாயகியை வெளிவிடுஙகள
கோபஙக ளாறறியநதக கொமபனையாள நாயகியை
மனந்தேறச சொலலுஙகள மாலையிடப பாருங்கள

சததியததைச் செய்தபினபு தையலரை விடடுவிடும்
ஆயுததததை வாஙகியபின அபபுறததில விடடுவிடும
எனறது சொலலியே எழிலவிஜய னனுபபிவைததான

துரோபதை முதலானவாகள் அல்லியரசாணியை மாலையிடச்செய்தது.

அபபடியே யாகவெனறு அனனநடை மாதாகளாம
துரோபதை நாககனனி சுபததிரை வருகிறாகள
மநதாரக குநதியமமாள மறறுமுளளோா வருகிறாகள
வாசலும வாசலது படியேழுந தானகடநது
புலிககூண்டு தனனருகே போயசசோநதாா மாதரெலலாம
தோரா வடிவழகி துரோபதையா ளெதுசொல்வாள
ஆரடி யமமாளே அழகான கூணடிலேதான
இபபெரிய கூணடிலேதான் இருககிறவள யாரோதான
வாயைத திறநதுநீ வநதவகை சொலலுமெனறாள
மகுடத துரைசசியவள வாய்திறந தேதுசொலவாள
எனனசெயவே னயசசியரே எனதலை விதிபபயனோ
யாருககு மடஙகாமல அரசுநிலை செயதிருநதேன
பெணசன்ம மெடுததது தான போதுமமமா எனதனககு
ஒருவா-வயிறறிற பிறநததிலலை வனகொடுமை செய்ததிலலை
குடலிற பிறநததிலலைக குலகொடுமை செய்ததிலலை
ஓடுகிற தண்ணீரில உளளேமணற சேறுமுண்டு
அடிககிற காறறதனில அலைகாறறில் துருமபுமுணடு
காலகால கணடருககுக கணடததிற கறுபபுமுணடு
[1] குணடுமணிக் காளுலுஙு கொஞசங கறுபபுமுணடு
என-மயிரோ கறுபபொழிய மறறுக கறுபபுமிலலை
புருவங கறுபபொழியப பினனைக கறுபபுமிலலை
ஆறுயிரம பாணடியாகள அரியதவஞ செய்தாாகள
மாளுவோ மெனறுசொலலி மலைமேற றவமிருநதாா
மாளாதீ ரெனறுநான மலரிலே பெணபிறநதேன்

---

[1] குணடுமணி=குனறிமணி.

அலலி யிலைமேலே ஆயசசியரோ யானபிறநதேன
எழு பிராயததிலே யெதிரததுவநத நீனமுகனை
வெடடித தலைபிளநது வீரபடடஞ சூடடிககொணடேன
நீனமுகனைக கொனறுநான நீலிபடடங கடடினேனே
எலலை யரசாணடு இருநதேனமமா இககாலம
கொளளவரும மாபபிளளைககுக கூறடா கொடுபபேனெனறேனமா
சேரவரு மாபபிளளைககுச சேறுபநது தருவேனெனறேன
ஆளவருஞ சமபநதியை அடிபபேனெனறேன சேறுபநதால
பொமமை விருதுகடடிப பூமியா சாணடிருநதேன
எவனோ திருடடுபபயல எனககழுததில மஙகிலியம
தெரியாமற கடடினனே தனிவிருதை யறுததுவிடடான
அறிநது பிடிககவெனறு அனைவரையும யானழைததேன
நெயதனைக காயசசியே கைதனைத துவையுமெனறேன
காயநததொரு நெய்தனிலே கையைத நுவைககாமல
நெயதனைக குடிததுவிடடான நிரூபட ஞனவனும
சணடைககு வநதவிடததில சபாததுகளைக காடடாமல
எனனைமோசஞ செயதவனும இககூணடி லடைததுவிடடான
சரியாக நிறகவேணடுஞ சணடைகளைச செயயவேணடும
எதிரே யிருநதலவோ எனசமாததைப பாரககவேணடும
எனனைமோசஞ செயதலவோ இககூணடி லடைததானே
வெளியே விடசசொலலும வீரியததைக காடடுகிறேன
இநத மொழிகேடடு வதுசொலவாள துரோபதையாள
கழுததிலே மஙகிலியங கடடின வணமையெலலாம
அநத அதிசயததை ஆரணஙகே சொலலுகிறேன
காடடிலே வேடடையாடிக கடுகிநீ வருமபோது
பெணவேஷம போடடுனதன பினனே தொடரலையோ
அமபு பொறுககலையோ ஆரணஙகே யுனதனககு
காலும பிடிககலையோ கதையொனறு சொலலலையோ
பிததம பிடிததவாபோற பெருமருநது கையெடுதது
வணண மருநதெடுதது தணணீரி லுரைககலையோ
அலலிப பெருமாளே நீ அதிகோபங கொணடலவோ

ஆறறிலே போடடுநீ அவரை அமிழததலேயோ
தூககிலே போடுமெனறாய் துயய பசுஙகிளியே
காளியமமன கோவிலிலே காவு கொடுககசசொன்னாய்
பூதக கிடஙகிலே போடடு அடையுமெனறாய
மறறுநாள தெயவகனனி மணவாள னெனறழுது
தனபுருஷ னெனறுசொலலித தானழைததுப போகலேயோ
ஆணடியரைப போலேவநது அலலியுனதன வாசலிலே
மடலூரநது உனதனது வாசலவந திருககும்போது
பாமபுகளை விடடதனறு பணடாரததைக கொலலுமெனறாய
யானையை விடடுநீ ஆணடியைக கொலலுமெனறாய
பாமபுப பிடாரனைபபோற பததினியே வரவிலேயோ
பாமபாக வேஷஙகொணடுன பளளியறை யடையலேயோ
நாலுமாசங காபபமலலோ நாயகிநீ யிபபோது
பாரபபானைப போலேவநது பணிமாலை சூடடலேயோ
தாலி தரிததவாதான தருமாதமபி யருசசுனாகாண
உனனைத-தாலிகடடி வநததுதான சமாதமெனறு பாராதே
அலலி யிலைமேலே அதிசயமாய உதிததததுவும
மெததப பெரிதெனறு மெலலியேநீ பாராதே
நான-அககினியிற பெணபிறநத அதிசயததை நீகேளும
வயிறறிற பிறநததிலலை வனகொடுமை செயததிலலை
குடலிற பிறநததிலலைக குலககொடுமை செயததிலலை
சநதிரறகு மசசமுணடு சறறே கறுபபுமுணடு
எனககு-மயிரோ கறுபபொழிய மறறைக கறுபபுமிலலை
புருவங கறுபபொழிய பினனைக கறுபபுமிலலை
மாசிலலாப பெணபிறநதேன வளருகினறே னககினியில
நெருபபிற பிறநதேனே நீலப பசுஙகிளியே
பாஞசால னெககியததில பிறநதேன பததிவிரதை
மநதிரகிரி மேடையிலே மசசறையிற பெண்பிறநதேன
அருசசுனனை மாலையிட அககினியிற பெணபிறநதேன
அரககுமா ளிகையில ஐவ ரிறநதாரெனறு
சொலலும பிறந்ததுகாண துயரஙகொணடான் எனதபபன

ஐவ ரிறநதாரென்று ஆயாசப படடிருநதான
யானை-மீறி வளாநதேனே மெலலிமஙகை யானேனே
போத வளாநதேனே பிளளைபெறும நாளானேன
எனனைக - கொளளவே வநதவாகள கோடான கோடியுணடு
மாலையிட வநதவாகள மடடு மிதஙகளிலலை
அபபோது அருசசுனரும அனறொரு பாாபபானுய
குஷ்டரோகி போலாகக கொறறவனும வேஷஙகொணடு
பாஞசாலன பநதலிலே பாாபபானபோல வநதிருநதாா
அபபோது எனதகபபன ஆலோசனை யேதுசொலவாா
விலலை வளைததவாககு மெலலியாளைத தருவெனெனறாா
அவவாாததை தானகேடடு அரசுமுடி ராஜாககள
மணடலதது ராஜாககள வநதலலோ விலவளைததாா
திககரசை யாணடதொரு துரைகளெலலாம விலவளைததாா
தேசதது ராஜாககள சிலையை வளைததாாகள
வானவாகோ னிநதிரனும வநது சிலைவளைததான
விணணுலக ராசாவும விலலை வளைககவிலலை
தேசதது ராசாககள சிலையை வளைககவிலலை
அரசுமுடி ராசாககள அவவில வளைககவிலலை
திககரசு ராசாககள சிலையை வளைககவிலலை
வெடகஙகள கெடடாரே வேநதாநத ராசாககள
யாராலு முடியவிலலை அவவில வளைபபதறகு
வநதவநத ராசாககள மானஙகுலைநதாாகள
அபபோது உனபுருஷன அருசசுன ராசதுரை
பாாபபானைப போலிருநத பாாததீபன தானெழுநது
தேவாதி தேவாமெசசத துரைகளெலலாம பாாததிருகக
விஷ்ணுவும பிரமாவும வியாதது நடுஙகிடவே
அணடாணடந தானதிர அவவில வளைததாரே
நீரபாாதது மீனெய்தாா நிததிலஞசோ பூமுடியாா
எனனைமாலை யிடடாரே எழிலவிஜய ரருசசுனரும
எனககொரு குறைவுமுணடோ எனனுடைய தஙகையரே
எனறுரைதத மொழிகேடடு ஏதுசொலவாள நாககனனி

அலலியரே [1]அபபியரே அதிசயததை நீரகேளும
நான-இநத வுலகமலல இநநாடடு மனுஷியலல
நாகலோகம பெணபிறநத நாககனனி நானலவோ
ஊருமொரு மாணிககமாம பேருமொரு மாணிககமாம
மாணிககந தனனாலே வடிவுடைய பொறபாவை
எனனைவநது மாலையிடடார இயலான வுனபுருஷா
நான-எனன குறையாக இருககிறேனடி அபபியரே
இவவாரததை தானகேடடு எழுநதாள சுபததிரையும
பூவிற பிறநதவளே பொறகொடியே நீரகேளும
மகுடத துரைசசியரே வாரததை யொனறு நீரகேளும
ஆயாது தஙகையாகாண அமமான மகளலவோ
எனனைச சிறையெடுகக இயலான வுனபுருஷா
சநநியாசி வேஷஙகொணடு தாவிசயா வநதிருநதார
மாயப பொடிமருநதை மயககததைத தூவிவிடடார
எனனைச சிறைபிடிதது இடடுவநதா ருனபுருஷா
நான-எனன குறைவாக இருககிறேனடி அபபியரே
அருசசுனரைப பாரததாலே ஆவல தெளியாதோ
மீசை முறுககழகா விழியிற கறுபபழகா
நாவிலே நகஷததிரம நயனவிழிப பாரவைகளும
தோளில துளசிமாலை தொபபுளிலே அமிரதகலசம
பலலிற பரசவினை பாததிற செநதாமரை
முதுகிலே மசசரேகை முழஙகாலில முததுமணி
அழகிலே மதனரடி அரிவையாககு மணவாளா
அருசசுனரைப பாரததாலே அருஙகளைகள தீரநதுவிடும
அவவாரததை தானகேடடு அலலியவ ளேதுசொலவாள
அழகுவேணடு மெனறுசொலலி யாரடி காததிருநதார
மாபபிளளை வேணடுமெனறு மயஙகினவ ராரடிதான
கணவனை வேணடுமெனறு காததிருநதா ராரடிதான
வேணடுமென றிருநதாலலலோ விஜயனை வேணடுவது
இராசாககள தமமைபபோல யானும மகுடஞசூடடி

1 அபபி = அககாள.

மாணிக்கக் கிரீடமது மகுடஞ் சிரசிலிட்டு
கத்திகட்டிச் சேனைகளைக் கன்னியரே ஆளலையோ
எதிர்த்தவரைச் சங்கரித்து எல்லையர சாளலையோ
மண்ணாண்ட ராசாத்தி மனையாட்டி யாயிருந்தால்
பூமியாண்ட ராசாத்திப் பெண்சாதி யாயிருந்தால்
கண்டார் நகையாரோ கலியுகத்தா ரேசாரோ
பார்த்தார் நகையாரோ பாருலக மேசாரோ
இவ்வார்த்தை தான்கேட்டு ஏதுசொல்வாள் பாஞ்சாலி
மகுடத் துரைச்சியரே வார்த்தையொன்று நீர்கேளும்
தலையி லெழுதியதைத் தள்ளிவைப்பார் யாருமில்லை
ஏட்டி லெழுதியதை எடுத்தெறிவார் யாருமில்லை
அன்றெழுதும் ஆதிசிவன் அழித்தெழுதப் போவதில்லை
கதியைத் தொலைக்கலாம் காவேரி நீந்திடலாம்
விதியைத் தொலைப்பதற்கு வேறுவிதம் நாமறியோம்
கழுத்திலே தாலியது கட்டி யிருக்கையிலே
வயிற்றிலே பிள்ளையது வந்து மிருக்கையிலே
ஆயாசப் படுவதனால் அநியாயப் பேச்சாகும்
தரணியுள்ளோர் கேட்டாலே சற்றே நகைப்பார்கள்
மாலை தரித்துநீ மணமுகூர்த்தம் செய்யவேண்டும்
எப்போதும் போலேநீ இராச்சியம் போய்ச்சேர்வாய்
மதுரா புரியெனவும் மண்டலத்தை யாண்டிருப்பாய்
எந்நாளும் போலேநீ எல்லையர சாண்டிருப்பாய்
என்றுரைத்த திதுகேட்டு அல்லியம்மா ளேதுசொல்வாள்
நல்லது ஆய்ச்சியரே நம்மை வெளியேவிடும்
மெல்லியா மனதின்படி விவகாரம் பேசிடுவோம்
கூண்டி லடைத்தென்னை விவகாரம் பேசுவதேன்
விழியெதிரே நிற்கவேண்டும் விவகாரம் பேசவேண்டும்
வெளியே விடுகவென்றாள் மெல்லி யிளங்கொடியாள்
அவ்வார்த்தை தான்கேட்டு அன்னநடை துரோபதையாள்
தோகை மயிலாளும் துரோபதையு மேதுசொல்வாள்
கையி லிருக்குமவாளைக் கன்னியே விட்டுவிடு

சததிரா யுதக்தைநீ ஜன்னலிலே வீசிவிடு
எனவாரததை தளளிவிடடு யாதொனறும பேசவேண்டாம
நமபிககை தநதாலே நானவிடுவேன வெளியேதான
சததியந தநதாலே தையலுன்னை விடுவேனமமா
எனறுசொனன உரைகேடடு அலலியுஞ சமமதிதது
அபபடியே யாகவெனறு ஆரணஙகு மேதுசொலவாள
சொககா திருவானை ஸ்ரீராமா தமமானை
ஆதிசிவன றனஞானை ஆறு பிரவானை
அஙகயறகண் ணமமையொடு அலாமேலு மஙகையானை
ஆகாய வாணியமமை ஐயன பிடாரிகளும
சநதிரா சூரியருஞ சமஸதமான தேவதைமேல
ஈசுவரரும ஈசுவரியும இருடியர்மே லாணையெனறாள
இநதிரரும பிரமாவும எலலாமே லாணையெனறாள
சததியந தவறுவேனென றெணணாதே தையலேநீ
காலம புரணடாலும கலியுகம பொயததாலும
சநதிரா சூரியாகள நெறறுவடக காணலும
சததியந தவறுவேனென றெணணாதே தையலேநீ
கதவைத திறநதலவோ கடுக விடுவாயெனறாள
அபபோ துரோபதையாள ஆரணஙகு மேதுசொலவாள
சகாதேவ ராசாவைச சடுதியில தானழைதது
கதவைத திறநதுமபபோ கனனியை விடுஙகளெனறாள
அபபோது சகாதேவன அனபுடனே தானெழுநது
தநதிர வுபாயததிறை சாததுங கதவுதனனை
எடடித திறநதானே இயலான பொறகதவை
சூததிர மாகவேதான திறநதுவிடடான கதவுதனனை
மினன லொளிபோலே வெளிபபடடா ளலலியமமாள
சநதிரனைப போலே தளுமபுகிறா தோகைநலலாள
குனறினமேற சநதிரனும குதிததெழுநத பாவனைபோல
மகுடத துரைசசியவள வநதாள வெளியாக
மூடு சிவிகைவைததாா முனனாலே அலலியாககு
ஏறினள சிவிகைதனி லெடுததார்கள் தாதியாகள

அந்தப் புரத்தினிலே ஆரணங்கைக் கொண்டுசென்றார்
பததாஙகட டாணமனையிற பததினியைக கொணடுசெனறாா
சிவிகைதனை விட்டிறஙகிச செனறுளே மாளிகையில
கெணடியிற நீரததமது கொணடுவநது முனபுவைததாா
கைகாலுஞ சுததிபணணிக கனிவாயைக கொபபளிதது
அமுதுண்ணு மணடபததில ஆரணஙகு போயசசோநதாள
பநதிபபாய மேலாகப பாஙகுடனே வநதமாநதாள
வாழை யிலைபோடடு வரிசையுடன நீரதெளிதது
மலலிகை [1]மொககுபோலே மாறறுவெளளி நிறமபோலே
போசனமும பாயசமும பொரிககறியும வைததாாகள
பதது வகைககறியும பதினெடடு பசசடியும
சாககரைபபால போசனமும முபபழமும பாயசமும
உணடு புசிததாாகள உரிமையுட னெலலவருமா
கைகா லலமபினாாகள கனிவாயகள சுததிசெயதாா
மறறுமொரு மண்டபததில வநதமாநதா ரெலலவருமா
சநதன புஷபமுடன தாமபூலந தானகொடுததாா
வாஙகித தரிததவர்கள மணடபததிற கொலுவிருநதாா
அனனநடை துரோபதையை அருசசுனரும தாமழைததாா
கலயாண முகூாததமது கடுகிநாள வையுமெனறாா
ஓலை யெழுதியே ஊருககு அனுபபுமெனறாள
ஆறுபிரம பாணடியாகள அனைவோாககு மோலையது
எழுதி யனுபபுமெனறாள இனபத துரோபதையாள

கல்யாண ஒலையெழுதி இராசராசருககு அனுப்புதல்.

அவவாாததை கேடடு அருசசுனனும மனமகிழநது
அணணலதரும ராயருககு அறிககையிடடா னருசசுனனும
மாயன பெருமாளும மறறுமுளளோா யோசனையாய
சாஸதிரி பிராமணரைச சடுதியிலே தாமழைதது
ஊாககணககப பிளளைகளை உததமரை வரவழைதது

1 மொககு = மொடடு

சீமைக கணக்கரைச சீருடனே தாமழைதது
திஙகட கிழமையிலே தசமிநலல முகூாததமவைதது
அலலியாககும அருசசுனறகும அழகு முகூாததமவைதது
ஆறாயிரம பாணடியாகள அனைவோரும வாருமெனறு
எழுதுமெனறு ரோலையது இனபமுடன தாமலிஙகம
அபபோது கணககபபிளளை அனபுடனே ஓலைகொணடு
தாழப பனையோலை இருபககம காமபாிநது
தாளிப பனையோலை தலைபககங காமபாிநது
வாரிய வோலையிலே மஞசளை மேறபூசி
ஆறாயிரம பாணடியாகள ஐயனமாா தஙகளுககும
வககணை யாகவேதான வைதது எழுதினாாகள
எழுதிய ஓலைதனனை யெடுததுச சுருளமடிதது
செநதிாிககம போடடுத திருவடிககீழ் வைததாாகள
நமஸகார மெனறுசொலலி நடநதாா கணககாகளும
ஓலை தனனையெடுதது உததமனாா தருமலிஙகம
காறறி லதிகமான கடுநதூதா தனையழைதது
மலையுடனே தலைகொடுககும மனனவரைத தாமழைதது
ஓலைகொணடு போமெனறாா உததமனாா தருமலிஙகம
இநதிர புரநதாணடி இயலான காடுவிடடு
காடு மலைதாணடிக கரியமலை தானகடநது
ஆறு சுனைதாணடி அதிக வனஙகடநது
குனறு மலைதாணடிக கொபபெனவே தூதாடகள
மதுராபுரி படடணததில வநதுவிடடாா தூதாடகள
பாணடிய ராசாமுனனே பாஙகுடனே ஓலைவைததாா
ஆறாயிரம பாணடியாகள ஐயனமாா முனபுவைததாா
சாஷடாஙக மாகவே சரணமிடடாா தூதாடகள
ஓலை தனைபபடிதது உததமாகள தாமுமெததச
சநதோஷப படடாாகள தாமமுடி ராசாககள
நாமும வருவோமெனறாா நலலதொரு பநதலுககு
ஆறா யிரவரும ஐயனமாா பயணமானாா
பொன்னினமலை நாடாளும போாவழுதி யாாகூட

மறறுமுளள ராசாககள மனனா பயணமானா
யானை பரிவாரம அடஙகலும பயணமானா
துரியோதன ராசனுககுச சுருளோலை வநததுகாண
துருபத தேசனுககுச சுருளோலை வநததுகாண
மாததிர தேசனுககு வநததே ஓலையது
மணடலதது ராசருககு வநதிதே ஓலைகளதாம
கலயாண வோலைதனனைக கணட வுடனுகச
சகலமான ராசாககளும சநதோஷமாய வருகிறாகள
திககெடடை யாணடதொரு துரைகளெலலாம வருகிறாகள
மணடலததை யாணடவாகள வருகிறாகளெபபோது
முழஙகின மேளஙகள முமமணடலந தாமதிர
செநதூ ளெழுமபுவது சூரியனைக கபபினதே
கருநதூ ளெழுமபுவது சநதிரனைக கபபினதே
முததைப பிளநதாகள மூனறுஙகால நடடாகள
பவளம பிளநதாகள பநதறகால நடடாகள
வெளளியாற காலநிறுததி வெறறிலையாற பநதலிடடு
மூஙகிற பிளநதாகள [1]முசசூடும பநதலிடடாா
கருமபாலே காலநிறுததி அருமபாலே பநதலிடடாா
நாககுப பிளநதாகள எஙகெஙகும பநதலிடடாா
பசசோலைப பநதலது பநிநதாகள எததிசையும
வனனிமாங கமுகுமாம வாசலெலலாம நாடடினாகள
தெனனைப பலாமாமுந தெருவெலலாம நாடடினாகள
வாழை மரஙகளவை வாசலெலலாம நாடடினாகள
மாவிலைத தோரணமும வாசலெஙகுங கடடினாகள
எஙகெஙகுஞ சாலாகளாம எததிசையுந தோரணமாம
கணணாடி சலவிகடடிக கவரிமான குசசுகடடி
பஞசவாணக கிளிகள தமமைப பநதலிலே தூககிகடடி
அனனமு மயிலினமும அழகுபெறக கடடினாகள
சனனலிலே பனிநீரைச சாடினா ரெததிசையும
நிலககோல மிடடாகள நிலமெலலாம பூததெளிததாா

[1] முசசூடும = முழுவதும

அததா புழுகுகளை யள்ளித தெளிததார்கள்
படடுரதனப பாயபோடடாா பநதலுக குளளாகச
சாரத தலையணையுஞ சகலாததுத திணடுமவைததார்
அநதச சமயததில அநநதஙகோடி ராசாககள
வருகிற துரைகளெனறால மடடு மிதஙகளிலலை
வாகனஙகள விடடிறஙகி வநதாா துரைகளெலலாம
சநதன வடி வழகா தருமருககே தெணடனிடடாா
பநதலில வநதமாநதாா பாஙகுளள ராசாககள
அததணட பெணடுகளும அனைவரும சிவிகை விடடு
அநதப புரததிலே அனைவரும போயச சேரநதாா
சாஸதிரி பிராமணாகள சகலபேரும வநதமாநதாா
செநநெலலைக கீழபரபபிச சேஷ மணை போடடு
மணயறைப பநதலுககு மாபபிளளையைக கூடடி வநதாா

அல்லியரசாணியை அருர்சுனன் மாலையிடுதல.

மாபபிளளையும பெண்ணுமாக வநதமாநதாா பநதலிலே
சேஷ மணை மேலே சீருடனே வநதமாநதாா
செநநெல லரிசிகொணடு தெறகுநோககிப பொஙகலிடடாா
நாவிதன வநதுநினறான நலலமணப பநதலிலே
பாலால முகநதுடைததான பததுவிரல நகஙகளைநதான
பணிசெய்வன சஙகூதப பாாததீபா குடைகவிகக
சஙகீத மேளஙகள சபையில முழஙகிநிறக
வெறறிசசங கூதிஞாகள விருதுமேள மடிபடவே
சீககுக கழிததாாகள சீரா யிருவருக்கும
முனனூறு பிராமணபபெண் மூனறு நலஙகுசெய்தார்
ஐநநூறு பிராமணபபெண் ஐநது நலஙகுசெய்தாா
எழுநூறு பிராமணபபெண ஏழு நலஙகுசெயதாா
மஞசனச சாலையிலே மஞசனீ ராடடிவைததாா
தீாததஙக ளாடிஞா தருமா முடியாரும
நீாதுவட்டி யுலாததிஞாகள நிலஙகிள்ளிக காப்புமிட்டார்

ஏராத துகிலகளைநது இழைசோநத படடுததி
நனைதத துகிலகளைநது நாகததளிா படடுததி
மாபபிளளையைப பெண ணுடனே மணடபததிற கூடடிவநதாா
அலஙகாரம பணணுறறாா அழகா யிருவரையும
எழில விஜயராஜாவை யெபபடி யலஙகரிததாா
கோதி முடிததாாகள கொணடைமுடி போடடாாகள
உசசிககொணடை போடடாாகள உறுமாலை கடடினாாகள
வணணத தலைபபாகை மனனனுககுத தாமதரிததாா
முததுக கடுககனைது முகபபுகாயக காதிலிடடு
முததுததுராயக கலிஙகததுராய முனனெறறி பிறசொருகி
ஓடடுக கடுககனது உலகம விலைபெறுமே
பசசைககல லாலமுருகு பதிததாாக ளருசசுனறகு
வசசிரக கடுககனுடன மாணிககக கடுககணிநதாா
கணட சாஙகெளாடு கனவுதா சஞசமுடன
மோகன மாலையென முததுச சரபபளியும
ஐநதாம பிறைபோலே அடுககடுககாய மாரபததககம
சிஙக முகககடகம சிரான பாஜிபநது
அரைநாண கயிறுகளும ஐநதுவிரல மோதிரமும
நீடடிவைககுங காலகளுககு நெறிஞசிபபூச சலலடமாம
மணடியிடுங காலகளுககு மாதளமபூச சலலடமாம
சநதிரகாநதித தடடிகடடித தாமரைபபூச சஙகுவிடடுப
பூவிழைதத அஙகிகளும பூடடி யலஙகரிததாா
பொனனிழைதத படடாடை போடடாாகள வலலவாடடு
சிவசிவா வெனறுசொலலித திருநீறறுக காபபணிநது
சநதனப பொடடுமிடடாா தருமாதமபி அருசசுனாககு
மலலிகை மாலைதனனை மாாபி லணிநதாாகள
அருசசுனரைச சோடிததாா அழகுபெறத தோழரெலலாம
ஆயிரம பெணகளவா அலலியரைச சோடிபபாா
சமபஙகி யெணணெயககொணடுத தடவி மயிராறறி
சீவி மயிராறறிச சிமிளகொணடை போடடாாகள
ஒவவொரு மயிாதனககும ஒவவொரு பொனனிதழாம

பூவிதழும பொனனிதழும பூட்டி யலஙகரிததார
கட்டி முடிததகொணடை காதினகீழச சோதிமினன
சுற்றி முடிததகொணடைச சூரியனைப போலிருககும
பொனனூயிரம பெற்றதொரு வனனசவுரி யுடசொருகி
ஆணமயிலைப பெணமயிலை அணடையிலே கோததாரகள
சநதிரனைச சூரியனைத தானும பிறையணிநது
பககததிற கோததாரகள பலவியாழ வாழபிறையும
பவளீடு மேலீடு பககப புகடிகளும
அழகுகொபபு சொருகுவாளி அனனவாளி புனனைவாளி
பசசைககல முருகுகளும பதிததாரகள அலலியாககு
மூககுநதி சிநதாககு முருகுமேற காதுகளில
நாகரீகக [1]காறையது நடுககழுததில பூஷணமாம
ஒற்றைச சரடுகளாம ஒருபுறமாம பொறசரிகை
இரடடைச சரடுகளாம இருபுறமாம பொறசரிகை
முதது வடஙகளுடன மோகன மாலைகளாம
வடடச [2]சரபபணியாம மாரநிறைநத தாழவடமாம
ஐநது விரலகளுககும அழுததிய மோதிரமாம
பதது விரலகளுககும பதிநதகலை யாழிகளாம
பாடகந தணடைகளாம பருஞசிலமபுக காலாழி
காலாழி கலலணையாம பீலாழி பிலலணையாம
அஷடா பரணமெலலாம அலஙகாரம பணணினாரகள
சோடிததோ மெனறுசொலலித தோழியாரகள தெணடனிடடார
அருசசுனனை அலலியனை அழைததுவநதார பநதலிலே
மணவறையின மேலாக வநதமாநதா ரிருவருமாய
அரசாணி நாடடினாரகள அமமிக குழவிவைததார
சாலுங கரகஙகளும சடடமுடன வைததாரகள
அமமி வலமாக அரசாணி முனபாக
குததுவிளககுகளுங குடவிளககு முனபாக
பாரததீப னருசசுனனமுன பாலி யெதிராக

1 காறை = கணடசரம
2 சரபபணி = கழுததிலணியும பொறசஙகிலி.

ஓமப புகையதனில உடனிருநது வேதஞசொலல
ஆயிரம பிராமணாகள அருகிருநது வேதஞசொலல
காபபரிசி தானவழஙகிக கஙகணந தரிததாாகள
ஆயிரம பாணடியாகள ஐயமாா தாமெழுநதாா
மஞசளுடன நெலவிவிதை மாவுங கழுநூலும
தாலியுங கூறைகளும தநதாரே பாணடியாகள
காலுககு மிஞசியிடடாா கைககுககணை யாழியிடடாா
காலைக கழுவியே கனனியைத தானமிடடாா
தநதேன உனககெனறே தாரைநீா பிடியுமெனறாா
ஈநதேன உனககெநதேன இஷடநீா பிடியுமெனறாா
தாரைநீா வாாததாாகள தநதுவிடடாா பெணணாளை
மாவுங கழுநூலும மஞசளுடன அரிசிகளும
அததணட பிராமணாகள அஸதமிடடாா மஙகிலியம
மணடலதது ராஜாககள மனனவாகள அஸதமிடடாா
ஆறுயிரம பாணடியாகள அலலவரும அஸ்தமிடடாா
மாயன பெருமாளும மலோாமா அஸ்தமிடடாா
அரகரா வெனறுசொலலி அழுததுகிறான மஙகிலியம
சிவசிவா வெனறுசொலலித தோவிஜயன கடடுகிறான
மாது தலைகுனிய மனனன தரிககுறான
பிரமமுடி மூனறுமுடி போடடானே புணணியனாம
தேவதுநதுமிமுழஙகித தேவாபூ மாரிபெய்தாா
சஙகீத மேளமது சபையில முழஙகியது
அடிபடுதே ராஜபேரி அநநகரந தானதிர
முபபததுமுககோடி முனிவருந தேவரெலலாம
ஆகாய வீதியிலே அருசசுனனை வாழததினாாகள
முபபுரததைத தானெரிதத முககணணா வாழததினாரே
அருசசுனாககும அலலியாககும அக்ஷதை யெறிநதுவிடடாா
அரசாணி சுறறினாாகள அமமி மிதிததாாகள
அபபோது அருசசுனரும அலலிப பெருமாளும
அருநததி பூசைபணணி அளளிப பொரியிறைததாா
கணையாழி மாறறினாா கடடழகரிருவருமாய்

மாலைதனை மாற்றினார்கள் வந்தமாந்தர் இருவருமாய்
அந்தண்ட ராஜாக்களும் அள்ளியே சேஷையிட்டார்
வந்திருந்த ராசாக்கள் வருந்தியே சேஷையிட்டார்
ஆறு யிரவர்களும் ஐயன்மார் சேஷையிட்டார்
சேஷை தரித்தபின்பு சீருடனே மொய்யுமிட்டார்
மகுடமுடி ராசாக்கள் வந்தவர்கள் மொய்யுமிட்டார்
காப்பரிசி தானம்வழங்கிக் கங்கணம் அவிழ்த்தார்கள்
அனைவரையும் தெண்டனிட்டு அரண்மனையி லுட்புகுந்தார்
பாலிய பாய்மேலே பாங்குடனே போய்ச்சேர்ந்தார்
பாலும் பழங்களுண்டு பசியாறி வீற்றிருந்தார்
அந்தமண்டப பந்தலிலே அழகான தருமலிங்கம்
பொய்யப்பாக்கும் வெற்றிலையும் முடிமன்ன ராசருக்கு
சந்தன புஷ்பங்களும் தாம்பூலம் வழங்கினரே
ஆரியர் பிராமணர்க்கும் அதிதிபர தேசிகட்கும்
பலதானங் கொடுத்தார்கள் பாரப்பாரக் கெல்லவர்க்கும்
தானதர்ம முள்ளதெல்லாம் தருமர் வழங்கினரே
பலதானம் வாங்கிவந்த பாப்பாரும் போனார்கள்
மண்டலத்து ராசாக்கள் வந்திருந்த துரைகளெல்லாம்
போசனச் சாலையிலே போய்ப்புகுந்தா ரெல்லாரும்
பந்திப்பாய் போட்டார்கள் பாங்குடனே வந்தமாந்தர்
வாழையிலை போட்டு வரிசையுடன் நீர்தெளித்தார்
அப்பமுடன் தோசைகளும் அதிரசமும் எள்ளுருண்டை
முப்பழமும் சாக்கரையும் முடிமன்னர் வைத்தார்கள்
புத்துருக்கு நெய்வார்த்து போசன முண்ணுமென்றார்
அத்தளிகை யுண்டபின்பு மறுதளிகை முன்னேவைத்தார்
மல்லிகை மொக்குபோலே மாற்று வெள்ளி நிறம்போலே
போசனம் பாலித்தார்கள் பொரிக்கறியும் வைத்தார்கள்
பத்து வித்தக்கறியும் பதினெட்டுப் பச்சடியும்
பொன்போல பருப்புவைத்து புத்துருக்கு நெய்சொரிந்தார்
அத்தளிகை யுண்டபின்பு மறுதளிகை வைத்தார்கள்
இளந்தேங்காய்ச்சல தயிருமிட்டார் எலுமிச்சங் காயுமிட்டார்

போசனஙக ளுண்டபின்புப பொடியிடடுக கைதிமிறி
கைகாலுஞ சுததிபண்ணிக கனிவாயுங கொபபுளிததாா
மணவறைப பநதலிலே வநதமாநதாா துரைகளெலலாம
சமபநதத தாமபூலந தடடோடே வழஙகினாாகள்
உறவின்முறைத தாமபூலம உததமாகள வழஙகினாாகள
யானை யலஙகரிதது அருசசுனாககுக கொணடுவநதாா
ஏறினா ரிருவருமாய எடுததாா நெடுஙகுடைகள
சணடா பறககவிடடாா தனிபே ரிகையடிததாா
யானையின்மேல பேரிகையாம குதிரையினமேல டஙகாவாம
ஒடடகமேல நகாரடிககும ஓசை முழஙகவேதான
சங்கீத மேளமது சபையில முழஙகவேதான
எக்காளச் சினனஙகளும எழிலபெறவே யூதிவா
பாஞசசனனியம தேவதததம பலவாத தியமுழஙக
சாமரஙகள சஙகுசினனம தனிககாளம ஊதிவா
பகலவததி மததாபபுப படடபபகல போறபிடிததாா
புருசு வெடிபாணம போத முழஙகியதே
நக்ஷததிர பாணமது நனறாய முழஙகியதே
ஆடாத கூததுக்களும அருமபவனி நாடகமும
கேளிககை தனனுடனே கீததிமனன ரருசசுனருமா
நானகுதெரு வூர்கோலம நனறாய் வருகிறாரே
தணணீா தெளிபபாாகள சாமபிராணி போடுவாாகள
வாழைமரங கமுகுமரம வாசலெலலாம நாடடுவாாகள
தெனனை பலாமரஙகள தெருவெஙகும நாடடுவாாகள
திலகக்கோல மிடுவாாகள நிலமெலலாம பூததெளிபபாா
ஊாகோல மாகியவா உததமாகள வநதாாகள
ஆலஞ சுழறறினாாகள அருசசுனாககும அலலியாககும
திருஷ்டிகள் சுறறிவநது தெருவிலே கொடடுவாாகள
வாகனஙகள விடடிறஙகி மணடபததிற போயபபுகுநதாா
பாலும பழஙகளுணடு பசியாறி வீறறிருநதாா
ஐநதுநாள் சென்றபின்பு அததணட ராசாககள
அவரவர் மாளிகைககு அனைவோரும் போகவென்று
தருமர் செலவதனல் தானடந்தார் மாளிகைக்கு

பாண்டியரும் அல்லியும் விடைபெற்று மதுரைக்கு வந்தது.

ஆறு யிரவரும ஐயனமாா முதலாக
மூடுசிவி கையிலே மெலலியனா வைததுககொண்டு
காலாளுஞ சேவகருங கடுகிய பயணமானா
தருமா செலவதினறு சநதோஷ மாயெழுநது
யானைகளுஞ சேனைகளும யாவாகளு மாகவேதாம
மேள முழுஙகிவர முடிமனனா போகிறாாகள
மதுராபுரி படடணததில வநதாாக ளெலலவரும
நானகுதெருக கோலமவநது நாயகிபோயச சேர்நதாளே
மணடபததுக குளளாக வநதமாநதா ரெலலாரும
அபபோது அலலியரும அரசுகுண மானாளே

அல்லியரசாணி பாலகனைப் பெற்றது.

ஓராநதான மாதமது ஒருதிஙகட கிழமையிலே
இரணடாநதான மாதமது இரணடுதிஙகள நாளாசசு
மூனறாநதான மாதமது முததுககொஙகை முகஙகறுதது
நானகாநதான மாதததிலே நனமசககை யானாளே
ஐநதாநதான மாதததிலே அடிவயிறு கனததிடவே
ஆறாநதான மாதததிலே அஙகமெலலாந தஙகநிறம
ஏழாநதான மாதததிலே இரசைநதசீ மநதஞசெயதாா
எடடாநதான மாதததிலே இளைபபுந தவிபபாளுள
ஒனபதாம மாதததிலே உடமபெஙகும நோகுதெனறாள
பததாநதான மாதததிலே பாலகனைப பெறறெடுததாள
பபுர வாகனெனறு பாணடியாகள பெயருமிடடாா
மாணிககத தொடடியிலே வளருகிறா னிநதிரனும
சொககா ராளாலே சுகமாக வாழநதிருநதாா
பாரிலுளள ஆடவரும பாலகரும மஙகையரும
ஆரியரும் மறறோரும யாவாகளும இககதையைப
படிககும பலனகப பலநனமையு மடைநது

ஆல்போல தழைதது அறுகுபோல வேரூனறி
பாலபோல ருசிக்கய பாரிலமிகுத தானவாழி
மூஙகிலபோல அனனைசுறறம முசியாமல தானவாழி
ஓங்கிய நாலவேத முயிாபலவுந தாமவாழி

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

மாதவத தோாகள வாழக மறறுளள தேவா வாழக
வேதமும வாழக வீர சைவாகள தாமும வாழக
ஆதுலா முனிவா வாழக அருநதவ ருஷிகள வாழக
பூதலம வாழக விநதப புவியுளோா வாழகத தானே

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்

இபபெருங கதையை யுரைததவா படிததோ
ரெழுதினோா பொருளவிரிதத திசைநதோா
செபபரு மனபாற கேடடோா ரிதனபோ
செபபினோா தீமையிற றீாநதே
யபபெருஞ சிறபபு மைநதரும வாழவு
மிசைநததீாக காயுளு மெயதி
ஒபபருங கதியி னிலைபெற விளஙகி
யுமபரும புகழவாழ குவரே

அ ல் லி ய ர சா ணி மா லை

மு ற் றி ற் று

அல்லியரசாணிமாலையின்

அரும்பத விளக்க அகராதி

அ

அகம் - இறுமாப்பு.
அக்குமணி - சங்கு.
அங்காடிக்கூடை - கடைவீதியில் பண்டங்களை வைத்து விற்கும் கூடை
அசுவம் - குதிரை.
அஸ்திரம் - அம்பு.
அஞ்சனம் - மை
அட்சயபாத்திரம் - பிச்சையெடுக்கும் பாத்திரம்
அட்டாளும் - உண்டுபண்ணி ஆளும்
அணங்கு - தெய்வப்பெண்
அண்டர் - தேவர்
அதிரதர் - முழுத்தேரரசர்
அந்தகன் - யமன்
அந்தணர் - பிராமணர்
அப்பியங்கனம் - அப்பியங்கனம் - எண்ணெய் ஸ்நானம்
அமர் - சண்டை, யுத்தம்
அரதேசி - உள்ளூரான்
அரப்பு - அரைப்பு - இலுப்பைப் புண்ணாக்கு
அரவம் - பாம்பு
அரன் - சிவன்.
அரிக்குட்டி - சிங்கக்குட்டி
அரிவை - பெண்
அருகு - சமீபம்
அர்த்தரதர் - ஒருவகைத்தேர்வீரர்
அழிம்பு - அழிவு
அழும்பு - அழிம்பு
அனந்தல் - நித்திரை, தூக்கம்.
அனல் - நெருப்பு.

ஆ

ஆகடியம் - அநியாயம்.
ஆகிடும்பு - ஆகடியம்
ஆக்கிரமித்து - கோபித்து.
ஆக்கினை - தண்டனை.
ஆங்காரம் - அகங்காரம் - கர்வம்
ஆதரி - காப்பாற்று
ஆதித்தன் - சூரியன்
ஆலயம் - கோயில்

இ

இடர் - துன்பம்
இடுக்கம் - துன்பம்
இணை - இரண்டு
இயம்பு - சொல்
இரணமுரசு - போர்முரசு
இருநிலம் - விசாலமான பூமி
இன்பம் - சந்தோஷம்

ஈ

ஈழம் - இலங்கை.

ஏ

ஏகாந்தம் - தனிமை
ஏறுதி - காவிதன

உ

உகந்த - பிரியமான
உச்சிதம் - வெகுமதி
உந்திச்சுழி - கொப்பூழ்.
உய்வோம் - பிழைப்போம்
உருமம் - மத்தியானம்

ஔ

ஔவை - கிழவி

க

கணை - அம்பு
கண்டிகை - உருத்திராட்சம்
கதம்பம் - வாசனைப்பொடி
கதிரோன் - சூரியன்
கமண்டலம் - கெண்டிகை, சுரைக்குடுக்கை
கமலம் - தாமரை
கழுகு - பாக்குமரம்
கரம் - கை
கருமம் - வேலை
களிகூர்ந்து - சந்தோஷித்து.

கனகதண்டி - தஙகபபலலககு
கனி - பழம

கா

காண்டீபன் - அாசசுனன
காந்தி - பிரகாசம
காலகண்டர் - சிவபெருமான.
காலன் - யமன
கானகம் - காடு
கானம்மை - ஞானமபாள

கி

கின்னரி - வீணை

கு

குழு - கூடடம
குளிகை - மாததிரை

கூ

கூடல் - மதுரை.

கொ

கொக்குமணி - ஒருவகை முதது
கொண்டாணடித்தல் ஒருவகை விளையாடடு
கொப்பென - விரைவாக, சீககிரமாக.
கொசவணம் - கொய்சகம - விடுந தலைபபு
கொற்றவன் - அரசன

கோ

கோகிலம் - குயில
கோமான் - அரசன

ச

சங்கமர் - சிவனடியாா.
சடலம் - உடமபு
சதி - ம
சதுர்முகன் - பிரமா.
சமரதர் - ஒருவகைத தோ வீரா
சமுதாடு - ஒருவிதககததி
சம்பிரங்கள் - சமபிரமஙகள - சந தோஷககொணடாடடம
சரம் - அமபு
சருவி - கொஞசி
சல்லி - தொஙகல
சன்னதம் - ஆவேசம.

சா

சாகரம் - சமுததிரம்.
சாம்புவன் - பறையன

சி

சித்தசன் - மன்மதன
சிந்தை - மனம

சு

சுங்கு - மடிப்பு

செ

செந்திரிக்கம் - ஓலைததிருமுகத தாககுமேலமூடி
செருக்களம் - யுததபூமி.
செவி - காது

சே

சேருபந்து - சோபநது - சவுககு'
சேனைவிதம் - அநேகவிதம.
சோங்கு - ஒருவகைக் கபபல.
சோபம் - சோாவு, களைபபு
சோளி - பிசசைககாரன பை

சோ

சோனைமழை - பெருமழை.

த

தட்டி - கசசை
தரணி - பூமி
தரணிபதி - அரசன
தனஞ்சயன் - அாசசுனன
தனிமதுரை - ஒபபறற மதுரை

தா

தாமக்குழல் - பூமாலை அணிநத கூந தல
தாமணி - கயிறு
தாரகன் - தோசசாரதி

தி

திங்கள - சநதிரன.
திருநீறு - விபூதி

து

துகில் - வஸதிரம
துணையடி - இரணடு பாதஙகள
தும்பி - வணடு
துயய - பரிசுததமான
துரவு - கிணறு
துரிதம் - வேகம

தொ

தொழுதல் - வணஙகுதல
தொழுவம் - மாடடுககொட்டில.

தோ

தோழன் - சிநேகிதன
நடபாவி - வழிகிணறு
நடடணை - பரிகாசம, வேடிககை
நண்ணி - நெருஙகி
நயனம் - கண.

நா

நான்முகன் - பிரமா.

நி

நிகழ்த்துதல் - சொல்லுதல்

நீ

நீர்முட்டை - நீர்க்குமிழி

நீளு - (தெலுங்கு) தண்ணீர்

ப

படுகளம் - யுத்தபூமி.

பட்டடை - தானியக்களஞ்சியம்

பணிதல் - வணங்குதல்

பண்டு - பழமை

பதாதி - வாகனமில்லாதவர்

பரி - குதிரை

பரிமளித்தல் - வாசனைவீசுதல்

பருவதம் - பர்வதம் - மலை

பல்லவம் - கொப்பு

பவுத்திரம் - மோதிரம்

பன்னுதல் - சொல்லுதல்

பா

பாட்டை - வழி

பார - பெரிய

பாரளந்தார் - கிருஷ்ணர்

பார் பூமி

பார்த்தன் - அர்ச்சுனன்

பாலீசர் - கபாலீசர் - சிவன்

பானி - (துலுக்கு) தண்ணீர்

பானு - சூரியன்

பி

பிடாரன் பாம்பாட்டி

பிராயம் - வயது

பு

புகல் - சொல்

புயங்கம் - பாம்பு

பூ

பூஷணம் - பாம்பு

ம

மகடி - ஒருவகை ஊதுகுழல்

மசங்குதல் - கசங்குதல்

மஞ்சன் - மகன்

மடல் - பனைமட்டைக்கங்கு.

மடிதல் - சாதல்

மடை - வாய்க்கால்

மணம் - கலியாணம், வாசனை

மண்டலம் - பூமி.

மத்தகஜம் - மதங்கொண்டயானை

மதி - புத்தி, சந்திரன்

மதுரம் - இனிப்பு

மறலி - யமன்

மறலிமைந்தன் - வீமன்

மறையவன் - பிராமணன்

மா

மாசு - குற்றம்

மாரன் - மன்மதன்

மி

மிஞ்சி - காலமோதிரம்

மு

முகந்து - மொண்டு

முகில்வண்ணர் - மேகநிறத்தர், கிருஷ்ணர்

முஸ்தீபு - தயார்

மே

மேனி - உடம்பு

வ

வரன் - சிவன்

வருஷித்தல் - (மழை) பெய்தல்

வலசைவாங்கிப்போதல் - கூட்டத்தோடே எடுபட்டுப்போதல்.

வல்லவி - சக்தியுள்ளவள்

வல்லியம் புலி

வளவன் - சோழன்

வன்மை - கொடுமை

வா

வானவர்கோன் - தேவர்களுக்கு அரசன், இந்திரன்

வி

விடாய - தாகம்.

விடுதி - வீடு.

விஜயன் - அர்ச்சுனன்

விந்தை - ஆச்சரியம்.

விமலர் - சிவன்

விருதி - ஜெயம்

விலங்கு - மிருகம்

விளம்புதல் - சொல்லுதல்

வெ

வெங்கானல் - கொடிய சூரிய கிரணம்

வே

வேதியர் - பிராமணர்

வேஷ்டை - களைப்பு

வேழம் - யானை

வேள்வி - யாகம்